

مهیخانه کهی نورتینه

(عه شقه کهی شیخی سه نغان و کچهی گاون)

نه بهز گوران

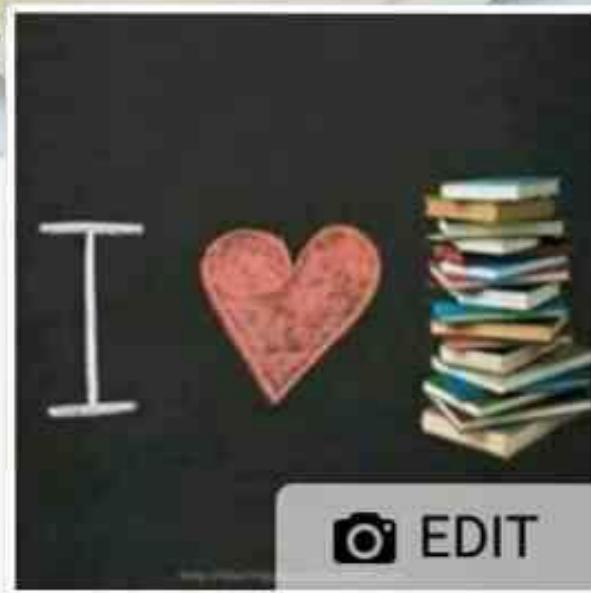

Q Search in \نووسيينى's posts

ئامادە كىردى

نووسيينى كتىپەكان

EDIT

EDIT

نووسيينى كتىپەكان

What city are you from?

Activity Log

Update Info

سی غەریبەکە

"ھەر کەسیک گوتى من ھەموو شت دەبىنم، كويىرىكى تەواوه." لەسەر دارىكى داتاشراو، دارەكە لە دىمەكىنلىكى ئاسۇيى ناو دىوارىك دەچوو، كەمىك بارىكتىر، بە دوو گورىسىەوە بەسترابۇو بە كۆلەكەكانى ئەمبەر و ئەوبەرى دەروازەكەوە، لەسەر دارەكە بە خەتىكى كۇوفىي گەورە ئەو دىپەرى سەرەوە نۇوسرابۇو، لە ژىر ئەو يىشدا بە خەتىكى شىكستەي وردى ھەلکۈردىرا و نۇوسرابۇو "شارى سەمعا".

لەمبەر و ئەوبەرى دەروازەكەوە، دوو ئەسپىسوار چاودىرىي ئەو رېبوارانەيان دەكىد كە دەھاتن و دەچوون، ئەسپىسوارەكان بە دەستىكىيان پەشىوھى ئەسپەكانيان گىرتىبوو، بە دەستەكەي دىكەيان شەمشىرەي ناو كەلانەكەي قەديان. يەكى كلاۋىكى رەش بەسەر سەريانەوە، لە ناوه راستى كلاۋەكەدا بە پەرى سوور شىوھى كلاۋەكەي بۇ بورجىتكى پە لە گولالەسوورە گورىبىوو؛ كە باش لييان ورددەبۈويتەوە لە كەلەشىرىش دەچوون. دىمەنلى وەستانەكەيان و رەنگى جله كانيان و عەبا سوورەكەي سەرشانيان، سەرنجى رېبوارەكانى بۇ خۇيان پادەكىشى.

شىغ بە خۇى و عەبا رەش و خامە سېپىيەكەي سەرى، بەسەر ئەسپەكەوە ويقارى كەسیكى ئەفسانەيى دەھىتايە بەر دىدە. من و

غەرقانىي تەنبۇرۇزەن بە دەمۇچاۋىتكى ماندوو و عارەقاوېيە وە ئەملا
و ئەولاي شىخ مان گرتبوو، لە دوورەوە تەماشات بىرىدىنایە پىمانەوە
دیاربۇو پېتۈارى دوورىن و غەرېپىن بەم مەملەكتە. لە دەستە چەپى
دەروازەكە ھۆدەيەكى بە دار دروستكراو سەرنجى راکىشام
پەنجهەرەي ھۆدەكە كەوتىبۇو سەر پىگە سەرەكىيەكەوە. پاسەوانىتكى
شمېزىلەقەد بە ھەمان جلوبەرگى ئەسپسوارەكانەوە لە تەنىشت
پەنجهەرەكە وەستابۇو، يەك دوو كەسىش بە دواى يەكدا پىزىتكى
بچووكىان لە بەردەم پەنجهەرەكە دروست كردىبۇو. كە دوو ھەنگاوا
چۈويىنە ئەودىيى دەروازەكە، يەكىك لە ئەسپسوارەكان ھاتە
بەردەممان و بە زمانىتكى پىر لە پىزەوە لە شوينى خۆمان
وەستاندىنى. پاشان پۇوى كىردى شىخ و داواى لى كىردى پىتىستە بەر
لەھەي بچىنە ناو شارەكەوە، سەرپىك لەو ھۆدەيە بىدەين و لەھەي
پىوشۇينى چۈونە ناو شارەكەمان پى دەگۇترىت و بەبى ئەو
پىوشۇينانە چۈونە ژۇورەوە قەدەغەيە.

شىخ بە داواكە پازى بۇو و سوپاسى ئاگەدار كىردى وەي كىردى، ھېۋاش
لەسەر ئەسپەكەي دابەزى و رەشوهكەي دايە دەستى من و پىشمان
كەوت بۇ بەردەم پەنجهەرەي ھۆدەكە. گەنجىتكى سەرتاشرواى
پۇوخۇش لە ناو ھۆدەكە لە پشت مىزىك دانىشتىبۇو، كە شىخى بىنى
لە شوينى خۆي ھەستايە و دەستى درېڭىز كىردى، دەستى گوشى و
بەخېرەتلىتكى كەرمى لى كىردى. سەرەتا وام زانى دەيناسىت، كە دەستم
كىردى بە لېكۈلەنە وە لە شىوازى قسەكانى و ھەلسوكەوتى، بۇم
دەركەوت بە ھۆي تەمن و پىشە سپىيەكەيەوە پىزى بۇ نواندۇوە.
لە پۇختەي رېپېشاندانە كانىدا بۇمانى چۈون كىردىوە، ھەر مىوانىتكى
بىگانە دىتە شارەكەوە پىتىستى بە جىئەجىتىرىنى كۆمەلېك پىوشۇين
و كاروبار ھەيە: يەكىك لە پىوشۇينەكان بۇ مىواندارى، دەبىت كەسى
مىوان دىيارى بىات چەند رۇز دەمېتىتە وە، يان چەند ھەفتە و مانگ، تا
ئەوانىش بە پىتى داخوازىي مىوانەكە پىگەي مانەوەي پى بىدەن.

جهنابی شیخی سنهعنان بو گنهجی روون کردهوه: "ئیمه سی کهسى بروادارین، هاتووین بو ئەم شاره تا يەکىك لە خانەقاکاندا خزمەتى برو او خودا بکەين." گەنچەی سەرتاشراو له وەلامدا گوتى: "شیخ بە هۆى تەمەنەكەيەوه پیویست ناکات هىچ ریوشوینىك بگريته بەر، فەرمانى میواندارى لهم شاره لە ئەنجوومەنى شارهوه دەرچووه، له فەرمانەكەدا تەنیا باسى ئەوانە دەكتات كە تەمەنیان له سەررووى پیست سال و خواروی شەست ساللەوهىه. پیيان وايە مرۆف بىيەويت خراپەيەك ئەنجام بدتات، لهم تەمەنەدا ئەنجامى دەدات." بۇيە شیخ پیویستى بەوه نېيە هىچ بكتات و ئیمهى دوو شاگرد دەبىت بەو ریوشىنانەدا تىپەپىن.

پەراويىكى كردهوه و له ناو پەراوهكەدا تيانووسىكى ھەلدىيەوه و خستىيە بەردهممان، يەكەم جار من نەخشەي ناو تيانووسەكەم بە پىسى پرسىارەكانى ناوى پر كردهوه. نەخشەي ناو تيانووسەكە چەندىن پرسىارى تىدا بوون، لەسەر ناو، تەمەن، شوينى لەدایكبوون و هۆى هاتن بۇ شارەكە. ھەموو پرسىارەكانم بە پىكۈپىكى وەلام دانەوه و گەنچەی سەرتاشراویش بە وردى بە وەلامەكانى مندا دەچووهوه و سەرنجەكانى خۆى لەسەر وەلامەكان دەدایە من.

بە دواى مندا غەرقانىي تەنبۇورىزەن ھەمان پرسىارەكانى منى لى كرا و بەشەكەي خۆى پر كردهوه. كە تيانووسە پر لە پرسىارەكانمان پر كردهوه، مۇرىيکى دەرهەيتا و دواى كرد قولى كراسەكانمان ھەلبكەين و يەكى مۇرىيکى شىنى دا لە مەچەكمان؛ زانىاريي پى دايىن ئەو مۇرە دواى پانزە رۆز كال دەبىتەوه، گەر نيازمان بۇو زىاتر بەمېنینەوه، گەرەكە بۇ تازەكردنەوهى بگەپىيەوه ھەمان شوين و جاريکى دى مۇر لە مەچەكمان بەدەينەوه، بە سەرپىچىكىردن لهم فەرمانە بە ھەلھاتوو ھەژمار دەكرىيەن. رەنگى مۇرەكە سوورىيکى تۆخ بۇو، له شىوهى ئەستىرەيەكى پىنچپاللۇوی داودى. له ناو ئەستىرەكەدا خاچىك

و مانگیک بەسەر خاچەکەوە دیار بۇون، لە خوارەوەی خاچەکەش بە نووسینیتکى بازنه بىي نووسراپبوو "شارى سەمعا".
كارەكانمان تەواو كرد و بەرهە ناوەوە شارەكە وەرى كەوتىن.
كەمېك لە دەروازەكە دووركەوتىنەوە و شىئىخ مەچەكى گرتىم و سەرنجىيکى مۆرەكەي سەرمەچەكمى دا، بە پىكەنېنەوە گوتى:
"غەزەوانى بنووس، خورت و خۇرپا مۆرى ھەموو ئايىنەكانيان لە دەستت دا، تا پانزە رۆزى دىكە پىاوييکى فەرەئايىنەت. دەبىت رۆحى خۇت پارچەپارچە بکەيت بەسەر ئايىنەكاندا، تازە تۆ وەك شارەكەتلىنى هاتووه؛ چۈن شارەكەيان شويىنى ئايىنە جۇراوجۇرەكانە، رۆحى توش دەبى شويىنى گشت ئايىنەكانى تىدا بىيىتەوە. بروادارى راستەقىنە لە شار دەچىت، رۆحى پەرە لە ئايىنەكان و نايەويت ئايىنېك ھەلبىزىرىت و نەفرەت لەوانى دىكە بکات. تا رۆحت وەك شارى لى نەيەت و شويىنى گشت بپواكانى تىدا بىيىتەوە، لە پىبازەكەي من تىناگەيت؛ بروادار لە خۆى راپى نابىت ئايىنېك رەت بکاتەوە ئايىنى خودابىت. مۆرى شارەكە نىشانەيە بۇ شارىك كە شويىنى بپوا جىاوازەكانە، دەي توش رۆحت بکە بە شارە." پىكەنېنېكىم بۇ كرد و بە شەرمەوە قولى كراسەكەم دادايەوە و مۆرەكەم شاردەوە.

نازانم كى يەكەم جار بپيارى دروستكردنى شارەكەي داببوو، ھەركەسىك بۇوبىت ژيرانە شويىنەكەي ھەلبىزاردۇوە؛ شارەكە بە كەنارى چىايىكى بەرزەوە بۇو، پۇوبارىك بە بەردىمىدا تىدەپەرى و پۇوبارەكە بىبۇو پەرژىنېكى گەورە لە بەردىم شارەكەدا. بە هوى پۇوبارەكەوە سوپا گەورەكان نەياندەتowanى بە ئاسانى بىنە ناو شارەكەوە. تاقە پىيگە و دەروازەش كە شارەكەي دەبەستەوە بە زەويىيەكانى دەرەوەي خۆى، ئەو دەروازەيە بۇو ئىتمەي لىتوه هاتىنە ژور. دەروازەكەش پىدىيکى بە تەختە دروستكرداو بۇو، پىردىكە بە وردىكارىيەكەوە دروست كراببوو. شەوان رايىان دەكىشايەوە دواوه و ئىتر بۇ كەس نەبۇو تا بەيانى بىتە ناو شارەكەوە. مىوان و

کاروانچیه کان فریا نه که وتنایه به رقزدا بینه ناووه، شه ویان به سه
بهاتایه ده بایه تا به یانی له وبه روبواره که و چاوه پری بن پردنه که
بکریته وه. به یانیان پرده ده کرا یه و میوان و کاروانچیه
چاوه روانکراوه کان ریگه یان بو خوش ده کرا بینه ژوور.

له دووره وه کوشکه سپی و به رزه که نزیک لوتکه کیوه که و
خانووه له سه ریک هلچنراوه کانی ده روبه ری کیوه که، دیمه نی
شاره که یان به و قه تپاله وه کردبووه دیمه نی کووره هنگیک به سه
لقی دره ختیکه وه. له دووره وه خانووه کانی ده روبه کیوه که، چون
ده فریک هنگوین ده رژیت و ده روبه ری ده فره که ده ته نیت، ئاوا
ماله کان، په رستگه کان، مزگه وت و کلیسه کان ده روبه کانیان
ته نیبوو. له ناو ماله کانیشه وه مناره و زهنگی کلیسه کان سه ریان
ده رهینابوو، له قوله ای پاسه وانی نزیک ده روازه شاره که ده چوون.
ده رخته به رز و پر له ره نگه کانی سووره چنار ئه مبهه و ئه و به ری
ریگه به به ره چنراوه که نزیک ده ره ریووه کانی ده ره ختے کان
به شیک له لقه کانی خویان شویر کردبووه سه ریگه که و خویان
ده کیشا به سه ری بیواره ئه سپسواره کاندا. به دهم رویشتنه وه،
جاربه جاره بایه کی فینک ده هات و گه لا هملوه ریووه کانی له ته ک خویدا
هله لده گرت و دهی ئالاند له و ری بیوارانه بیه سه ریگه که وه بیون. یه کیک
به سه ره عره بانه که وه قامچی له ئه سپه کانی راده وه شاند و لیی
ده خورین، یه کیک پالی به عره بانه یه کی پر له دانه ویله وه دهنا؛ له و
کاتانه هی خه ریکی وردبوونه وه بیوم له ری بیواره کان، شیخ لایه کی بیوم
کرده وه و لیی پرسیم:

- غازن وانی بنووس، هست به چی ده کهیت؟

- چی بلیم قوربان! له ته مه نمدا یه که م جاره شاره وا بیینم. خه تای
منه له شاره که خومان مهیلی چوونه ده ره وهم نه کردووه، دونیا لای
من ته نیا شاره که خومان بیو، که چی دونیا له وه گه ورہ تره له

شارینکدا تەمەنت تەواو بکەيت. داخەکەم بۇ دايىك و باوكم، بە مندالى تا پېرى لە يەك شويىندا ژيان و شويىنى جياوازيان نەبىنى. خۆزىما ئىستا ھاوسمەفەرمان بۇونايە و بە دلى خۆيان تەماشاي دىمەنى ئەم شاره جوانەيان بىردايە.

- نا كورم، شارانى زۆر هەن لەم شاره جوانترن، گوناھى تو نىيە سەرسامى بەم دىمەنانە و گوناھى توش نىيە ھەنگاۋىك لەدیو شارەكەى خۆت نەدیوھ؛ گوناھى ژيانە دونيائى لە بەرچاوت كردىبووه يەك شار، گوناھى ئەوهىيە توئى پەروبال كردىبووه و لە يەك شاردا قەتىسى كردویت. ئەو چۆلەكەيە ئارەزووى فېين ناكات و بە شوين قەفەزدا دەگەريت، بالندەي ولاتەكەى منه. ئەو مرقۇقەي نايەويت دونيا بىنىت و شارەكەى خۆى دەكاتە قەفزى تەمەنى، خەلکى ولاتەكەى منه. تەنيا خەلکى ولاتەكەى تو وا نىن كە لەشارەكەى خۆيان نەچنە دەر، خەلکى ولاتەكەى من لە دەرەوەي مالەكەى خوشيان ھەست بە غەربىي دەكەن. كەسيكەم نەبىنى خەلکى ولاتى من بىت و جەلە مالەكەى خۆى شويىنلىكى ترى ئەم سەرزەمىنە بە شويىنى خۆى بىزانتىت و خۆى بە غەربى نەبىنىت. بۇيە لەگەل خۆمم هيئىاي، ويستم بۇ يەكەم جار تامى فېين بکەيت، سەفر فېينە. ئەمەش بۇو واي كرد لە ناو شاگىرددەكانمدا تو ھەلبىزىرم، نيازم بۇو لەو قەفەزە بەتەنە دەرەوە. تەنها وانە و كىتىبەكان چاو و مىشك ناكەنەوە، سەفر باشتى لە كىتىبەكان چاو و مىشك دەكاتەوە. پەلەت نەبىت، ماوهىيەكى كە دەزانىت چىم گوتۇوھ و بۇچى تۆم هيئىاوه. ئەمە سەرەتاي سەرسامىتە، ئەوهى نەتبىنۇھ و نەتبىستوھ، دەبىنىت و دەبىسىتىت.

بەدەم قسەكردنەوە دەستى راكيشا بۇ ماسىيگەكانى ناو پۈوبارەكە، بە خۆيان و بەلەمەكانيانەوە سەرقالى گەرانبۇون بە شوين ماسىدا. گوتى: "دەزانى غەزنهوانى بنووس، مرقۇف لە بەلەم دەچىت، گەر لە شويىنلىك بىھىلىتەوە و نەھىلى بجۇولىت، پاش ماوهىيەك دەپزىت و كەلکى هيچى نامىنىت. تا نەبىتە بەلەمەنلىكى پەزىوو، دەبى رووبار و

دهرياچه کان تهی بکهیت. مرؤف به گه ران به شويته کاندا روحی تازه
 دهبيته وه و مهیلی تامکردنی ژيان دهکات. له گه ل نیوه مه، تامکردنی
 ژيان به خوانی رازاوه و گوشک و گیرفانی پر نیبه، تامکردنی ژيان
 چیزبیننه له سروشته ئاساییه دهیبینیت. سو فیه کانی سه ر به
 ته ریقه تی ئیمه، پشت له دونیا ناکهن، خه لک هله تیگه يشتووه، پشت
 له چیز ناکهن، روو له دونیا و له چیزیک دهکن خوراکی روحه، تامی
 پاسته قینه ژيانه و به هه موو که س ناکریت. بۇ خوتان تامی ژيانه
 ئاساییه که بکهن، با به پزیوی ئه م دونیا يه جى نه هیلان. چیز له
 خواردندادنی، له سروشتدایه. گوشگیری پشتکردن نیبه له دونیا،
 وردبوونه ودیه له دونیا. خه لک سو فیه کان به گوشگیر و دوور له
 دونیا ده بینن، له کاتیکدا سو فیه کان ئه وانه ن که به پاستی چیز له
 ژيان و له تیگه يشنن له دونیا ده بینن."

پیکه وه من و غەرقانی به باشی گویمان لى گرتبوو و سەرمان بۇ
 րاده وەشاند. گوینگتن له قسە کانی ئه و، حەپەسانی خۆم لهو دیمەنە
 جوانانه شارەکەم بۇ نەدەشار درايە و. پاسته غەرقانی تەنبۈورزەن
 خزمەتكار بۇو، منیش تەنیا میرزا يەکى بنووسى شىخى سەنغان بۇوم،
 بەلام هەلسوكەوتى شىخ شىوھىيەک بۇو، هەستم بەوه نەدەكىد غەرقانی
 خزمەتكاره و من شاگردىکى بنووسىم. وەک دۆستىک، وەک كورپى خۆى
 له گەلمان دەجوولايە و، ئارەزووی بۇو چى بزانبىيا يەپیمان بلى. ئه و
 سەرتاپاي تەمهنى پیاوېتى زاهىدى گوشگير بۇو، نەوھىيەکى پاش خۆى
 جى نەھىشتبوو، تەنیا يى و رەبەنیيەکەى گەياندبوویه دۆخىك بەس له
 کاتى نويزەکان و زىكرەکاندا له ناو خه لکدا دەبىنرا، باقى کاتە کانى كەى
 له گوشەيەکى ھۆدەکەى خۆى، به ناو كتىبە ئەستور و زەردەکاندا
 دەگەپ، يان منى بانگ دەكردە لای خۆى ئەندىشە کانى بۇ بکەم به پىتى
 جوان و له سەر تىانووسىك بۇي بنووسىم.

هيستا كۈلانى ماسىفروشە کانى قەراغ شارە کەمان جى نەھىشتبوو،
 لوتمان تەقى بە كۈلانىكدا، له سەر خشته سوورە کانى نووسرا بابو

"کاروانسرا شار". کومه‌لیک کوشکی گهوره‌گهوره له ته‌نیشت یه‌که‌وه پیزیان به‌ستبوو، چهندین که‌س له حه‌وشه و به‌رحة‌وشه‌ی کوشکه‌کاندا، له‌سهر میزی خرخه که به ته‌خته دروست کرابوون، دهوری یه‌کتريان دابوو و باده‌يان ده‌نؤشى. به سه‌یرکردنیکی باده‌نؤشەکان ته‌ززوویه‌ک هات به سه‌رتاپای گیانمدا، ئاخر له شاره‌که‌ی ئیمه هه‌رگیزا و هه‌رگیز چاوت به دیمه‌نى وا و خه‌لکى وا نه‌ده‌که‌وت، وا راه‌یئزابووین باده‌نؤشین هیی که‌سانیکه له‌م دونیا‌یه‌دا دوراون، بق پرکردن‌وهی دوپانه‌که‌ی خويان باده ده‌نؤشن تا که‌میک دوپانه‌که‌یان به‌و مه‌ستیه له بیر بکه‌ن. وا درابوو به گویماندا باده هیی ئه‌م زیانه نییه و بق که‌سیکه له‌م دونیا به پاکی گوزه‌راندبيتى و له‌و دونیا به که‌یفی خوی بنؤشیت. خۆم نه‌گرت و پووم کرده شیخ، لیم پرسی: "هه‌ست ناکه‌ی ئه‌م شاره شارى ئیمه‌مانان نییه؟" ئه‌وهی چاوه‌روانم نه‌کرد، پینکه‌نینه‌که‌ی شیخ بوو به پرسیاره‌که‌م و به‌رگه‌نه‌گرتنم له ته‌ماشای باده‌نؤشکه‌کان. خوی ئاسا داره‌که‌ی له ده‌ستی چه‌پیه‌وه دایه ده‌ستی راستی و ده‌ستیکی هینا به پیشە سپى و ته‌پوتوزاوییه‌که‌یدا و که‌وته قسە‌کردن: "ئه‌م شاره شارى خونه‌که‌ی منه، شار که بوو به قه‌فهز بق یه‌ک جور بالنده و یه‌ک جور بپروا، شار نییه. مرۆڤ بق ئه‌وهی به باشى خوی ببینیت و به باشى خوی بناسیت، ناکری له شوینیکدا بژى خه‌لکه‌که‌ی ده‌ورو به‌ری هه‌مان ئایین و هه‌مان بپروا و هه‌مان زیانیان هه‌بیت. تۆم نه‌هیناوه بق ئه‌م شاره تا شتیکت بینی له شاره‌که‌ی خوت نه‌چوو نه‌فرهتى لى بکه‌یت، تۆم هیناوه ببینی، ببیستى، ئه‌زمۇون بکه‌یت. بپوادارى ئه‌وه نییه له ناو بپواداران بیت و بپوادار بیت، بپوادارى کاتىك بپواداریي، له ناو بیپروواکاندا بق بپوایه‌کى راسته‌قینه‌ی پاک بگه‌پیت. که توانيت بپروا و ئایین له یه‌کتر جیا بکه‌یته‌وه، توانيت دیمه‌نیک وەک خوی ببینی و گومانى خراپى لى نه‌که‌یت، ده‌توانى خوشت له ناو پاکیدا ببینیت‌وه. نابى شاگردی من له‌وانه بچیت که له ئایینه‌وه ته‌ماشای

ژیان دهکنهن، شاگردی من که سیکه هنگاویک له ئایین دوور
دهکه ویتهوه و به برو اووه ته ماشای ژیان دهکات. کى دهلى ئه و
باده نوشانهی له به رچاوی تو جيگهی به زهیین، له به رچاوی خودا
جيگهی ریز نین؟ کى دهلى ئهوان له من و تو زیاتر خوشەویستى
خودا نین؟ ئیمە چوزانین، خودا له ناو دله کاندایه و ناتوانین بییین،
بریار له سەر شتیک مەدە به چاو نابینریت.

به باشى تینەگە يشتم، له پووم نەدەھات تینەگە يشتنەگەی خۆمی بۆ
دەربخەم، سەریکى رەزامەندیم بۆ لەقاند و له كول خۆم کردهوه. به
كۆلانى کاروانسەراکەدا تىپەرین، له سەری كۆلانەگەوه پیاویکى
عەبالەشانى سەرسەمیل تاشراو تەنیا وەستابوو، تە ماشای خەلکى
دەکرد. شیخ سلاویکى لى کرد و ئەویش به دەنگىتى ناخوشەوه
وەلامى دايەوه.

له کابرای پرسى: "له کويیوه بىرۇين دەمانگە يەنیتە خانە قاى حەللاج؟"
کابراش تۈزىك سەری خۆى خوراند و به گالتەپىكىرىنىتە وەلامى
دaiەوه: "له هەر مەيخانە يەك لا بىدەن ئەو مەيخانە يە خانە قاى
حەللاج. " له شوينى خۆمەوه قسە كەيم زۆر له لا گران بۇو، ويستىم
بەرەو رووی بىرۇم، شیخ دەستى گىرم. خۆى چووه بەرددەمى و زۆر
بە ھىمېنەوه له وەلامىدا گوتى: "دە زۆر باشە، كەوايە ئیمە ئەھلى
مەيخانە كەى حەللاجىن. پىتىمان بلى، ئەو مەيخانە يە له کوييە؟" كابرا بى
ئەوهى بە خۆيدا بچىتەوه و تەريق بېيتەوه، دەستىتىكى بە لاي راستدا
بەرز کردهوه و ئامازەى دا به و رىگە يەدا بچىن دەمانگە يەنیتە بەرددەم
دەركە ئەو مەيخانە يە.

رېگە كە ئەوسەری ديار نەبۇو، له نیوهى رېگە كەدا كەوتىنە ناو
بازارىكى دوور و درېزهوه، گومانم ھەبۇو راستىي پى گووتىن.
ناوبازارە كە جەمە دەھات، چى مىللەتى دونيا ھەيە بە خۆيان و
جلوبەرگىان، بە خۆيان و زمان و شىوه يانەوه له ناو بازارە كەدا
دەبنىران. له بازارى شارە كەى خۆمان جگە له پەنگى رەش و پەنگى

سپی، به دهگمهن چاوت به پهنه‌گیکی دیکه دهکهوت، که چی لم
بازارهدا چی پهنه‌گی دونیا ههیه به سه ریه کدا پژابوون. بونی ئالهت
شوتی قاژکراو، خهیاری گولبه‌دهم، قاژه‌کالهک، خورمای ناو
سوزگه‌کان و هزاران بونی جیاجیا دههاتن به سه‌رتدا. کومه‌لیک کچی
شۆخی چاپرهش، یهکی کراسیکی سووری پرله‌گولی سپییان له
بهردا بwoo، بهشیکی کراسه‌که‌یان دابوو به شانیاندا و بهشیکی شانیان
به دهرهوه بwoo، مەچهک و پووزیان به خهنه نه‌خشی جوراوجزوری
له سه‌ر کیشاربwoo. له دهوری به قالیک کو ببیونه‌وه، تریکه‌تریک
سەودای کرینی شتومه‌کیان دهکرد. تریکه‌ی پیکه‌نینه‌کانیان ئهو ناوه‌ی
ئاوه‌دان کردبیویه‌وه. قژه رهش و دریزه‌کانیان تا سه‌ر سمته خر و
بچووکه‌کانیان هاتبوو. وا سه‌رنجیان راکیشام، حەزم دهکرد چەند
ساتیکمان پی بچیت تا لهو ناوه رهت ده‌بین. دیار بwoo به جوریک
ته‌ماشام کردبیوون، چ شیخ و چ غەرقانیی تەنبیورزەن ھەستیان پیم
کردبیو؛ رف چووبوومه ناو ته‌ماشای جوانییه‌که‌یانه‌وه.

غەرقانی دهستی خسته سه‌ر شانم و چرپاندی به گویمدا: "له شیخ
شهرم ناکه‌یت، له خودا شهرم بکه! ھیشتا نه‌ھاتوینه‌ته ناو شاره‌که‌وه،
خەریکه جوانیی دوو کچ بروات ده‌بەن." لایه‌کم بۇ کرده‌وه و شهرم
له خۆم هات. قسە‌که‌ی تەواو کاری تیکردم، کەوتمه بیرکردن‌وه له
ناخی خۆم، ھەستم کرد من بەرگه‌ی جوانییه‌کان ناگرم، ناتوانم
جوانییه‌ک بیینم و تیر به کامی دل ته‌ماشای نه‌کەم. بۇ ده‌بیت
ته‌ماشاکردنی گوله جوانه‌کان، ته‌ماشاکردنی ئاسمان و ئەستیزه و
ھەوره جوانه‌کان، ته‌ماشاکردنی باخ و میوه جوانه‌کان، ته‌ماشاکردنی
سروشتی جوان ئاسایی بیت و ته‌ماشاکردنی ژنیکی جوان گوناه
بیت؟ جوانی ھەر جوانی نییه؟ بۇ ده‌بیت بۇ یەکیکیان گوناه بیت و بۇ
ئەوی تریان حیکمەت بیت؟ جوانیی ژنیک و گولیک چ جیاوازییه‌کی
تیدايیه؟ ژنه‌کان به جوانی له‌دایک ده‌بین، چاوه‌کانیش ئاره‌زوویان
ته‌ماشاکردنی جوانییه. خۆی له بنه‌رەتدا ژنی ناشیرین بۇونی نییه"

زنه کان یان جوانن یان میهره بان، ئهی ته ماشاکردنیان کى
کردو ویهتى بە گوناھ؟ لە ناو خۆمدا بە شوین گومانى ئەم پرسیارانه دا
دەگەرام و وەلامىك شك نەدەبر قاييلم بکات جوانىيەكان جياوازىييان

تىدايە.

هەتالە بازارەكە تىپەپىن چاوم پېر بۇو لە ته ماشاکردنى جوانى،
مېشكم پېر بۇو لە پرسیار و گومان، خەيالم لىوانلىو بۇو لە تامىكىدىنى
زىيان، لوتم پېر بۇو لە بۇنى جياجىا، هەستم قولپى دەدا، تازە بۇومەوه.
لەوانەيە نديوبىدى بىم، لەوانەشە ئەو شارەمى من بىنىيم، ئىتوھش
بتابىنىيایە لە من سەرسامىت بۇونايە. مەستى چىيە؟ مەستى ھەر ئەوھ
نېيە بچىتە مەيخانەيەك و بادە بنۇشى تا مەست دەبى، لە
دەروازەكەوە تا ئىرە سى جار مەست بۇوم و بەرى دام؛ جارىك بە
بىنىنى خانووه کانى قەتپالەكە مەست بۇوم، جارىك بە بىنىنى
ماسىگەكان، جارىك بە بىنىنى بازار و كچە خال لەپۇوه كان. لە ژيانم
نەچۈومەتە مەيخانە و تامى مەى و مەستىي مەيخانەم نەكىردووه،
دەشتوانم سويند بخۆم زىاد لە ھەموو مەستەكانى ناو مەيخانەكان
ئەمرۇ مەست بۇوم. لەو كەسانەم بە بىنىنى جوانىيەك مەست دەبىم،
مەى مرۇقەكان مەست ناكات، ئارەزوويان دەجۈولىنىت. ئەوھ
جوانىيەكان مەرفە مەست دەكەن، مەستىيەك لە سووچىكى
يادەوەريدا دەمەتنەوە و لە تەنبايى و بىتاقەتىدا سەرىيکيان لى دەدەيت
و دەيانەتىنەوە بەردەم خۇت. ئەوھ مەستىيە جوانىيەك بە مرۇقى
دەبەخشىت.

كوتايى بازارەكە بەسترابۇو بە باخىكى گەورەوە، كە دەگەيشتىتە
ئەوسەرى بازارەكە، دەكەوتىتە ناو باخىكەوە، ھەلۇۋە زەرد و
سۇورەكان و گىلاس و قەيسىيەكان خۆيان بەسەر رىگەكەدا شۇر
كىرىبووھوھ. ھەندىيەكان ئەوەندە گەيىبۈون، بە لقەكانەوە خۆيان
نەگرتىبوو كەوتۈونە خوارەوە، رېتىوارەكان پىيان پىدا نابۇون و
پلىشابۇونەوە. چاوم لى بۇ شىخ خۆى نەگرت و بەدەم رۇيىشتەوە

جاره‌جاره دهستنیکی دهبرد و هله‌لووژه‌یهک، قهیسییهک، گیلاسییکی لی
دهکردهوه و دهیخسته ناو دهمهوه. من و غهرقانییش چاومان له
کرد و بیزه‌حمانه که‌وتینه لیکردنوهی میوه و تامکردنی به‌ری
دره‌خته‌کان.

خه‌یلیک به‌دهم خواردنی میوه شوربوبوه‌کانی سه‌ر پیگه‌که‌وه
پویشتن.

گه‌یشتنه به‌ردهم دهروازه‌یهک، دهروازه‌که که‌وتبووه سه‌ر ئه‌م سه‌ری
حه‌وشه‌یهکی دریز که دیواره‌که‌ی به به‌ردي پهش دروست کرابوو،
دهروازه‌ی حه‌وشه‌که له دهروازه کونانه بسو و هستا
دهسترنگینه‌کان به داری تزو دروستیان دهکرد. له‌سه‌ر دهروازه‌که
به خه‌تیکی درشتی کوفی نووسراابوو خانه‌قاکه‌ی حه‌لالج.

شیخ له به‌ردهمیدا و هستا و ماچیکی دهروازه‌که‌ی کرد و له به‌ر
خویه‌وه دهستی کرد به قسه‌کردن: "ئۆخه‌ی گه‌یشتنه مه‌نزلی خۆمان.
ئیره ده‌بیته مالی ئیمه، مالیک ده‌توانن روح‌تانی تیدا په‌روه‌رده بکه‌ن.
لهم شاره جوانه‌دا به‌قەد چۆله‌که‌کان ئایین و مرۆڤی جیاواز هه‌یه،
بەقەد ماله‌کان بپروای جوراوجور هه‌یه، بارتەقای ماسیگرە‌کان
پیاوكۇز و خراپەکارى لىتىه، ئەمە ئەو شوینه‌یه له خه‌ونه‌کە‌مدا منى بۇ
پاده‌کىشرا پىسى بگەم، خودا دهست به بالمانه‌وه بگريت و کارىك
نه‌کات به بەتالى بگەرىيئنەوه. ئیره شوینى تاقىكىردنوهی منه، خودا
بکات ئىوهش سوودىك لەم حالەی من ببىين. مالیک بۇ ئەوه دروست
كرابىت مرۆفە‌کان دهسته دهسته بىنە ناوی و له ئارامى و هىمنى و
مېھرەبانى نزىك بىنەوه، ئەوه مالى خودايە. مالىكىش بەناوى ئەوه
كرابىتەوه و بۇوبىتە شوینى ئاشوب، چاودىرېكىردنى ژيانى خەلک و
خالىكىردنوهی مرۆف له مېھرەبانى و پېپىكىردنى له پق، ئەوه ماله
ھەزار ناوی خوداي لە‌سەر نەخشىنراپىت نابىتە مالى خودا. ئىمە
ھاتووینەتە ئەم ماله، نامانه‌ویت دهسته‌ی دووھم بىن، دهسته‌ی يەکەم

دەبىن. كورپىنه پېش ئەوهى هەنگاو بىننە ژورهوه نىيەتىكى باش بخەن دلتانەوه."

كەسمان نەمانزانى مەبەستى چىيە و چى گوت كردىمان. بۇ خۆم نىشىمەزازى بۇچى ئەم سەفەرە هات بەسەريدا و بۇچى ئىمەى لە تەك خۇيدا هىتى، تەنبا لەسەرم بۇو سەرلەئىوارەيەك ئاگەدار كرامەوه كەلوپەلەكانت بۇ سەفەرىكى دوور بېچىمەوه و خۆم ئامادە بىكەم، لەم نزىكانە دەكەويىنە رى. وەك شاگىرىكى گۈرپايەل نە پرسىم و نە گومانم كرد و نە گوتىشم بۇچى. دلىيام غەرقانىي تەنبۇورزەنىش وا بۇو. بە گەيشتىنمان بۇ بەردهم دەروازەي خانەقاکە، ھەستم كرد گومانەكەم لە كابراى عەبالەشانى سەرتاشراو لە جىى خۇيدا نەبۇو، چونكە ناوニشانەكەمى بە راستى پى دابۇوين.

شىخ هەنگاوى نا بەرەو حەوشەكە و منىش رەشوى ئەسپەكەم دايە دەست غەرقانى و دەستم كرد بە داگىتنى بارى سەر پشتى ئەسپەكە. كۆلەكەمى خۆشىم داگرت و لەودىو دەرگەي دەروازەكەوه، يانى ناو حەوشەكە، كەلوپەلەكانت دانان. تا غەرقانى ئەسپەكەمى بەستەوه كەمىك خۆم تەكانت و دەستىكىشىم هىتى بە سەرسىپالى خۆمدا.

بۇ چوونە ژورهومان جەنابى شىخ بەرەو حەوزەكە چوو، لە قەراغ حەوزەكە لەسەر يەكىك لەو كۆتەرانە دانىشت كە لە چوار دەورى دەستى كرد بە شۇوشتنى رۇخسارى. ئىمەش بە شوينىدا رۇيىشتىن و خۇمان فىتكى كردهوه، هىشتى بە باشى خۆم لە تەپوتۇزى رېگەكە پاك نەكىرىبۇوه، چاوم لى بۇو لە ھەيوانى بەردهم خانەقاکە، كۆمەلىك مورىد و دەرۋىش و فەقى وەستابۇون لە ئىمە ورد دەبۇونەوه. كە ھەرسىكمان ئاھىك ھاتەوه بە بەرماندا و تۈزىك ماندوویەتىمان بەدەنەوه، شىخ ھەستا بەرە و مەجلىسى فەقى و سۆفييەكان رۇيىشت و ئىمەش دواى كەوتىن. لەگەل سلاو لە حازرىيان ھەستانە سەر پى و بە فەرمۇو فەرمۇو ئىمەيان بىرده سەرەوه.

یهکیک له سوْفییه کان روروی کرده شیخ و پرسی: "پیشنهادیت له
پیگه یهکی دووره و هاتین." شیخیش له به رسقی قسمه کانیدا سه ریکی
بو له قاند و به لیته کی بو کرد. سوْفی خوی به خاوه نمال ده زانی و
دریزه دایه، به خوارکردن و یهک خولقی کردن چ ئه مریکمان ههی
بوی جیبه جی بکهین. شیخیش لیسی پرسی: "کی گهورهی ئەم
خانه قایه یه؟" سوْفی دهستی کرد به باسکردنی مهلا یهک، ناوی مهلا
بھیجوریه و ئیستا جه نابیان لیره حازر نییه و له هۆدەکەی خوی
خه ریکی خودا په رسنی و زیکره. گه رئیمه چاوه پری بکهین ده چیت
ده یهینیتە خزمەتمان.

سوْفی ههستا پویشت مامۆستا بانگ بکات. چاویکم به حهوشە و
بھرینی خانه قاکەدا گیپرا، له سه ری حهوشە کە وه تا ئەمسەری، به
چواردهوریدا درەختی سووره چنار بون. له ناوە راستی حهوشە کەش
شاتوویه کی گهوره خوی توند راگرتبوو، به لقه پېلەگری و جیرە کانی
بالی به سه ری نیوهی حهوزە کەدا کىشا بابو. خشته سووره کانی ناو
حهوشە کە بیبونه فەرشیک له سەیر کردنیان تیز نەدەبوبویت، له رژانی
رەنگىکی سوور دوچوو، له شوینیک زۇر تۆخ بیت و پۇزگار کالى
کردىتە وە. حهوزە شین و کولە کە به بوياخ شینە کانی ناو ھیوانە کە
پەونە قى خانه قاکەيان گۈرپىبوو بو یهکیک لەو نیگارە کونانە کاتى
خوی لە ناو کتىبە کونە کەی ھەزارویه ک شەوهدا بىنېبۈم.

جیرە کرانە وەی یهکیک لە دەرگە کان هات، سوْفی بە فەرمۇوفەرمۇ،
پیاویکی کەلەگەتى ملبەرزى پیش خەنە کراوی پیش خوی خستبوو.
دهستیک جلى پاکستانى لە بەردا بوبو، سەری تۈزىک پۇوتا بوبو وە،
پیشە خەنە کراوە کەی و سمىلە کور تکراوە کانی خوار لوته زلە کەی، واى
لى كردى بوبو لە مەيتە رەوانى ئەسپىك دەچوو، نەک مەلاي خانه قایه کە.
کە نزىك كەوتە وە بە ئەدەبىيکە وە به خىرەتلىنى کردىن. لە گەرمەی
ھەوالپرسىندا شیخ دهستی بىر لە گىرفانى لاي چەپى نامە یەکى
دەرهىتنا و دایه دهستی، نامە کەی و دەرگەت و بە غرورە وە دهستی کرد

به خویندن وهی نامه که، به وردبوونه وهی ناو نامه که، سات دوای سات رو خساری ده گورا. تا زیاتر رو ده چووه ناو نامه که وه، زیاتر نیگه رانی به رو خساری به وه ده ردنه که وت. نامه که ای ته او کرد و به زه ردنه خنه بکی دروست کراوه وه که هیچ پاستی تیدا نه بwoo، به خیره اتنی شیخی کرد و دهسته کانی خوی بلاؤ کردنه وه و به ده نگیکی به رز بوئه وهی هه موان گوییان لی بیت، گوتی: برواداران خوشی له خوتان، ئه م زاته به پیزه ای له ناو تاندا دانیشت ووه، شیخی سه نغانه." مه جلیسه که به جاریک پوویان له شیخ کرد و هندیک له ده رویش و فه قییه کان هه لسان په لامار بدنه و دهستی ماچ بکهن، شیخ نه یهیشت. سوقی خوی پی رانه گیرا و هه لی دایه و دهستی کرد به ستاییش کردن: "شاری سه معا خوشحاله به گه رانه وهی بکیک له زانا کانی خوی."

که شیخ گویی لهم قسیه بwoo، پووی و هرگیڑا به ره و سوقی و و هستاندی، لیپی پرسی:

- چون من خه لکی ئه م شاره م؟ کی گوتی خه لکی ئه م شاره م؟
- دهی قوربانی به ره که تت بم به ناوه که تدا دیاره، ده میکه چاوه ریی
گه رانه وهی تو بoom، ده میکه کولانه و کولان و مال به مال ده گه ریم،
خزمیک، ناسراویکی تو بدوزمه وه و ناو نیشانی تو م بداتی، بیم به
شوینتا بگه ریته وه بو شاره که ای خوت. که سم دهست نه که وت، خودا
کردی خوت به پیتی خوت گه رایته وه.

به دهم زه ردنه خنه وه، شیخ به رسقی دایه وه: "نا سوقی ئازیز، نا، من
خه لکی ئه م شاره نیم. ئه م شاره ش یه که م جاره بیبینم، له وانه بیه
ناوبانگم پیش خوم گه یشتیتیه ئیره. مرؤف که ناو بانگی باشی هه بwoo،
هه موو که س و هه موو شاریک و شوینیک حه ز ده که ن به و که سه
بلین خه لکی لای ئیمه بیه. که ناو بانگیشی خراب بwoo، خه لکی هه
شوینیک بیت خه لکی شوینه که دهیان بیانوو ده هیننه وه تا بیسە لمیتن
خه لکی لای ئه وان نییه. مرؤفه کان شوین ناو بانگ ده که ون، شوین

پاکی و بیگه‌ردی ناخی خویان ناکهون. تا یه‌کنیک دهدوزیته‌وه شوین
پاکی خوی که‌وتیت، هزاران دهدوزیته‌وه شوین ناوبانگ دهکهون."
دهرویش و فهقیئه‌کان سهیری یه‌کتریان دهکرد و سه‌ریان له
و‌لامه‌که‌ی سوور ما، به نیگایه‌کی تووره‌وه پروویان کرده سوفی،
نیگاکانیان ده‌ری ده‌خست گله‌یی له سوفی دهکه‌ن، بوقچی چهندین
ساله حیکایه‌ت دروست ده‌کات بوق شیخ که خه‌لکی ئەم شاره‌یه، که‌چی
ده‌رکه‌وت وانه‌بوو. ملا به‌یجوری ویستی دوخه‌که بقۇزىتەوه و
ده‌ست بکات به پیاهه‌لدان و ناخی خوی بشاریتەو، به ده‌نگی گر و
به‌رز چیروکیکی گیرایه‌وه، که یه‌کەم جارم بوو بیسیتم. ئینجا
دیسانه‌وه که‌وتە پیاهه‌لدان: "جهنابی شیخ ده‌میکه ده‌زانم حیکمەتی تو
تەنیا له بروادا نییه، له زانینه‌که‌تدایه، له ده‌ست و هۆشە رەنگینه‌تدايه
بوق چاره‌سەری بیمارییه‌کان. له لای یه‌کنیک له حەکیمەکان بیسیتم
چهندین پەچەت دۆزیوه‌تەو بوق بیمارییه‌کانی مرۆڤ و زۆر کەست
چاره‌سەر کردووه. ئاره‌زوو دەکەم به زمانی خوت گویم له پەچەتەی
داپوشینی ژنه‌کان بیت."

قەت شیخم نەبینیبوو بهو جۆره ساردوسرپییه‌وه و‌لامی کەسیک
بـداتەوه، له‌وانه‌یه ئەویش وەک من درکى به‌وه کردبیت ملا
بـیجوری خوی دەنونیتت و ناخ و زمانی له یه‌ک ناچن. بـویه به
ساردييەوه باسى چیروکی داپوشینه‌کەی کرد: "من پیاویکی تەنیا و
گەریدەم، له‌وته‌ی هۆشم بـه رەوناکی که‌وتتووه، ویللى دواى شتىکم،
شتىک بـۆم نادۆززیتەوه، شتىک که ئەمجاره ھىنامى بـو ئەم شاره؛ له
یه‌کنیک له گەشتەکانمدا بـه رەو مەزاره گەورەکانی دالله‌ھۆ کەوتە ناو
پـیگەیەک بـه ناو کـتیوه سـەختەکاندا تـىدەپـەری، له نـیوه‌ی پـیگادا تـووشى
بـەفر و کـرپـیوه‌یەک بـووم بـەرچاوى خـۆم نـەدەدی، ھـىزم دـايـه بـەر خـۆم
خـۆم نـەدەمـە دـەست سـەرمـا و کـرپـیوهـکـە و رـەدق بـېمـەـوـهـ. گـەرجـى ھـىزـى
سـەرمـاـکـە زـۆرـى بـوقـ ھـىنـابـوـومـ و پـەنجـەـکـانـىـ دـەـسـتـ و قـاـچـمـ بـەـرـەـوـ
شـىـنـبـوـونـەـوـهـ دـەـچـوـونـ، كـۆـلـ نـەـداـ تـاـ گـەـيـشـتـمـهـ قـەـتـپـالـىـكـ كـۆـمـەـلـىـكـ

پووناکیم بینی. پووه و پووناکیه کان چووم، گوندیک بwoo. له
 دهرگای یهکیک له مالانهم دا، دهرگایان کردنهوه زانیان پیبوارم و
 سهرما بردوومی. رایان کیشامه ژوورهوه و ویستیان به جاجم و به
 پهتو دامپوشن و به کردنهوهی ئاگر گرم بکنهوه. ریگهم نهدا ئه و
 کاره بکهن، چونکه سهرمای زور و گرمای زور به دوایدا ده بیتە
 هۆی شینبۇونەوه و له کارکەوتى ئه و شوینانەی سهرمایان
 چەشتۈوه. ریگهم بدايە به پهتو دامپوشن يان بمخنه بهردەم ئاگریک،
 قاچەکانم شین دەبۇونەوه و دەبایه لیيان بکەيتەوه. بؤیە گوتەم: اگر
 دەتوانن و بپرواتان پىتمە، پووتەم بکەنهوه، يەك دوو ژن پووت
 بکەنهوه و به ژن دامپوشن، تا به گرمایەکى سروشتىي ئاسايى
 نەرمەرم، گرمای جەستەی ئەوان بگوازرىتەوه بۇ جەستەم و هېچ
 ئەندامىكى لەشم لە کار نەکەويت.^۱ خودا هەلناگریت، چىم گوت وايان
 كرد. گرمای جەستەی ژن له و گرمایانەيە يەكسەر بەرت ناكەويت،
 به هىواشى و لەسەرخۇ بەرت دەكەويت. به و کارەي لەگەلىان كردم،
 پزگاريان كردم له و سهرمایەي چووبۇوه ناو گيان و ئىسکەكانەوه.
 وايان نەكردايە بى شىك ئىستا قاچ و دەستم نەمابۇون. ئه و رەچەتەيە
 يەكىكە له و رەچەتەنەي پىشتر زانىبۇوم بۇ خۇپاراستن لە كەسى
 سهرمابىدە؛ داپۇشىنى كەسى سهرمابىدە به ژن، پزگاركىرىنىتى لە
 رەشهەلگەرانى ئىسکەكانى."

به جاريک مەجليسەكە دەستيان كرد به ماشائەلا و سوبحانەلا، ھىشتا
 نزاكان و سەرسوورمانى ئەوان له چىرۇكەكە تەواو نەبوبۇو، مەلا
 بېيجۈورى گووتى: "دەزانن بىرۋاداران، زاتى موبارەكى شىخ و
 شاگىرەكانى لە خاکى پىرۇزەوه هاتۇون!" ديار بۇو شىخ قىسەكەي پى
 خوش نەبۇو، بەر لەوهى ئەوان دىسانەوه دەست بکەنهوه به ماشائەلا
 و سوبحانەلا و خۇشحالىي خۇيان دەربېرەن، شىخ ھەلى دايە: "هېچ
 شوينىك لەم سەرزەمىنە پىرۇز نىيە، مەرقۇ خۇيەتى شوينەكان پىرۇز
 دەكتە. مەرقۇ ناتوانىت بەبى پىرۇزكىرىنى شوينەكان و كەسەكان

بژیت. باوباپیرانمان بؤیه بتیان داده تاشی و دهیانپه رست، ههستیان به لوازی خویان کردووه و پیویستیان به پالپشتیک ههبووه له پهنايدا لوازييەكەی خویانى تىدا بشارنهوه. پيرۆزکردنى شويئەكان بۇ شاردنهوهى لوازييەكەی ناخى خۆمانه. مرۆقىك بههیز و بروادار بىت، نه كەس پيرۆز دەكات نه شويئن. وا نەبىت ئايىنەكان بىخهتا بن، ئايىنەكان كە هاتن بتهكانيان شكاند و له جىيى بتهكان، شويئەكان و كەسەكان كارى كەسەكانيان پيرۆز كرد. پيرۆزکردنى شويئەكان و كەسەكان كارى خودا نىيە، كارى مرۆقه. كەسيك برواي بههیز بىت، بۇ شويئىك ناگەپيت پيرۆز بىت تا خوداي تىدا بدۇزىتەوه. بروادارى راستەقىنە تىدەگات گەران به دواى خودادا نه له شويئە پيرۆزکراوه كاندایه، نه له لاي كەسە پيرۆزکراوه كان. خودا لاي چەپى هەريەكەماندایه، له ويىدا بۇى بگەرىن. دلى مرۆقىك پيرۆزه پې بىت له خودا. خاكەكان پيرۆز نىن، مرۆقه كان پيرۆزيان كردن بۇ ئەوانەى بهبى پيرۆزى ناتوانن لهم ژيانەدا بژين."

قسەكانى له بەربۇونەوهى تاشەبەردىك دەچۈو بۇ ناو گۇماوييک، سەرتاپاي موريد و دەرويىش و فەقىيەكان دەستیان كرد به جوولە جوول، يەكىيەك و دوودوو سەريان دەبردە بناگوئى يەكترى و چرپەچرپيان دەكرد. ناچار مەلا بەيجوورى بۇ لابردنى فشارەكانى سەر خۆى، باسەكەى گۇپى و پرسى: "با دووباره بېرسەوه، بۇچى خەلکى ئەم شارە نىت؟ ناوهكەت لهناوى ئەم شارەوه نزىكە و كەچى دەلىت خەلکى ئىرە نىم؟"

هيشتا وەلامى نەدابووهوه، يەكىيەك لە فەقىيەكان بە خۆى و دوو نانەشانەوه، كە يەكىان نانى تەركراوى لەسەر بۇو، ئەۋى ترييان كالەكى قاژىكراو، هات و له بەردەمى ئىتمە دايىنان. من خۆم زۇر برسىم بۇو، لە شەرماندا نەمتowanى دەستى بۇ بېم. وەستام تاشىخ پارچەيەك نانى پچىاند و قاژىك كالەكى كرده ناو نانەكە و خستىيە ناو دەمى. بە دواى ئەودا من و غەرقانىي تەنبۇورزەن يىش دەستىمان

کرد به نان و کاله کخواردن. بونی کاله که هه یوانه کهی ته نیبوو، خه ریکی خواردن بووین گویم لی بوو و هلامی مهلا به یجوری دایه وه: "من له بنه په تدا ناویکی دیکه مهیه، دوای خهونیک که چهند سال بهر له ئیستا بینیم، ناوه که م بوو به شیخی سه نغان. خهونه که م منی له پهندیکی گوشه گیری ناو مزگه و تیکه وه کرد به گه ریدهی شاران. خهونه که م ته نیا ناوه که می نه گوری، زور شتی له مندا گورپی. کاتی له ناو دوقل و دده شته چوله کاندا بووم، به ئاگا هاتم له م سه رزه مینه شوینیکی پیروز نییه تا پووی تیبکه م و لهوی بو خودا بگه ریم. به ئاگا هاتمه وه گه ران به دوای خودادا له شویندا نییه، له ناخی خۆمدا یه. چهندین سال فریوم خواردبوو، فریوه که می من چه شنی فریوه که می ئیستای ئیوه بوو؛ وا تیگه يه نرابووم بچمه شوینیکی پیروزه وه، له شوینه دا زیاتر نزیکم له خوداوه. که ته ریک بووم و له شوینه چوله کان خۆم بینییه وه، بۆم پوون بووه له بری ئه وهی بگه ریم بو شوینیک، باشتره له ناو خۆمدا بو پووناکیه که بگه ریم. ئه وهی ویلم به دوایدا له هیچ شوینیک نییه جگه له ناخی خۆمدا. هیشتا لایکم تاریکه، بەلی لایکم تاریکه، گه رانه کانم بو پووناکردن وهی لاتاریکه که م خۆم. بویه خەلکی هیچ شوینیک نیم، خودا له شویندا نییه، له ناشویندایه. له وانه يه تینه گەن چى دەلیم، دلنيا بن تا ئه و ناشوینه نه دۆزنه وه، خودا نادۆزنه وه. خهونه که می من ئه مه بوو پیاویک له م خهونه دا بژیت، چ باکی به شوینه؟ چ باکی به وهی له م سه رزه مینه فراوانه دا له کوئ داده نیشیت و له کوئ دە مریت؟ نه به وه دلخوشم خەلکی شوینیکی پیروز بم، نه به وه نیگه رانم خەلکی شوینیکی نه فره تلیکراوبم، چونکه ویلبوونی من بو پووناکیه که له گەل خۆمدا یه، دوور نییه له خۆم. بو تو سووده که می چییه خەلکی شوین بم؟ هه موو زه وی شوینی منه و له ناشوینیشدا دە ژیم."

مه جیسە کە کپ و بیده نگ بوو، خه ریک بوو ئیواره داده هات، فە قتییه کان هەستان دەستیان کرد به شوشتانی حه و شه کە. شنه بایه کی

فینک له ناو لقى سووره چناره کانه و دههات خۆی دهکرد به ناو
حەوشى خانه قاکهدا و له گەل خويدا تەروپريي ئاوه کەی دەھينا و
دەيدا له رۆخساري ئىمە. شنه کەی هيتنده خۆشبوو، خەوم دەھات،
مالى خەو بۇو، سۆفى و دەرۋىشە كان تكايىان كرد نويزى ئەم
مەغريبە جەنابى شىخ پېشىنۈزى بکات. ھۆدەيە كىشان ئامادە كرد بۇ
پشۇودانى ئەو، من و غەرقانى يش لای فەقىيە كان دوو شوينى باشيان
بۇ داناين.

نويزى مەغريب تەواو بۇو، شىخ چووه ھۆدە ئامادە كراوه کەی خۆى.
ھاتمه ھەيوانە كە و سەيرى ئاسمانى پەلەئەستىرە و شەشنى
درەختە كانم دەكىد، بە دەست باوه دەھاتن و دەچوون. چىزىكى زۇرم
لە فینكى و ديمەنە كانى ناو حەوشە كە دەبىنى، لە ناخىشىمە وە ھەستم
بە غەربىي دەكىد؛ مەرۆف زادگە کەی خۆى بىبابانىكى بى ژيانىش بىت،
لای جوانترە لە باخە كانى نەيشاپور. نىشتمان شوينىكە تا لىي دوور
نەكەويتە وە، نازانى بۇنى خاكە کەی خۆشتەرە لە بۇنى خاكى ھەموو
دونيا. ھەستكىدىن بە غەربىي دەرىدىكە لە ناو ھەمووماندا ھەيە. بىرى
كۈلانە خۆلاؤيىھە كەی مالى خۆمانم دەكىد، بىرى تاقە خانووه کەی
خۆمان كە لەوسەرى كۈلانە وە دەيرۋانىيە ئەمسەرى كۈلان، بىرى
قىزۇھورى مەندىلە ئەسمەرە كانم دەكىد، چۇن بە گالتە كردنە وە خۆيان
لە يەكترى دەشارددە وە له گەل دۆزىنە وەيان دەبۇوه ھەرا؛ ھەست و
ھۆشم لە شوينىك بۇو، جەستەشم لە شوينىكى تر.

لەسەر پلىكانە كە چۆكم دادابۇو، خەيالىم چووبۇوه و بۇ مالى خۆمان.
جاربە جارەش بە دەنگى شنەباكە خەيالىم دەپچرا و دەھاتمە وە بۇ
شوينى خۆم، دەستم دەكىرددە و بە سەير كردىنى ئەستىرە كان و چرائى
مالە كانى قەتپالى كىتوه كە، ھەناسەيە كى پاكم ھەلدەمژى و دىلم لە
خىرالىدان ئارام دەبۇوه وە. شتى تازە دەھاتن بە مىشكىمدا؛ لەيە كەم

ساتی بینینیه و ملا به چووی دلمه و. کن دلم دلم له گلم
 راست ده کات؟ که سانیک هن زوو ناچنه دله و، که چوونه دلیشه و
 ویرانی بکه ناینه ده ره و. که سانیکیش هن زوو ده چنه دله و و
 زووش دینه ده ره و، به بی ئه وهی شوینیک له دلدا بگرن دین و
 ده چن. دل هه موو جاریک راست ناکات. هه ستیکی باشم نه بمو بؤی،
 به رو خساریه و ده ردکه وت هاتنه کهی ئیمه لخوش نیه.
 نامه کهش نازانم کن نووسیبووی و چی تیدا بمو، ناچاری کرد مل
 کهچ بکات و خوشحالی خوی ده ببریت. خودا لامان دات له وانهی
 دل و زمانیان دوره له يه که و. وک شاعیره نابیناکه گوتورویه تی:
 "كوربانی ئه وانه بم دل و زمانیان وک يه که." هر چهند بهم سره
 بچووکهی خومه و سه رده بهم و سه رده هینم، عاقیبه تی ئه م سه فره
 به باشی نابینم. مورید و فهقیه کان واتیگه یشتبوون خه لکی ئیره و
 تیگه یشتنه کهيان راست ده نه چوو. مه لاش به ریشه خنه کراوه کهی وه
 بمو ئاسانیه شوینه کهی جی ناهیلت و حاله کهی مزگه وتسی حیجاز
 دووباره ده بیته و.

لم ده ردشانه بوم له ته ک خومدا، ده ستیک شانمی راته کاند. لام
 کرده وه يه کیک لفه قییه کان بمو، فه قییه که رو خساریکی لاوازی سپی
 ره نگی هه بمو، بالایه کی به رز و دوو دهستی دریژ، پیشیکی ته نک و
 دوو چاوی رهشی ته پ. بی پرس له ته نیشمه وه دانیشت، وک بلیی
 چهندین ساله منی ناسیو، دهستی خسته سه رشانم و که وته
 خوناسین:

- من ناوم رقدانی رقمه و، له خاکی رقامه و هاتووم، تو چهند
 غه ریبی بهم شاره منیش هه رو ها. دلت ختوورهی هیچ نه کات،
 غه ریبیه کان يه کتر ده دوزنه و. فیتر ده بیت دوو غه ریبیه له شوینیکی
 غه ریبی دوور له زادگهی خویان يه ک بیین، دلخوشی بینینه کهيان له
 دلخوشی دوو ئاشنا ده چیت. ئاشنابوونی دوو غه ریبیه له غه ریبیدا،
 گرنگره له ئاشنابوونی دوو ئاشنا له نیشتمانی خویاندا. هر که سه و

حیکایه‌تی خوی ههیه، هر که سه و به شوین خهون‌تیک که و توروه. بقم
باس بکه، تو به شوین چی که و تورویت و خه‌لکی کوییت؟

- من غه‌زنه‌وانی بنووسم، شوین خهون نه که و تورو، شوین کاره‌که‌ی
خوم که و تورو. کاری من بنووسیه، کاری من نووسینه و هی خه‌یال
و ئه‌ندیش‌هه کانی خه‌لکی تره. هر جاره و لای یه‌کیک کار ده‌که‌م.
ماوه‌یه‌که له‌گه‌ل جه‌نابی شیخ‌م، ئه و له هر شوین‌تیک بیت منیش
له‌ویم. کاره‌که‌ی من ده‌تکاهه سیبه‌ری ئه و که‌سه‌ی کاری بق ده‌که‌یت،
که بوویته بنووس ده‌بیته سیبه‌ر، خوت ون ده‌بیت و ده‌بیته سیبه‌ری
که‌سیک که کاری بنووسی بق ده‌که‌یت. خه‌لکی شوین‌تیکم له و بیابانه،
که چاوم هله‌هینا یه‌که‌م شت بینیم کومه‌لیک پیتی خوار و خیچ بون.
له‌ماله‌که‌ی خوشمان هاتمه ده‌ره‌وه، یه‌که‌م شت بینیم مناره‌ی
مزگه و ته‌کان بون. باوکم میرزای بنووسی پی ده‌لین، خوی چیی
ده‌کرد منیشی له‌سهر کاره‌که‌ی خوی په‌روه‌رده کرد. هیچی تازه له
ژیانی مندا نییه، ئاره‌زوو ده‌که‌م تو له‌سهر ئه‌م شاره، له‌سهر ئه‌م
خانه‌قايه شتم پی بلیت، شتم بق باس بکه‌یت. هه‌ست به غه‌ریبی
ده‌که‌م، بیرت نه‌چیت یه‌که‌م جارمه ئه‌وه‌نده له مالی خومان دوور
بکه‌وه‌وه.

- بق نا، بق نا برای بنوسم، با رقز ببیته‌وه، ده‌تبه‌م به ناو شاردا
ده‌تگه‌رینم، ده‌تبه‌م شوینی سه‌یرت پیشان ده‌دهم. من کوری
برپاداریکی گه‌وره‌ی دقام، شارانی زورم بینیوه، باوکم نایه‌ویت ئه و
چرايه‌ی دای گیرساندووه زوو خاموش ببیت، ده‌یه‌ویت و هجاخی
کویر نه‌بیته‌وه، ده‌یه‌ویت له هر جیگه‌یه ک خانه‌قايه‌ک، مه‌دره‌سه‌یه‌کی
باش هه‌بی، بمنیری بق ئه و جیگه‌یه و شتنی فیر بیم. ئه‌م شاری
سه‌معایه زور عه‌جیب و غه‌ریبیه، باخچه‌ی درنده و په‌پوله‌یه، مالی
چیزفروش و برپادارانه، شوینی بتپه‌رست و خوداپه‌رستانه، لانه‌ی
مه‌سته‌کان و شیته‌کانه، په‌ناگه‌ی هه‌زاره‌کان و هله‌هاتووه‌کانه، جیئی
من و توشه. به‌داخم ناوی خانه‌قاکه زور گه‌وره‌یه، که‌چی وانه‌کانمان

بهو جوره نین، تینویتی دلم ناشکتین. دهرسودهوری ئەم سەردهمە بۇوهتە باسکردنى شتى بىنكلەك، ئەو مامۆستايانەي جاران نەماون ناچارت بىن لەسەر وشەيەك ھەفتەيەك بىر بىكەيتەوە. مامۆستاكانى دەورانى باوكم وەك باسى دەكرد، شەونخۇونىيان كىشاوه بۇ ئەوهى لە بەرددەم شاگردهكانىاندا لاواز دەرنەكەون. ئەوانەي ئىستا زۇر بىياكانە لە چەندىن شوين رايىان دەگرىت و ھەلەكانىان پىشان دەددەيت، بە زەردەخەنەوە لە بىرى دەكەن.

گەيىهكانى لە خانەقاكە سووجىكى بۇ دەرخىستم، لە بەر خۆمەوە گوتم ئەم دۆستە ئازىزە دەتوانىت زۇر شتم پى بلېت. بە ھەلم زانى و لېم پرسى:

- تىمبگەيەنە خەتاى مامۆستاكەيە؟ يان باسەكە چىيە وانەكان بە دلى تو نىن؟

- بنووسى ئازىز، تىبگە، تىبگە. من شوين خەونىك كەوتۇوم، خەونەكەى من خەونى زانىنە. لىرە زانىن نىيە، لىرە كات كوشتن و دووبارەكردنەوە ھەيە. بىنگومان مەلا بەيجۇورى تواناى نىيە، ھەندى جار گومان دەكەم ھىچ لە بارەي سۆفيگەرېيەوە بىزانتىت، گومان دەكەم سۆفييە گەورەكان بناسيت. ھىننە خەريكى جىيەجىتكەنلى سوننەتكان و جىيەجىتكەنلى فەرزەكان و لەكۈلەكەنەوەيە لە خۆى، ھىننە خەريكى پاڭكەنەوەي پۇچى خۆى نىيە. تو ھىشتا ھىچت نەبىنىيەن بىنوسى برام، وا تەماشام مەكە كەسىكى بەدم و لە بەرددەم غەرېيەيەك خراپەي مامۆستاكەم دەلىم. نامەم بۇ باوكم ناردووە تا زووه من لەم مەلايە دوور بخاتەوە. نامەويت پۇچە پاڭكەم پە بېت لە تۈورەبۇون و خراپە، ئىرە شوينى من نىيە، خودا كردى شىخى بۇ ناردىن، گومانم نىيە بە خراپى پۇوبەرپۇو دەبنەوە. زۇرىك لە فەقىيەكانى ئەم شارە وا راھاتوون، خەريكى پەتكەردنەوە و نەفرەتكەرنەن لە خەلکى. ئەم باخەي تەنىشتمان باخى پىاوېتكى باجگە، پىنى دەلىن باباى گاور، تەنيا خۆى و كچەكەيەتى، بە مووسىتى باجگە

ناسراوه، هیچ زیانیکی به ئیمه نه گه یاندووه، هیچ خراپه یه کیشی بتو
ئیمه نییه، گاوریش نییه، بروای به عیسا نییه و که چی پینی ده لین
گاور. گوناهی گه ورگه ورهی واى تیده گرن، سهرت سپی ده بیت به
بیستنیان. ئاخر به من چی ئه و خراپه؟ به من چی ئه و به راز به خیو
ده کات؟ به راز له ئایینه کهی ئیمه جیگهی نه فرهته، له ئایینه کانی دیکه
جیگهی پیزه. به من چی دراو سیکم با جگره یان نا؟ دراو سییه تی
گه ورگه تره له و قسە ناخوشانه ملا رووبه رووی ئه م پیاوھی
ده کاته وه. ها تو پیم بلی، ئه جری دراو سییه تی ئاوایه؟ ئاوا پیزی
دراو سییه تی ده گیر دریت؟ تو پیم بلی، پیگه کهی ئیمه کهی نه فرهت و
رقی تیدایه؟ من زور په ریشانم، ئه وندھ په ریشانم شهوان خوم لی
ناکه ویت. ههست به غه ریبی ده کم له ناو ئه مانه دا، ئه و مه جلیسے تی تو
بینیت له دهوری شیخ کو ببوونه وه، مه جلیسی خوشہ ویستی نییه،
مه جلیسی رقه.

دؤستی ئازیزم، ناوی خانه قاکه حه للاج، که چی يه ک وانهی ئه وی تیدا
ناخوینریت! خو تو ره نگه بیست بیت حه للاج ده لیت: "ته نیا به پیگهی
خوشہ ویستی خودا ده دوزیت وه." که چی له و خانه قایهی به ناوی
ئه و وه کراوه، خه ریکی رق دابه شکردن! تو پیم بلی، کی تیوانیویه تی
له م سه رزه مینه به پیگهی رقدا بگات به خودا؟ خودا له ناو دلیکدا
نییه رقی تیدابیت، خودا له ناو دلیکدا جیگهی ده بیت وه خوشہ ویستی
تیدابیت. خودا ته نانه ت روو له تاقم و مه جلیسیک ناکات رق کوی
کرد بنه وه. با وه رم پی بکه بیزارم له م شوینه، زوریش بیزارم، گوی
ناده نی، چی به ده میاندا بیت هه لی ده پیژن. بؤ وانه و فیر بوون
نه هاتوون، بؤ کات کوشتن هاتوون.

که یفم به روحه پاکه کهی هات، ویستم و هلامی بدهمه وه، گویم له
ده نگی غه رقانی ته نبوور زهن بوو بانگی کردم، جه نابی شیخ داواي
کرد بووم. له ناو تیشووه کم تووره کهی قامیشه کان و مه ره که به کم
هه لگرت و به ره و هوده که رؤیشت، له کاتی چوونم ئیجازه م له رقدانی

رقمی خواست که ده بیت بچم ئەرکەکەم جىبەجى بکەم و كاتىكى دىكە
قسە دەكەينەوە.

تۇورەكەکەم كردىوە، دەستەيەك قاميش و لىوانىك مەرەكەبىم لە⁵
بەردەمى خۆم دانا. لەسەر تاقى پەنجەرەكەى چرايەك داگىرسابۇو،
دۇو ھەنگاوىك لە چراكەوە دوور بۇو، لەسەر چۆك نزاي دەكرد.
دۇو كتىبى مەيلەو زەردىش بە كراوهەيى لە تەنىشت سەرىنەكەى كرا
بۇونەوە. ويىستم دابىنىشىم، داواى كرد چراكە بەيىنم لە نىوان
ھەردووكماندا داي بىتىم تا باش بىيىن. چراكەم لەسەر تاقەكە داگرت و
لە نىوان ھەردووكماندا دام نا. قەبالەي قامىشەكانم كردىوە و لە ناو
دەستەكەدا دانەيەكىانم ھەلبىزاد، لىوانى مەرەكەبە گىراوهەكەشم لە
بەردەمى خۆم دانا و سەرەكەيم ولا كرد و قامىشەكەم خستە
ناويەوە. لەو دەستە تيانووسەي پىم بۇون، باقىيەكەيانم دەرهەتنا و
لەسەر يەك لە بەردەمى خۆم دامنان. فەرمۇوى لى كردم دەست بە
كارەكەم بکەم، سەرەتا گوتى: "غەزنهوانى بنووس، پەرأويكى تازە
بکەرەوە، پەرأويك بۇنى شارىكى غەربىيلى بىت. ئەو وشانەي
لەغەربىيدا دەياننۇوسىن، زىاتر لە دلەوە نزىكىن لەو وشانەي لە
نىشتماندا دەياننۇوسىن. گەپىدە و مىژۇونۇوسەكان، نۇوسەر و
بېركەرەكەن، پەيامبەر و تىڭەيشتۈوهكان و شەكانى غەربىييان
جيمازىيەكى زۇرى ھەيە لەكەل و شەكانى نىشتمانيان، غەربىيى
مرۆڤ ناچار دەكەت گوئى لە دەنگەكەى ناخى خۆى بىرىت. كتىب
گەلىكى غەربىيەكانم خويندۇوهتەوە، لە ناو كتىبەكانىاندا لەبرى خۇيان
دەنگەكەى ناخيان قسە دەكەت. دوورى بۇ مەچۇ منىش لەمەودوا وام
لى بىت، لەبرى خۆم ناخم قسە بکات. باشترە پەرأويكى تازە بکەيتەوە
و جيائى بکەيتەوە لەو دەستنۇوسانەي پىشوتىر نۇوسىوتىن."

پەرأويكى تازەم كردىوە، بە خەتىكى شىكستە لە سەرىي سەرەوەي
نووسىم: "پەرأوى يەكەم، لە شارى غەربىيان، دواى ئەوە ئەمرى كرد
بنووسىم."

"من شوینکه وتهی شتیکم به چاو نابیزیت، به دل ههستی پس
 دهکریت. دهمه ویت بۆ یەک جاریش بیت لهم دونیا به رینهدا، ئەو
 جوانییه ببینم، به دل ههستی پس دهکم. ئازاریک له سینه مدایه ناهیلی
 بۆ ساتیک ئۆقره بگرم، ناهیلی له شوینیکدا سکون بکەم. خۆم به
 باشی درکی پس دهکم، هیشتا لهتیک تاریک تاریکه. له وتهی شاره و
 شار و شوینناوشوین دهکم، دهمه ویت تاریکییه کەی ناخم بکوژم، بۆم
 ناکوژریت. گەرچى زۆر دهترسم، ترسه کەم له وه نییه خەلکی پشتم
 تیبکەن، ترسه کەم له وه نییه خەلکی نەفرەتم لى بکەن، ترسی من
 له وهیه بهم نیوه تاریکییه وە سەر بنیمەوە. خەونی ئەم جارەم جیاپە
 لەخەونەکانی دیکەم، خەونیک نییه به ئاسانی بیتە دى و به ئاسانی
 پوون بیتە وە بۆم. بى گویدانه هیچ شتیک کە و تو مەتە شوین
 خەونەکەم، جوانییەک خودا دروستی کردبیت، شایه نی بە خشینی
 گیانە. پیشتریش گوتومە، گوناھترین مرۆڤ مروققیکە خۆی
 نادۆزیتە وە دونیا جى دەھیلیت. خودا يارمەتیم بادات من لەوانە
 نەبم. نالیم لهتیکم تاریکە و هاتووم لهم مەملەکەتە رووناکی بکەمەوە،
 کەر پیم رووناک نەکرايەوە و بە نائومیتییەوە سەرم نایەوە، تو لە
 بیرى مەکە. لە بیرى مەکە پیاویک سەرتاپاي ژیانى گەران بۇو بە
 شوین رووناکردنەوەی خۆی، ئاخرى بە لهتیکی تاریکەوە مرد.
 خەونەکەی ئەم جارەم هیناومى بۆ رووناکردنەوەی ئەو لهتەم."

ھەناسەییەکی هەلکیشا و دیسانەوە گوتى:

"بنووسە غەزنه وانی ئازىز، بنووسە؛ ئەم پیاوە پیرە پەردەمت بە
 جۆریک لە تاریکییە کەی ناخى خۆی دهترسیت، دونیا لى تاریک
 بۇوە. ئەم پیاوە پیرە لەو خەنجه رانە ناترسیت كە لە ناو دەمى
 خەلکدان، لەو ھەولانە دهترسیت خۆی دەيدات و نەگاتە ئامانج. ئەم
 پیاوە پیرە مشتیک تەمەنی ماوە، مشتە تەمەنە کەی بە پرسواپى بیاتە
 سەر پیتى خوشە، بەو مەرجەی لهتە کەی خۆی بدۇزیتە وە بیت بە
 خۆی. رەنگە من ببینى بە پرسواپى، بەس قەت نامېيى خۆم نەبم. چى

بلیم، دهردی دل کاتیک جوانه، تهنيا بۆ یەک کەسى باس بکەيت.
دهردی دلى من لاي کەسييکە نەم دۆزىوەتەوە تا بۇى باس بکەم.
دەردهكە خەريکە دەمکۈژىت و ئەو کەسەش نادۆزمەوە، کەسەكەي
ناو خەونەكەم بۆ بەدۆزىتەوە خۆشم دەدۆزمەوە و نزىكتىر دەبەمەوە
لە بىروا. مەرقۇقەكان كاتى پىر دەبن لە مردىن دەترىن، پىچەوانەي
ئەوان من لەوە دەترىم بەر لە دۆزىنەوەي خۆم مردىن بىت."

ئەم چەند دېرىھى پى نۇوسىم و مۇلەتى دام بۇوهستىم و بچەم بخەوم،
چونكە لە رېنگەيەكى دوورەوە هاتبۇوين و پىتويسىتە سەرخەويىك
بېشكىنин تا ماندووېتىمان بېروات؛ خەون لەگەل خۆيدا ماندووېتىش
دەبات. كەلۈپەلەكانم پىچايەوە و رۇيىشتىم بۆ ھۆدەي فەقىيەكان، لە
تهنىشت رۇدانى رۇمىدا جىنگەيەكى چۇل ھەبۇو، جله كانم داكەند و
جلى شەوم پۇشى و پالكەوتىم. لە قىسەكانى باش تىنەگەيىشتىم، لەوانەيە
مەبەستى ئەوە بىت کەسىك هاتووەتە خەونى بانگى كردۇوە بۆ ئەم
شارە و ئەوپىش كەوتۇوەتە شوين بانگىردنەكەي. پىرىيکى عەجايىبە،
باشه من كەم شەو خەون نابىيىم، بەيانىيەكەي ھەستام لە بىرى دەكەم
و بۆشم گرنگ نىيە. بەس بىرم نەچوبۇو، سۆفىيە گەورەكان
بېروايەكى تەواويان بە خەون ھەيە، لە ناو كتىب و بەيتى
شىعرەكانىاندا خەون بەو ژيانە شاراوهيە دەبىيىن كە كەم كەس
دەتوانىت پىتى بگات. تاوى بىرم لە خەون، لە دوا قىسەي كرددوھ،
پالكەوتىم و ئاگام لە خۆم نەما.

باخه‌کهی مووسیٰ باجکر

به دهنگی ئەلاھوئەکبەری مەلا خەبەر ھاتم، دەنگیکی گپی ناخوش، دەنگیک لە چەکوشیک دەچوو بیکیشىن بە تەوقى سەرتدا. ھىشتا بە باشى خەو بەری نەدابۇوم. لەگەل ھەر ھاواركىرىنىکى لە حەشمەتدا موھكانى گیانم راست دەبوونەوە. دەستىكەم وەشاند بۆ جىڭەكەي تەنېشتم، كەسى لى نەبۇو. كەمى چاوم خوراند و بىنىنم ئاسايى بۇوهەوە، لە دەوروبەری خۆم ڕوانى، تاقى تەنیا لە جىڭەكە ماپۇومەوە. بە خىرايى خۆم گورج كردىوە و چوومە دەر. بومولىل بۇو، فەقى و سۆفى و دەرويىشەكان چۆن پىزىك چۆلەكە بە تەنېش يەكەوە لەسەر دارتىلىك دەۋەستىن، ئاوا بە دەورى حەوزەكەدا دانىشتىبۇون و خەريكى دەستنۇيىزگرتەن بۇون.

دوای بەجىھىنانى فەرزى بەيانى، كەمىك نزا و تەھلىلەمان كرد. ھەريكە و خۆى خەريك كردىبۇو بە خويىندەوەي قورئانەكەي بەردىستى. ھاتمه حەوشەكە، خەريك بۇو پۇوناكى دەكرد. غەرقانىي تەنبۇورزەن م بانگ كرد بىنيرم تەشتىك ئاو و تەشتىك كا بىبات بۇ ئەسپەكە و پاشان بشكىرىت بىبات لە باخە لە شوينىك بىبەستىتەوە كە لەوەپى ھەبىت.

پودانی پرمی هاته دهرهوه، پیشی گوتم مولهت له شیخ بخوازم و
 ئه مرق ئاشنام بکات بهم شاره. و هستاین تا نان و چای بەیانی خورا،
 چوومه حزوری شیخ و داوم کرد مولهتم بـدا ئه مرق لهم شاره
 بگەریم، تا نویزی عهسر مولهتی پی دام. له ناو تیشووه کەم دهستیک
 جلى پاکم هەلبزارد و قژى خۆم به شانه تەخته کە داهینا، کلاویتکی
 سپیش کە کاتی خۆی باوکم بـۆی کریبیووم کرده سهـرم. له حەوشە
 هاتمه دهر و له سهـر پیشی باخه کە چاوهـری پـودانم کرد. ئەـویش
 وەک من دهـستیک جلى خاکی سونـنهـتی له بـەر کـرـدـبـوـوـ؛ دـهـسـتـمـانـ
 کـرـدـ بـەـ رـوـیـشـتـنـ بـەـرـهـوـ بـازـاـرـهـکـهـ، بـەـدـهـمـ پـیـوـهـ دـهـسـتـیـ کـرـدـ بـەـ
 باـسـکـرـدـنـ وـ قـسـهـکـرـدـنـ "دـۆـسـتـیـ ئـازـیـزـ، ئـەـمـ باـخـهـ تـەـنـیـشـتـمـانـ باـخـیـ
 باـجـگـرـهـکـهـیـ، پـیـاوـیـکـیـ زـۆـرـ سـهـیـرـوـسـهـمـهـرـیـهـ، سـهـدـ جـارـ بـکـهـوـیـتـهـ
 گـفـتوـگـوـ لـەـگـلـیـ لـیـ تـینـاـگـیـتـ؛ دـەـمـیـ بـرـوـادـارـیـکـیـ گـەـوـرـھـیـهـ، دـەـمـیـ
 باـجـگـرـیـکـیـ بـیـرـەـحـمـهـ. چـىـ پـیـاوـیـ ئـایـنـیـ شـارـهـکـهـیـ رـقـیـانـ لـەـ پـیـاوـیـ
 درـاوـسـیـمـانـهـ. خـۆـشـیـ چـیـزـ دـەـبـیـنـیـتـ لـەـ رـقـیـ پـیـاوـهـ ئـایـنـیـیـهـکـانـ
 بـەـرـامـبـەـرـیـ. پـیـشـوـتـرـیـشـ شـتـیـکـمـ بـۆـ باـسـ کـرـدـیـ، خـەـلـکـیـ بـەـ موـوـسـتـیـ
 باـجـگـرـ نـاوـیـ دـەـھـیـنـ. پـیـاوـهـ ئـایـنـیـیـهـکـانـیـ نـاوـ خـانـقـاـکـهـیـ خـۆـشـیـیـهـکـانـیـ
 گـاـوـرـهـ بـیـبـرـوـاـکـهـ نـاوـیـ دـەـھـیـنـ. کـەـسـیـکـهـ شـوـینـکـهـوـتـهـیـ خـۆـشـیـیـهـکـانـیـ
 ژـیـانـهـ، لـەـ خـۆـیـ بـیـسـتـوـوـهـ ئـارـهـزـوـوـ دـەـکـاتـ بـیـتـ بـەـ خـەـنـجـهـرـیـکـ بـۆـ سـهـرـ
 دـلـیـ پـیـاوـانـیـ ئـایـنـیـ. تـەـنـیـاـ خـۆـیـ وـ کـچـهـکـهـیـتـیـ، کـچـهـکـهـیـ نـاـھـیـلـیـتـ کـەـسـ
 رـوـخـسـارـیـ بـیـبـیـنـیـتـ، دـرـوـیـ زـۆـرـ بـەـ رـوـخـسـارـیـیـهـوـ دـەـکـرـیـتـ، کـەـسـانـیـکـ
 دـلـیـنـ: 'خـودـاـ لـەـبـەـرـ جـوـانـیـیـهـکـهـیـ ئـەـوـهـنـدـهـ نـاـشـیـرـیـنـ، گـەـرـ پـەـچـهـکـهـیـ سـهـرـ'
 کـەـسـانـیـکـیـ دـیـکـهـشـ دـلـیـنـ: ئـەـوـهـنـدـهـ نـاـشـیـرـیـنـ، گـەـرـ پـەـچـهـکـهـیـ سـهـرـ
 رـوـخـسـارـیـ لـاـ بـدـاتـ، مـرـقـ لـەـ تـرـسـانـداـ خـۆـیـ نـاـگـرـیـتـ. ئـەـمـ قـسانـهـمـ بـۆـ
 تـوـیـهـ، مـبـهـسـتـمـ ئـەـوـهـیـ خـەـلـکـ بـىـ ئـەـوـهـیـ شـتـیـکـ بـیـنـ، باـسـیـ دـەـکـهـنـ!
 لـەـوـتـهـیـ لـیـرـهـمـ سـهـرـنـجـیـ کـچـهـکـهـ دـەـدـهـمـ، کـاتـیـ دـەـچـیـتـ بـۆـ باـزـاـرـ دـوـوـ
 خـزمـهـتـکـارـیـ لـەـگـلـدـایـهـ وـ بـەـ پـەـچـهـیـکـ رـوـخـسـارـیـ خـۆـیـ دـادـهـپـۆـشـیـتـ.
 گـەـنـجـیـ زـۆـرـ لـەـبـەـرـ سـهـرـوـهـتـ وـ سـامـانـیـ باـوـکـیـ دـەـوـرـوـخـولـیـ دـەـدـهـنـ،

بهس گوینان ناداتن. خودا توبه، له دهمنی من نهکه و تبیته خوارهوه، وا
باس دهکن کچی ئەسلی خۆی نییه و له برى باج له يەکیک له و
ژنانهی سەندووه که له مالى چىزفرۇشىيەکەی کار دهکن. باخەکەی
زور گەورەيە، مالەکەشى گەورەيە. من خۆم نەچۈومەتە مالەکەيە وە،
له دوورەوه بىنويومە. له ناو شارەکەشدا دەيان شوينى هەن، له
رېزى کاروانسەراكان پىشانت دەدەم، دوو کاروانسەرای گەورەي

ھەيە، با مەيخانە و شوينى چىزفرۇشەكانيش بوھستىت.

بوھستە، بوھستە! ئەوتا مووسىتى باجگر خۆی هات. دەکەويىنە شوينى
با کارەکانى بزانىت. ئەمەن دەيختەنە پىش خۆمان، بۇ كۈي چۈو بە
شوينىدا دەرۋىن."

کە چاوم پىيى كەوت، بىنم ھەمان پىاواي سەرسووچى كۆلانەكە بۇو،
ئەو پىاوهى سەرسەمىلى تاشرابوو و عەبايەكى پەشى دابوو بە
سەرشانىدا و ناونىشانەکەي بە ئىتمەدا و من گومانم كرد بە ھەلە پىيى
گوتىن. بە رەدانى رۇمىم گوت:

- دەزانى ئەو پىاوهەم پىشۇوتى بىنى، له سەرسووچى كۆتا كۆلانى
لای بازارەكە، ناونىشانى خانەقاکەمان لى پرسى، له وەلامدا گوتى: "له
ھەر مەيخانەيەك لا بىدەن خانەقاى حەللاجە."

ئى ئى، وايە، ئەو شىيخى بىنیوھ و زانىويەتى پىاويىكى ئايىننە،
ويسىتىووچى خەنچەرىكى لى بىدات و بە تانەيەك ئازارى پى
بگەيەنەت؛ عادەتى وايە بە زمان له بەرامبەرەكەي بىدات. خەلکى شار
پقىان لىتى نىيە، چەندىن شوينى جياجيای ھەيە و ئارەزوو ويسىتكان
پووچى تىدەكەن. دەگەپىت چ كارىك ئايىنەكان نەفرەتىان لى كردىت،
ئەو کارە دەكتات، له ناخىشەوه وانىيە. له خۆمەوه نالىم له ناخەوه وانىيە،
گويم لى بۇوه و ئازارىكى پى گەيشتۇوه له تاو ئازارە
پىنگەيشتۇوهكەي پىچەوانەكەي دەكتات.

من ھەقم چىيە، كارى من نىيە باشه و خراپە بەسەر كەسەكاندا بەش
بکەم. خودا خۆى باشتىر دەزانىت. خودا دەزانىت، كى دەلىت له

سوروچیکی ئەم ژیانهدا ئەوهنده کارى باش ناکات، لە لای خودا له
ئىمە باشتىر بىت. وا نىيە دۇستى ئازىز، وا نىيە؟

-چى بلىم پۇدان، چى بلىم، ھىشتا يەكەم رۆزە لىرەم، كويىرىكى
تەواوم. ئاشكرا نىيە تۆ چۈن بىر دەكەيتەوە، ناتناسىم. بەشىك لە
قسەكانت راستن و بەشىكى راست نىن. ئايىن و بىرۇا چەند
پەيوەندىيان بە ناخى مەرقۇقەوە ھەيە، ئەوهندهش پەيوەندىيان بە
ھەلسوكەوتەوە ھەيە. لەو شەۋىينەي وانەم خويىندۇوھ و فېرى
ئايىنپەورەرييىان كرددۇوم، فيرىيان كردم ناخ بە ئاكارەكاندا
دەردەكەويت. تۆ لە سۆفىيە كەورەكان و عاريفە مەزنەكان گەپى
جۇرىكى دىكەن، ناكىرى خۆمان بەراورد بکەين بەوان، ناشكىرىت چۈن
سەيرى سۆفىيەكى پاك دەكەين، ئاواش سەيرى باجگەرىك بکەين.
كابرا چ كارىك خراپە دەيکات، ئىتىر پىيم نالىتىت بىرۇا و ئايىنى لە
چىدايە؟ ئايىنەكەي ئىمە پىك و راست پىمان دەلىت: ئەوه بکەيت
لەگەلمى، ئەوهى تر بکەيت لەگەلم نىت. پىچۇپەنا و خۆشاردنەوهى
تىدا نىيە. شەرع كىتىيىكە بۇ دەستتىشانكىردىنى ژيانمان، لە پىلى لادە، لە
ئايىنت لا داوه. ئىتىر لەمە روونتر چىت دەويت؟ چۈن كارى ئىمە نىيە
بىرۇا لە خەلک بىسەننەوه و پىتىان بىدەين، كارى ئىتمەش نىيە بىيانوو
بەھىننەوه بۇ كارى خراپ. بۇ نموونە بلىتىن: "راستە كابرا كارى خراپ
دەكات، بەلام كى نالىت دلى لە دلى ئىمە پاكتىر نىيە؟" ئەمە
بىيانووهتىنانەوهى.

سنا براكەم، غەزىنەوانى بنووس، من وەك تۆ نىم، ناتوانم بېيار لەسەر
بىرەدارىسى و بىتپۇرايى كەس بىدەم. باوكم لە حوجرەكەي خۆى و
فيرى كىردىن تەسەوف رىگەيەكە بۇ دۆزىنەوهى خۆت و خودا،
رىگەيەك نىيە بۇ بېياردان لەسەر بىرەدارىسى و بىتپۇرايى خەلک.
ئارەزوو ناكەم وەك گوتاربىيىزەكانى ئەم رۆزگارە تۈوشى ئەو دەردە
بىت، زۇر نابات بۇت دەردەكەويت دەردى بېياردان لەسەر
بىرەدارىسى و بىتپۇرايى خەلک، لە دەردى باجگەكە خراپىتە. تاقمىك

پهیدا بوون به ناوی ئایینه وه خویان کردووه به پاسه وانی ئاکاری
 خەلک، به راست و چەپدا بىرە حمانه كەوتۇونەتە دابەشکەرنى چاکە و
 خراپە و بىرۋا و كوفر. نا، نە دەتوانم گوئيانلى بىرم، نە دەتوانم
 لەوان بېم، رىيگە كەي خۆم جيايە و ناچەمە سەر رىيگەي ئەوان. باوكم
 دەيگۈت: "خودا پىيوىستبايە مەرۆڤ شويىنگەرە وەي بىت، لە عەرسە كەي
 خۆي دەرى نەدەكىد. ئەوانەي ئىستا بە ناوی خوداوه بىريار لەسەر
 مەرۆڤە كان دەدەن، خویانلى بۇوه بە شويىنگەرە وەي. " توبە خودايە
 نامە وىت لەوانە بىم، لەوانە يانم بە شويىن ئاکارى جوانى خویاندا
 دەگەرېتىن و كاريان بە ژيانى كەسى دىكە وە نىيە. نامە وىت لەوانە بىم
 خویان نابىين و چاوليان لەسەر ژيانى خەلکى دىكەيە. با ھەينى بىت
 مەلا بەيجوورى بە خۆي و پىشە خەنە كراوهە كەي وە بىبىنە، نىوهى
 شارە كە دەكتە دوزمنى خودا. سەردەمە كە خراپ تىك چووه بە
 دەست كەسى نەزانە وە، هەر يەكە وە ھەلدەستىت مىزەرېك دەبەستىت
 بە سەرېيە وە دەست دەكتات بە نەفرە تىكىدەن لەخەلک و
 دەستنىشانكەرنى بىرۋا و ئاکارى خەلک. ئەمانە لەباتى قسە
 پووجەكانىيان، باشتەرە كەمېك بىر بىكەنە وە لە ئايىنە كە تىيىگەن.
 بەدم قسە كەرنە وە بە شويىن مووسىتى باجگەدا گەيشتىنە ناو
 بازارە كە، بە لاي دەستە چەپدا بە كۆلانىكدا رۇيىشت و ئىيمەش دواى
 كەوتىن. خۆي كرد بە خانوویەكدا، لەسەر دەركەي خانووە كە
 نۇوسرابۇو: "شويىنى چىزى فرۇشەكان". لە رۇدانم پرسى:
 - ئەمە چىيە؟

- ئەوە شويىنە كە لەو ھەزار شويىنە لەم شارەدا ھەن، لەم مالەدا
 چەندىن ئافەرتى لىيە خویان دەرازىتنە و خویان جوان دەكەن،
 چاوهرىي ھاتى كۆمەلېك موشتەرى پىاون. چەند ساتى پىكە وە دەبن
 و چىزىك بە پىاوهكان دەدەن و پارەي چىزى بە خشىنە كە وەردىگەن.
 لەو بىرە پارەيەي وەرى دەگەن، ھەندىكى بۇ خويانە و ھەندىكىشى
 دەدەن مووسىتى باجگە، بە ھەقى ئەوهى شويىنى بۇ دابىن كردوون

تىدا بمىننهوه و كارى خويانى تىدا بكن. نەچۈو مەته ناوهوه،
جارىكىان لىرەوه تىپەپىم ژنىك هاتە دەرەوه، قەلەويىكى دەموچاۋ پان
بۇو، لىوهكانى بە پەرەي گول و توپىكلى دارگویىز سوورسۇور
كردبوو، چاوهكانى بە كل پشتبوو. چاوم لى بۇو له ناو بازارەكە
خۆى دەكىد بە دوكانەكاندا و دەھاتە دەرەوه، ئۆقرەم نەما و لەگەلە
خۆم كرد بە دوكانىكىدا، سەير دەكەم لەگەل خاوهن دوكانەكە مامەلە
دەكتات، گوايە كچىكى تازەي ناسكى هيئاوه بە پارەيەكى گران دەيداتە
كەسىك شەو لاي بىت. دوكاندارە بىيويىزدانەكەش مامەلەي لەگەل
دەكىد؛ تەزوو يەك هات بە گيانمدا و جىم هيشتىن.

ئەها، ئى ئى، توبە خودايى! يانى ئەو ژنانە لىرە بەو ئاشكرايىه لەگەل
پياوان جووت دەبن؟

بېلى، لىرەن بۇ جووتبوون، بەيانيان و ئىواران مووسى سەردىنيان
دەكتات و باجەكەي خۆى وەردەگرىت. وەختى خۆى بۇم دەركەوت
ئەم كارانە دەكتات، سەرەتا زور پىيى نارەحەت بۇوم و حەزم لە
چارەي نەبۇو. رۇزىك لە بەر دەركە لۇوتىم تەقى بە لۇوتىيەوه، بە
ھېمنىيەوه گوتى: "كۈرى باش، تو پىكەي خوت و منىش پىكەي خۆم.
گەر ھاتىيە گۈرەكەم دەرت دەكەم. فشارم بۇ كەس دروست نەكىدوه
بىتە ناو بازرگانىيەكەمهوه، كى پىيى خوش نىيە با نەيەت. ئىتر چى
پىويىست دەكتات دەموچاوت بىدەي بە يەكدا؟ نە بە مەرەباكەي تو
بازارەكەم دەشكىت، نە بە مەرەباانەكىرنىت بازارم بەرز دەبىتەوه.
خودا چۈنى ويست و سەيرم دەكەن. توش وانەزانىت كەسىكت بە
دل نەبىت خودا بە دلى نىيە و كەسىكت بە دل بىت خودا بە دلىيەتى.
كارى من لەو مالەدا تىركىدنى ناوجەلى خەلکە، كارى توش لەو
خانەقايەدا تىركىدنى رۇحە سەرگەرداانەكانە. بازارەكەمان زور جىا
نىيە. تو بۇ خوداي دەكەيت، من بۇ دونىيا و خۆم. من دونياكەم
بردووهتەوه، خودا بکات توش خودا بېيەتەوه." لەپاش قسەكانى ئەو
پۇزەي نەمتوانى سلاوى لى نەكەم، نەمتowanى دوورەپەريز بىم و

نه فرهتی لى كەم. باوكم ئامۇڭكارى دەكىردىم لە خراپەكاران نزىك
بىمەوه تا باشىيەكانم بۇ دەدقۇززىتەوه و دوور بېم لىيانەوه. ئازايەتى
نىيە له ناو كەسە باشەكاندا توش باش بىت، ئازايەتى ئەوهىيە له ناو
كەسە خراپەكاندا بىت و باش بىت. مووسىتى باجگر بۇ من يەكىنە ل
مامۇستا باشەكان. وانەى پىن نەگوتۇوم، كارەكانى وانە بۇون بۇ من
جا خۇت تىك مەدە، وا مەزانە له دوورەوه تەماشى شارەكەن
كىردووه جوان بۇوه، ئىتىر ھەموو شتىكى جوان بىت. شار لە مەرۆڤ
دەچىت، بە رۇخسارىدا نايناسىتەوه، دەبى لە ناویدا بگەرىتىت تا بىزانىت
چى دەگۈزەرىت. مەرۆقىش بە رۇخسار و زمانى نايناسى، دەبى لىيەوه
نزىك بىت و بچىتە ناخىيەوه ئەوسا دەزانىت چ جۆرىكە. سەرسامىي
تۇ بۇ شارەكە چۈنە، سەرسامىي منىش وا بۇو. باوكم تابلوئىكى
پىشان دام، تابلوکە ئەم شارە بۇو، تابلوئىكى جوان، بە قەتپالى
چىايىكەوه خانوو شۇپ بۇونەتەوه تا خوارەوه، له خوارىشەوه ئاوىك
بە رۇونى نەرمەنەرم دەپروات. سەيرى تابلوکەم دەكىرد و چىزىم لە
جوانىيەكەى دەبىنى، باوكم پىتى گوتىم: "دەتنىرم بۇ ئەم شارە جوانە،
لەوئى خانەقايدەك ھەيە وانەى تىدا بخويىنە." بە ھەر حال ھاتم، لە
دوورەوه بە دىمەنەكانى شاگەشكە بۇوم. ماوەيەك لە خانەقا
نەدەھاتمە دەر، پاشان ھاتم گەرەم و بىنىم ئەو تابلوئىي من دىبۈوم،
لە ناوەوه چەند شتى پىسى تىدىايە. دلىنام توش وەك منى، ورددەوردە
بۇت دەردەكەۋىت دىمەنەكەى بەرددەم دەروازەكە، جىاوازە لە
ناوەوهى.

ئەوھەتە دەرەوه، با شويىنى بکەويىن دەمانباتە شويىنە تايىبەتىيەكان.
ئەو شويىنانەي ئەوييان بۇ دەچىت، دوورن لە باوهەرى من و تۇوه، با
بىانبىنин و باوهەرمان باشتىر بکەين.

- جا بۇ نالىتىت چى شويىنى پىس ھەيە لەم شارەدا، بە دەستى ئەو

دروست كراون و بۇ بىنىنى ئەو شويىنە پىسانە دەبىت بېينە سېيەرى
تا پىشانمان بىدات!

-دهی تو چونی ده بینی با وا بیت. شه و روز له ناو هزار شوینی
و ادا خوم ببینمه وه، کار له برواکهم ناکات. ئهی نه تبیستووه شاعیره
نابیناکه ده لیت: "نییهت حیسابه، نییهت. به نییهتی مزگه و ته وه بچو
مهیخانه، مهیخانه ده بیته مزگه وت. به نییهتی مهیخانه وه بچو
مزگه وт، مزگه وт ده بیته مهیخانه." نییهته کهی من بتو چیزوهرگرتن
نییه، بتو وانه و هرگرننه. به و نییهته وه ده که وینه شوینی. ناخی
شاره کهت پیشان ده دهم، به و نییهته وه ناکه وینه شوینی موشه رین و
ده مانه ویت ده ممان بخهینه ناو چلکاوه کانیه وه.

ئورتینه کچی که س نه بینیو جاریک هاتبیته شوینه کانی باوکی،
پینگه شی نه داوه بتو یه ک جاریش بیت پوخساری ده ربکه ویت و خه لک
بینیت. چونکه نییهتی نییه له باوکی بچیت، کچیکه به د ناجوولیته وه
گومانی خراپی لی بکریت. دونیاکهی ئه و دو نیاکهی باوکی، ئه رز و
ئاسمانی فرقه.

ئهها، سهیر بکه، مووسن خوی کرد به گه و پری ب ه رازه کاندا. لم
گه و پردها جله بی ب ه رازی پاگرت و ب ه خیویان ده کات. به ب ه چکه بی
ده یانکریت و وردہ وردہ گه ورده و چاخیان ده کات و ده یان فرقوشیت به
ب ه راز خوره کان. جاربه جار بتو بیزار کردنی مهلا بی جووری یه ک دو و
دانه ده هینیت و له و ناوه ب ه ره لایان ده کات، ب ه رازه
لووت خواره کانیش ده ست ده که ن به پرخه پرخ و قیروه سوپ. مهلا
بی جووری ش که چاوی پییان ده که ویت قوشقی ده بیت و ده ست
ده کات به نزای ناخوش ناخوش له خاوه نه کانیان. به چاوی خوم
بینیومه به پرخه کی ب ه رازه کان هیندە ته نگه تاو ب ووه، بیانی تا ئیواره
چوار جار خوی شوشت ووه. له گوتاره کانیشی باسی ده کرد ب ه راز
بس به بینییه کهی مرؤف پیس ده کات، سوبحانه لا چهند رقی له
ب ه رازه. له خویه وه شت له سه ر ب ه راز ده لیت، گوایه گوشته کهی
کرمیکی تیدایه مرؤف لاواز و ب ه ره لا ده کات. ته ماشای ئه وانه ش

دهکم بەراز دەخۇن، نە لاوازن و نە بەرەلاشن، نازانم ئەم قىسە
ھەلىتۈپ لېتائى لە كام كىتىبەوە هيئاۋە.
جارىيکيان پىتم گوت: "جەنابى مۇوسى، جوان نىيە ئەو بەرازانە دەھىنى
لەم دەورو جەوشەوبانە ئىيمە بەرەلایان دەكەيت. ئىيمە پىيان يىزار
دەبىن." كەچى وەلامەكەى لە هيئانى بەرازەكان خراپتر بۇو.
- بۇ؟ جەلامىتى دايىتەوە؟

- جا چى نەگوت! كە دەمى كردىوە، دەستى كرد بە قىسى تال تال
لەسەر مەلا بەيجۇورى. گوتى: "جا تۇو سەرى خۆت پرخە
بەرازەكان ناخۇشە، يان دەنگە گەر و ناخۇشەكەى مامۆستاكەت، خۇ
شەوان ناھىيەت كەس بخەويت. جا بۇ لووتى بەرازەكان زلتىرە يان
لوتى مامۆستاكەت؟ توکى بەرازەكان بۇنىان ناخۇشە يان رىشە
خەناویيەكەى مامۆستاكەت؟ بۇ رقت لە بەرازە؟ كوا بەراز بەقىر
مرۆڤ پىسە؟ ئىوه خۇتان نابىن چۈن ئەم شارەтан پىس كردووە و
باسى بەرازەكان دەكەن؟ ئەوھى ئىوهى پىشىنى پىس بەم شارەدى
دەكەن، بە هەزاران بەراز كارىيکى ئىوهى پى ناڭرىت. پىش ئەوھى بىنە
ناو شارەكەوە، ژۇن بە بچۇوك و خراپ سەير نەدەكرا. هاتن و يەكەم
كارەتان ئەوھ بۇو ژۇن بىكەنە گىانەوەرىيکى لاواز و بىكەلگ و سەرتاپاي
داپۇشىن. ئاخر چوارى وەك مەلا بەيجۇورى پىشخەنە كراوه چاوابازن
و خۇيان ناگىن لە بەردىم ژۇندا، بۇيە بانگەشە ئى داپۇشىنى
دەمۇچاوى ژۇن دەكەن. پىاو دلىنىا بىت لە خۇى، لە ناو پەنجا ژۇنى
پووتدا بىزىت گۈى ناداتى. چونكە دلىنىا نىن لە خۇتان، ژۇن و بەرازەتان
لى بۇوە بە شەيتان و شەيتانە كەش خۇتان. "بەم قسانە تەنگەتاوى
كردم.

سەيرىتكى پۇدانم كرد و دامە قاقايى پىكەننىن، بە دەم پىكەننىنىكەوە
كە لە دلەمەوە دەھات، گوتىم: "ئەو سەرتاشراوه راستى كردووە، وەي
بە خودا مردىم! لەوانە يە چەندىن شەو بىرى كردىتىبەوە گىانەوەرىيک
بىكەيت لە مەلا بەيجۇورى بچىت. پىك دۆزىيەتىبەوە. وەي مردىم!

ئەک پووی بابت پەش بىت مووسى، چ فيلبازىكى! ئەشەدۇو
وەلامەكەي پېر بە پىستى خۆى بۇوە. وەى دىم ژان دەكەت! "ئەوهندە
بە دەنگى بەرز پىدەكەنیم و قىسەم دەكىرد، ئاوا لە چاومەوە دەھاتە
خوار و خەلکى دەوروپەرمان بە سەرسوورپەمانەوە سەيريان
دەكردىن، واياندەزانى تەواو نىم.

دواى كەورى بەرازەكان بەرەو رۇزئاواى شارەكە بە دوايدا
رۇيىشتىن. بىرىنى بۇ گەرەكى مەيخانەكان، چەندىن مەيخانە لەم بەر
و ئەوبەرى يەكىدىيەوە رازىنرابۇونەوە. لە بەردىم يەكىكە لە
مەيخانەكان دوو پىاوى مەست تەخت بۇيى راڭشاپۇن. دىار بۇو
شەو ھىتنىدەيان خواردبووھو، تا بەردىرگەي مەيخانەكە بېرىان
كىرىبوو، لەۋى بۇيى پالكەوتلىقۇن ھىشتا بەرى نەدابۇن.

مووسى باجىگەر يەك بە يەك سەرى دەكىرد بە ئاوا رىزە مەيخانەكانى
دەستەچەپدا، لە كاتى هاتنە دەرەوەي مەيكىرىڭەكان دەست لەسەر
سنگ تا بەردىرگە لەگەلى دەھاتن؛ بىن دەچۈو نىوهى مەيخانەكان ھىي
ئەو بن. لە شارەكەي من لەم جۆرە مەيخانانە بۇونى نەبۇو، شارىيەكى
داپۇشراو بۇو، نە خەوتىن لەگەل ژەنە چىزىفرۇشەكان بە ئاشكرا بۇو،
نە خواردىنى گۇشتى بەراز، نە مەيخانە ھەبۇو. شارەكەي من دوور
بۇو لەم شتانەوە. نا نا، شارەكەي من لەو ژنانە دەچىت خۆيان
دادەپۇشىن و لە ژىز خۇداپۇشىنەكەوە شت دەكەن. كەچى ئەم شارى
سەمعايە پىچەوانەي شارەكەي من بۇو، پرووت پرووت ھەمۇو شتى بە
دەرەوە بۇو. جا رېبuar بىت و كەوتىتە ئاوا سەفەرەوە، تووشت دەبىت
بە تووشى دوو جۆر شارەوە، شارىيەكى پرووت كە شتەكانى بە
دەرەوەن، شارىيەكى داپۇشراو كە شتەكانى لە ئاواھەن بە شاراوهەيى.
لە ھەردووكىياندا چىت بويىت دەتوانى بىكەيت. چىزى كردنەكەش لەو
شارەدايە پرووتە، نەك لەو شارەي خۆى داپۇشىوە و لە ئاواه گەنیوھ.
شارەكەي من، حىجاز، لە دەرەوە داپۇشراوە و لە ئاواھ گەنیوھ. بە
گەرەكى ھەزارەكاندا بچۇ بەبى نەخۇشى ناگەيتەوە مال. جارىيەك بە

سۆفیهکم گوت: "سۆفی کیان، خودا چون قبول دهکات مالهکی لەم شاره بۇگەنەدا بىت!" تا کاتى خەو ئەستەغفیرەلا و توبەی كرد.
تکام لە پۇدانى رقمى كىد چىتر دەست لە شوين پىنهلگىرتسى مۇوسىيى باجىگرلىكىن و بۇ خۆمان بىگەرىيىن. كۈلانى مەيخانەكانمان جى هيىشت، بەرھو كەنارى پۇوبارەكە كەوتىنە رى. لە پال ماسىفرۇشە كاندا كلىسە يەكى بچكۈلەي رەنگسېپى خۆى قۇن كردىبووه. زۇر جوان دىيار بۇو، بەبى ئەوهى بوهستم خۆم كردى ژۇوردا. هەندىك كەس بە جلوپەرگە كەياندا لە هەزار دەچۈون، دانىشتبۇن خەرىكى پاپانەو بۇون. قەشە يەكىش بە جلىكى پەشەوە خەرىكى داگىرساندى مۆم بۇو، چۈومە تەنىشت قەشە كەوە و سلاويكىم لى كرد.

قەشە پۇوى بەرھو پۇوم وەركىترا و تەۋقە يەكى لەگەل كردى. پۇدانى رقمى بەلاياوه ئاسايى بۇو ھاتووه بەسەرمدا و خۆم كردووه بە ناو ئەم كلىسە يەدا. قەشە زانى سەر بە ئايىنى ئەوان نىن، دەستى گرتىم و داواى ليكىردىم دانىشىن كەمىك قسە بىكەين. منىش دانىشتم و چاۋىكىم كىترا بە ناو كلىسە كەدا.

خەرىكى وردىبوونەو بۇوم لە نىڭارى ناو كلىسە كە، لىم پرسى: "بۇچى لە ناو كلىسە كانى ئىۋە نىڭار ھەيە و لە ناو مزگەوت و پەرسىتكەي ئايىنە كانى دىكەدا بە گوناھ سەير دەكريت؟" دەستىنىكى ھىنا بەسەر سەرە تاشراوە كەيدا و گوتى:

- ئايىنە كان زۇر شتىيان لە يەك دەچىت، سەرچاوهى يەكەمى ئايىنە كان مەرۆڤ خۆيەتى. سەرەتاي ئايىنى مەسىحى كلىسە كان نىڭاريان تىدا نەبۇو، كاتىك نىڭار و جوانكارى كەوتە ناو كلىسە كانەو، ئايىنە كە بۇو بە ئايىنى پاشاكان. پاشاكان ئەورۇپا ھەميشە شتىكىان دەكىرد جىاواز بىت، دەيانويسىت خۆيان لە خەلکى ھەزار و نەدار جىا بىكەنەوە. سروشتى پاشاكان وايە، نايانە وىت لە شوينى وشك و بىزەنگ و ناشىرىيندا خۆيان بىبىنەوە. گەر ئايىنە كەي

ئیوهش له شوینیک بوايه و پاشای ههبايه، بیگومان زور شتى لى دهگورا. ئایینیک له ناو شاردا دروست بوویت، جیاوازى دهبيت له ئایینیک له ناو گوندیکى بیاباندا دروست بوویت. نازانم ئیوهى گەنج چوون بۇ ئهو شارانهى كە پاشاكان فەرمانەرەوايەتىيان كردۇھ يان نا، لهو شارانهدا تەنیا كوشكەكان نەپازىنراونەتەوھ، مالە ئایينىه كانىش پازىنراونەتەوھ. ئایين و دەسەلات دوانەيەكىن پېتەوھ دەزىن. ئایینیک نەماتووهتە سەر زەھۆر بەبى ئارەزۇرى گرتەدەستى دەسەلاتەوھ. ئىستا زۇرىيک له قەشەكانى ئىمە باسى ئەوھ دەكەن ئایینى ئىمە تەنیا بۇ چاڭىرىدىنى كۆمەلگە بۇوھ، راستى لەم قىسىمەدا نىيە. ئایینى ئىمە بۇ لەناوبىرىدىنى دەسەلاتىكى ئایینى بۇوھ و خۇرى بە ھەق زانىوھ بچىتە شوينى ئەو. ئایينەكە ئىۋە شەركانىشى شەپى دەسەلات بۇون. ھيوادارم سەر دەسەلات بۇوھ، شەپەكانىشى شەپى دەسەلات بۇون. ھيوادارم قەشەكانى ئازارتان نەدا، من واى دەبىنم. باسىك ھەيە كە گرنگە؛ پەيامى ئایينەكە ئىمە، پەيامى خۇشەويىستى و جوانبىننە. ئەي لە ئىنچى يۈچەتنادا نەتىبىستۇوه باسى چىرۇكى جوانى دەكتە؟ با چىرۇكەكتان بۇ بىگىرمەوھ: "پۇزىك مەسيح و ھاولەكانى بە تەنيشت كەرىكى تۆپپىودا تىىدەپەپن، ھاولەكانى بە بۇنى كەلاكەكە پەريشان دەبن و لووتىان دەگرن. كەچى مەسيح نە پەريشان دەبىت و نە لەپەرسن: "ئەي پەيامبەر، بۇچى لووتى خۇت نەگرت ھاولەكانى لىتى دەپەرسن: "ئەي پەيامبەر، بۇچى لووتى خۇت نەگرت و سەيرى كەلاكەكت دەكرد؟" لە وەلامدا دەلىت: "ددانى كەرەكە زۇر جوان بۇون، بىننى ددانە جوانەكانى وا سەرنجى راکىشام ھەستم بە بۇنى كەلاكەكە نەكىد." ئىمە شوينىكەوتوانى بىر لەم چىرۇكە دەكەينەوە، كەوايە لە ھەر شوينىك بىت گرنگە دەوروپەرۇي خۇمان جوان بکەين، تا جوانى بىبىننەن. گرنگە بۇ جوانىيەكان بگەپتىن، جوانى دەتوانى والە مرۇۋەت بکات زۇر شتى تر لە بىر بکات. بە چاوهەكان و ھۇشەكان كەوتۇوه، ھاولەكانى مەسيح ھۇشىان لاي بۇنەكە بۇو،

خۆشى بىرى لە جوانىيەكە دەكردەوە. ئىمەى شويىنکە و توانيش بەو نيازەپە يامبەرەكەمان بىرى كردەوە، بىر لە دونيا دەكەينەوە. نىگارى ناو كلىسەكان بەشىتكى جوانىيەكەيە كە پامبەرەكەمان داوامان لى دەكتە.

- بە قىسى جەنابت بىت، يەكەم پەيامەكەيە، دووھم ئەوھ پاشا و دەسەلاتدارەكانن لەبەر خۆيان وينە ئايىنەكان دەگۈرن؟

- نا، بۇھستە، تەنيا ئەوھ نىيە، شارستانىيەت، شارستانىيەت، مىللهتىك شارستانىيەتى نەبۇو، ئايىنەكەشى خالىيە لە جوانى و پېرە لە شمشىز و كوشتن. تكا دەكەم نىگەران مەبن، ئايىنەكەي ئىۋە لە ناو مىللهتىكەوھ هات شارستانىيەتىان نەبۇو. تەماشاي شىوهى مزگەوت و كلىسەكان بىھن، بە تەماشايەكى ئاسايى دەزانىت ئەو ئايىنە لە ناو مىللهتىكى شارستانىيەوھ هاتووھ كامەيانە و ئەو ئايىنە لە ناو مىللهتىكى بى شارستانىيەتەوھ هاتووھ كامەيانە. گوناھى پەيامبەرەكان نىيە، پەيامبەرەكەي ئىمە خەلکى شار بۇو، لە ناو شارىشدا پەيامەكەي پىنگەيشت. ئەوھ ئىۋە خەلکى گوندىكى لاكەوتە خىلەكى بۇو، لەو شويىنەدا چاوهپى شارستانىيەت ناكەيت. ئىۋە گەنجن، ورد بىنەوە، تەماشاي ئايىنى زەردەشت و ئايىنى جوولەكەكان بىھن، چونكە دوو ئايىنى ناو شارن و شارستانىيەتىان بىنیوھ، بەردەوام بىركىردنەوھ و تىكەيشتىيان جياوازە لە ئايىنەكانى دىكە. ئايىنى بوزى، بوزا خۆى شازادە بۇو، دەستى لە شازادەيى ھەلگرت و كەوتە شوين ھەقىقت، ئايىنەكەشى بەرھەمى بىركىردنەوھى خۇيەتى و دواى خۆى شارستانىيەت و رېزگىرن لە مرۆڤ دروست دەكتە.

- جەنابى قشە با لەوھ گەپىين، لاي تو سەرچاوهى ھەموو ئايىنەكان چىيە؟

- بە برواي من سەرچاوهى ھەموو ئايىنەكان خۆشەويسىتىيە، ئىۋە گەنجن، لە سەرەتاي چوونە ناو ئاوهكەوەن، باشتە بىنان ئايىن وەك ئاوينەيە، دىويىكى ئەو شتە پىشان دەدات كە لە بەردەمتدايە و بە

باشی دهیینی، دیویکیشی تاریکه و هیچ پیشان نادات. له کام دیوهوه بؤی برقیت، له دیوهوه دونیا دهیینی. دیوه روونه کهی خوشهویستیه، دیوه تاریکه کهی رقه. کاتیک رق هله کرد یه کم شت که ده مریت خوشهویستی ناو دله کانه. خودا و بروا، به لژیک و کله پوری هزری نادقزرننه وه، به خوشهویستی دهدورزینه وه. ئایین رقی تیدایه و خوشهویستیش. بروا بهس خوشهویستیه و خالیه له رق. دوو شتی جیان، ئاره زوو ده کم ئیوه شوینکه وتهی بروا بن نه ک ئایین. من خوم پیاویکی بروادارم له ناو ئایینیکی جیاواز له ئایینه کهی ئیوه. هه ولی من دوزینه وهی خوشهویستیه، خوشهویستی بدوزمه وه و ده گمه عهشق، ئیتر دلنيا ده بمه وه خودا و بروم دوزیوه توه.

پاش خهیلی قسه کردن، موله تمان خواست برقین. قه شه یه کی ورد بوو، چوونه که مان بیس وود نه بوو، له بارهی زور باسی ئایینی و دونیاییه وه هینامانه ئاخاوتن. دوای چوونه ده ره وه، پقدانی پرمی لیتی پرسیم چون بوو وا کتوپر خوم کرد به ناو کلیسە کهدا، بوم باس کرد له شاره کهی خومان، شاری ئایینه کان نییه، شاری یه ک ئایینه. مرؤف ناتوانیت ئایینه کانی دیکه بیینیت و تیگات جیهانی ئه وان چییه. که یفم بهوه هات ئه مرؤ بکه مه فرسه تیک بؤ نزیک بونه وه له ئایینیکی جیاواز. به گه ره کی لای کلیسە کهدا سه رکه و تین، توپه لیک ژن له به رده رگه دانیشت بون و خه ریکی که و کردنی جاجمیک بون. پقدانی پرمی باسی گه ره که کهی بؤ کردم؛ ئه م گه ره که یه کیکه له گه ره که کونه کانی ئه م شاره و جووله کهی تیدا نیشه جین، سه رده میک پیشتر به هوى شه ره وه زادگهی خویان جی هیشت ووه و هاتونون له م به شهی شار دانیشت وون. سرو شتیان وايه، کم تیکه ل ده بن. لهو بازاره چی که لوپه لیک دهیینی به دهست دروست کرابیت، به رهه می ماندو و بونی ئه م گه ره که یه.

جووله که کان لهو میله تانه ن که له هه شاریک بون، بازاره کهی دهخنه جووله وه. کار کردن و عهقلیان بؤ بازار په یوه ندیی به

ئایینه‌کهیان و بـه سـه رـکوتـکرـدنـهـی خـوـیـانـهـوـهـ هـهـیـهـ. يـهـکـمـ جـارـکـ
مـیـسـرـ جـنـ دـهـهـلـنـ وـ دـهـکـهـونـهـ شـوـینـ پـهـيـامـبـهـرـكـهـيـانـ وـ دـيـنـ بـقـوـسـ،ـ
كـهـ ئـهـ وـ سـهـ رـدـهـمـ گـونـدـيـكـيـ بـچـوـوـكـيـ لـاتـهـرـيـكـ بـوـوـهـ،ـ هـاـتـوـونـ
ئـاـوـهـدـانـيـانـ كـرـدـوـهـتـهـوـهـ وـ بـوـوـهـتـهـ خـاـكـيـ خـوـیـانـ.ـ لـهـ بـىـ پـشـتـوـپـهـنـايـهـ وـ
لـاتـهـرـيـكـوـوـنـهـوـهـ،ـ نـاـچـارـ بـوـوـنـ بـيرـ بـكـهـنـهـوـهـ،ـ پـشـتـيـانـ بـهـ خـوـیـانـ بـهـسـتـوـوـهـ
بـوـ دـرـوـسـتـكـرـدنـيـ كـهـلـوـپـهـلـ وـ پـيـداـوـيـسـتـيـيـهـكـانـيـ ژـيـانـيـانـ،ـ ئـايـينـهـكـشـيـانـ
هـانـيـ دـاـونـ پـشـتـ بـهـ كـهـسـ نـهـبـهـسـتـنـ وـ پـشـتـ بـهـ خـوـیـانـ بـهـسـتـنـ.
مـيـلـلـهـتـيـكـيـ بـهـدـبـهـخـتـ وـ سـهـرـكـوـتـكـراـونـ،ـ بـهـدـبـهـخـتـيـ وـ
سـهـرـكـوـتـكـرـدنـهـكـهـيـانـ وـاـيـ لـىـ كـرـدـوـونـ لـهـ ژـيـانـداـ بـيرـ لـهـ گـرـنـگـتـرـيـنـ بـهـشـيـ
بـكـهـنـهـوـهـ،ـ كـهـ ئـابـوـورـيـيـهـكـهـيـتـيـ.

لـهـ هـونـهـرـيـ تـيـكـهـلـنـهـبـوـونـهـكـهـيـانـ تـيـنـاـگـهـمـ،ـ لـهـوـهـ نـاـتـرـسـنـ تـيـكـهـلـ بـنـ
ئـايـينـهـكـهـيـانـ لـهـ دـهـسـتـ بـدهـنـ.ـ ئـهـ وـ غـرـوـوـرـهـشـيـانـ هـهـيـهـ خـوـیـانـ بـهـ يـهـكـمـ
مـيـلـلـهـتـىـ هـلـبـزـيدـراـوـ دـهـزاـنـ.ـ لـهـ سـهـخـتـرـيـنـ قـوـنـاغـهـكـانـيـ لـهـنـاـوـچـوـوـنـيـانـداـ.
ئـامـادـهـ بـوـوـنـ خـوـیـانـ وـ خـاـكـهـكـهـيـانـ لـهـ دـهـسـتـ بـدهـنـ،ـ بـهـسـ ئـامـادـهـ
نـهـبـوـونـ ئـايـينـهـكـهـيـانـ لـهـ دـهـسـتـ بـدهـنـ؛ـ ئـايـينـهـكـهـيـانـ بـوـوـهـتـهـ نـاسـنـاـمـهـيـانـ.
رـهـگـزـيـ خـوـیـانـ نـاـبـهـسـتـنـهـوـهـ بـهـ شـوـينـهـوـهـ،ـ دـهـيـبـهـسـتـنـهـوـهـ بـهـ ئـايـينـهـوـهـ.
تـهـرـيـكـبـوـونـهـكـهـيـانـ دـهـشـيـتـ هـيـيـ ئـهـوـهـ بـيـتـ،ـ لـهـ گـشتـ چـرـكـهـيـهـكـداـ
چـاوـهـپـرـيـ دـهـكـهـنـ پـهـلامـارـ بـدرـيـنـ وـ لـهـ نـاـوـ بـبـرـيـنـ،ـ مـيـزـوـوـيـهـكـيـ
دوـورـوـدـرـيـزـيـانـ هـهـيـهـ لـهـگـهـلـ ئـايـينـهـ دـهـسـتـ وـهـشـيـنـهـكـانـ.ـ ئـهـ وـ شـوـينـهـيـ
ئـهـوانـ خـوـيـانـيـانـ تـيـداـ شـارـدـهـوـهـ لـهـ تـرـسـيـ دـهـسـهـلـاتـيـ فـيـرـعـهـونـهـكـانـيـ
مـيـسـرـ،ـ ئـهـ وـ شـوـينـهـ لـهـ قـوـنـاغـيـكـيـ كـهـمـداـ بـوـوـهـ چـقـىـ دـوـنـيـاـ،ـ باـزـرـگـانـيـ وـ
ژـيـانـ روـوـيـ تـيـكـرـدـ،ـ كـرـايـهـ شـوـينـيـكـيـ پـيـرـقـزـ.ـ ئـايـينـيـ مـهـسـيـحـ هـاتـ وـ بـهـ
نـيـازـىـ لـهـنـاـوـبـرـدـنـيـ ئـايـينـيـ جـوـولـهـكـهـ قـهـشـهـ وـ پـاشـاـكـانـ هـهـولـيـكـيـ زـورـيـانـ
داـوـ پـيـانـ نـهـكـراـ.ـ دـوـايـ مـهـسـيـحـ ئـايـينـيـ ئـيـسـلاـمـ هـاتـ وـ بـهـ هـهـمانـ شـيـوهـ
كـهـوـتـهـ كـوـمـهـلـكـوـزـيـيـانـ وـ ئـهـوـيـشـ نـهـيـتوـانـيـ ئـايـينـهـكـهـيـانـ لـهـ نـاـوـ بـيـاتـ.
ئـهـوانـ مـيـلـلـهـتـيـكـيـ بـچـوـوـكـ بـوـوـنـ،ـ سـهـرـكـوـتـكـرـدنـ وـاـيـ لـىـ كـرـدـنـ بـتـوـانـ
فـيـرـىـ بـهـرـگـرـيـكـرـدـنـ بـيـنـ وـ ژـيـرـيـهـتـىـ خـوـيـانـ بـهـكـارـ بـهـيـنـ.

رودان گوتى: "ئارەزوو دەكەم لەم گەرەكەوه سەركەوين بچىنە سەرۇوی شار، لە نزىك لوتكەی چياكە، لە سەرۇوی شارەوە گورەپانىكى لىتىه، لەو گۈرەپانەشەوە روانىن لە شارەكە تام و چىتىكى تايىھتى ھېيە." لەسەر سەكۆي لوتكەی چياكە دانىشتىن و تەماشى شارمان دەكرد؛ بازارى ناو شارەكە لە شادەمارى دەست دەچوو، كولانە بارىكەكان و پەلەپەلە باخ و باخچەكان سەوز دەچوونەوه.

تا دەمەوعەسران بە كەيفى خۆمان بە ناو شاردا گەپاين، بۇ نويژى عەسر ھاتىنەوه خانەقاكە. سۆقى و دەرويش و موريد و فەقىيەكان بازنىيەكىان بە دەورى مەلا بەيجوورىدا دروست كردىبوو، خەريكى وانەي تەفسىرى جوزئى تەبارەك بۇون، پالىم دايە يەكىك لە كولەكەكان و گۈريم لە وانەكەيان دەگرت. كەپەر لە نىوهى تەفسىرەكەدا مەلا كەوتە باسى نەفرەتكىردن لەو كەسانەي ئارەزووى دونيا دەيانبات و پشت لە سوننەتكانى ئايىن دەكەن. بە تەۋۇزمىك باسى نەفرەت و تورەبۇونەكانى دەكىرد، بەو مەرجانە بىت كەس ناتوانىت خۆى لەو نەفرەتە پىزگار بکات. لە جىتى خۆمەوه دەترسام، خۆم نەگرت و ھۆلى وانەكەم جى هىشت. غەرقانىي تەنبۇورزەن خەريكى شوشتنى جلهكانى بۇو، لە تەنيشى دانىشتىم. پىتىھە ديار بۇو ھەستى بە بىتاقەتى دەكىرد. ئەو كارەكەي جىا بۇو، لە كارى من نەدەچوو، زوربەي كاتەكانى لە خزمەتى شىيخدا بۇو. جلهكانى شىيخ و ئامادەكىدىنى نان بۇى و جاربەجار تەنبۇورزەننىش كارى ئەو بۇو باسى لەو كەردى دواى رۇيىشتە دەرەوهى من، تا ھاتنەوەم ھىچ كام لە فەقى و دەرويشەكانى ناو خانەقاكە گرنگىيان پى نەداوه و دوو وشەيان لەگەل نەگوتۇوه. ھۆى گرنگى پىتەدانەكەيان پەيوەندىي بەوە نەبۇو كە زانىبۇويان خزمەتكارى شىيخە و بە چاونىكى نزەمەوه سەيرى بکەن، ھۆكەي پەيوەندىي بەو چرپەچرپ و فسکەفسكەي پشتەوه بۇو

که مهلا به یجوری له بناگوییان دهیخوین دژی شیخ. سه ری زمان و
بنی زمانی ببوو به لومه کردنی ئه و کومه له قسه تازه یهی شیخ، گواه
باسی ئه و شتانه دهکات له گهل پوحی ئاییندارانی ئه م خانه قایه
نایه ته وه.

ورده ورده بـؤم ده رکه وت هاتنه که مان بـؤ ئىرە تووشى
ده رده سه ریمان دهکات؛ هاتوو چۆكەرانی ئه م خانه قایه، پـؤدانی پـؤمى
لـئى ده ربچىت، كـه سانىك بـوون له ئـه ھـلى ئـيمـه نـه بـوون، نـه يـانـدـهـوـيـسـتـ لـه
پـىـگـهـىـ پـوـحـ وـ جـوـانـيـهـ كـانـىـ دـلـ وـ مـيـشـكـهـوـهـ سـهـيـرىـ دـوـنـيـاـ وـ قـيـامـهـنـ
بـكـهـنـ، كـهـ سـانـىـكـ بـوـونـ پـېـزـانـهـ پـېـ كـراـبـوـونـ لـهـ نـهـ فـرـهـتـ وـ تـورـرـهـيـ وـ
بـرـيـارـداـنـ. زـهـ حـمـهـتـهـ شـيـخـ بـتـوـانـيـتـ سـهـرـلـهـنـوـيـ باـوـهـرـيـانـ بـگـورـيـتـ. لـهـ
تـهـ كـغـهـرـقـانـىـ كـهـ وـتـبـوـوـيـنـهـ باـسـىـ خـۆـمـانـ وـ شـوـينـهـ تـازـهـ كـهـ مـانـ، پـرـخـىـ
بـهـ رـازـيـكـ پـايـ چـلـهـ كـانـدـيـنـ. بـهـ رـازـهـ كـهـ هـاتـبـوـوـهـ حـهـوـشـىـ خـانـهـ قـاـكـهـوـهـ،
وـيـسـتـ هـهـسـتـ دـهـرـىـ بـكـهـمـ وـ بـيـگـهـ پـيـنـمـهـوـهـ بـؤـ نـاوـ باـخـهـكـهـ، ئـهـ وـهـنـدـهـ
زـانـىـ دـوـوـ لـهـ فـهـقـيـيـهـ كـانـ بـهـ خـۆـيـانـ وـ كـوـتـهـكـىـ كـهـ وـرـهـىـ دـهـسـتـيـانـهـوـهـ
پـېـداـ بـوـونـ، هـتـاـ هـيـزـيـانـ تـيـداـ بـوـوـ كـهـوـتـهـ لـيـدـانـىـ بـهـ رـازـهـكـهـ، ئـهـ وـهـنـدـهـ
گـيـانـهـ وـهـرـهـ بـهـسـتـهـ زـمانـهـشـ پـېـ بـهـ دـهـمـىـ دـهـيـقـيـزـانـدـ. قـيـزـهـىـ بـهـ رـازـهـكـهـ وـ
زـرـمـهـىـ كـوـتـهـكـهـ كـانـىـ پـشـتـىـ وـ لـامـلىـ، قـرـچـهـىـ لـهـ دـلـ هـەـلـدـهـسـتـانـ.
هـرـچـوـنـىـ بـيـتـ بـهـ كـوـلـىـ بـرـيـنـىـ سـهـرـ پـشـتـيـهـوـهـ خـۆـىـ لـهـ ژـيـرـ دـهـسـتـيـانـ
قوـتـارـ كـرـدـ وـ تـيـيـدـهـقـانـدـ بـؤـ نـاوـ باـخـهـكـهـ.

لـهـمـ هـاتـوـهـاـوارـ وـ زـرـمـوـكـوتـ وـ قـيـزـهـىـ بـهـ رـازـهـداـ، شـيـخـ لـهـ هـۆـدـهـكـهـىـ
خـۆـىـ دـيـتـهـ دـهـرـهـوـهـ وـ بـهـبـىـ ئـهـ وـهـىـ ئـيمـهـ بـيـيـنـ دـيـتـهـ هـيـوـانـهـكـهـ. ئـيمـهـ
چـيـمانـ بـيـيـبـوـوـ، ئـهـ وـيـشـ بـهـ هـهـمـانـ شـيـوـهـ بـهـ چـاـوـىـ خـۆـىـ بـيـيـبـوـوـىـ.
ناـوـچـهـوـانـىـ دـابـوـوـ بـهـ يـهـكـداـ، بـهـ نـاـرـهـحـتـيـيـهـكـهـوـهـ پـوـوـىـ كـرـدـهـ دـوـوـ
فـهـقـيـيـهـكـهـ وـ پـىـيـىـ گـوـتـنـ: "بـرـوـاتـانـ لـاـواـزـهـ، بـرـوـاتـانـ لـاـواـزـهـ، خـرـاـپـ"
پـهـ روـهـرـدـهـ كـراـونـ، خـرـاـپـ پـهـ روـهـرـدـهـ كـراـونـ، بـرـوـاتـانـ بـهـ جـۆـرـيـكـ لـاـواـزـهـ
رـقـهـكـهـىـ نـاخـتـانـ بـهـ رـچـاـوتـانـىـ تـارـيـكـ كـرـدـوـوـهـ وـ تـوـانـاـيـ بـيـيـتـانـ كـذـ
بـوـوهـ. خـودـاـ پـهـنـامـانـ بـدـاـ لـهـ بـيـيـپـوـاـيـىـ خـەـلـكـانـىـ پـقـ ئـهـسـتـوـورـ. رـقـهـكـهـىـ

ناختان دای پوشیون، ته نانهت رەحمىكى لە ناختاندا نەھىشتوو، گوناھى ئەو گيانەوەرە بەستەزمانە چىيە پقى خۇتانى بەسەردا دەرىژن؟ زەرەرىيەك خوداتان بناسىبىا يە هەركىز ئازارى ھىچ گيانەوەرىكتان نەدەدا. لەباتى كوتەكەكانى دەستان كەمىك رەحمتان بەكار بەيتنا يە. بېروادارى راستەقىنە كەسىكى رق لەدل نىيە. ئىوھ بېراتان لاوازە، ئىوھ پەروەردەتان باش نىيە، بۇيە بەو جۇرە دېندانەيە پەلامارى بىزمانىك دەدەن. گويitan لە قىزە و ھاوارەكانى بۇو؟ ھەست ناكەن خودا بە باشى گويى لەو قىزە و ھاوارانە بۇو؟

دوو فەقىيەكە زانىيان ھەلەيەكى گەورەيان كردوو، سەرى خۇيان داخست و بە شەرمەوە بەرەو ژۇورەوە چۈون. كە ئەوان گەيشتە ئەودىيى دەرگەكە، مەلا بەيجۇورى و دەستەيەك لە دەورى ھاتنە دەرەوە، دىار بۇو بە باشى گوييان لە قسەكانى شىخ بېبو.

مەلا بى شەرمانە پۇوى كرده شىخ و گوتى: "من مامۆستاي ئەم حوجرەيم، كەسم پەروەردە نەكىردوو رەحم بە شتەپىسەكانى سەر زەوي بکات. گيانەوەرىك خودا نەفرەتى لى كردىت، مەرۆف بۇي نىيە بەرگى لى بکات. گيانەوەرىكى باش و پاڭ بوايە، بەر نەفرەتى بارى تەعالا نەدەكەوت".

شىخ ھىندهى تر تۈورە بۇو، دەنگى بەرز كردهو و پەنجەيەكى بۇ راوهشاند: "ھىچ گيانەوەرىك لەم سەرزمىنە ھىندهى ئەو مەرۆفە پىس نىيە كە پقەكەي ناخى گەورەترە لە خۇشەويسىتىيەكەي. گيانەوەرىكى پىس بوايە خودا دروستى نەدەكىد، نەفرەت لەۋەي بە ناوى خوداوه شتەكان پىس دەكەت. ئەو بەستەزمانە زمانى ھەبايە، لە پىش تۇوە دەبۇو. بېرۇ ناو حەوزەكە و تەماشاي خۇت بکە، پاشان تەماشاي ناخت بکە، بىزانە تو پاكيت يان ئەو گيانەوەرەي كە تو بە پىسى دەزانىت. تا ئەمپۇ تو مامۆستايان بۇويت، لەمپۇو تو ئىتەر ھىچ نىت، فەقىيەكان چەند پىويستيان بەوەيە بەھىنەرەنەوە سەر رېگەي راست، تو دۇو ھىنده پىويستت پىتىيەتى. نە بۇت ھەيە بانگ بىدەيت، نە بۇت ھەيە

پیشنویژی بکهیت و نه بوت ههیه وانه بلیتیه وه. لم ساته وه فهقینکی
کلولی و ده بیت سه رله نوی په روهردهت بکه مه وه. تینگه یشتیت؟ نه و
گیانه وه ره پیس نییه، نه و رقهی ناخی تو پیسه. بونی پیش،
خه ناویه کهی تو ناخوشتره له بونی به رازه کان، بونی ناخ
رقاویه کهت پیستره له بونی پیسترین شت. بو ناچیت چلهیه
بکیشیت و که می ناخت پاک بکهیت وه؟"

بهم توندیه وهلامی دایه وه و چاوه پیی وهلامی نه وی نه کرد، به ره و
هوده کهی خوی پویشت و غه رقانی ته نبوورزه نیش به دوایدا. مهلا
به یجوری په نگزه رد و هله رزیو له ناوه راستیان وه ستابوو، زمانی
وشک بیوو، دهسته پاچه سه ری خوی داخستبوو. ههستم ب
شکانه کهی ده کرد، له دله وه شکانه کهیم پن خوش بیوو. پقدانی پر قمی
ده موجاوی گه شابوویه وه. لم کشوماتیه دا مهلا به یجوری دهستی
برد عه مامه کهی له سه ری هینایه خواره وه خستیه بنبالی و به
هه نگاوی خیرا و گه وره له ده رگهی حه وشه که پویشته ده. نه که س
بانگی کرد، نه که س ده نگیک له ده می هاته ده.

به پویشته مهلا، که مکه لم ناو فهقینه کان بیوو به فسکه فسک.
دهمه ویست لیيان نزیک بکه ومه وه و شتیک هله بکرینم، جه ساره تم
نه کرد له که سیان بپرسم چی بهم باسه دیت. به روخساریاندا دیار
بیوو بیوون به دوو دهسته وه، دهسته یه کیان خوشی له روخساریان
ده رده که و دهسته یه کی دیکه یان ته او و تیک چوبوون و
نه شیانده ویرا قسه له قسه هی شیخ بکهن. له نیوان هه ردوو لادا خوم
کر کرد بیوو و گوی قولاخ بیووم تا بزانم چی ده گوزه ریت. غه رقانی
بانگی کردم سه ریک له هوده که بدhem، خیرا به ره و هوده که چوووم
شیخ دا ولی کرد دهست بکه بم به نووسین. قامیشه که و مه ره که به که
ثاماده کرد، وه ستام تا دهستی پن کرد.

"به داخم، زور به داخم، هه میشه پیم وا بیوو شوین مروق هکان
ده گوزه ریت، که چی لیره ده بینم مروقه کان شوینه که یان گورپیوه. نیو

سه‌دهی ته‌مه‌نم پاک‌کردن‌وهی روح‌م بwoo له توره‌بیون، که‌چی ئه‌مرق
 گه‌ردیکی توره‌بیون نیشته‌وه سه‌ر روح‌م. ریبازه‌کهی ئیمه ئه‌وه نییه
 که لیره ده‌بیینم، له‌وانه‌یه یا من به هله‌هاتووم بۆ ئیره، یان ئیره
 ریبازیکی هله‌یه هلبزاردووه. له‌وته‌ی هاتووم سه‌رنج ده‌دهم له
 دله‌کانی ئه‌م ماله، به ئاواته‌وه بیوم که‌میک خوش‌ویستی بیینم،
 نه‌مبینی. له هه‌ر شوینیک خوش‌ویستی و میهره‌بانی نه‌بیت، له‌و
 شوینه‌دا برووا نییه. رق پیش کوشتنی جوانییه‌کان برووا ده‌کوژیت.
 شهرت بیت به‌و شه‌رته‌ی له ته‌ک خوداکه‌ی خوم به‌ستوومه، یان
 دوزه‌خیک بۆ خوم دروست ده‌که‌م، یان خوش‌ویستی و عه‌شقی
 راسته‌قینه پیشانی ئه‌و دلانه ده‌دهم که پرنس له رق؛ له‌وانه‌یه حیکمه‌تی
 هاتنه‌که‌ی من ئه‌مه بیت. له‌و ماله‌ی مالی خودایه و پیویسته
 خوش‌ویستی تیدا ببه‌خشریت‌وه، رق و کینه‌ی تیدا ده‌به‌خشریت‌وه.
 پیش پاک‌کردن‌وهی ماله‌کانی تر ده‌بیت ماله‌کانی خودا پاک بکه‌ینه‌وه.
 ماله‌کانی خودا وا پیس کراون و ئاخینراون له مرققی بیمار، پاکیان
 نه‌که‌ینه‌وه سه‌رتاپای کۆمه‌لگه بیمار ده‌که‌ن."

وه‌ستا، ته‌ماشایه‌کی په‌نجه‌ره‌که‌ی کرد، تیشکی هه‌تاوه‌که به ناو
 په‌نجه‌ره‌که‌دا خۆی ده‌دا له ته‌ختی ناوچاوانی. که لیتی ورد ده‌بیوویه‌وه
 به تیشکه‌کانی سه‌ر ناوچه‌وانی نورانی ده‌ینواند. توروه‌بیونه‌که‌ی له
 فه‌قینه‌کان و مهلا بی‌جوری نیگه‌رانی کردبیوو. خوم له‌و ماوه‌یه‌ی له
 لایم، نه‌مبینیوه له که‌س توره‌بیت و که‌س بتوانیت توروه‌ی بکات.
 هەلچوونه‌که‌ی ئه‌مرقی ده‌ره‌هق به فه‌قینه‌کان و مهلاکه نیشانه‌ی
 درکردنی بیوو به ریگه‌یه‌کی هله‌ل.

ماوه‌یه‌کی زور بیت‌هندگ بیوو، سه‌رنجی له‌سه‌ر ریوناکی په‌نجه‌ره‌که لا
 نه‌ده‌دا. بۆ ئارامکردن‌وهی خۆی، ده‌سته‌کانی ده‌گوشی و چاوی
 داده‌خست و ده‌یکردن‌وه. لیوانی ئاو له ته‌نیشتی بیوو، لیوانه ئاوه‌که‌ی
 خوارده‌وه و به غه‌رقانی گوت ته‌نبوره‌که بهینیت و که‌منی ته‌نبور
 بژه‌نیت. عاده‌تی وا بیوو له ساتی نیگه‌رانبیوونی، گوی له پارچه‌یه‌ک

ئاوازی تەنبور بگریت. تەنبوره کە به دەست غەرقانی ھوھ دەنگی لى
بەرزبووه وە؛ وا دەركەوت يەکەم جارە لە ناو ئەو خانە قاییدا گوییان
لە مۆسیقا بیت، فەقى و دەرویش و مورید و سۆفییە کان ھاتبۇون لە
دەورى دەركەی ھۆدەکە توپەلیان بەستبۇو و گوییان دەگرت و
تەماشايان دەکرد.

کاتى دەنگى تەنبوره کە گۆرا و بەرز بۇوه وە، شىخ لەكەلیدا زىكرى
دەکرد. بەدهم زىكرد كەرنە وە دەيگۈت: "خودايىا بمبەخشە، تۇورەبۇون
لە مرؤف نايەت. خودايىا يارمەتىم بىدە، ھەر كاتىك ويستم لە كەسىك
تۇورە بىم، كاتى پەشىمانى بھېتە وە بىرم. خودايىا پانتايى ئەم دلەم پې
بکەيت لە خۆشە ويستى. خودايىا هيىزى مىھەربانىيە كەم هيىنەدە گەورە
بکە رق نەتوانىت پەيى پى ببات. خودايىا گەر رۇزىك ويستت جىم
بھىلى، لە سەر رىگەي خۆشە ويستى جىم بھىلە. مەھىلە تەنيايىيە كەم
گۇشە گىرييە كەم، دوورم بخاتە وە لە سۆز و مىھەربانى. پىشانم دە
ئەستىرە كەم داپۇشراوە بە خۆشە ويستى، پىشانم دە هيىزى گەورە
مرؤفە كان ئەويىنە. خودايىا ئەگەر ويستت تاجىك بکەيتە سەرم، با ئەو
تاجە تاجى عەشق بىت. ئەگەر ويستت بىكەى بە سەرلەشكى
سوپايدە كى گەورە، با سوپا كەم دلە پاكەكان بن و خۆشم
سەرلەشكى خۆشە ويستى. خودايىه بىكە بە بەھىزىرىن جەنگا وەر
دۇزى رق، يارمەتىم بىدە دلە و يىرانە كان ئاوه دان بکەمە وە، لە پىشتم بە
دىوه تارىكە كەم مرؤف رۇوناک بکەمە وە.

خودايىا نەھىلى بىم بە خەنچەر و كەس ئازار بىدەم، نەھىلى بىم
رەشەبا و كەپرى ئەويىنى كەس تىك بىدەم، نەھىلى دلشكتىن بىم
دەستم بگرە و بمبە ناو تاقمىكە وە خۆشە ويستى كۆى كەردىنە وە
بىخە ناو مىللەتىكە وە سفرە ئەويىن رابخەن. ئارەزوومە لە دەرياي
ئەويىدا بمخىنلىكىتىنى، نەك لە ژىر درەختى رقدا ماندوو يەتىم دەرچىت.
ئاشنان بکە بەوانە ئاشنان بە خۆشە ويستى، بىكە ھاۋەلى قافلە يەك
تۇوى خۆشە ويستى لەم شارە وە بگوازىتە وە بۇ ئەو شار. بىكە بىم

مهیته رهوانی ئەو ئەسپانەی ئەسپسوارەكانى ئەويييانلى دەرژىت، يارمەتىم بده حەكىمى دەردىك بىم بە خۆشەويسى سارىز بېيت.

خودايى... لىتم كەرى لەو كەسانە بىم دلىان رەش ھەلگەراوه، لىتم كەرى لەوانە بىم رەحم لە دلىاندا نەماوه. يارمەتىم بده توورەبۇونەكانى ناخىم بکەمە ئارامى، يارمەتىم بده چاوهەكانى ئەو جوانىيانە بىيىن كە جوانىن.

دوورم بخەرەوە لە كەسىك كە دوورە لە عەشقەوە، دوورم بخەرەوە لە دەستەيەك كە دوورن لە برواوە. مالەكەم بە مىھەربانى بىرازىنەوە و مالى خەلکىش ئاوهدان بکەرەوە. خودايى لە شويىنىكدا نائۇمىد بۇوم ئۇمىدم پى بىھەخشە. وەك دايىكەكان بىكە بە هوينى ژيان، وەك باوكەكان بىكە بە سىيەرى ژيان. بىم بىھەخشە خودايى، بىم بىھەخشە خودايى،

"توورەبۇون لە من نايەت."

بەدەم تەنبۇورزەنینەوە خەريکى خويىندى ئەم نزايانە بۇو، منىش دەمنووسى. لە نزاكان بۇوەوە و لايمەكى كردىوە بۇ دەرگەكە، هەموان كې و مات و حەپەساو تەماشايان دەكرد. هەستا بەرەو روويان چوو، كەوتە پېشيان و هاتە هەيوانەكە وەستا. لە پال كۆلەكەى خۆى كە هەميشە پالى پىتوھ دەدا، دانىشت و دەورمان دا. كەوتە ئامۇرگارىي فەقىيەكان، ئامۇرگارىيەكانى لەسەر كوشتنى رقەكەى ناخيان بۇو، لەسەر ئارامگىرن و خۆتەيارىرىدىن بۇو بۇ دونىيائىكى هيمن، خۆى گوتەنلى: "كۈرەكانم، بىبۇرن كە توورەبۇونىكتان لە مندا بىنى، چەندىن سالە دەگەرىم توورەبۇونەكەى ناخىم بکۈزم، لەوەتەي ھاتووم ئازارىكى زۇر دەچىزىم و دەبىيىن ئىتوھ لەسەر رېق و توورەبۇون پەرەردە دەكرين، بۇيە خۆم نەگرت و ھەلچۈرم. توورەبۇونەكەم بۇ كوتايىيەتىن بۇو بە رېيگە ھەلەكەى ئىتوھ، نەك بۇ مەبەستىكى تايىيەت بۇوبىت. مامۇستاكەتان پىاۋىكى ھۆشىيار و وريايە، پىاۋىكى بىئەڭا نېيە. شويىنى ئەو ئىرە نېيە، بەرەكانى جەنگە، لەباتى بىروا باشتە شەمشىر ھەلبىرىت. بىروا بەبى ئارامى و مىھەربانى و خۆشەويسى دروست نابىت. كەسىك بىتوانىت رېق ھەلبىرىت، دەتوانى شەمشىرىش

هەلبگىت. شمشىر بۇ كەسانىكە لەباتى بىرۋا رق لە ناخياندا بىت.
سەرددەمانىك شمشىر نىشانەي گەياندى بۇوناكى بۇوه دىزى تارىكى،
ئىستا نە ئەو سەرددەمەيە و نە ئەو تارىكىيەش ھەيە بە شمشىر
بۇوناك بىكىتەوە.

ئىوە سەرەتاتانە، ئىوە لە ئىستاواه دەست نەكەن بە كالىرىدەوهى
رقەكەي ناختان و گەورەكىدى خۆشەويسىتىيەكەي، ماوەيەكى تر رق
واتان لى دەكتات نەتوانى بە باشى خۆستان بېيىن. ئەم دونيا جوانە، بە
خۆى و گيانەوەرەكانىيەوه، بە خۆى و سروشتەكەيەوه، بە خۆى و
مرۆفەكانى ناوەيەوه، بۇ ئەوه نەكراوه ھەر شتىكى بە پىچەوانەي
بىركىدىنەوهى ئىتمە بۇوم نەفرەتى لى بکەين. بىر بکەنەوه، ناختان پاڭ
بکەنەوه، دوو دنياکە بۇ كەسىكە، لە نىوان خۆى و مرۆفەكاندا، لە
نىوان خۆى و سروشتدا، لە نىوان خۆى و گيانەوەرەكاندا
خۆشەويسىتى بچىتىت. كارى ئىتمە نىيە ئازارى رۆحلى بەرەكان بىدەين،
پاداشت و سزا لاي ئىتمە نىيە. يەكبەيەكى ئىتمە بەرە دونياکەي تر
دەپرات و كۆلۈ خۆى بە كۆلۈيەوهەتى، كۆلەكەي سەرشانى خوت
دەرى دەخات پاداشت دەكىتىت يان سزا دەدرىتىت.

تکام وايە لە مەرپۇوە هەنگاوىك لە رقەكەي ناختان دوور بکەنەوه،
ھەنگاوىك لە جوانىي خۆشەويسىتى نزىك بکەنەوه. با كۆلەكتان
لەبرى رق خۆشەويسىتى تىدا بىت و بە سەربەرزانە بچەنە حزوورى
خودا. عاشقە راستەقىنه كان دۆستە راستەقىنه كانى خودان. بەھەشت
بۇيە جوانە، خۆشەويسىتى و مىھر و ژيانىكى ئارامى تىدايە. دەي با
ئىرەش بکەينە بەھەشت و بەھەشتەكەي خوداش بۇ خۆمان بېيىن."

كە لە قىسەكانى بۇوهو، رېدانى رۇمى بۇ تەواوكردىنە قىسەكانى ئەو
دەنگى بەرزبۇوهو: "قوربانى شىيخ بىم! ئەوه پىگەكەي باوكمە، ئەمەيە
من بۇي دەگەریم. بۇ سالىك دەچىت لەم خانەقايدە ئازار دەچىزىم، رق
وەك درك دەچىت بە گيانمدا، شەو نەبووه بە ئازارەوه نەخەوەم.
باوكم ناردىمى لىرە تامى خۆشەويسىتى و مىھرەبانى بکەم، لىرە شتى

دیکم تام کرد. قوربان شیخی من، به شاگردی خوت قبولم بکه،
 بپوام پی بکه چهندین جار ویستبیتم بق خوشەویستی بگەریم، لیره
 دەستم نەکەوتووه و ناچار چووم بق گەرەکی جووهکان و کلیسەکان.
 ئىزە خالى بیووهو له میھەبانییە من ویلى بووم. کاتىك باوكم
 ناردمى بق ئىزە ئامۇڭگارىيى كردم، مرۆڤ دەتوانىت بە چەند ساتىكى
 كەم ببىتە درنەدەيەكى گەورە، بەس چەند سالىكى پیویستە تا ببىتەوە
 بە مرۆڤ. مەبەستى وى بۇو، هاتنى من و گەرانى من بە شاراندا بق
 دۆزىنەوە ئەو خوشەویستىيە يە تا بېم بە مرۆڤ. بەداخىم لىرە
 نەمبىنى! گەرجى خۆم گرت و نەبووم بە بەشىك له و تەپۈلکەي رەق،
 خودا كردى تو هاتى. لەم ساتەوە شاگردى تۆم، دلىيام ھەر شتىك
 بکەيت بق ئاوه دانكردنەوە خوشەویستىيەكەي ناخت دەيکەيت.
 خزمەتكارتىم قوربان، ماندووبۇوم بە دەست ئەمانەوە. سەيريان بکە
 لە زەرنەقووته دەچىن، دەم دەكەنەوە و چى بکەيت بە دەميانەوە
 قووتنى دەدەن. ترسنۇكىن، خەجالەتم پېيان دەلىم ترسنۇكىن، برووا بکە
 ترسنۇكىن. نە بەرپەرچدانەوەيان ھەيە و نە باكىان بە ھىچ شتىكە. مەلا
 بەيجورى بەرىز چى بويىت دەيکات، كردوونى بە ھەۋىر و بە مەيلى
 خۆى دەيانشىلىت و ئەمانىش بە نەرمى لە بەر دەستىدان. ئىستا تو
 چى دەلىتىت، وەرى دەگرن و قووتنى دەدەن، تۈزىكى تر من شتىكى تر
 بلىم بە ھەمان شىوه وەرى دەگرن و قووتنى دەدەن. ماندووبۇوم بە
 دەست ئەمانەوە".

فەقتىيەكان سەريان سوورما لە قىسەكانى، لە ژىر چاوهوھ لىيى ورد
 دەبوونەوە، تەماشاكردنەكەيان لە تەماشاكردى كەسىك دەچوو
 گوناھىكى گەورەيى كردىت. لە دلى خۆمدا گوتىم، بەدبەخت خوينى
 خوت تال كرد. چ پیویستى دەكىد لە ئىستادا دلى خوت بکەيتەوە؟ خۆ
 ناكىتىت مرۆڤ بە ئاسانى دەرگەيى دلى بکاتەوە. دەرگەي دل بق
 كەسىك بکەرەوە شايەنى ئەوە بىت دەرگەيى دلتى بق بکەيتەوە. تو
 چىت دابۇو لەم ھەلپەشتەنە ناخى خوت، بق ناخى خوت بق كەسىك

هەلەرپىزى كە لە هەلەرشتنى ناخ تىنากات. فەرمۇو ئەوهەتا ناخى خۇن
ھەلەشت و باش گويييانلى گرتىت، لەباتى پىاچوونەوە بە خۇياندا، ب
دەموچاوه تىرىشەكانىيانەوە مۆرپەتلى دەكەن. شىخ زەردەخەن يېكى
بۇ كەرد و دەستخوشىيلى كىرىد بۇ راستى گوتىنەكەى و بەوانىشى
گوت: "شاگىرى دەستەقىنە شاگىرىدىكە خەونى ھەيە و نايەۋىت ب
ئاسانى بىروا بە ھەموو شتىك بکات".

زهنجی کلیسه‌کان

شیخ له بەردەم میحرابه که دانیشتبوو، فەقییه کانیش بازنەیە کیان له دەوری کیشاپوو، يەکى قورئان یکى کراوه له بەردەمیاندا بwoo، چاوه‌ری بۇون وانه کەیان لە سەر تەفسیری ئایەتە کان دەست پى بکات. پىچەوانەی چاوه‌پوانىکردنی ئەوان، دوو وانەی دانا. يەکەم گەرانەوە بۆ لای حەلاج، دووھم سەردانىکردنی کلیسەیەک.

له وانەی يەکەمدا بەم رستەیەی حەلاج دەستى پى كرد: "پارە دەتانگە يەنیتە مالى خودا، ئەمما ناتانگە يەنیتە لای خودا." دەستى كرد بە شىكىرنەوەي رىستەكە: "فەقى بەرىزەکان، بېرتان نەچىت پىچەکە سۆفيگەری پىچەکە يەكە مرۆڤ دەگەرپىتە وە بۆ ناو خۆى. سۆفيگەری گوشەگىرى نىيە، گەشته، گەشتىك بۆ ناو خۆت و پۇوناڭىرنەوە بەشە تارىكەكە خۆت. بىنەوانى سۆفيگەری له ئايىنەكەي ئىمەدا له ئەبوزەری غەفارىيە وە دەست پى دەكتا، ئەو پىاوهى لە بەر رۆحە پاكەكەي و راستى گوتەكەي، له لايەن خەلیفەي سىيەمى راشىدەن وە دوور خرايە وە بە شىت ناو دەبرا. يەکەم سەرچاوهى سۆفيگەریيە، سۆفيگەریيەكەي له فەيلە سووفە كۈنەكانى يۇنان دەچوو، مەبەستم بەشى سۆفيستايىيەكانە. گەرپىدە بwoo، له شويىنىك نەدەوەستا، دەگەرا و بە دەنگى بەرز راستىيەكانى دەگوت و خەلکى بانگ دەكردەوە بۆ لای

خۆیی و خەلکی بە ئاگا دەھینایەوە دوور بىن لە دەسەلاتەوە
دوور خستەوە کەی لە لايەن خەلیفەی سیئەمی راشیدینەوە بە هۇی
پاستى گوتتە کانىيەوە بۇو؛ لە ناو بازار و گەرەكە كاندا دەگەراو
هاوارى دەكرد: 'بۇ ئەوھى لە خوداوه نزىك بىکەونەوە، لەم دەسەلاتە
پىسىخۇرە خەلیفەوە دوور بىکەونەوە، خودا لە شويىنە نىيە
دەسەلاتىكى خراپى لى بىت. ئايىنە كەي ئىيمە مروقى بانگ دەكرد بۇ
خۆپاكىرىدەنەوە، كەچى ئىستا بە دەست كەسانىتكەوەيد، خۆيان پاك
نىن.' ئەمانە و دەيان شتى دىكەي دەگوت و خەلیفە سیئەمی
پەريشان دەكرد و ناچار دوورى خستەوە. مىژۇونۇو سەكان وا باس
دەكەن پۇزى كوشتنى خەلیفە ئەويش گەراوه تەوە و لەوی بۇوە. ئەم
پياوه سۆفييە جله كانى كۈن بۇون، بەنان و خورمايەك شەو و
پۇزىكى بەپى دەكرد و كاتىكىش ژيانى بەجى هيشت جە لە
بروايەكى جوان هىچ شتىكى دواى خۆى جى نە هيشت.

دواى ئەو، يەكىكى دىكە لە ئەستىرە كانى سۆفييگەری دەردەكەوېت، كە
ناوى پابىعە عەدەوىيە. ئەم خانمە بنەماكەانى سۆفييگەری
سەرلەنۈ دارشتەوە. پىتان سەخت نەبىت كاتىك دەلىت: 'خودا لە
ھەموو شويىنەكە، جە لە مەككە.' وىستى بەم پاستى گوتتە بە بىرداڭ
بلىت، كەر ھاتۇون بۇ مەككە تا خودا بىدۇزىنەوە، باشتە بگەرىنەوە بۇ
ناخى خۆتان، خودا لىرە نىيە، لە ناخى خۆتاندىيە. بە شىوھىيەكى
جيماز وىستى بە ئاگامان بەھىنېتەوە. ھەر كەسىك بۇ دۇزىنەوە
خودا دېت بۇ مەككە، ھەلەي كردوو، خودا شويىنى نىيە، خودا
ناشويىنە و دابەش دەبىت بەسەر گىانى مروقە كاندا، نەك بەسەر
زەھىيە كاندا. قىبلەي بىرداڭ راستەقىنە دلى خۆيەتى، نەك خاڭى
حىجاز. دواى ئەم خانمە سۆفييە كان و شاعيرانى پىيازەكە دېن
بۇچۇونە كانى دەكەنە بنەماي خەيال و بىركرىدەوە و داي دەپىزىنەوە.
پەتكەرنەوە مەككە لە ھزرى سۆفييە كاندا، پەتكەرنەوە
پىرۇزىكەرنى شويىنە. خۆشيان چۇونەتە حەج و سەرداشان كردوو،

ئارکەکەی خۆیان جىبىەجى كردوه، مەبەست لە پشتىكىدەنە مەككە،
پووكىدەنە ناو ناخى خۆمانە. ئەم دوو كەسەى باسم كردىن ئەتوانرىت
ناويان بە دوو پايە سەرەكىيەكە بىزىت.

بۇيە بە كورتى گەرامەوه سەر رەگ و پىشەكانى سۆفيگەرى، ھەتا
پىگە خوش بىكم بۇ ناسىن و جىهانبىنى ئەو پىاوهى ئەم خانەقايدى
بە ناوهەوەيە؛ حەللاج بۇيە دەبىتە پايەيەكى بىنەرەتىي سۆفيگەرى،
چونكە گەيشتۇوەتە عەشقى راستەقىنە. گەرجى لە سۆفيگەريدا عەشق
بىرىتىيە لە خۆبەدەستەوەدان بۇ بارى تەعالا، لە دىدى ئەم سۆفييەدا
عەشق بىرىتى نىيە لە خۆبەدەستەوەدان، عەشق گەيشتنە بە ئاستىيى
بالى ھۆشىيارى. بانگەشەى ھەقىقەت و گەيشتن بە ھەقىقەت،
ھەقىقەت بە واتا ئاسمانىيەكەى بانگەشەى عېشىقىكە لە جىهانى
حەللاجدا دەردەكەويت. راست دەكەت، پارە دەمانگەيەننە مالى خودا،
بەس نامانگەيەننە لاي خودا. گەيشتن بە خودا گەيشتن نىيە بە
مالەكەى، خۆى لە شوينىكە و مالەكەى لە شوينىكى دىكە. ئەوهش
راستە كە بەشىك لە بىرۋاداران پىچكەى سۆفيگەرى و عەشق بە
خۆبەدەستەوەدان بۇ بارى تەعالا دەبىنن. لە پال ئەواندا لاي ھەندىكى
دىكەيان ياخىبۈونە؛ ورد بىنەوە لە سۆفييە گەورەكان، زۇرىنەيان بە
زمانى شىعر بەيانى خۆيان دەكەن. شىعرىش بۇ خۆى بازدانە بەسەر
كۆت و بەندەكاندا. با نموونەيەك لەسەر شىعر بەيىنمەوە بۇ
ئاسانكىرنى لېكدانەوەكەى خۆم، لە ھەر جىڭەيەك زىندانىيەكى
ھەلھاتووتان بىنى، ئامادە نەبوو لە ناو زىنداندا بەمېننەوە و زىندانەكەى
شكاندبوو و مەيلى ئازادى كرد، ئەو زىندانىيە ھەلھاتووە شىعرە. بەو
واتايەي شىعر تىكشەكاندى پەرژىنەكانە، جىاواز لە دەقە ئايىنى و
فەلسەفەيەكان. ياخىبۈونى راستەقىنە لە شىعىدايە، شىعر دەرچۈونە
لە كلتۈورە مىرۇف لە مندالىيەوە دەخاتە ناو چوارچىتۇھىيەكى
دىيارىكراو. لە بەشى لۆژىكدا دەيخوين، فەيلەسۈوفەكان و موقتىيەكان
شاعيريان لە مەملەكتى خۆيان كردووەتە دەرەوە. كردىنە دەرەوەي

شاعیر نیشانه‌ی بیکه‌لکیه‌که‌ی نییه، نیشانه‌ی یاخیبوونه‌که‌یه‌تی.
 شاعیر ناگیریت و شیعر ناخریته ناو قهقهه و دیل ناکریت، ناچار بزو
 خوقوتارکردن له و یاخیبوونه، کردویانه‌ته دهره‌وهی جیهانه‌که‌ی
 خویان. ته ماشای بهشی وانه‌کانی لوزیک بکه‌ن، ئەفلاتوون چون له
 کوماره‌که‌ی دهیانکاته دهره‌وه. کردنه دهره‌هیان پقلیبوون نیه لینان،
 نه‌توانینی گرتنیانه له ناو کوماره‌که‌یدا. شاعیر که‌سیکه رام ناکریت و
 ناچیته ناو چوارچیوه‌کانه‌وه و هه‌میشه له دهره‌وهی بازنه‌کان سه‌یری
 دونیا و گه‌ردوون دهکات. بؤیه فهیله سووفه‌که‌مان خوی ده‌زانیت
 یاخیبوونی شیعر لهوه قولتره له ناو کوماریک کۆ بکریته‌وه، بؤیه
 و‌ده‌رنانی پی باستر تا کیشه له‌گەل یاخیبوونه‌که‌یان.

سۆفییه‌کان کاتی به شیعر خویان نماییش کردووه، نیشانه‌ی ئە‌په‌بری
 یاخیبوونه. شیوازی دیکه و پیچکه‌ی دیکه هه‌بۇون پیی بنووسن،
 کەچى دهستیان بۇ یاخیبوونه‌که برد، له‌بئر ئە‌مە‌یه ده‌توانین لای
 بەشیکیان عەشق به یاخیبوون ببینین. ده‌رخستنی سۆفیگەری به
 زمانی شیعر و له رېگەی شیعره‌وه، له دیوه دونیاییه‌که‌یدا یاخیبوونه
 و له دیوه خوداییه‌که‌یدا خوبه‌دهسته‌وه‌دانه به ھیزیک که له دهره‌وهی
 تووانای مرۆفه. حەللاج يەکیکه له و سۆفییه کەورانه‌ی ناو سۆفیگەری
 که به‌و زمان و دونیابیننیه شیعريیه‌وه بیرکردن‌وه‌کانی خوی
 ده‌رخستووه. له تاقه کتیبه‌ی جیماوه بۇمان، له قوللى رسته‌کانی و
 له بەھیزیی زمانه‌که‌یه‌وه ده‌رده‌که‌ویت، ئەم پیاوه بیویستایه به زمانی
 فەلسەفه بنووسیت دهیتوانی بنووسیت، بؤیه به‌و زمانه نەینووسیوه و
 یاخیبوونه‌که‌ی نەیھیشتتووه بیرکردن‌وه‌کانی له چوارچیوه بدات.
 "یەکیک له فەقییه‌کان پرسی:

- یانی بۇ ئە‌وهی ببینه سۆفییه‌کی راسته‌قینه، ده‌بیت شاعیریکی باش
 بین؟

- بەلی، بەلی، به‌هەردوو دیوه‌که‌دا راسته؛ بۇ ئە‌وهی ببیتە شاعیریکی
 راسته‌قینه، ده‌بى سۆفییه‌کی راسته‌قینه و بیرکەره‌وهیکی باش بیت

بو ئوهى بىيىه سۆفييەكى پاستەقىنە، دەبىت شاعيرىكى هۆشىار بىت.
 كە ناوى شاعير دىتىم، باس لە شاعيرە دەكەم دەزانىت شىعر چىيە،
 باسى كەسيك ناكەم دەرددەل دەنۇوسىت و لىتى بۇوه بە شىعر.
 شىعر خەمېتى كەردوونىيە، كەرانە بە شوين واتايەكى دىكە بۇ ژيان
 و مىزۇ، دونىابىنىيە. كاركردنە لە دەرەوهى پەرژىنەكە. شىعر و
 سۆفيگەرى دوو رۇخن نايانەويت بىنىشىنەوە. ستايىشىركەن گەورەكان
 و دەرددەل، نەك شىعر نىن، بەلكو ئابپوېرىدى شىعرن. شاعير ھېيە
 دەتوانىت خالى سەر گۇنای دولبەرىك بکاتە خەمېتى كەردوونى،
 ھەشە كەردون دەكاتە خالى سەر گۇنای دولبەرىك. كەوتۇوهتە سەر
 شاعيرەكە كە چۈن زمان دەكاتە كەرەستەيەك بۇ دۆزىنەوهى خەمە
 گەردوونىيەكەي. بۇ نموونە حەللاج تەنبا سۆفييەكى مەزن نىيە،
 شاعيرىكى مەزنېشە، زەنكىكە ھوش و ھەستى مروق پادەچلەكىنېت،
 ھەقىقتىيىزى گشت سەرددەمەكانە. ناسىنىنە حەللاج ناسىنىنە ھەقىقتە،
 ناسىنى شاعيربۇونە، ناسىنىنە چۈن دەرەستەيەك بۇ دەرەوهى
 كۆت و بەندەكان. گەيشتن بە ھەقىقتە گەيشتن بە بىرۇا، مروق
 دەبىت پۇوت پۇوت بىيىتەوە لە ھەمۇ ئەو شتانە لە دەھوروبەريدان
 و بۇونەتە بەشىك لە ژيانى، ئەوسا دەتوانىت وەك شاعيرىك لە
 كەردوون بىروانىت.

مروق بىيىت لە خودا نزىك بىيىتەوە، سەرەتا پىتىۋىستە خۇى لە
 غروورەكان دابمالىت و پۇو لە سادەيى بکات و ويىزدانە مردووهكەى
 زنىدۇو بکاتەوە. بىنگومان حەللاج گوتەنلى، پارە و دەرەم
 دەمانگەيەننە مالى خودا، بەلام مەرج نىيە گەيشتن بەو مالە گەيشتن
 بىت بە خودا. ھەزار پىيگە ھەن بۇ گەيشتن بە خودا، خراپترين
 پىيگەيان رىيگەيە پارەيە. سروشتى مروق وايە، پارەيە ھەبۇو زۇر
 شت لە دەست دەدات، لە دەستدانى ھەرىيەك لە شتانەش دامالىنىيەتى
 لە سروشتە ئاسايىيەكەى خۇى. شاعيرەكان دىن پىتىمان دەلىن
 بىگەيەن بۇ ناو سروشتەكەى خۇتان، مەھىلەن شتەكان بىتابىنەن و

خوتان له شته کانی ناو ڙیانتان گرنگترن. قافله‌ی حاجیان هینده زور بوو بهره و مهکه، حللاجی ناچار کرد هاوار بکات بوهستن. ئه و قافلانه پاره‌یه کی زوریان له سه‌فری حه‌جدا خرج دهکرد و هزاره کانیش به دهست برستیتیه وه دهیاننا لاند. حللاج دیت بانگمان دهکات بو تیزکردنی برستیه ک له برى سه‌فرکردن بو مالی خودا.

به وردی گویم گرتبوو و دهمنووسیه وه، پوچانی پوچی دهستن به رزکرده و پرسیاری هه بوو، شیخ فه‌رمووی لى کرد پرسیاری خوی بکات. له پوخته‌ی پرسیاره کانیدا حه‌زی کرد کیش جه‌وهه‌ریه که‌ی حللاج و ماموستاکه‌ی و خه‌لک پوون بکاته وه. شیخ‌یش دواکه‌ی قبول کرد و دهستی کرد به پوونکردن وه له سه‌ر کیش‌که‌ی حللاج و خراپ‌تیگه‌یشتی خه‌لک: "بنه‌وانی کیش‌که‌ی حللاج و جونه‌یدی به‌غدادی ماموستای له و دهمه و ئیواریه که وه دهستی پین کرد؛ جونه‌ید چووه ناو حوجره‌که، بینی حللاج خه‌ریکی نووسینه، لیسی پرسی: 'خه‌ریکی چیت؟' ئه‌ویش له وه‌لامدا گوتی: 'خه‌ریکی نووسینی قورئان‌یکی تازهم.' وه‌لامه‌که‌ی جونه‌یدی نیگران کرد، لای ماموستاکه‌ی خراپ‌لیک درایه وه و به کوفریک سهیر کرا. له پاستیدا کوفر نه بوو، حللاج که‌یشتبووه ئاستیک له ناو دهقدا فهنا دهبوو، فه‌نابوونیک پیسی وا بوو ئه‌وهی دهینووسیت و دهیلت، قورئان‌ه. پیسی وا بوو تیگه‌یشتنه کانی هیی خوی نین، هیی ده‌نگیکن له ناخیدا و ئه و ده‌نگه‌ش ده‌نگی هه‌قیقه‌تیگی خوداییه. هه‌میشه سوچیه گه‌وره کان ده‌گنه پله‌یه ک له ناو پوچی پیرفروزدا فهنا ده‌بن، که له پوچه‌دا فهنا بوون، ئیدی ئه‌وهی قسه دهکات و ده‌نبووسیت خویان نین، پوچه پیرفروزه‌که‌یه. لیزه وه به ته‌واوی له‌گه‌ل ماموستاکه‌ی تیک چوو. مه‌به‌ستی نه بوو به باشی بوی پوون بکاته وه، ماموستاکه‌شی ده‌شیت پیسی خوش نه بوبیت ئاستی شاگردیکی گه‌وره‌تر بیت له ئاستی خوی. ئه‌گه‌رچی ماموستاکه‌ی یه‌کیکه له کوله‌که بنه‌ره‌تیه کانی

سۆفیگەری، لى حەللاج لە دید و تىرىوانىن و قۇولبۇونەكەی زىاتر
دەركەوتەيە لە مامۆستاکەی.
پاشان بە ناو گەپەك و بازارەكاندا دەگەرا و ھاوارى دەكرد: 'مالى
خودا تارومار بکەن!'

لە سەردەمەدا كتومت بە ويىنە ئىستاي سەردەمى ئىيمە بۇو،
مزگەوتەكان و شويىنە پيرقۇزەكان كرابۇونە شويىنى پياكارى و
درۇستكىدىنى رق و برياردان لەسەر ژيان و ئاكارى خەلک. حەللاج
هاوارى دەكرد خودا لە ناو مزگەوتەكاندا نەماوه، بىانپۇختىن، ھاوارى
دەكرد پشت لە مزگەوتەكان بکەن و لە ناو خۆتاندا بۇ خودا بگەرىن.
دەستى پياكار و قىين لە دلەكانى ناو مزگەوتەكان، ئەمەيان بە ھەل
زانى و خەلک و دەسەلاتيان لى هان دەدا و نەفرەتىان لى دەكرد.
دادگايىكىرىنىڭە و تۆمەتەكانى خرانە پالىيان، بەھىزلىكىنىان
تاروماركىرىنى مزگەوتەكان و بانگەشەي 'من ھەقىم' بۇو. بەداخەوە
ئەوانەي دەيانناسى و تىدەگەيشتن لېتى، سەرۇھختى لېقەومانەكەي
بەرگىييان لى نەكرد و پشتىان تىكىرد. جا ئازىزان، پىتويسە ئەۋەش
بىزانن، حەللاج عەرەب نەبۇو، كورى يەكىك لە ھەلاجەكانى ئىيران بۇو،
باوکى لە ترسى باجدان ھەلھاتبۇو و لە دەوروبەرى بەغدار گىرسا
بۇونەوە. ئەو كورە غەرېب و ھەلھاتووهى دەستى ستەمى خاوهەن
زەويىزارەكان، بۇوە ئەو ئەستىرە درەوشادىھەي ناو جىهانى
سۆفىگەری."

لەم كاتەدا يەكىك لە فەقىيەكان پرسىيارىيکى سەختى كرد، لانىكەم لاي
من سەخت بۇو. پرسى: "ئەي ئەگەر مالى خودا تارومار بکەين، لە كوى
خوداپەرسى بکەين و كۆ بىبىنەوە و بىكەين شويىنى رووكىرىنى خودا؟"
شىئىخ پىتىءەوە دىيار بۇو پرسىيارەكەي لا خۆشە، دوو جار لەسەر يەك
ئافەرىنى لە فەقىيەكە كرد. ئىنجا دەستى كرد بە وەلامدانەوەي: "تۆ
بپوادارىت، لەم سەرزەمینە لە ھەر شويىنىكدا بتهۋىيت يادى خودا
بکەيت، شويىنەكە مزگەوتىكە بۇت. بىرى لى بکەنەوە ئەو مالەي لە

مهکه‌یه و ئىستا به مالى خودا ناسراوه و بووهته قىبله و موسلمانان
پرووی تىدەكىن، پۇزگارىك مالى بتهكان بwoo، لهو پۇزگارەدا بتهكانى
لى بwoo قىبلەي بىتپەرستان بwoo. بۇ لەخوتان ناپرسن چۈن شوينىنى
بتهكان دەبىتە مالى خودا؟ كەواتە كىشە له شوينىكە نىيە، كىشە له
خۆماندایە. خودا له كەس ناپرسىت له چ شوينىك بىرت له من كردهو
و يادى منت كرد، خودا دەپرسىت بىرت له من كردهو و يادى منت
كرد؟ كارى ئەو نىيە بۇ شوينىكە بگەرىت. حەللاج بانگەشەي
پوخانى مزگەوتەكان دەكات، بانگەشەكەي له پىتىاو خودادا بwoo،
بانگەشەكەي ھۆشىارمان دەكاتەوە دوور بىن له شوين و نزىك بىن
له خۆمان. نزىكبوونەوە له خۆمان نزىكبوونەوەيە له خوداكەي
ناخمان. دەكريت كەسىك له مالى ژنه چىزفرۇشەكان بير له خودا
بکاتەوە، دەشكريت كەسىك له مالى خودادا بير له ژنه چىزفرۇشەكان
بکاتەوە. واتە شوينىكە قورسايى نىيە، بيركىرنەوە و يادكىرنەوەكە
قورسايى ھەيە. هاوارەكەي حەللاج ھاوارىكە بۇ گشت سەردىمەكان
دەشىت، بۇ مەگەر ئىستا مزگەوتەكان نەكراون به شوينى
پەروردەكىرنى كەسانىك كە جگە له خودا ھەموو شتىك دەناسىن؟
سەيرم لهو دىت كەسىك خۆى نەناسىت و باسى خوداناسى بکات!
تۆ كە نەتوانىت خۆت بدۇزىتەوە و خۆت بناسىت، چلۇن دەتونى
خودا بدۇزىتەوە و بىناسى؟ مزگەوت بۆچى باشە كاتى خوداناسى
راستەقىنەي تىدا نەكريت؟ سوننەتكان و جىبەجىكىرنى سوننەتكان
مزگەوت ناكاتە مالى خودا.

پىگەي سۆفيگەرى جوانىيەكەي له وەدایە، مرۆڤ فېر دەكات پەيوەست
نەبىت بە كۆمەلېك دابونەرىتەوە. بۇونى مزگەوتى گەورە و جوان،
بۇونى بپوايەكى بەھىز نىيە. مزگەوت با جوان و گەورە بىت، كە
مرۆڤى ئارەزوپەرسىت و پۇچ تارىكى تىدا بن و سوننەتكان له كۈل
خۇيان بکەنەوە، چ سوودىيکى ھەيە. مزگەوت و مالەكانى خودا كاتىك

دهنه شوینی گه ران به دوای بروای پاکدا، شوینی له کولکردن و هی سوننه ته کان نه بن.

دیسانه وه بودانی بومی خوی نه گرت و پرسیاری کردنه: "که وايه بوجی یه که م جار له مه رینه مزگه وت دروست کرا، گه ر بو دروستکردنی شوین نه بیت بو خودا په رستی؟"

له وه لاما شیخ گوتی: "جوانه، جوانه... پیش هه مهو شت به راوردی یه که م مزگه وت له گه ل مزگه وت کانی ئیستا هله یه؛ یه که م مزگه وت نیشانه یه بو دروستکردنی شوینیک له شوینه دا بیر بکریته وه له خودا و بپه رستیت. مزگه وت کانی ئیستا شوینیکن بو پیاکاری و دروستکردنی که سانیک بیر نه که نه وه و نه فرهت بکه ن. پیشووتر باسم کردنه نیه ت گرنگه، نیه ت بپیار ده دات مرؤف چی ده کات. یه که م مزگه وت له مه رینه ته نیا نیه تیک نه بوو بو خودا په رستی، نیه تیک بوو بو دروستکردنی شوینیک تا ده رکراوه کان کو بینه وه و نه خشنه ئایینده یان داریژن. بناغه که هی بو مه به ستیک نه بوو، بو چه ند مه به ستیک بوو، که چی کرایه سوننه تیک و پاشان هله یه تیکه وت. شوینه که لای په یامبه ر گرنگ نه بوو، نیه ته که گرنگ بوو. به چیدا ده زانین نیه ته که گرنگه؟ به وه دا یه که م مزگه وتی نه کرده قبیله، مالیکی کرده قبیله پیشووتر بتی تیابوو. هات بته کانی شکاند و ئه وی کرده مالی یه که می خودا. ئه وهی حللاجیش دهیلیت هه مان شته، به شیوازی تاییه تی خوی.

با که میک بگه ریینه وه سه ر قسه که هی پیشوی، پاره و شوین. دوو چیزوکی کورتی حللاج تان بو باس ده که م بو باشت ناسینی هزری له سه ر نیه ت و شوین و پاره.

حللاج به سه ر شه قامه کاندا ده گه را، باز رگانه کان پاره یان پی ده دا. ئه ویش بیزانیایه باز رگانه که پاره که هی به پیگه هی خراب په یدا کردنه، ده چوو پاره که هی ده خسته ناو پووباری دیجه وه. دهیگوت: ئه م پاره یه پیس، با دهست که سی تر نه که ویت. گه ر بیشیزانیایه باز رگانه که

پاره‌کهی به ریگهی پاک پهیدا کرد و دهدا به نان و شتمهک و دهیبرد بوق ماله ههزاره‌کان. بهم کرده‌وهي قسنه‌کهی خوی دهسه‌لمینیت؛ برواله لای تهنيا زیکر و سوژده‌بردن و نویژکردن نه‌بووه، برواله لای خزمه‌تکردن بووه به مروف و پاک‌کردن‌وهی دونیا بووه له خراپه. ریزی مروف بگره، ئه و نانه‌ی هته بهشی بکه و بهشی خوت بخو و بهشی دراوسيکه‌شت بده، خراپه له خوت و له خهـلک دوور بخهـرهـوه، ئهـوه باشترين زیکر و باشترين نویـزهـ لـایـ خـودـاـ.

چیرۆکیکی کهی ههـیهـ لهـسـهـ نـیـیـهـ؛ رـهـمـهـ زـانـ دـهـبـیـتـ وـ بـهـرـقـزوـوـ دـهـبـیـتـ،ـ بـهـ لـایـ چـهـنـدـ هـهـزارـیـکـدـاـ تـیـنـهـ پـهـرـیـتـ دـاـوـایـ لـیـ دـهـکـهـنـ دـاـبـنـیـشـیـتـ نـانـیـکـیـانـ لـهـگـهـلـ بـخـوـاتـ،ـ چـونـکـهـ دـهـیـنـاسـنـ وـ دـلـیـانـ خـوـشـ دـهـبـیـتـ گـهـوـرـهـیـانـ بـکـاتـ وـ نـانـیـانـ لـهـگـهـلـ بـخـوـاتـ.ـ ئـهـوـیـشـ هـهـمـدـهـمـ دـهـچـیـتـ دـادـهـنـیـشـیـتـ وـ تـیـرـ نـانـیـانـ لـهـگـهـلـ دـهـخـوـاتـ.ـ سـوـفـیـیـهـ کـیـ لـهـگـهـلـ دـهـبـیـتـ،ـ پـیـ دـهـلـیـ:ـ قـورـبـانـ توـ بـهـرـقـزوـوـ بـوـوـیـتـ،ـ چـوـنـ نـانـتـ خـوارـدـ وـ رـقـزوـوـهـکـهـتـ شـکـانـدـ؟ـ ئـهـوـیـشـ لـهـ وـهـلـامـدـاـ دـهـلـیـ:ـ مـنـ رـقـزوـوـهـکـهـمـ نـهـشـکـاـوـهـ.ـ نـیـیـهـتـیـ منـ رـقـزوـوـشـکـانـدـنـ نـهـبوـوـ،ـ نـیـیـهـتـیـ مـنـ دـلـخـوـشـکـرـدـنـیـ ئـهـوـ هـهـزارـانـهـ بـوـوـ منـ بـتوـانـمـ بـهـ نـانـخـوارـدـنـیـکـ دـلـیـ ئـهـوانـ خـوـشـ بـکـهـمـ،ـ دـلـیـ خـودـاـ خـوـشـ دـهـبـیـتـ وـ رـقـزوـوـهـکـهـیـ مـنـیـشـ نـاـشـکـیـتـ.ـ بـوـیـهـ رـقـزوـوـهـکـهـمـ نـاـشـکـیـتـ وـ خـودـاشـ باـشـ دـهـزـانـیـتـ بـهـ نـیـیـهـتـیـ دـلـخـوـشـکـرـدـنـهـوـهـ نـانـمـ خـوارـدوـهـ.ـ

وانـهـ لـهـ هـهـلـسوـکـهـوـتـانـهـ وـهـرـبـگـرـنـ،ـ بـزـانـ نـیـیـهـ،ـ شـوـیـنـ،ـ پـارـهـ وـ بـرـواـ،ـ لـهـ لـایـ سـوـفـیـیـهـ گـهـوـرـهـکـانـ چـوـنـ تـهـماـشـاـ کـرـاـوـهـ وـ ئـهـوانـهـیـ ئـیـسـتـاشـ چـوـنـ ئـایـینـیـانـ کـرـدـوـوـهـ بـهـ تـرـسـیـکـیـ گـهـوـرـهـ لـهـ بـهـرـچـاوـیـ خـهـلـکـیـ مـهـلـاـکـانـیـ ئـهـمـ سـهـرـدـهـمـ لـهـبـاتـیـ گـیـرـانـهـوـهـیـ ئـهـمـ هـهـزارـانـ چـیرـوـکـهـیـ لـهـمـهـیـ حـلـلاـجـ،ـ کـهـ پـرـنـ لـهـ حـیـکـمـتـ،ـ دـهـمـیـانـ کـرـدـهـوـهـ باـسـیـ سـوـوـتـانـ وـ کـوـشـتـنـ وـ لـهـناـوـبـرـدنـ وـ لـهـشـولـارـیـ ژـنـانـ دـهـکـهـنـ.ـ ئـهـوـهـیـ ئـهـوانـ باـسـیـ دـهـکـهـنـ تـهـنـیـاـ تـرـسـهـ لـهـ مـرـدـنـ وـ لـهـ دـوـزـهـخـ.ـ دـلـنـیـاشـ بـنـ دـوـزـهـخـ نـهـبـیـتـ دـهـستـ لـهـ بـرـپـاـکـهـشـ هـهـلـدـهـگـرـنـ.ـ بـرـپـاـیـ ئـهـوانـ لـهـ تـرـسـانـدـایـهـ.

پنه‌جه‌کانم ماندوو ببوون، چیزیکی زورم ده‌بینی له وانه‌که. به دیویکدا
ئاره‌زووم نه‌ده‌کرد ته‌واو ببی و به دیویکی دیکه‌دا هه‌ستم به
ماندوویه‌تیی زور ده‌کرد. شیخ درکی به ماندوو ببوونه‌که‌م کرد، له‌وه‌ته
له لایم تا ئه‌م ساته نه‌یه‌یشت‌تووه ماندوو ببم. غه‌رقانی نارد جامیک
ئاوم بق بھینیت، تا ئه‌و گه‌رایه‌وه پشوویه‌کم دا به پنه‌جه‌کانم. له‌گه‌ل
جیهانه‌که‌ی حللاج‌دا که‌وته باسکردنی یادکردن‌وه‌ی خودا: "که‌نجه‌کان،
زیکر ناوھینانی خودا و یارانی په‌یام‌به‌ره‌کان نییه. زیکر بیرکردن‌وه‌ی له
خودا. له ته‌مه‌نی ئیوه‌دا بووم شه‌وان نه‌ده‌خه‌وت، خه‌ریکی ناوھینان و
ریزکردنی ناوه پیروزه‌کان بووم. به ناوھینانه‌کان هه‌ستیکی
ئاسوووده‌یی له ناو روح دروست نه‌ده‌بوو. ماموستاکه‌م شه‌ویک هاته
لام و پیشانی دام له‌باتی ناوھینانه‌کان بیر بکه‌مه‌وه. کاتیکی دریزی
ویست تا فیری بیرکردن‌وه ببم. گه‌یشن به مه‌قامی بیرکردن‌وه له
ناویک کاریکی ئاسان نییه. گه‌رچی بگه‌یته ئه‌و مه‌قامه روح‌ت
ده‌گه‌شیت‌وه، ده‌شیت ئیوه بهم جوره رانه‌هاتین، باشتره پیش ئه‌وه‌ی
ناوکه بھینن بیری لى بکه‌نه‌وه و بیناسن. ناوھینان بی ناسینی ناوکه
ناتانگه‌یه‌نیت به هیچ، ناسینی ناوکان دوزینه‌وه‌ی روح‌که‌یه‌تی. هه‌نار
تا توبیکله‌که‌ی لا نه‌بیت، ده‌نکه‌کانی ناوی ده‌رناکه‌ون، زیکر و
یادکردن‌وه‌ش ئاوایه؛ له‌باتی ناوھینانه‌که، فیری بیرکردن‌وه بن. کاتی
فیری بیرکردن‌وه‌که بوون، ناوکی بابه‌ته‌که‌تان بق ده‌رده‌که‌ویت".

مه‌جلسیکه کشومات بوو، نه که‌س ده‌نگی لیوه‌هات نه پرسیار ما. پی
ده‌چوو شیخ نه‌یویست‌بیت له‌وه زیاتر باری سه‌رشانیان قورس بکات
و منیش ماندوو ببم. له شاره‌که‌ی خوشمان، له حیجاز، وانه‌کانی
پوخت و کورت بوون، دریزدادریی نه‌ده‌کرد. بق ده‌رخستنی بروواکانی،
به ساده‌یی و پوختی بقی روون ده‌کردیت‌وه بروای ئه‌و له‌سهر ئه‌و
باسه ئاوایه. لهو که‌سانه نه‌بوو حیکمه‌ته‌که‌ی ئالوز بکات و به‌س بق
خوی بھیلیت‌وه، به‌رده‌وام هه‌گبه‌که‌ی خوی هه‌لدہ‌رشت و ئه‌زمونی
برواداریی خوی ده‌خسته به‌ردهم شاگرده‌کانی. دوای که‌منی بی‌دنه‌نگی،

داوای له فهقیه کان و سوقی و دهرویشه کان کرد، سه ردانی یه کنک له کلیسه کان بکه ن و منیشی راسپارد له گه لیان بچم. خوی گونه نی: "له ناو هه موو ئایینیکی ئاسمانیدا روحیک هه یه، ئه و روحه نه سلى ئایینه که یه. ناکریت ته نیا له ناو یه ک ئاییندا بق ئه و روحه بگه پین. روحه که روحی ئاسمانیه، دابهش بووه به سه رئاینه کاندا، بروادر ده بیت به ناو ئایینه کاندا بگه ریت و بیدوزیته وه. که روحی ئایینه کانی دوزیه وه، بروا راسته قینه که خوشی دهدوزیته وه. خوگرژ کردن وه دژی ئایینه جیوازه کان، کاری پیاوانيکه عه قلیان خستووه ته لاوه و مه چه کیان شوینی گرتووه ته وه."

راسپارده که ی بق به شیک له سوقی و فهقیه کان قورس بوو، نه شیانده ویرا رهتی بکه نه وه. واش رانه هاتبوون سه ر بکه ن به مالیکی تردا، وا په روه رده کرابوون ئایینه کانی تر به سه ر چوون و به هر پینگه یه ک بیت ده بی کوتاییان بیت و بهترینه وه سه ر ئایینه که خومان. شیخ درکی به توندیه که ناخیان کردبوو، بقیه خواستی بچنه ناو کلیسه یه ک و پرسیار بکه ن و گوی بگرن. له ناو هه موویاندا به س پردازی پرمی خوش بوو، منیش پیم نه گوتبوو پیشوتر سه رم له کلیسه یه ک داوه و گفتوكوم له گه ل قه شه که کرد ووه. مه جلیسه که جی هیشت و رؤیشت و هوده که خوی. فهقیه کانیش که وتنه گفتوكوز له سه ر حللاج، به کیان زور توند بوو، به شیوازه توند که خوی هیرشیکی زوری کرده سه ر بیرکردن وه کانی حللاج و به لاده ر ناوی برد. یه کنکی تریان به هیواشی و هلامی دایه وه، وانه که یان سوودیکی نه بوه بق ئه و، چونکه کاتژ میریکه شیخ باسی سو فیگه ری و هیمنی و وردبوونه و ده کات، ئه میش هاتووه حللاج به لاده ر ناو ده بات. ماندوو بیووم، تاقه تم نه بوو له وه زیاتر گوی له گفتوكوکه یان بکرم.

"برای ئازیزم، زهنگی کلیسه کان ئاوازیکی خه مگین ده دات به روح، ئاوازیکه و هختیک دهنگی ده بیستم، روح ده ته کینیت، گورجم

دهکاتهوه، چى تەمى سەر پۇحىم ھەيە، چ گەرد ھەيە، بەسەر
پۇحەوە نامىنیت و پاکپاک دەبىتەوه. ناوىرم بۇ كەسى باس بىكم،
باىرىدىنى بابەتىك لەسەر زەنگى كلىساكان لەزمانى فەقىيەكەوه، مال
وېزانىي بە دواوهەيە. گلەيى لە بانگدانى خۆمان ناكەم، بانگدانەكەى
خۆمان، بانگكردنە، جا لەو بانگكردنەدا بانگدەر دەنگى خوش بىت،
ھەز بە بەرەپيرچۈونىيەوه دەكەى. دەنگىشى ناخوش بىت، حەز بە
دووركەوتىنەوه دەكەى. زەنگى كلىسەكان ئاوازە، بانگكردن نىيە،
ئاوازە بۇ خەبەرھىنانەوهت. كاتى گویتلى دەبىت دەتوانى نەچىت،
بەس ناتوانى رانەچلەكتىت ناتوانى بىر لە خودا نەكەيتەوه، ناتوانى
ئارام نەبىتەوه، لەسەر مىژۇوى زەنگەكە شتىكى وام نەخويىندوھتەوه،
نازانم كى بىرى لى كردووهتەوه، كى دايىناوه. هەر كەسيك دايى نابىت،
كەسيكى ئارام و پۇح پاک بۇوه. مەبەستى بۇوه لە رىگەى
زەنگەكەوه رات بچلەكتىت، لانىكەم ئارامت بکاتەوه و خودا بەھىنېتەوه
بىرت. باش گوئى لى بىرە، بە دەنگەكەدا دەزانى خوشەويىستى بناگەى
ئايىنهكەيە. لە دەنگى دايىكىك دەچىت، مندالەكەى بە خەبەر بەھىنېتەوه.
چەند جار گويم لى بۇوه، نەمتوانىيە خودا نەيەتەوه بىرم. شەرت نىيە
ھىنانەوهبىرى خودا بە قىسە بىت، يەك زەنگ بەسە تا پىت بلېت:
'مۇرۇۋ دەزانى خودايەك ھەيە، خەريكە لە بىرى دەكەيت.'
بانگدانەكەى لاي خۆمان بۇ بانگكردنە، بانگت دەكەت ناكات، فەقت
پات دەچلەكتىت و خودا دەھىنېتەوه بىرت. چىرۇڭكى يەكەم بانگت
بىستووه؟ بىلالى پەشپىست دەچىتە سەر بانىزەكە و بەدەست بانگيان
دەكەت، موسىمانەكان وا دەزانى شتىك پۇوى داوه و كۆبوونەوهەيەكى
بە پەلەيە، تا دەچنە ئەۋى و فيئر دەكرين پۇزانە پېنج جار دووبارە
دەكەيتەوه و رىكەيەكە بۇ پەرسىنى خودا. تا ئەو ساتەش مزگەوتىيان
درؤست كرد و باباى رەش بانگى نەدا، نويىز لە ئايىنهكەى ئىمەشدا
نەبۇو."

به ده م پیوه رقدانی پر قمی باسی کلیسه و زنگه کهی بوق ده کردم؛
سهرم سوور مابوو لهم گنه نجه، توزیک که متر، پر حی له روحی
شیخی سه نغان نزیک بooo. له ساتهی ئه و ئه م قسانهی بوق ده کردم،
گویم لئی بooo فه قئیه کان به گالته پیکردن وه، گالته یان به ویسته کهی
شیخ ده کرد، "رهوانهی کلیسه یه کی کرد ووین." به لاقرتیوه یه کیکیان
ده یگوت: "وا بروات روزیک ده ماننیریت بوق مهیخانه یه ک و له و
سه ره وه به لاره لار، به خومان و گوزه یه ک شه رابه وه ده گه ریینه وه."

هه موویان به یه ک جار دایانه قاقای پیکه نین.

یه کیکی دیکه یان ده یگوت: "جا برا مسلمانه کانم، دوروی بوق مه رون،
دوای مه ستبوونه که مان بماننیریت بوق مالی ژنه چیز فروشنه کان و
پیمان بلی برواله باوه شی ژندایه. و امان لئی بکات ببینه موشته ری
مووسیی باجگر و شه وان له حه وشهی خانه قاکه به ده م شه رابه وه
گوشتی به راز ببرزینین." دیسانه وه دهستیان کرده وه به قاقالیدان.
گالته کردن و پیکه نینه کانیان ئه زیه تی ده دام، کرچوکالیی روحه
سه رگه ردانه که یان به سه زمانیانه وه بooo، روحه لاواز و گیله که یان
به زمانیانه وه ده که وته خواره وه لاوازیه که یان به روخساریانه وه
بریقهی ده هات. گه یشتمه بروایه ک به ئاستیک لاواز و شه پانین،
ژنیکی پووت ده توانیت زه پره یه ک برواله روحیاندا نه هیلیت و
خالی خالیان بکاته وه، بروایان به هیز بوایه له و شوینانه نه ده ترسان،
بوق لاوازی بروایان خrap بooo. هر لهم جورانه له ترسی لاوازی
خویان ژنی داما ویان ناچار کرد سه رتاپا خوی دابپوشیت. شیخ
ده یگوت: "هه موو سیفه ته به رزو میه ره بانه که نی خودا له ناو ژندان
ده بینمه وه. ئه مانه هاتن ژنیان کرد به ئازار!"

دامنابوو خومان بکهین به کلیسه که دا و بهم ناخه توند و شه پانیهی
خویانه وه ئازاری قه شه که ش ده دهن. توانای سه برگر تیان نه بooo،
نه یاند ده توانی تی بگه ن سه ردانه که حیکمہ تیکی تیدایه. خویان ئاماده
کرده بooo بکه ونه تانه لیدان و گالته کردن به قه شه و ئایینه کهی.

پودانیش درکی به حاله که یان کردبوو، پیشی هلگرت و منی جی
هیشت و که وته پیش کومه لکه. کلیسه که لیمانه وه دیار بwoo،
ده روازه کهی به کراوهی له سه ر پشت بwoo، دوو فنجان گولی سور
له مبهر و ئه وبه ری ده روازه که وه دانرابوون.

پیش هه موومان پو دانی پو می خوی کرد به ناو کلیسه که دا، و هژور
که و تین، کومه لیک کورسی به ریکوپیکی له دوای یه که وه دانرابوون.
سەکویک و میزیک لە سەر سەکوکه رازینرابوویه وه بۆ گوتاردانی
قەشەکه. له پشت میزی سەر سەکوکه، پەیکەریکی به بەرد
دروستکراوی مەسیحی له خاچ دراو دانرابوو، له ناوە راستی
سەکوکه ش پەیکەریکی مریمی پاکیزه. له چوارلای بنمیچە کانه وه
پەیکەری بچووک بچووکی مەسیح هەلواس رابوون. لە سەر
کورسییە کان لە تەنیشت یەک دانیشتن، من خۆم خسته کوتا ریزی
دانیشتن که وه، تا ئاگام له وردو درشتی هه مومن بیت.

پەیکەرە کهی مەسیح له پشتی میزی گوتاردانه که وه لاشە یەکی پر
برین و ئازار دراوی پیشان دهدا. تاجه کهی سەری کاتی خوی وەک
گالته پیکر دنیکی تاجی پاشای ئازار خراپە سەری له وەختى
له خاچ دانه کیدا، تاجه کهی درکی پیوھ بwoo. له پەیکەرە که دا درکە کان
چەقیبۇون بە سەریدا و له لای چەپى سەری وە دلۋپە خوين شۇر
بیوونە وە بۆ سەر كولمە لاوازە کانی. دەستە باریک و پەنجه
دریزە کانی ھېزیان تىدا نە مابوو، له ناوە راستدا بە بزمار دا کوترابوون.
قاچە باریک و ئىسکە دەرپەریوھ کانی له نیوان بزمارە کاندا شەقیان
بردبوو. پەیکەرە کە بىرە حمیی سزا یەکی دەردە خست سەر دەمیک
مۇوقە کان بەرامبەر يەكترى بە کاریان دەھىتا. بە تەواوی چووبۇو مە
ناو ئازارى پەیکەرە که وه، خەریک بwoo گوئیم له و ھاوارە بیت کاتی
بزمار دا کوتىنە کە بەرز دەبۇوە وە، كتوپر پو دانی پو می و قەشە یەکی
بىر لە دەرگەی چەپى کلیسە که وه هاتنە ناو مان.

قەشە کلاویکى بچکولەی سپىي خستبۇوه سەر تەوقەسەرى، سەرە تاشراوەكەى و پىشە كەمە سپىيەكەى رەونەقىان دەدایە لاوازىيەكەى پوخسارى، شانەكانى كۆمامابۇونەوە، لە دىوارىكى كۇنى پوخا دەچوون. جله رەشەكانى و دەستە بارىك و درېڭ و لاوازەكانى هىنندە بە ئارامى دەيجولاندنهوە، ئارەززۇوت دەكىرد لە تەماشاكردىنيان چاوەلەنەگرىت.

بە خەنده لەسەر پۇوى و پېزىكى زۇرەوە بەخىرەاتنىكى گەرمى كەردىن، بە هەنگاوه ھىمنەكەى رۇيىشت لە شويىنى گوتارداňەكەى خۇى وەستا، پۇدان يش ھات لە تەنيشت منهوە دانىشت و دەستى خستە سەر دەستم و دەستەكانى گوشىم، دلىيائى كىردىمەوە قەشەي ئاگەدار كەردووەتەوە، تىيىگەياندبوو لە ناو كۆمەلەكەماندا تىيىدايە توند و شەرپانىيە، گەر قىسىمەكى ناجۇر يان تانەيەكىان وەشاند، قەشە نىگەران نەبىت و بزانىت بۇ چ مەبەستىك وَا دەكەن. ھىمنىي قەشەكە و دلىيائىكەى ھاۋپىكەم ئاسوودەيان كەردىم.

چىپەچىپى فەقى و مورىدەكان سەرنجى قەشەكەيان رانەكىشا، دەستى كەردى بە گوتاردانى خۇى: "بە خىر بىن بۇ مالىتكى ترى خودا، خودا دەيان جۇر مالى ھەيە، جياوازىي زۇر ھەيە لە نىوان مالەكاندا و لە بنەوانىشدا مالەكانى يەك ئەركى بنەرەتى جىئەجى دەكەن، ئەركى نزىكىبۇونەوە لە خودا و بلاوكىردنەوەي چاكە و كەمكىردنەوەي خراپە. نابى وَا سەيرى خراپە بکەين لە دەرەوەي مالەكانى خودايە، خراپە لە ناو مالى خوداشدا ھەيە و دەكرىت. ھەريەك لە ئىئمە چاوهپىي چاكە و چاوهپىي خراپەشى لى بىكىيت، مەرج نىيە كەسىك زۇر لە مالى خودا بىنرا كەسىكى باش بىت، پىچەوانەكەشى راستە، مەرج نىيە كەسىك لە مالى خودا نەبىنرا كەسىكى خراپ بىت. با نمونةيەكتان بۇ باس بکەم: قەشەيەك لەم شارە بۇو، قەشەيەكى تەواو بەستراوە بە ئايىنەكەمانەوە. قەشەيەك بۇو بە روالفەت ئايىنى و لە ناخىشەوە پېلەقىن. نەفرەتى لە گشت ئايىنەكان دەكىرد، جە لە ئايىنەكەى خۇى."

پی وابوو تاقه پریگه‌ی نزیکی خودا ئایینه‌که‌ی خویه‌تی، ئامؤذگاریس زورم دهکرد دهست له رقه‌که‌ی ناخی هلبگریت، نهیتوانی. له کاتیکدا ئایینه‌که‌ی ئیمه ئایینى خوشەویستییه، ئایینى ریزگرتنه، ئایینى دوور له توندی و ئازاردانه. ناخه رقاوییه‌که‌ی پۇزبەرۇز دېنده‌تری دهکرد، چاوی بەرایی نەدەدا بپرواداریک ببینى سەر بە ئایینىکى دیكە بیت. لەو قەشانەی سەدە كۈنەكان دەچوو كە ويستيان ئايىن بىكەنە خەنچەر و زنجىر بۇ ئازاردىنى مروقق. هەولەكانى من لەگەل قەشەی رقەستوور ئامانجى نەپېتىكا، تا واى لى هات رقه‌که‌ی ناخى دهستى بەسەردا گرت و شىتى كىرىد، شىتىيەك مندالانى گەرەكەكان دەكەوتىنە شويىنى و بۇ ئازاردانى خۇيان دەكىردى بە بپروادارى ئایینه‌كانى تر. قەشەش ئەو رقه شىتى كردىبوو، ئىتىر ھار دەبۇو، پەلامارى دەدا، دەستى دەۋەشاند، مىرى ناچار بۇو بىخاتە زىندانى شىتەكانەوە.

تەماشا بىكەن پق مروقق چى لى دەكتات، پق لە درەختىك دەچىت ورددەوردە گەشە دەكتات، لە سەرەتاوه ەگۈرپىشەكانى دادەكوتىت، كاتى خۇى گرت و گەشەى تەواوى كىرىد، ناوهووهت داگىر دەكتات و خوتت لى ون دەكتات. ئەو مروققانەي رقه‌که‌ی ناخيان فەراموش ناكەن و گەشەى پى دەدەن، زور نابات دوور دەكەونەوە لە مروقق و دەبنە درېنەدەيەك بە بەرگى مروققەوە.

ئەمروق گەللى خۇشحال بۇوم بە هاتنى ئىيۇھ، مامۆستاکەتان ناناسم، بە هاتنىكەتاندا دلىيام ژىر و دونيادىدەيە. مامۆستايەكتان ھەيە دەيەوەيت بپواكه‌تان بە خوشەویستى گەشەى پى بىدەن، دەيەوەيت پىشانتان بىدات گەيشتن بە بپرواى تەواو، بە خوشەویستىيەيەكى تەواوه دەبىت. ئىيۇھى نەناردوو بۇ ئىرە بپواكه‌تان لاواز بکات، ناردۇونى ئایینى جىا بىيىن. نەترسان لە پىكەوەزىيان و وانەيەكتان بىر دەخاتەوە، بەھىز بن لە بەرددەم ئایینه‌كانى دىكەدا. هاتىستان بۇ ئىرە كەستان ناكات بە مەسيحى و منىش ناكات بە موسىلمان، ئەوە لەم هاتنىدا جوانە وا

دەکات من ئىووهم خۇش بويىت و ئىووهش مەنغان خۇش بويىت.
مامۆستاكەتان مەبەستەكەى لەم خۇشەويسىتىيە يە.
لىرەوە و لە رېگەي ئىووهو، بە ماڭستاكەتان بلىن ئەم ئىوارەيە خۇم
و كۆمەلېك لە دۆستانم لەم كلىسەيە دىيىنە خزمەتى و لەوى پېكەوە
زىكىرىكى خودا دەكەين و دەست دەكەين بە گفتۇرگۈيەكى برايانە."

فەقىك ھېستايە سەر پىن و بە تانەوە گوتى:

- ئايىنەكەى خۇمان پېرە لە رېىي جۇراوجۇر بۇ بەھىزىرىنى
بىرواكەمان، پىويسىتى نەدەكىد بىتىن بۇ ئىرە و جياوازىيەكى تر بىتىن.
كە خۇمان ئەو رېگەيانەمان ھەبىت، نازانم حىكمەت لە چىدايە بىتىن،
گىرىيەك بە دەست بىكىتەوە بۇ دەيخەينە ددانەكانمان.

- كورى باش، ئىمە خەرىكى كىرىدىنەوەي گرىكەن نىن، ئىمە خەرىكى
بىتىنى ديمەنى نوپىن. تۇ دەتوانى لە ناو ئايىنەكەى خۇتقۇدا، سەرچەم
پەنگەكان بىتىنى، لى پەنگى ئايىنە دىكە نە سەر لە تۇ دەشىۋىتىت، نە
چاوهكائىشت دادەخات، نە پەنگى ناو ئايىنەكەى خۇقتى لە بىر
دەباتەوە. ئەزمۇونىكە و لە بىتىنى ئەو ئەزمۇونەوە دەتوانى باشتى لە
جاران پەنگى ناو ئايىنەكەى خۇت بىتىنى. بىتسوود نابى ئايىنەكان
بناسن، نەك بىتسوود نىيە، سوودى تايىبەتى ھەيە. نابى نىڭەران بىتىن
لە ناسىنى ئايىنې يەكترى، زيانىكەت بەر نەكەوتۇو، وادابنى ھاتوویت
بۇ لاي پېرىكى وەك من، پېكەوە دوو قسە بکەين. ئەو ناخە توندەت
پىويسىتى بە ھىوركىرىدەوە ھەيە.

ھەمان فەقى كەوتەوە وەلامدانەوەي:

- جەنابى قەشە، من نازانم چەند بۇ ئايىنەكەم خراپە كە ھاتوومەتە
ئىرە، وەك تۇ دەلىت بىشمانەوەيت ئايىنەكەتان بناسىن و سوودى لى
بىتىن، پىويسىت بە ھاتنمان ناكلات، لاي خۇمان دەتوانىن بىخويىنەوە
و شەنوكەوى بکەين. ئىتىر ئەم ھاتنە زىرادەيە.

- سوودەكەى لە وەدایە من ئايىنەكەى خۇم باشتىر دەناسىم لە تۇ
وانەش بخويىنى ناگەيتە ئەو تىگەيشتنەي من بۇ ئايىنەكەم ھەيە. زىراد

لە پەنجا سالە لە خزمەتى ئايىن و قولبۇونەوەم تىيىدا، بىيت لە تەك
مندا گفتۇگۇ بىكەيت باشتەرە لەوەى مامۆستاكەى خوت ئايىنەكەى منت
بۇ شى بکاتەوە. بىرى لى بىكەوە كاميان باشتە؟

- حەتمەن مامۆستاكەى خۆم.

- بۇچى؟

- بەو جۆرە وانەكەم پى دەلىت، بىخەمە خزمەت ئايىنەكەى خۆمەوە.
لە توشەوە بىناسىم بەو جۆرە وانەكەم پى دەلىت، بىخەيتە خزمەت
ئايىنەكەى خۆتەوە. جياوازىيەكە لەمەدaiە.

- تىگىيەشتىم، تو ترسىت لە بىرواكەت ھەيە، تو ھىشتا بىرواكەت كالە و
دەترسى لەدەستى بىدەيت. من ترسم لە بىرواي خۆم نىيە، ئامادەشم
بىتمە لاي ئىۋە وانە ئايىنى ئىۋە بخويىنم. كەسيك لە ئايىنەكەنلىقى پىش
خۆى و دوای خۆى دەترسىت، بىرواي بەھىز نەبىت بە ئايىنەكەى
خۆى. كەسيك بىرواي بەھىز بىت نەك لە ئايىنە كۈن و نويكان
ناترسىت، بەلكو لەوش ناترسىت لە ناو بىئايىنەكەندا بىزىت. تو لە
خانەقاكەى خوتاندا دەبىت موسىلمان بىت، لەوە زىاتر نىيە.
موسىلمانبۇونى تو ئەو كاتە جوانە و راستە لە ناو كلىسەكان و
پەرسىتكەكاندا بىپارىزىت.

- جەنابى قەشە، من ترسم لە بىرواي خۆم نىيە، بىرواي من لاواز نىيە.
ترسم لەوەيە رىيگەكەى شىيخ رىيگە راست نەبىت و لە كەدار بىن.

- كورى باش، رىيگەكەى مامۆستاكەت پىتچ نىيە و لە كەدارىش نابىت.
يەك دىيولى شتەكان مەبىنە، لىرەوە لە مەبەستى مامۆستاكەتان
تىدەگەم. جا بە قىسى من دەكەيت، ھەستن با ھەموومان بېچىنە لاي.
داواكارىيەكەى بۇ مورىد و فەقىيەكان جىلى سەرسووبمان بۇو، پىشان
خۇش نەبۇو قەشەيەك و كۆمەلىك مەسىحى بىتنە ناو خانەقاكە.
چاودەپى نەبۇون دانىشتەكە بەم ئاقارە بىروات، وا خۇيان دانابۇو
قەشەكە بىتەزىزن و تۈورەي بىكەن و بىگەرېنەوە سەركۈنە شىشيخ
بىكەن كە ناردۇونى بۇ شوينىتىكى وا.

قەشەو دەستەکەمان بەرەو خانەقاکە بەپى كەوتىن. لەو كولانانەي
پىتىاندا گەوزرەمان دەكىد، ببۇوينە جىنى سەرنجى خەلکەكە، سەريان
سۇور مابۇو كۆمەلىك و فەقى و موريد لەگەل قەشەيەكدا پىنكەوە
بەرەو شويىنېك دەچن.

گەيشتىنە خانەقا، شىخى سەنغان بە دىمەنى چۈونەژۈرۈدەك
گەشايەوە، بە رۇويەكى پەر لە خۇشىيەوە بە پىر قەشە و
مهسىحىيەكانەوە هات و فەرمۇوى لى كردىن.

باش لە بىرمە، يەكىك لە ئامانجەكانى شىخ، كەئەوكاتەي بە پىنگەوە
بۇوين بۆ ئەم شارە، پىتى گوتىم: "سۆفى كەسىكە نە دوژمنى ھەيە، نە
دەيەوەيت دوژمن دروست بکات. سۆفى كەسىكە لە ھەر جىڭەيەك
خۇشەويسىتى ھەبىت لەويىيە، لە ھەر جىڭەيەك رق و تورەبىي ھەبى،
ئەو جىڭەيەي پى باش نەكربىت جىنى دەھىلىت. سۆفى رۇوى كردى
شويىنېك دەيەوەيت لەو شويىنەدا خۇشەويسىتى لە دلى مەرقەكاندا
دروست بکات و پىزى يەكترى بىگرن. سۆفى ئەوە نىيە پشت لە خەلک
بکات و لە گوشەگىريدا زىكرى خودا بکات."

ھەيوانى خانەقاکە پەر بۇو لە قەشە و مەسىحى و فەقى و موريد،
كۆمەلىك خەلکىش چاويان بەم ھاتنە كەوتبوو، خۆيان كرد بە ناو
ھەوشەكەدا تا بىزانن باسەكە چىيە. لاي خۆيانەوە وا دايانتابۇو
ئازاوهەيەك بەپىوهەيە، هاتن و بىنيان قەشە و شىخ باوهشىان بە يەكدا
كردووھ و مەجلىسيكى گەرمىان دروست كردوھ، ورددەورده جىيان
ھىشت و تەنيا خۆمان مائىنەوە. ئاگام لى بۇو شىخ لەوسەرى
مەجيلىسەكە دەستى كرد بە قىسەكىردىن: "مالى خودا بۆ ھەموو كەسە"
مامۇستا و گوتارخويىنەكان بۇيان نىيە ديارى بىھن كى دەبىي بىتە
مالى خودا و كى دەبىي نەيەت. مەرقەكان خۆيان بېرىار دەدەن دەچن
بۆ كوى و ناچن بۆ كوى. مەبەستىمە بە خۆمان و ئىوهى ئازىزىش
بگەيەنم، لاي من كلىسە و پەرسىتكە و مزگەوت و خانەقا جياوازىيان
نىيە، ئەو مالانە بۆ خوداناسىيە، ئايىنەكانىش ئايىنى خودان. بۇچى

نه توانین پیکه و هه لبکه ين؟ ئیوه ده توانن بینه ئیره و يادی خودا بکهن
و منیش ده توانم بیمه لای ئیوه و به ئایینه کهی خوم يادی خودا بکه م.
قه شهی به پیز، ریازه کهی ئیمه ریازی سو فیگه ریبه، ریازیکه له
کوشتن و ئازار دانه وه دووره، هه مان ریازی په یامبه ره کهی ئیوه يه،
په یامبه ره کهی ئیوه خوی ئازاره کهی هه لبزارد، تا ئازار به که س
نه گه يه نیت، سو فیگه ریيش هه مان شته. په یامبه ره کهی ئیوه نانه کهی
خوی لهت ده کرد و به شی هاو هله کانی دهدا، سو فیگه ریيش هه مان
شته. په یامبه ره کهی ئیوه شار به شار و گوند به گوند ده گه را
خوش ویستی و په یمان بلاو بکاته وه، سو فیگه ریيش هه مان ئه رکه.
زور که س دین به ناوی ئایینه وه خه ریکی کویر کردن وهی راسته
رییه کهن، زور که س دین به ناوی ئایینه وه، ده رده کهی ناخی خویان
هه لدھ پیژن بق دهور و بھر، ئه وانه نه ئایینه کهی خویان و نه
ریازه رکهی ئیمه يان ناسیوھ. سه رтан نه ئیشیتیم، بق خوتان
گه نجه کان نانیکی باش خوش بکهن و من و قه شهش ده چینه
هه ده کهی پشته وه، مه سه له گه لیک هه يه باسی ده که ين. بق تان کرا له
نانه کهی خوتان هاو بھ شمان بکهن.

مه بھستی کوتایی قسە کانی پیک بق مهلا به یجوری بسو، جگه له
قه شه که و هاو هله کانی، هه موومان ده مانزانی مه بھستی ئه وه. له و
پر ژه وهی ده ری کر دبوو، بق نویژکردنیش نه ده هاتھ وه خانه قاکه.
پوونیش نه بسو خه ریکی چیيھ و ده یه ویت چی بکات.
ئیواره کهی خوانیکمان ساز کرد و هه موومان پیکه وه له سه را خه ریک
که به حسیر پیکمان خستبوو دانیشیتیم و نانیکی خوشی
دؤستانه مان خوارد. تا نیوه شه ویکی فینک گفتوكومان کرد، جارجاره
له بھینی فه قتیه کانی ده ستھی مهلا به یجوری و قه شه کاندا توندییه ک
دروست ده بسو، توندییه که نه ده گه يشته ده نگه رزکردن وه يه کیک له
مه جلیسە که باسە کهی ده گوری و کوتایی پى ده هات. فه قتیه کان و
قه شه کان زور له يه که وه دوور نه بسوون بق خودان اسی، له توندی و

هیمنیشدا له يه که وه دوور نه بیون، له هه ردوو لادا که سی توند و
که سی هیمن هه بیون، له هه موو حاله تیکدا دانیشتنه که بو منیک که له
شارینکی تاکنایینیه وه هاتبوم، سوودی تایبہتی هه بیو.

کچه‌ی فروشراو

نیوهرقویه‌کی گهرم بwoo، پیکه‌وه من و غهرقانیی تهنبوروژهن خهريکى شووشتنه‌وهی حهوشه سوره‌لگه راوه‌که بwooین، هالاویکی گهرمی خشته سوره‌وه بwooه کانی ژیر تیشكی ههتاوه‌که دههات به رووماندا. يه‌كمان ئاپرژینی دهکرد و يه‌كمان به‌و گسکه‌ی به تولی ههناز دروست كرابوو، گهلا و هريوه‌کانی گسک دهدا. خۆمان به ئاوه فينكه‌که‌وه سه‌رگه‌رم كرديبوو، كه ده‌مانزازاند به يه‌كتريدا، نه‌شئه‌ي‌كى مندالىي بير ده‌خستمه‌وه. ئه‌وه‌ندەم زانى حهوشى خانه‌قاکه پر بwoo له موريد و فهقى، ئاگر له چاويان دهبارى، مهلا به‌يجوورى كه‌وتبووه پيش هه‌موويان. ئيمه پیکه‌وه به خۆمان و گسکه‌كەي ده‌ستانان و جامه ئاوه‌كانه‌وه، له بەرده‌ميان حه‌په‌ساین. چاوه‌پى بoom په‌لامارمان بدهن و جا بچنه سه‌ر گيانى شيخ. به بىنېنى پوخساره شىواو و تووره‌بwooه‌كەي مهلا به‌يجوورى زه‌ندەقم چوو. كويىرا ئه‌مانه‌ي كۆ كرده‌وه و له كوى كويىكردن‌وه و ئەم هىرىشە چى بwoo؟ ده‌يانه‌ويت چى بکەن؟ دوش داماام.

مهلا به توره‌بwooنه‌وه په‌نجه درىز و ناكلۆكاره‌كانى راده‌وه‌شاند، پر به دەم هاوارى ده‌كىرد: "شوره‌يىه! شوره‌يىه! شوره‌يىه! شوره‌يىه بۇ ئايىنە‌كەمان، كى قبۇل دەكات بچىتە سه‌ر مالەكەي و داگىرى بکەيت! كى قبۇل

دهکات دهست بق شەرەفی ببەیت؟" برووی دهکرده ئىمە و توندتر
 پەنجهى بە برووماندا رادەوەشاند: "لەگەل ئىوھەمە غەریبەكان! قبۇلتان
 هەلکوتتە سەر مالەكانتان؟ قبۇلتانە كەرامەتتان لە كەدار بکەن؟ ئەمە ج
 سەردەمەنکە! بق كەس وىزدانى ناجولىت! ئەم خەلکە بق خۇيان كردۇوە
 بە مردوو! خودا لە ناومان دەبات ناعەدالەتىي وا قبۇول بکەين. ژيان
 ئەو ناھىنى سەرى خۆتى بق نەوي بکەيت، دوو پۇز سەرت بەرز
 بکەوه، بايى ھزار سال سەرنەويىرىدەن. ئەم ئايىنه بەرىز و گەورە و
 بەھىزەمان ھېي، حەيف نىيە بکەويىتە دەستى خەلکى ترسنۇك و
 يىكەلک؟ ئىمەي كەپىاوانىيکى وا ترسنۇك بۇوين زولم قبۇول بکەين؟
 ئايىنه كەمان بە دەستى كەسانىيکى گەورە كرا ئامادە بۇون گىانى خۇيان
 بەخت بکەن، كەچى ئىستا كەوتۇوھتە دەست كەسانىيک، ئامادەن
 ئايىنه كە بکەنە قوربانى خۇيان. ئەمە ج سەردەمەنکە! ج سەردەمەنکە ل
 مالى خۆتدا دەرتىكەن و نەۋىرى ھىچ بکەيت!

ترساو و دەستوپىشكاو لە شويىنى خۆمان وشك ببۇوين، لە دلى
 خۆمدا دەمگوت ئەمە ئەو رۇزەيە كە ليى دەترسام، ئەمە ئەو رۇزەيە
 چاوهرىم دەكرد. هاكا ھەلىان كوتايە سەرمان و ئەنجنئەنجىيان
 كردىن، هاكا چوونە ژورھو و شىيخيان راكيشايە دەر و پارەپارە
 بکەن. زووزووش لە غەرقانىم دەرپوانى، رەنگ بە پوخسارىيەوە
 نەمابوو، بە ھۆى ئاو پىرزاينە كەوه قىزە تەرەككاني ئەوهندەي دىكە
 دىمەنى ترسناكتىر كردىبوو. بق خۆم ھىچ نالىم، حالم لە حالى ئەو
 باشتى نەبوو، قاچەكەنام وشك ببۇون، ھىزىكى بچووك لە ناومدا
 مابۇو، ترپەي دلم بۇو. لەقاوه روانىي پەلامارداندا خۆم لە ژىر دەست
 و قاچ و خەنجر و كوتەكەدا دەبىنېيەوە زرىكەم دىت. ھەستم دەكرد
 شان و ملم دېشىت، گويم لە زرمەي كوتەكەكان بۇو دەيىكىشا بە
 تەوقى سەرما و خوين فيچقەي دەكرد. شكانى ئىسىقانەكانى دەستم
 زەبرى قاچە زله كانياندا خويىيان لى دەھات. لوتم شەقىكى

بەرکەوتبوو بەرچاوم رەش هەلگەرابۇو. خۆم لە بەر چاو بۇ ئەمانە
ھەمووی دەبىنم و جىگە لە ھاوارىرىن شتىكىم پى ناكريت. بېيارم
دابۇو لە پەلاماريان دايىن، ھىنده بە دەنگى بەرز ھاوار بىكەم، لە ترسى
ھاوارەكانم زۇو دەستم لى ھەلبىگەن.

مورىد و فەقىيەكان بە يەكجار بە دواى مەلا بەيجۇورىھوھەواريان
دەكىد: "كى ئەمە قبۇول دەكتات لە ئىتمە نىيە! ئىتمە ئەھلى كتىپ بە¹
سەرشۇپى گەورە نەكراوين! ئايىنەكەمان ھىندهى شمشىزەكانمان
تىزە و شمشىزەكانىشيمان ھىندهى ئايىنەكەمان تىزە! كەس نەيويراوه
لە بەردىم ئايىنەكەماندا بويىرىي ھەبىت دەست بۇ مالمان بىبات! كەس
نەيويراوه دەست بۇ شەرەفى موسىلمانان بىبات!" بە جارىك يەك
ھەيىاهويان بەسەردا دەكىد، حەوشەكە دەلەرزىيەوه.

"نەفرەت لە كافران! نەفرەت لە بىپروايىان!" ھاوارى خۇشى دەميان
بۇو، سۆفييەكان كلاۋيان لەسەر سەريان لا دابۇو، دەرويىشەكان
قىيان بەردا بۇوييەوه و خەنجەرەكانيان لە كەلانەكە دەرھىنابۇو بە
دەستيانەوه راييان دەوەشاند، فەقىيەكىيانىش يەكى كوتەكىكى بە
دەستيانەوه. چەندىك لە كوتەك و خەنجەرەكان ورد دەبۈومەوه،
زياتر نائومىد دەبۈوم لە ژيان. بەس يەكىكىيان بىگوتايە دەى، لە ناو
حەوشەكە دەيانكىرىن بە ترىت. لەم ھاوار و ھەلرشتى توورەيىهدا
بۇو، شىيخ لە دەرگەكەوه ھاتە دەر و لەسەر سەكۆي ھەيوانەكە
وەستا، بەئارامىيەوه گوتى: "ئەوه چى بۇوه؟ باسەكە چىيە؟"

مەلا بەيجۇورى لە پىشى ھەموويانەوه بۇو، ھاتە وەلام:
- لە سايىھى سەرى تۆوه چى نەبۇوه! تۆ خۇت خزاندووهتە
گوشەيەك و شارەكەش خەريكە ويىران بىت. لەو گوشەيە خەريكى
چىت؟ بۇ نايىھىتە دەرەوه بۇنى شارەكە بىكەيت؟ بۇونى پىسى
بىپرواكان ناچىت بە لوتدى، چاوت نابىنى دەست بۇ كەرامەتمان دەبەن.
سواز لەم قسانە بىنە جەنابى مەلا، راستىيەكە بلى، بىزام چى بۇوه؟

- قوربان دهستدریشی بـو سـهـر مـوـسـلـمـانـان دـهـکـرـیـت، ئـابـرـوـوـیـان
دـهـبـرـی، شـهـرـهـفـیـان لـهـ کـهـدار دـهـکـرـی، نـهـتـبـیـسـتـوـوـهـ؟
ـنـاـ، چـیـ بـبـیـسـتـ؟

- مووسـتـیـ باـجـکـرـیـ گـاـورـ، کـچـهـ موـسـلـمـانـیـکـیـ فـرـانـدـوـوـهـ وـ لـهـ مـالـهـ کـهـیـ
خـوـیـ دـهـسـتـیـ بـهـسـهـرـداـ گـرـتـوـوـهـ وـ زـینـدـانـیـ کـرـدـوـوـهـ.
کـهـ گـوـیـمـ لـهـ وـ قـسـانـهـ بـوـوـ، ئـاهـیـکـ بـهـ بـهـرـمـداـ هـاـتـهـ وـهـ. تـهـماـشـایـ غـهـرـقـانـیـ مـ
کـرـدـ، وـرـدـهـوـرـدـهـ رـهـنـگـیـ دـهـهـاتـهـ وـهـ بـهـرـ. لـهـ وـ سـاتـانـهـداـ بـوـ بـیـنـیـ
پـوـخـسـارـیـ خـوـمـ، پـوـخـسـارـیـ غـهـرـقـانـیـ مـ کـرـدـبـوـوـ بـهـ ئـاوـیـتـهـ، ئـهـ وـ چـونـ
بـوـایـهـ دـهـمـزـانـیـ مـنـیـشـ ئـاوـامـ. دـهـکـ مـالـتـانـ بـهـ قـوـرـ نـهـگـیرـیـ، پـرـحـتـانـ بـهـ
بـهـرـیـ ئـیـمـهـ نـهـهـیـشـتـ! زـوـوـ بـتـانـگـوـتـایـهـ بـاـسـهـکـهـ شـیـخـ نـیـیـهـ، شـتـیـکـیـ
دـیـکـهـیـهـ. هـیـوـاشـ گـسـکـهـکـهـ دـاـنـاـ وـ لـهـ پـشـتـیـ شـیـخـهـ وـهـسـتـاـ. ئـیـتـرـ دـلـنـیـاـ
بـوـومـ هـاـتـنـهـکـهـیـانـ بـوـ ئـیـمـهـ نـهـبـوـوـهـ وـ بـوـ بـاـسـیـکـهـ لـهـ دـهـرـهـوـهـیـ خـانـقـاـکـهـ.
شـیـخـ بـنـیـ ئـهـوـهـیـ خـوـیـ تـیـکـ بـدـاتـ، چـهـمـیـیـهـوـهـ وـ بـهـ هـیـوـاشـیـ لـایـ
کـوـلـهـکـهـوـهـ دـانـیـشـ وـ پـالـیـ دـایـهـ وـهـ. بـانـگـیـ مـهـلـاـ بـهـیـجـوـورـیـ کـرـدـ بـیـتـ
بـهـ وـرـدـیـ تـیـبـیـگـهـیـنـیـتـ کـیـشـهـکـهـ چـیـیـهـ. ئـهـوـهـیـ ئـهـ وـ گـوـتـیـمـ دـوـایـیـ
دـهـرـکـهـوـتـ هـیـچـیـ رـاـسـتـ نـیـنـ، تـهـنـیـاـ بـیـانـوـوـیـهـکـ بـوـوـ مـوـسـلـمـانـهـ
کـالـفـامـهـکـانـیـ هـانـدـابـوـوـ تـاـ پـیـشـیـانـ بـکـهـوـیـتـ وـ جـارـیـکـیـ دـیـکـهـ بـهـ شـکـوـوـهـ
بـیـتـهـوـهـ نـاوـ خـانـقـاـکـهـ.

مـهـلـاـ بـهـیـجـوـورـیـ لـهـ گـیـرـانـهـوـهـکـهـداـ وـاـ بـاـسـیـکـرـدـ، گـوـایـهـ گـاـورـهـکـهـیـ
دـرـاـوـسـیـمـانـ هـهـسـتاـوـهـ بـهـ خـوـیـ وـ خـزـمـهـتـکـارـهـکـانـیـهـوـهـ دـاـوـیـهـتـیـ بـهـسـهـرـ
مـالـهـ مـوـسـلـمـانـیـکـداـ، يـهـکـ کـچـیـانـ هـهـبـوـوـهـ وـ کـچـهـکـهـیـ بـرـدـوـوـهـ. جـاـ ئـیـمـهـ
هـاتـوـوـیـنـ مـوـلـهـتـ لـهـ توـ وـهـرـبـگـرـینـ وـ پـیـگـهـمـانـ بـدـهـیـتـ هـهـلـکـوـتـیـنـهـ سـهـرـ
مـالـهـکـهـ وـ خـوـیـ پـارـچـهـپـارـچـهـ بـکـهـیـنـ وـ بـیـکـهـیـنـهـ عـیـبـرـهـتـ بـوـ شـارـهـکـهـ وـ
کـچـهـشـ بـگـهـپـیـنـیـهـوـهـ بـوـ لـایـ دـایـکـ وـ بـاوـکـیـ.

شـیـخـ لـهـ وـهـلـامـدـاـ گـوـتـیـ: "بـچـنـ دـارـ وـ خـنـجـهـرـهـکـانـتـانـ دـاـبـنـیـنـ، پـیـوـیـسـتـ
نـاـکـاتـ بـوـ پـیـاوـیـکـیـ بـاـجـکـ شـارـیـکـ بـجـوـولـیـتـ. کـوـشـتـنـ وـ هـهـلـکـوـتـانـهـ سـهـرـ
مـالـیـ بـاـجـگـرـهـکـهـ چـارـهـسـهـرـیـ دـهـرـدـهـکـهـ نـاـکـاتـ. شـارـیـشـ بـنـیـ حـاـکـمـ نـیـهـ، بـوـ

خوتان بچنه و سه رکاری خوتان و لینی گهربین خوم چاره سه ری
ده که م. نه با جگر رای کرد و نه دهسته پاچه شین نه توانین با سیکی
وا چاره سه رکه بکهین. ئیوه بچنه سه رکاری مالی ئه و، ئه وانیش دینه سه رکاری
ماله کانتان و به جاریک شاره که به سه رکه کدا ده ترنجیت. لە بری ئه م.
تۇورە بۇونە با كەمى عەقل بەكار بھېنین."

مەلا يېشەرمانە هەلی دايە و بە دەنگى بەرز نەراندى بەسەریدا:
"نەمگوت! نەموت! برواداران پېشتر نەمگوت بى پشتوبەناین، نەمگوت
با چاوه رئى نەكەين، نەمگوت تواناي سەندنە وەرى ھەقىكى بچووکى
نىيە. نەگمۇت، ئەوهتا بە چاوى خوتان بىنیتان و بە گوئى خوتان
بىستتان. باش گویتانا لى بۇو، وا بىروات دینه ناو ماله کانمان و
ژنه کانىشىمان دەبەن. بابە ئىتمە بۇ ھاتىنە ئىرە، نەمگوت با نەچىنە لاي
ئه و خۆمان کاره کە بکەين. دە فەرمۇون خۆ باش گویتانا لى بۇو."
بە ھاتوهاوار و فرېدانى تف و قسە لە دەمەيە و خەریکى دۆشدانى
گىدبوونە وەكە بۇو، دوو جار شىغ داواى لى كردن ئارام بىنە و
دابىشىن، سوودى نەبۇو. بە پىچەوانە وە تا دەھات نەرەنەرەكەيان
زىاتر دەبۇو، تا دەھات قسە ناخۆشتىريان فرى دەدا. دىيار بۇو مەلا
پېشوترا باش پىرى كىدبوون، دەيويىست باسە كە بکاتە كوتەكىك بە
دەستىيە و شىغى پى بشكىزىت و بە غرۇورە و بگەربىتە و
شويىنە كەي خۆى.

لە پالىدا بۇوم، شەيتان بە نەعلەت بى دەمە ويست تا ھىزم تىدا يە
مشتە كۈلە يەك بکىشىم بە كاكىلە كانىدا و دەمى پىركەم لە خوين، لە بەر
خاترى شىغ نەبوا يە بارى لار بۇو، دەمودانىم دەھارى.

قسە رەق و ناخۆشە كانىيان نەدەبرېيە وە، ئىتىر شىغ حەوسەلەي نەما و
ھەستا بەرەو ھۆدەكەي خۆى بىروات. پىتىكى خستبۇويە ئەۋىدۇ
دەرگە و پىتىكى لە مدیو دەرگە و بۇو، دەرەويىشىك ھاوارى كرد: "بۇ
كوى قوربان؟ بۇ كوى؟ شتىك بلى، ئىتمە چى بکەين؟ چارە يە كى باش
پېشان بەدە. " قسە لە دەمى دەرەويىشكە بىرى و مەلا بەيجۇرەي ھەلی

دایه: "چاره لای منه، لای شیخ نییه. خوم چاره‌ی ددهکم." دهرویش نهیکرده نامه‌ردی و نه‌راندی به‌سه‌ریدا: "به‌سه! تو شیخی ئیمه نیت، ئیمه گوی له تو ناگرین ئیتر. هاتووین شیخ چاره‌یه ک بکات. واز بھینه!" که شیخ ئه‌م قسانه‌ی گوی لى بwoo، گه‌رایه‌وه و دیسانه‌وه داوای کرد ئارام بینه‌وه خنه‌نجه‌ر و کوتاه‌که کان لا بدنه و باوکی کچه بھینه ئیتره. پرسی: "کن دایکوباوکی ده‌ناسیت؟" فهقییه ک هاته پیش و گوتی: "من." رای سپارد بچیت دایکوباوکی بھینیت. مهلاش تیگه‌یشت باسکه له دهستی نه‌ماوه، سه‌ری خوی نه‌وه کرد و به هیواشی و بیدهندگ له حوش‌که‌وه و دهدر که‌وت.

زوری پی نه‌چوو فهقییه که به خوی و ڏن و پیاویکی پیر، که یه‌کی دهستیک جلی شرپووپی پینه‌کراویان له به‌ردا بwoo و پوخساریکی لوقن دایپوشیبوون، هاتنه ژووره‌وه. که‌وتمه پیشیان و بردمن بز هوده‌که‌ی شیخ. به لوت‌هه‌وه پیشوازی لى کردن و دوای خواردن‌هه‌وه قومی ئاو و نه‌مانی ماندوویه‌تییان، گویی لى گرتن. باسیان له‌وه کرد مالیکی هه‌زاری بیده‌رامه‌تن، تاقه کچیکیان هه‌یه ناوی تینیا، ماوه‌یه ک به‌ر له ئیستا، پاره‌یان له مووسیئی باجگر و هرگرتووه به قهرز، قهرزه‌که له واده‌که‌ی خوی به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه و پاره‌یان نه‌بووه بیده‌نه‌وه، ئه‌ویش هاتووه‌ته سه‌ریان و نه‌یانبوروه بیده‌نه‌وه. ناچار بووون کچه‌که‌یان به بارمته داوه‌تی تا هه‌ر کات پاره‌یان هه‌بوو بیده‌نه‌وه. پاره‌که‌ش پاره‌یه کی که‌م نییه، سی ده‌ره‌مه. سی ده‌ره‌هم له و سه‌رده‌مه‌دا هه‌لس‌سوورانی ئاسان نه‌بوو. که شیخ له ئه‌سلی چیروکه‌که تیگه‌یشت و زانی چیتر ناتوانن کچه‌که‌شیان به‌خیو بکه‌ن، پوونبووه‌وه هاشوهوشه‌که‌ی مهلا به‌یجوری بؤ کچه نییه، شینه‌که‌ی بؤ خویه‌تی و سه‌رتاپای چیروکه‌که‌ی گورپیبوو.

بچین مووسیئی باجگر بانگ بیز. به ناو به‌راز و که‌له‌شید و که‌رویشکه به‌رلاکانی ناو باخه‌که‌دا چووینه به‌ردهم ماله‌که"

خزمەتکاریک هات به پیرمانه وه و په یاممان بو نارد بیت سه ریک له خانه قاکه برات. پاش که میک به شلپه شلپ به پلیکانه کاندا هاته خواره وه و به لالووتیکه وه لیمانی رواني، سلاوی لى نه کردین و له ژیر لیوه وه که وته بوله بول. ئینجا دهنگی به رز کرده وه: "ئیوه زور سه یرن، پاره م داوه تى، چون پاره دهدم به رازیک ده کرم، بو کچه ش هر وايه، چ ئیشم به کچیکی ملروتی له رولاوازه، فه رموون پاره که م بدنه وه و بیبه نه وه. پاره که م خۆم ده ویت. خەلکیکی سه یرن در اوسيمه! داواي حەقى خوت ده که ت شەرت پى ده فرۇشنى، کاسپى ده که يت شەرت پى ده فرۇشنى. ئەمە چ در اوسييە تىيە كە! پېشم بکەون با برقىن بزانىن چى ده بیت."

لەباتى ئەوهى پېتمە پېشى بکەوين خۆى پېشمان كەوت و خۆى كرد بە خانه قاکه دا، له بەردهم ھەيوانە كە وەستا و سەلام و كەلامى نه کرد. پەنجە خەر و كورتە كانى بەرز کرده وه و به شىخى گوت: "گۈي بىگە جەناب، تو چون بىر دەكەيتە وه كەيفى خوتە، تو و ئەمانە لىرەن خوتان كوشتووه تا له و دونيا تۈزىك شويىتان خوش بىت و تامى ژيانى لە دەستچوو بکەن. من لەم دونيایە ھەموويم ھەيء، ئىوه ھەولى بۇ دەدەن له و دونيا ھەتابىت، من لەم دونيا ھەمە. پیاوىتكى دونيایيم، چىم حەزلى بىت دەيکەم، بۇ يە مەكەوە ئامۇڭكارىكىردىم. كە مردم هەر كەس هاتە ناو گۇرە كەم مەھىلەن. دەشزانم بۇ مەسەلەي كچە كە باڭت كردووم، پاره م لاي باوکىيەتى و نىيەتى بەداتە و، كەلۋەلى ناو مالەكەشيان قرآنى ناکات، ھەيانە و نىانە ئە و كچە يە. بە بارمە لاي خۆم ھەلمگەرتووه و بە ناخىرى گىانى بە خىويشى دەكەم، تا پانزە پۇزى دىكە مۇلەتم پى داون پاره كەم بۇ بەينىنە و، نەيانھىنایە و بە نىوهقىمەت لە بازار دەيفرۇشىم. بۇ شانسى من جوانىش نىيە پاره يە كى باش بکات، دەي زەرەر لە نىوهدا بگەرىتە و باشتە. ئەوەل و ئاخىرى قىسى من ئەمە يە. سى دەرھەم لاي باوکىيەتى، دەتوانى بۇم پەيدا بکەيت، بفەرمۇو وەرن كچە بىنە وه لاي خوتان. ناشتوان، سەر و دەم

مهگرن، بیزار بورم به دهست در او سییه تیتانه وه. ئیوه رقتان له هه مورو
که سیکه له خوتان نه چیت. له به رازه کانم دهدن، مریشک و
که لشیره کانم ده کوژن، دهست و هر ده دهنه ناو ژیانم."

و هلامه کهی شیخ هیمنانه بورو، پیی گوت:

- تو راست ده کهیت، تو هه قت لای باوکیه تی، ئهی ویژدان چی؟ کام
ویژدانه کچیکی به دبه خت به هه قی پاره هی قه رزی باوکی به بارمه
بگریت و بیفرؤشیت؟ مرؤف هیی ریزگرتنه نه ک هیی مامه له کردن.
بیهینه به رچاوت کچی خوت بیت.

- بودسته جه نابی شیخ، دهست مه که به ئاموزگاری کردنم. ئه وهی من
ئیستا دهیکم، سه ده کانی پیشوو پیاوه گهوره کانی ناو ئایینه کهی تو
کردوویانه، له ئیوه وه بوقئیمه جیماوه ته وه. کاتئ فه تحری ئه
ناو چانه یان کرد، کچ و ژنی جوان نه ما نه یبهن. له باتی
ئاموزگاری کردنی من، باشت نییه بچیته سه رکونه کانی ناو ئایینه کهی
خوت و که می سه رکونه یان بکهیت؟ ئه وان بورو مروقیان کرده کالا و
له بازاره کاندا دهستیان کرد به فرؤشتی. تا ئایینه کهی ئیوه پروی
لهم مه مله که تهی ئیمه نه کردبورو، که س نه یده زانی بی ریزی کردن به ژن
چییه. ئه وه بوق خوتان لی گوراوه و پابرد ووی خوتان بیر ده چیته وه و
خوتان لی ده بیت به فریشته ئاسمانی. ئیوه نه بورو سه ری مروقتان
ده په راند و ده تان فرؤشت؟

نه وهستا شیخ و هلامی بدانه وه، شلپه شلپ پشتی لی کردين و پویشت.
فه قی و موریده کان کپ و خاموش سهیری یه کتريان ده کرد. شیخ
دهستی من و پوستانی گرت و بر دینی بوق هوده کهی خوی.
سامانی خانه قاکه حه وت ده رهم بورو، سامانه کهی ئیمه ش له

گه شته که وه بومان مابووه وه سی ده رهم بورو. ئه مری کرد ئه وهی
خومان بخمه ناو کیسیک و ئه مریشی کرد بنووسم. دوو نامهی پی
نوو سیم، یه کیک بوق شهی گهوره شاره که و یه کیک بوق هاخامی
گهوره جووله که کان. من نامهی قه شه که م بر د و پوستان یش نامهی

هاخامه‌که. که نامه‌که م دایه دهست قهشنه‌که و خویندیه‌وه، له دیوی
ئه‌ودیوی نامه‌که وه نووسی: "دراوسیئی ئایینیم، خه‌مت نه‌بی، چی به
من بکریت دهیکه م و سبه‌ی ئیواره له خزمه‌تندام." نامه‌که م هینایه‌وه
و ولامه دلخوشکه‌ره‌که خوینده‌وه و دهموچاوی گه‌شايه‌وه. به
هه‌مان شیوه‌ی من پقدان‌یش وه‌لامینکی ئه‌رینی باشی هینابووه.
به قهرز و قوله و زهکات، هه‌رچونیک بیت پاره‌که‌مان پیکه‌وه نا و
خستمانه ناو تووره‌که‌یه ک و دامانه دهستی شیخ.

دوای نویژی عیشا خوی پیچایه‌وه و له‌گه‌لی رؤیشتم تا به‌ردهرگه‌ی
ماله‌که‌یان، ئه‌و چووه ژووره‌وه و منیش ماماوه له ده. زوری پی
نه‌چوو شیخ به خوی و کچیکی لاوازی سپیکه‌لانه‌ی چاو ره‌شه‌وه
هاته دهره‌وه. روحساری شیخ زه‌ردزه‌رد هه‌لگه‌رابوو، عاره‌قیکی زور
تکتک دههاتنه خواره‌وه. دهستی خسته سه‌ر شام و به کزیه‌وه
گوتی: "زوو بمگه‌یه‌نه‌وه خانه‌قاکه." وام زانی له ژووره‌وه شتیکی
خراب به‌سه‌ری هاتووه، لیم پرسی: "چی بwooوه؟" سه‌ری خوی با دا و
هیچی نه‌گوت. چه‌ند جاریک لیم پرسیه‌وه: "قوربان، قوربان، قسه‌ی
ناخوشی کرد؟ شتیکی خراپی ده‌خوارد داوی؟ له‌وی نانیک، ئاویکت
خوارده‌وه؟ حه‌کیمیک بانگ بکه‌م؟" وه‌لامی نه‌دایه‌وه، بیهیز به‌سه‌ر
شان و ملمندا که‌وتبوو.

گه‌یشتنیه‌وه به‌ردم پلیکانه‌کانی به‌ردم هه‌یوانه‌که، خوی به پیوه
نه‌گرت و ته‌خت دانیشت. به پهله جامی ئاوم هینا و دهستم کرد به
فینکردن‌وه‌ی دهموچاوی و قاج و دهسته‌کانی، تایه‌ک له روحساری
بیو سوورسووری هه‌لگه‌راندبوو. دهستی ده‌لره‌رزی و له به‌ر خویه‌وه
قسه‌ی ده‌کرد، گویم برده پیشه‌وه، سه‌رتا ده‌یگوت: "شوینه‌که‌ی من
بدن به‌و کچه، له هؤده‌که‌ی من داینیشین تا چاره‌ی ده‌ردکه‌ی
بکه‌م." به ئاماژه پقدان م تیگه‌یاند بیباته هؤده‌که‌وه.

تا دههات تاکه‌ی زیادی ده‌کرد، غه‌رقانیی ته‌نبوروژهن م بانگرد له‌گه‌ل
فه‌قیکیک بچن حه‌کیمیک بھیزن. به پالکه‌وتنه‌وه و به‌دم تاوه

بوله بولینکی کرد، لیئی تینه‌گه یشتم چیی گوت. به دوو که سه‌وه هه لمان
گرت و له سه‌ر لباده‌که دامان نا، تا حه کیمه‌که گه یشت به ئاو فینکم
ده کرده‌وه. حه کیم دهستی چه پی گرت و په نجه گه ورهی خسته سه‌ر
شاده ماره‌که‌ی دهستی و تاوی رای گرت و سه‌رینکی بادا.
- چی بوو جه‌نابی حه کیم؟ ژه هریان پی داوه؟
- نا کورم ژه هر نییه.

- یئه هی چییه؟
- جاری هیچ تیناگه‌م! نه خوشیه‌که‌ی په یوه‌ندیی به جه‌سته‌یه وه نییه.
په یوه‌ندیی به روحیه‌وه هه یه.

- یانی چی قوربان؟
- یانی منیش باش حالی نابم. ده تو انم ره‌چه‌ته‌ی ئاوی نه عنای بز
بنووسم، بیده‌نی با تاکه‌ی کم بیت‌وه و بیت‌وه سه‌ر خوی. که
هاته‌وه سه‌ر خوی بانگ بکهن، ئه‌وکات لیئی ده‌پرسم و تیده‌گه‌م له
دهرده‌که‌ی.

ره‌چه‌ته‌ی نه عنای‌که‌ی بز نووسی و رویشت. خیرا ره‌چه‌ته‌که‌مان
ده‌رخوارد دا و ورده‌ورده عاره‌قه‌که‌ی کم بووه‌وه و چاوه‌کانی کرده‌وه.

- به قوربان‌ت بم شیخ، چی بووه؟ حه کیمه‌که بانگ بکه‌م؟
- نا غه‌زن‌وان، بانگی مه‌که. پیویست ناکات که‌س بانگ بکه‌یت.
ده‌ردي من لای حه کیمه‌کان نییه، ده‌ردي من له شوینیکه به
حه کیمه‌کان چاره ناکریت. خهونه‌که‌م م بینی، خهونه‌که‌م. بەلی پیک
ئه و بوو! خهونه‌که‌م بوو! خودایا بؤیه منت هینا بز ئیره‌وه؟ بؤئه‌وهی
خهونه‌که‌م بکه‌یت به راستی؟

کۆمەلیک لهم قسانه‌ی کرد، ورینه بوون یان چی بوون نازانم
دیسانه‌وه چاوی داخسته‌وه و له هوش خوی چوو.

پاش سئ پژه‌هاته‌وه سه‌ر خوی. هیچی نه گوت، لیوه‌کانی ده‌جوولاند
و نه رمنه‌رم عاره‌قی ده‌کرد. ده‌موچاوی گورابوو، پیستی گوناکانی

نووسابون به ئىسىكەكانىه وە. پىشە سېپىيەكەى سەرى دەرھىنابۇو،
 تالە رەقەكان لە شىوهى سەرەرمىك سەريان دەرھىنابۇو. كاتى كەوتە
 قسە، هەوالى تىناي پرسى. دلىنام كرددوھ ھەر لىرەيە و خزمەتى
 رەكەين و شويىنەكەى بىتعەيىبە. بە لەرزەلەرز ھەستايە وە، حەزى لەوە
 بۇ ئاوابىك بە خۆيدا بکات. خۆى شوشت و كەمىك ھاتە وە سەرخۆى.
 دواى نويىزى عيشا، فەقى و موردىدەكانى كۆ كرددوھ و لە ناوه پاستى
 ھەمووماندا وەستا، دەستى كرد بە باسکردنى چارەسەرى كچە:
 "خۇتان دەزانن ئەم كچە كەسى نىيە بەختىوى بکات، جوان نىيە لىرەش
 بىت لە ناو ئەم ھەموو پياوهدا. كى دەتوانىت بىبىتە مىردىكى باشى
 پشتۈپەنای، با ناوى خوداي لى بەھىنن. كى دەتوانىت خزمەتى بکات و
 پىزى بگىرىت، با لە ئىستاوه بىيارى خۆى بىدات. قەولم دەھویت قەلۇي
 مەردانە، مەردىك قەول بىدات بۇ ھەمېشە بىبىتە سېبەرى."

زۇربەمان لە شەرما سەرى خۆمان داخستبوو، كەسمان بىرى لەوە
 نەدەكرددوھ باسيتىكى واى پووبەرپۇو بگىرىتە وە. لەو ساتە پر شەرم و
 كېدا، لە ناوماندا دەنكىك بەرز بۇوە و گوتى: "من، من دەتوانم ئەو
 كارە بىكەم." ھەموومان سەرمان بەرە دەنگەكە وەرچەرخاند،
 دەنگەكە ئەو فەقىيە بۇو ھاوارى دەكىد و خۆى شىواندبوو بچىت
 مووسىتى باجىگر بکۈزىت. ئى ئى، ئەمە ھاوار و خۆبادانەكەى بۇ كچە
 بۇو، چەند ئازايانە يەكسەرە ھاتە ناو باسەكەوە و يەكلايى كرددوھ.
 شىيخ پىرۆزبايى لى كرد و چووه ھۆدەكەى قسە لەگەل كچەكە بکات،
 دواى كەمىن گەرايە و داواى كرد ھەر ئىستا تەدارەكى مارەپرین
 ئامادە بکەين. تومەز تىناش زۇرى پى خۇشە و دەيەۋىت لەو
 سەرگەردانى و مالەومالەكىرنە نەجاتى بىيت. ئەو شەوه مارە بېرىن و
 خۇشى و پىتكەنن بۇو تا دەمەوبەيان. لە دەمەوبەياندا بوكى و زاوا
 خرانە ھۆدەكەى شىيخ ھوھ و خۇشمان لە دەرەوە بۇي پالكەوتىن.
 زەماوهندەكە خجىلانە بۇو، تەنبا خۆمان و بوكىلى بۇو. ئەوهى
 پىمانك را بۇ دەربرىنى خۆشىيەكە بۇمان كرد. شەو ئەوان رۇيىشتە

زووری زاوایه‌تی. گویم لی بwoo ههندیکیان بوله بولیان ده کرد و
سهرکونه‌یان ده کرد، گوایه شیخ خانه‌قاکه‌ی کرد و به شوینی
زه ماوهند و شه‌وی سووری بوکوزاوا. ثم خودالله‌دلانه‌بوانه
له خوشیان رازی نه ده بوون، تاویک هه‌لده‌په‌پین و خوشیان ده نواند.
تاویکیش له زمانه پیسه‌که‌ی خویان نه ده که‌وتن. دوانیان یه‌کی
بگرتایه زه‌می سییه‌میان ده کرد. چ خوویه‌کی به‌دیان هه‌بوا
زمانه‌که‌یان وا شر ببwoo، وشه‌ی پاکی لیوه نه داهاته ده ره‌وه. به‌رده‌ام
بو گوشه‌یه‌ک ده‌گه‌پان و تییدا ناشیرنیه‌کانی ده‌بینی. داماوانه
شوینیان نه بwoo، به‌و شه‌وه بو کوییان ببنیرین. نه لانه‌یه‌کیان هه‌بwoo
نه شوینیک. لم دونیایه بنمیچنیکیان شک ده‌برد، بنمیچی خانه‌قاکه
بwoo. پاشان خانه‌قا و ماله‌کانی خودا شوینیک نین شتی جوان تییاندا
قه‌ده‌غه بیت.

خهونه‌کانی شیخ

خهونی یه‌کم

له یه‌کیک له خانه‌قاکانی شاری سه‌نعاوی یه‌من، وانه‌م به شاگردکان ده‌گوته‌وه. لیره کاره‌کانم چی بwoo، له‌ویش هه‌مان کارم ده‌کرد. جیاوازیه‌کی بچووکی ئیره‌وه و ئه‌وی له‌وهدا بwoo، خانه‌قاکه‌ی یه‌من که‌وتبووه قه‌راغ پووباریکی به‌خوری پاکه‌وه. که ماندوو و بیتاقه‌ت ده‌بوم، به تولله‌پیی ته‌نیشت پووباره‌که‌دا به پیاسه‌کردن ده‌رؤیشتم. ده‌رؤیشتم ده‌رؤیشتم هه‌تا شاره‌که له به‌رچاوم ون ده‌بوم و تیکه‌ل به سروشت و ده‌نگی سروشت ده‌بوم. به برپای خوم مرؤف بـو ئه‌وهی هه‌ست به سروشت بـکات، ده‌بیت بچیته شوینیک ده‌ستی مرؤفی نه‌یگه‌یشتیتی. ده‌ستی مرؤف گه‌یشته هه‌ر جیگه‌یه‌ک ئه‌وه جیگه‌یه رؤحه سروشتیه‌که‌ی تیدا نامینیت و تیک ده‌چیت.

له ناو سروشتدا بـو خوم گویم له خوره‌ی ئاو، شنه‌ی با، ده‌نگی بالنده‌کان و ده‌نگی سروشت ده‌گرت. تیر هه‌ناسه‌ی پاکم هه‌لده‌مژی، تا پرچم تازه نه‌بوایه‌ته‌وه نه‌ده‌گه‌رامه‌وه ناو شار. چون کراسه‌کانمان کون ده‌بن و پیتویسته کراسی تازه بکرین، رؤحیش له ناو شاره‌کان و له نزیک مرؤفه‌وه کون ده‌بیت و به گه‌پانه‌وه بـو سروشت تازه

دهبیتهوه. زور ئاسووه بیوم ئیواران به هیلاکییه و دهگه رامه و ده
له سهه یه کینک له حه سیره کان سهه رخه ویکم ده شکاند. بهو هه ناسه و
پیاسه یه و به سهه رخه ویک، بهشی هه فته یه ک تهه و تازه یی ده هاته و
ناو گیانم. هونه ریک له سرو شتدا یه، ماندو ویه تی له بیر ده باته وه.
ده شیت یه که م که س دهستی کرد بیت به موسیقى ازه نین و گورانی گوتون،
گوئی لهو هونه ری سرو شتے گرتیت. مرؤفه کان پوح ماندو و ده کهن،
سرو شتیش ئارامی ده کاته وه.

لهو کاتانه دا والی شاره که تورو شی ده ردیکی سه خت بیو، ده ردیک
حه کیمه کانی مه مله که ت سه ریان لی ده رنه ده کرد. له حه کیمه کانم
ده بیست ده ردی واقه ت رووی له م مله که ته نه کردوه، له ناو کتیب
و ره چه ته کاندا ده گه ران بؤیان نه ده دوز رایه وه چ ده ردیکیه تی.
ده ردکه تازه بیو، بؤیه مه جلیسی حه کیمه کان چهندین جار
دانیشتیوون تا له ده ردکه تی بگن، لیتی تینه گه یشتیوون. باری خراپی
والی و په شوکاویی حه کیمه کان نیگه رانی له دلی خه لکدا دروست
کرد بیو. خه لک به ئاشکرا لومهی حه کیمه کانیان ده کرد که تو نای
دوزینه وهی ده ردکه کانیان نه ماوه. جا که خه لک له شتیک نائومید بیو،
ئاره زوو ده کات به زمانه تیزه کهی ویرانی بکات. له بهرام بهر
نائومید بیو نی خوشیدا بق شتیک ده گه ریت بیخاته شوینی
نائومید بیه کهی، شته که زور پووچه. له حه کیمه کان نائومید بیوون و
به شوین گور و به ردی پیروزدا ده گه ران رووی تی بگن و
ده ردکه کانیان چاره بکات.

ده ردکهی والی باسی ناو خه لک بیو، دوو گری له سهه سنگی
دروست بیوون، گریکان یه کی به قه ده ھیلاکهی چو لکه کهی ک. دوو گریکه
وای لی کرد بیو له پیاویکی کله گه تی چوار شانه وه کرد بیوی به
مشتیک چلوچیو، رقز به رقز دهی پوو کانده وه. سهه رهتا توروکی به
شان و مل و قاچه کانیه وه نه ھیشتیوون، پاشان توروکی بروکانی و
سهه روریشی به جاری هه لوہ ری بیوون. چاوه کانیشی چووبیوون به

قەولدا. گۇشتەكەى بە لەسەر خۇيى توابۇوھوھ و پىستەكەى نۇوسابۇو بە ئىسکەكانىيەوھ. حەكىمەكان چى رەچەتەيان ھەبۇو پىيان دابۇو، چارەى نەكىرىدۇو. ناچار بە دىارييەوھ دادەنىشتن تا بزانن كەى مەرك دەگاتە سەرى. توپەلىك ئىسکى بىتەيزى گيان تىيدابۇو لە بەردەم حەكىمەكاندا كەوتىبۇو، نە ئەوهبۇو بەمرىت و بېرىتەوھ، نە ئەوه بۇو چارەسەرىك بىرىت.

لە دەممەدا لە پىاسەيەكى كەنارى پووبارەكە گەرامەوھ و سەرخۇيىك شىكىند، لە خەونمدا فريشته يەكى بالابەرزى چاو و برق رەش، بە دەستىك جلى سېپىي نورانىيەوھ هاتە خەوم. بى سەلام و كەلام، كەوتە باسکىرىدىنى نەخۇشىيەكەى والىي شارەكە. رەچەتەكەشى پىشان دام، پىتى گۆتم: "سبەي كورىكى گەنجى لووتخوارى دراوسىتى مالى حەكىمى گەورە، سەرلەبەيانىيەكەى دەمرىت. كە مەرد، كەمىك لە مۇخى ئەو كەرە گەنچە دەربەين و لەگەل مۇخى كاۋپىكى تازەسەر بىردرارو تىكەلى بىكەن و بىكوتىن تا وەك بىنىشىلى دېت، پاشان لوقمه يەكى لى دەربەيىن، تۈزىك چەورى بىكەن، خېرى بىكەن و بىدەنى چاك دەبىتەوھ."

فريشتهى ناو خەونەكەم ئەم پەيامەي بە من دا و پۇيىشت. وەختى خەبەرم بۇوھوھ بە پەلە لە نامەيەكدا بۇ حەكىمى گەورەي شار، كە ھاپرىشىم بۇو، لە خەونەكەدا چىم پىن گوتراپۇو بۆم نۇوسى و رەچەتەكەشم بۇ نۇوسى و بۆم نارد. كە نامەكە گەيشتىبۇو دەست حەكىمى گەورە، دەستى كردىبۇو بە پىكەنин و گوتىبۇو: "ھاپرى بروادارەكەم و پىتە دەگات و خۇى لى بۇوھ بە حەكىمى دەرىيىكى نەناسراو و رەچەتەم بۇ دەنيرىت."

بۇ دلىبابۇون، حەكىم رۇڭى دوايى چاوهپوانى كردىبۇو بىزانتى كورەي دراوسىتىان دەمرىت يان نا. گەنچەكەى دراوسىتىان لەو كاتەي باسم كردىبۇو لەنامەكەدا، مەردىبۇو. كە كورە مەردىبۇو، حەكىمەكە داواي لە دايىكباوکى كردىبۇو پېش ناشىتنى بىھىن بۇ تاقىگەكەى

نه شترگه رییه کی بۇ بکات، بزانیت چ ده ردیکی هەبۇوه واكتوبر
کوشتوویه تى. راستى نەگوتبوو، کارى بە مۆخەکەی سەری گەنجه کە
بۇو، نەيویستبوو راستییە کە بە كەسوکارى بلىت. كەمیك لە مۆخى
ده رەینابوو تىكەل بە مۆخى كاوارپىكى تازەسەر بىرپىراوى كردىبوو و ب
رۇن چەورى كردىبوو. لو قەمەيە کى كردىبوو بە دەمى والىيە وە. ب
خواردنى لو قەمە مۆخەكان، والى پەنجه كانى دەستى جولاندېبوو. ماۋەمى
ھەفتەيەك بە بەردەوامى رەچەتە كەيان پى دابۇو. والى كەوتبوو
جوولە و قنسە كرد، تووكەكانى سەری ھاتبۇونە وە، توکەكانى
لاشەشى وردەوردە سەريان دەرھېنابوو وە، گۇشت و ھىز
گەرابۇو وە بۇ لاشەي. زۇرى نەبرد وەك جاران بۇوە وە بە پياوېكى
بەشانوشەوکەت و بەھىز.

ھەكىمى گەورە چىرۇكى چاكبۇونە وە كەی بۇ والى گىزابۇو وە،
والىيىش بە خۆشى چارەسەركىردىنە كەی و زانىنى نەخۆشىيە تازەك،
پىورەسمىكى ساز كرد. چى حەكيم و پياوچاك ھەبۇون بانگى كردى
كوشكە كەی، منىشيان بانگ كرد. لەۋى والى لە بەرچاوى ھەموان
ھىكمەتى چاكبۇونە وە كەی خۆى و دۆزىنە وە دەرددە تازە كەی خستە
ئەستوی من و لە بەرچاوى مىوانە كانى ستايىشىيەكى گەورە منى كرد.
پياوماقۇلان و حەكيمەكانى شار ھەوالە كەيان پى خۆش بۇو و
دەستە دەستە دەھاتتە لام و ھیواى بەردەوامىيان بۇ دەخواستم بۇ
دۆزىنە وە دەرددە بىتچارە كان.

لەو خوانەدا ناويان نام شىخى سەنغان.

دوای ئەو خوانە ناوە كە بە سەرمدا بىرا. ناوېكى پىرۇزىشيان خستە
پالىم، ئەو بە پىرۇزىز كردىنە من زۇر ئازارى دەدام. بە ناو شاردا بىلاد
بۇوە باشتىرين حەكيم منم نەك حەكيمى گەورە، خەلکى بە ليشاد
بۇ چارە كردى دەرددە كانىيان رووييان لە خانەقاكە دەكرد و بىزاريان
كىردىبووم. تىنە دەگەيشتن بە وەى من حەكيم نىم، ناتوانم دەرددە
بچوو كەكانى خۇم چارە بکەم و من بابا يەكى گوشە گىرم لەم دونىابا.

داد و نالهی من نه ده چوو به گوتیاندا و راستی گوتنه کانمیان به
خوبه ساده زان لیک ده دایه وه. ناچار سه رم خسته سه ر کتیبی
ره چه ته کان و به شوین په چه ته کاندا ده گه رام، لانیکه م بتوانم
چاره یه ک له ده رده کان فیر ببم و نه خوشه کان شتیک لی بکم.
هفت یه ک له سه ر یه ک حه کیمه کانم ئاگه دار کرده وه خه لکم لی
دوور بخنه وه، نه یانتوانی. بی ئه وهی من حه کیم بم کرد میان به
حه کیم و پیوه بووم.

خهونی دووهم

نه خوشیکی زور سه ریان تینابووم، بلاوبوونه وهی ناوه که شم رفز به
رفز ده ماوده می ده کرد، بیزار بووم لهو لیشاوهی خه لک. زاهیدیکی
گوشه گیر که شه و رفز له هه ولی پاک کردنه وهی رفحه و
رازیکردنی خوداکه م بووم، به خهونیک ژیانه ته نیاکه م قلب بووه وه.
چون باسی ده که م ئاوا، مالیکی بارقونی خودا پیدا و کچیکیان هینا،
سه رتای کچه شوینی نه مابوو برینی بچوک بچوکی پیوه نه بیت.
برینه کانی لهو برینانه بون یه کیان وشك ده بووه وه، یه کیکی دیکه له
ته نیشی سه ری هه لده دا. یه کیک ئاسه واری نه ده ما، یه کیکی تر دروست
ده بوو. به ده ست ئازاری برینه کانیه وه کچه هی به سه زمان به ده نگه
باریکه کهی ده یز ریکاند.

باوکه بارونه کهی پیی گوتم: "چی سه رو هت و سامانم ههیه دهیده م له
ریی چاک بونه وهی ئه م توفله م. به هیوام رفزیک بیینم فرمیسک له
چاوانی نه زایت و به دهم ئازاره وه نه زریکتیت." دلم بؤ کچه بوو به
ئاوا، هه رچه ند گویم له قیژه و زریکه و پارانه وه کانی ده بوو، جه رگم
له تله ت ده بوو. به دیارییه وه دوش دامام، نه مده زانی چی بکه م و
نه شمدہ ویست نائومیدیان بکه م. بیریکم کرده وه و داوم کرد بیبه نه وه
مال، سبهی بیهینه وه لام. بهم قسے یه م روشنا یه که وته ناو دلیان،
رو خساره سپی و ناسکه کهی دایکه که، له روشساری مانگ ده چوو له

شەویکى تارىكدا، سەيرى دەكرىم و چاوهكانى پېرىيەن لە تكا و
پارانەوە. ئازارى كچەى بەستە زمان و بريئە كانى سەر جەستەمى،
سەرتاتپايى رۇحى منىشى كرد بە بريئە.
ئەوان روپىشتن. روپىشتمە حوجرهكەى خۆم، دەستم كرد بە پارانەوە
لە خودا. بە دل و بە گيان دەپارامەوە؛ خودايى تا ئىستا هيچم لە تو
نه ويستووھ جىھە لە خزمەتكىردىن. خودايى نە پىرۇزىم بىكە، نە بچووكم
بىكەوە. نە تاجى گەورە بخە سەرم، نە رسوای بەردهم خەلکم
بىكە. خودايى تەنبا يارمەتىم بىدە، كەسىك لە ئازار دوور بخەمەوە و
چاكەيەك بخەمە سەر چاكەكانى ئەم دونيا خراپە. خودايى ئەو كچە
نائومىد نەكەيت. چاكبۇونەوەي كەسىكى نە خوش وەك چاكبۇونەوەي
زەھىيەكى وېرانە. دەستم لە خودا بەرز دەكرىدەوە. وازم لە پارانەوە
نەھىناتاشەكت بۇوم. لە شەكەتىدا لە سەر بەرمالەكە خەوملى
كەوتبوو. لە خەومدا هەمان فريشە، بە هەمان جلهوە، بە هەمان
نۇورەوە هاتە بەردهم.

دهسته باریک و پهنجه ناسکه کانی خسته سه شانه کومه و هبووه کام، ته زوویه ک هات به گیانمدا. پیی گوتم: "خودا هرگیز دله پاکه کان نائومید ناکات، خودا هرگیز که سه راستگوکان له بیر ناکات، خودا هرگیز پارانه و هی که سه برواداره کان، فه راموش ناکات، خودا پشت له که سینک ناکات که سه که همیشه رووی له خودا کردیت. نائومید مه به بروادار، نائومید مه به. له گوشه هی لای چه پی حه وشی خانه قاکه ت، دره ختیکی دارخورمای لییه، خاکی بن ئه و دارخورمایه، خاکیکی سوره. ههسته بچو ته شتیک خاک بهینه و به هیله کیک جوان بیبیزه. که بیزات له ناو ته شتیکدا قورا ویکی ته بری لئی بگرهو و که کچه نه خوشکه هاته لات، جوان به و قورا وه گشت گیانی بناؤه، هه وت جار به و قورا وه سوره بیناون، برین و پیسیه کهی سار گیانی نامینیت و چاک ده بیته وه و هرگیز ده ردکه نایه ته وه ناو گیانی".

ئەوهى گوتتو لە خەونەكەمدا ون بۇو. كاتىك راچلەكىم، نەوهەستام
 بىر بىكەمەوە و دەستىك بە سەر و پوخسارما بەھىنم، وەك شىتىك بە¹
 شوين تەشتىكدا كەرام. تەشتهكەم پەيدا كرد و لە خەونەكەمدا چىيى
 بى گوتبووم كردم. بە دلىكى خۆش و ئۇمىدىكەوە چاوهەروانى هاتنى
 دايکوباوکە و كچەكە بۇوم، لە ژيانمدا بەو جورە چاوهەروانى كەسم
 نەكردووه. بۇ بەيانىيەكەي لە دەركەكە دەركەوتىن، بەرەو پېرىيان
 چوووم. رەچەتەكەي خەونەكەم بەكار ھىنار و راشمىسپاردن حەوت
 جار لەسەر يەك بەكارى بەھىن. دەشپارامەوە رەچەتەكەم سەر
 بىگىت و كچە بەبى ئازار بېينىمەوە.

هەفتىيەكى نەبرد كچىكى سېپىكەلانەي كالى جوان، بە گولدانىكەوە هاتە
 ژۇورەوە. تۈزىك لىتى وردىبوومەوە، سەرم سوور ما كچىك خرت و
 خۇرایى بىتە ناو خانەقاكەوە. ھۆشم لاي ئەو بۇو پىگەي ون
 كردىت يان پياوخرابىك تەنگى پى ھەلچىتىت خۆى كردىت بىرەدا.
 ئەويش بە زەردىخەنە و نازىكى مندالانەوە بەرەو پۇوم ھات،
 گولدانەكەي لە بەردهم تاقەكەدا دانا و پەلامارى دا دەستم ماج بکات.
 بە دەست ماچىرىنەكەدا زانيم شتىكىم كردووه، لەو ساتەدا بىرم لاي
 ھەموو كەس بۇو جەكە لە كچەي نەخۆش. ھىنندە ناسك و جوان بۇو،
 ئارەززۇوت دەكىرد ھەر تەماشى بىكەيت. دايکوباوکىشى بە كۆمەلېك
 دىيارى لە باوهشىاندا دەركەوتىن. ئەوانم بىنى ئىنجا زانيم ئەمە كچەي
 نەخۆشه. باوكەكە بە گريانەوە باوهشى بۇ كردىمەوە و بە چاوى پە لە
 فرمىسىكەوە دەيگۈت: "خودا سوپاس بۇ تو، تو بىرىنە كۆنەكەي
 چەندىن سالەي دلى مىت چارەكىد، تو مالەكەي مىت ئاوهدان كردىوە،
 تو ئازارت لە دلى ئىتمەدا نەھىيىت. مالەكەمت پە كردىووه لە پىكەنин
 و خۆشى. تو ئەمر بىكە و با من جىتىه جىتى بىكەم." شانىم گرت و پىم
 گوت: "من حەكىم نىم، من خەونبىن. خەونەكانم پىم دەلىن چۈن
 تىمارى دەرىيىك بىكەم. بارقۇنى بەرپىز، بەشىك لە سامانەكەت تەرخان
 بىكە بۇ بىمارەكان. رىزگاركىرىنى بىمارىيەك لە ئازار، ئەۋپەرپى

نژیکبوونهوهی له خودا. من حەکیم نیم، من پردیکم بۆ گەیاندنی
حیکمەت گەورەکە. نامەویت بە مندا ھەلبەدیت، کارى من گەیاندنی
پەیامەکەیه. بچو خزمەتیک بە پەیامەکە بکە، خزمەت بە مرۆڤایه تى
کردووه. ئەم كچە نازدارەت دووركەوتهوه له ئازار، بیھینه بەرچاوت
ئازارى ئەو چۈن بۇو ب ۋەللى تۇ، ئازارى مرۆڤەكانى دىكەش بۇ
دلەكان ھەمان شتە. ئازارى مرۆڤىك ئازارى ھەموومانە. خەمیک ل
ئازارەكان بخۇ، با ژیانت دوور بىتت له ئازار. ئەو سەروھەت و
سامانەی ھەتە ناتوانىت ئازارىيکى بچووكت لە كۆل بکاتەوه، كەواي
ئەو سەروھەت له و رېىگەيەدا خەرج بکە كە ئازار كەم دەكتەوه
سەروھەت بۆ كەمکردنەوهى ئازارى مرۆڤەكان نەبىت، بۆچى باشە. ل
ھەر شار و مەملەتكەتىك بارقۇنەكانى مرۆف بن ژيان تىيدا خۆشتە".
خودا ھەلناگىرىت بارقۇنەي باوکى كچە بىقسىيى نەكىردم و دوايى
بىستىمەوه کارى مىھەرەبانانەي زورى كردوھ. كچەش چاك بۇوهوه و
ھەندىك جار چىشتىكى خۆشيان ھەبوايە بۆى دەھىتىم و ھۆدەكەشى
بۆ پاک دەكىرمەوه و جلهكانى بۆ دەشوشىم و ببۇوه كچم تائۇ و
رۇزەي ناوجەكەم جى نەھىشت پىتى لە خانەقاکە نەبرى.

ناوبانگى رەچەتەكانم زىادى كردىبوو، بۆ ئەوهى خۆم لە ليشاوى
خەلک و بەپىرۇزىكىرىنە قوتار بکەم، سەرلەبەيانىيەك شارى سەنغانم
بەجى هيشت. بەو بىابانەدا تاكوتەنيا كەوتىمە رى. مانگىك بەرىيە
بۇوم و خۆشم نەمدەزانى بەرەو كام مەنzel دەچىم. لەو ماوهەيەدا
خەونم نەبىنى. سەرگەردان و وىتل، بە رېىگە كويىرەكانى بىاباندا
دەپۇيىشتىم. ئىوارەيەك رېيم كەوتە كانىيەك بەقەد پەنجەيەك ئاوى لى
دەھاتە دەر. تىشۇوهكەم داخست و نانىكى رەقىم بە ئاوى كانىيەكەوه
تەپ كرد و سكە برسىيەكەم تىر كرد. ئەستىرەكان دەركەوتن و
دەستىم كرد بە پەرسىتش و بىركردنەوه له بىرپوا و خودا. ل
بىركردنەوهدا بۇوم گويم له حىلەي ئەسپ و دەنگى خەلک بۇو
سەلامم دايەوه قافلەيەك بازركان بۇون، له يەكى لە قافلەچىيەكانم

پرسی: "بۇ کوی دەرقۇن و ئەم رېگەيە دەمباتە كۆى؟" گوتى: "ئىتمە لە خاکى ھىندەوە ھاتووين، خەنە و سەوزە و زەعەران و كراسى كەتىمان پىتىھە و بەرەو خاکى حىجار دەچىن." شەو لەكەلىان مامەوە و بۇ پۇزى دوايى كەوتىمە ناو قافلەوە و كەوتىنە پى بەرەو خاکى حىجاز.

كانتى گەيتىشىمان بۇ مەنزلە تازەكەم نىوهپۇرىيەكى گەرم بۇو، نە كەس دەيتوانى دەموچاوى دەربخات، نە كەس دەيتوانى ساتىك لە شوينى خۆى بوهستىت. تىشكى هەتاو بەتىنىك خۆى ئالاندبوو لەو خاكە، كەسم دەويىست بەرگەي بگرىت، سەرتاپاي شارەكە گەرەي لىنەلدەستا. ھەرچۈنىك بىت خۆم گەياندە تەنېشىت مزگەوتەكەي مالى خودا. لهۇ ئاشىنابووم بە كەسانىك ناوبانگى منيان بىستبۇو، ناوبانگەكەم پىش خۆم گەيشتبۇو ناو شارەكە. رقۇڭكار و ژيان واپىكى خست لهۇ بىتىنەوە. شاگىردان و موريدان و دەرويىشەكان لە دەورم كۆ بۇونەوە. خەريكى زىكىر و وانە و بىرۋاي خۆم بۇوم، كاتىك باوكت تۈى نارد بۇ لام، زور نەبۇو لەو شارە بۇوم. لهۇ خەونىكىم بىنى، خەونىك بۇو تا ئىستاش نازانم ئەو خەونە بۇ كۆيم دەبات و چىم لى دەكات. خەونىك بۇو بە ناو خەونامەكاندا گەپام، لە خەونزانەكانم پرسى، نەمتowanى تەفسىرىيەكى ရاستى خەونەكەم چىنگ بکەويىت. لهۇ كاتەوە تا ئىستا بىئۆقرەم، بە ناخىكى ويىرانەوە ويلىي دواى ئەو خەونەم. تا تەفسىرىهكەي نەكەويىتە بەردەستم و عەقلم بارى نەبىت لە تەفسىرىهكەي، دەست ھەلناڭرم لە گەپان بە شوينىدا. ئەوهى دەيزانم لەسەر خەونەكە ئەوه نىيە بىتە دى، ئەوهى دەبى بىتە ناو ژيانم و لە ناو ژيانمدا ئەزمۇونى بکەم و لېكى بىدەمەوە و ماناكەيم دەست بکەويىت.

خەونى سىتىم

لە خەونەكەمدا فريشتهى سېپى بە نۇورىيەكەوە هاتە بەردەمم، دەستى گىرم و پىيگە يەكى سەختى پىچاۋپىچ دىياربىو، بەسەر پىيگە كەدا بىردى. پىيگە كەش پې بۇو لە بەردى تىز، نەيەيشت سەرپاكانم بىكەم بىردى. بىيى پەتى بەسەر بەرددە تىزەكاندا بە شوين خۇيدا راي دەكىشام. بەرددە تىزەكان دەچۈون بە قاچمدا و ئازارەكەى دەكەيشت دلەم. خۆشى پېتى بەتى بۇو، قاچە سېپى و بارىكە كانى بەسەر بەرددەكاندا دەھاوى و بەرددەكان دلىان نەدەھات بچن بە قاچىدا. خەرىك بۇو عەقلى خۆم لە دەست بىدەم، تەنانەت بەرددەكانىش ئامادە نەبۇون ئازارى بىدەن. نەگە يىشتبووينە نىوهى كىتوھكە، وەستا، دەستى پاكىشا بۇ لوتكەى كىتوھكە و پېتى گوتىم: "باش سەير بکە شىيخ، دەچىنە سەر ئەو لوتكەيە. كەم كەس دەتونانىت بگاتە سەر ئەو لوتكەيە، هەر كەسىك گەيشتە سەر ئەو لوتكەيە دونىيائى لىتوھ دىيارە و دەگات بە بىرواي راستەقىنە. سەر لوتكەكە بىروا و عىشقە. ئەم جارە پىچەوانىيە، بىروا و عىشق لە ناو قولايىدا نىن، لە لوتكەدان. سەبرت ھەبىت، ئارامىت ھەبىت، پىيگە گەيشتن بە لوتكە، بە ئارامى و سەبر دەكىرت. پىيگە كە سەختە، پېر لە ئازار، دل پارچەپارچە دەكات، لەوانەشە لە ناو خەلکىش رسوات بکات، لەوانەشە دونىيا پاشتە تىيىكەت، بىيىتە حىكايەتى سەر زمانە تىزەكان، بىيىتە جىيى نەفرەتى رۇزگارەكان. كاتىكىش گەيشتىتە سەر لوتكەكە، تاقە رووناكييەك پرووت تىدەكات، ھىچ قسە و نەفرەت و سەختىيەكى دونىيات بە لاوه گرنگ نامىتتىت. گۈئە دەنگى مەرۆف بىگىرت و كارى ھەبىت لە سەر پەھوتى ژيانىت، ناتوانى بچووكتىرين مەزنى بنويتتىت. مەزنىتى لە بىباكىدایە، بىباك بە، مەترسە، خالىك لە سەرلى ژيان دابنى و بەرھو پىرى بچق. چەند بەرددەميان تەنيت بە درك، پىيان پىدا بنى و خۆت لا مەدە لىيان، گەيشتن بە ئامانج بەبى ئازار بچووكتىرين چىزى نىيە".

بهو پیچاوپیچ و سهختیهدا که و تینه پی، تا گه یشتنیه سه روتکه که هیزم تیدا نه ما. ئازار ته اوی بدهنمی هه راسان کرد و زریکه لی هله دهستاند، ژیر پتیه کامن ئه نجن ئه نجن بون، به پیوه خوم رانه گرت و که و تم. فریشته ناو خهونه که م ئاویکی پوونی فینکی کرد به سه رمدا و وریای کردمه وه. له ناوه راستی روتکه چیاکه، په یکه ریکی به به رددروستکراوی لی بون، په یکه ره که له په یکه ری مه سیح ده چوو، ئه ویش نه بون. له په یکه ری فریشته یه ک ده چوو، فریشته ش نه بون. چاوی مرؤفی فریو ده دا.

ماندو ویتیم نه ما. فریشته ناو خهونه که له ته نیشت په یکه ره که چوکی دادابوو، فه رمانی پی کردم سووژده ببهم بق په یکه ره که و لیی بپاریمه وه. فه رمانه که لی به رم گران بون و ره تم کرده وه. به ره تکردن وه که م نه شله ژا، دیسانه وه دووباره کرده وه له به ردهم په یکه ره که سووژده ببهم، دیسانه وه ره تم کرده وه. سووژده بردن بق په یکه ره کان لای من هاو به ش دروستکردن نییه بق خودا، خوکه مژه کردن. مرؤف له زووه وه هه ستی به لاوازی خوی کردوه، ئه و هه ست به لاوازی کردن یه مرؤفی ناچار کرده ووه به بی پشتوبه نایه ک نه توانیت بژی.

یه که م مرؤف که په یکه ری داتاشی و سووژده بق برد، درکی به وه کرد مرؤف به بی پالپشتیه کی روحی ناتوانیت له م سه رزه مینه دا بژیت. له خهونه که مدا هوشیاری خوم له دهست نه دابوو، خودا که بی ناخم نه یده هیشت سووژده بق په یکه ریکی دروستکراو ببهم. په یکه ریکی بینگیان و بیهه ست و ره قوته ق. نازانم چون لیم تیده گهی، مرؤف له دیزه مانه وه خودایه کی نه ویستووه گوئی له ده نگی بیت، خودایه ک قسه بکات و مرؤف گوئی له قسه کانی بیت له خودایه تی ده که ویت. له بنه ره ته وه تا ئیستا مرؤف بیرکردن وهی خوی بق خودایه ک ته رخان کردووه بی زمان بیت، بیده نگ بیت و وه لامی نالین و هاواره کانی مرؤف نه داته وه. خودایه کی ویستووه هینده بیده نگ

بیت، چاکه هاته بیتی بلی ئوه خودا ناردوویه‌تی و خراپهش هاته بیتی
بلی کاری خوماوه و ناچار بیت هست به لاوازی خوی بکات و
پیاریته‌وه.

پهیکه‌ره کان زمانیان ههبوایه نهده بیونه خودا و مرؤفه کان
سووژدهیان بؤ نهده بردن. ئایینه کان هاتن پهیکه‌ره کانیان شکاند و
خودا کانیان له بهر چاوی مرؤف شاردوه. خودایان له پهیکه‌ره کوه
کرده شتیکی شاراوه و نه بینرا و خستیانه ناو روحی مرؤفه‌وه.
مرؤفه سه‌ره تاییه کان روحیان دهدایه پهیکه‌ره کان، مرؤفه ژیره کان
هاتن روحه که‌یان گه‌رانده‌وه بؤ ناو مرؤف و پهیکه‌ره کانیان دور
خسته‌وه. ئایینه کانی سه‌رزه‌مین دهیانزانی مرؤف لاوازه و به‌بی
خودایه ک نازی. شه‌ری بتپه‌رسته کان له گه‌ل ئایینه کان، شه‌ری کون و
نوی نه بیو، شه‌ری ئوه بیو نه یانده‌توانی به‌رگه بگرن خوداکه‌ی
به‌رچاویان نه مینیت و بیتته نه بینراویک له ناو روحیاندا. کاتی
تینگه‌یشن ئوه خودایانه‌ی ئهوان دایانده‌تاشن، ده‌توانریت بیتته روح و
له ناو مرؤقدا بمینیت‌وه، پشتیان له تاشراوه کان کرد و گه‌شه‌یان به
خوداکه‌ی ناخیان دا. لهو روحه‌وه مرؤف پهیکه‌ره کانی شکاند و
خودای به‌رچاوی خوی ویران کرد و خودای خسته‌وه ناو روحی
خوی، لهو روحه‌وه مرؤف ئاره‌زووه کانی گه‌وره بیون و ههسته کانی
بؤگه‌نتر بیون.

له ناو خهونه‌که‌مدا لم گه‌نگه‌شانه‌دابووم، فریشته‌که هاته به‌رده‌م
گوتی: "نییه‌ت گرنگه شیخ، نییه‌ت گرنگه. له نییه‌تدا پهیکه‌ریک ده‌بیت
قیبله، له بینییه‌تیشدا قیبله ده‌بیت پهیکه‌ر." وه‌لامم دایه‌وه: "راست
ده‌که‌ی فریشته‌ی مهزن، نییه‌تم پیم ده‌لی به‌رده‌ک نابیت‌ه قیبله.
سووژده‌که ده‌بهم، بس بؤ پهیکه‌ره که نا، بؤ خوداکه‌ی ناخی خوم."
خوداکه‌ی ناخی خوم ده‌کرده‌وه. که سه‌رم به‌رز کرده‌وه، نه
پهیکه‌ره که مابیو، نه فریشته‌که. له سه‌رم لوتکه‌که‌وه ته‌ماشای

خواره‌وهم کرد، ده‌ورو به‌رم چولو‌هول بwoo. هه‌تاو نه‌رم‌نه‌رم نزیک
ده‌بwoo‌وهه و به شیله‌ی تیشکه کانی پیستمی ده‌سووتاند. له
ده‌ورو به‌ری خوم راده‌مام هیچی لی نه‌بwoo، بانگی خودام ده‌کرد و
ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌هات. هه‌تاوه‌که‌ش زیاتر نزیک ده‌بwoo‌وهه، قاچه‌کانم وا
قورس ببwoo، بیوم نه‌ده‌جولانه‌وهه و له‌سهر ئه‌ژنۇ كه‌وتبووم.
هه‌تاوه‌که و ازیک بwoo و پیستی سه‌ر گیانم له گه‌رمادا ده‌ستی کرد
به تلوق‌کردن. پیسته‌که‌م پارچه پارچه شه‌قی ده‌برد و تلوقی ده‌کرد و
تلوق‌کان ده‌تله‌قین و ئاوی ناو تلوق‌کان به‌سهر پیسته سووتاوه‌که‌دا
ده‌رژان و ئازاریکی به‌سوئی ده‌گه‌یاندە جه‌رگم. گشت گیانم ئازاری
ده‌هات و پیسته‌که‌م له سووتاویدا لوول ده‌بwoo، رهش هه‌لده‌گرا.
نه‌مدەتوانی هاوار بکه‌م و ئازاره‌که‌ش هیندە زور بwoo گیانم له
لووتمه‌وهه سه‌ری ده‌رهینابwoo. گوشته‌که‌ی ژیر پیسته‌که ده‌ستی کرد
به برازندن، به هۆی ئازاری برازنانی گوشته‌که‌وه له خهونه‌که‌مدا له
هوش خوم چووم.

به ئاگا هاتم له ناو حوجره‌که، له شوئینی خوم. هه‌موو گیانم له
عاره‌قدا ده‌کزایه‌وهه. سه‌رتاقی حوجره‌که خهونامه‌ی لی بwoo،
خهونامه‌که‌م هینا و تیانووس به تیانووس به ناویدا گه‌رام، هیچی
تیدانه‌بwoo له باره‌یه‌وهه. خهونزانی زورم ده‌ناسی، بۆ دهیان
خهونزانم گیپایه‌وهه و بؤیان لیک نه‌درایه‌وهه بنهوانی خهونه‌که‌م چیيە.
چاوه‌پی ئاشووینک بwoo، به دلگرانییه‌وهه ماوه‌یه‌ک ده‌ستم له
لیکدانه‌وهه هه‌لگرت. چاوه‌پیم ده‌کرد فریشته‌که بیت‌وه خهونم و
پاستی سوژدەبردنه‌که و سووتانه‌که‌م بۆ رپون بکاته‌وه. تا
ئه‌مرؤشى له‌گەل بیت فریشته‌که نه‌هاتووه‌تەوه خهونم. لیم تورا،
تۈرەنیک له‌وانه‌یه له ژیانمدا نه‌بیینمەوه. فریشته‌ئی خهونه‌که‌م له
ئاسمانه‌وهه ده‌هات، تاقی کردمەوه و له تاقیکردنه‌وهه که شکستم هینا و
سووژدەم بۆ پەیکه‌ریک برد و ئیتر ده‌ستی لی هه‌لگرتم و تەنیا
مامه‌وهه.

خهوهکه له ناخهوه کاولی کردم، توانای شاردندهوهی کاولییهکهی ناخم
 نهبوو. دوش داما بوم. بهیانییهک پیش نویژیم پی نهکرا، پیره میردیک
 یهکه جاربوبه له و حوجرهیه بیینم، هاته لامهوه و له نیگه رانییهکهی می
 پرسی. منیش خهونهکهم و حالی خوم بق هلپشت. پیرهی غهرب
 زور ئاسایی و هری گرت و بقی لیکدانهوهکهدا باسی
 ئهوهی کرد، من سه فه ریک دهکهم بق شاریکی دوور، له و سه فه رهدا
 تووهشم ده بیت به توشی که سیکهوه، له نیوان ئایین و بروادا ده بی
 یه کیکیان هلبزیرم. گهر ئایینم هلبزارد خهلکی شارهکه به پیرمهوه
 دین و پیروزیم دهکهن، گهر بروم هلبزاردن نه فرهتم لی دهکهن و
 وام لی دیت تاکوتنهنیا ده مینمهوه. ته نیاما نهوهکهم په یوهندیی به ووه
 نییه که سانیک برد و ام بروم پی دهکهن، په یوهندیی به و سه ردهمه و
 دوای سه ردهمهوه ههیه که که م که س لیم تیدهگات و هه میشه ناویکی
 ته نیا ده بیم لام سه رزه مینه. شهربی من شهر ده بیت له نیوان دوو
 هلبزاردهدا، هلبزاردهی دونیا و هلبزاردهی خوم. کامهه پی باشه
 به ره و پووی ده چم. راستی که میک ئالوز بوبه لام، بروم بقچی وام لی
 بکات خهلک نه فرهتم لی بکهنه؟ حیکه مه ته که له ویادا بوبه پیره میردکه
 حیکمکه تهی باس نه کرد و جیبی هیشت خوم بیدوقزمهوه. پرسیاریشم
 لی کرد له سه ر حیکمکه ته که زانیارییهکم بداتی، نکولیی لی کرد و گوتی:
 "خوت بقی بگه رب و نامه ویت خهیارهکه به پاککراوی بخهمه به
 دهست".

لیکدانهوهی پیره میردکه ئارامی کردمهوه، ئارامییهکهم هیی که میک
 تیگه یشن بوبه له خهونهکه. پیش بیینیی پیرهی غهرب دیسانهوه
 ژیانی گوریمهوه، یهکه جار نه مدهزانی چی بکهه. که بپیاری
 سه فه رم دا، بپیاری پووبه روبوونهوه دا له نیوان دونیا و خومدا.
 هاتنهکهه بقی ئام شاره دیار نییه چیم به سه ر دینی، دیار نییه به ره و
 کویم ده بات. یهک شتم لی دیاره، ده چمه ناو دو خیکهوه ئه و لا یه
 هله لده بزیرم که هه قی به سه ر بروم او ههیه. لای ئایینهکه فه راموش

دهکم. جاری هیچ دیار نییه، جاری به رچاوم ته لخه. له وانه یه که وتنه
 شوین خهونیک ژیانت سه رهوزیر بکاتهوه. مروقف نابی بق
 به دهستهینانی خهونه کانی له سه رکه شی بترسیت، سو فیگه ری لو تکهی
 سه رکه شییه، سه رکه شییه ک له په واله تدا نا، له ناختدا. جا مروقفیش
 خهونه کانی لی بسنه وه ده بیته ده فریکی به تال، له ناو گیانداره کاندا
 به س مروقفه خهون ده بینیت و ئاره زووی گهیشتني به خهون ههیه.
 ئوه بوو ههفتیه ک پاش خهونه که م باروبنے خوم پیچایه وه، له گه ل
 تو و غرقانی دا به نیو دلی بیاباندا که وتنه پی، هاتین بق ئه م شاری
 سه معاشه. شیخی گهورهی مزگه و تی حیجاز، نامه یه کی بق نووسیم که
 هاتنه ئه م شاره ببمه شوینگره وهی خانه قاکه، له وی ئاموزگاری کردم
 شاره که شاری یه ک ئایینی نییه، شاری فرهئایسینیه. چی گوتبوو
 خومان بینیمان. شهوان له بیابانه ئه ستیره کان به سه ره سه رمانه وه
 دهیانجربیاند، ئیوه ده ترسان له چولیی بیابانه که، چولیی بیابان ترسی
 نه ده ویست. گیانداریک له م سه رزه مینه نییه له مروقف ترسناکتر بیت.
 من له چولیی بیابانه که نه ده ترسام، له وه ده ترسم له م شاره دیته
 به رده مان. یه کیکم له و که سه بیزیانانه، له پالیشیدا یه کیکم له و
 که سانهی به رده وام له مروقف ده ترسم. مروقف چیزی زور ده بینیت له
 ئازار دانی به رامبه ره کانی. مه رج نییه مروقفه کان توزیک پو خوش و
 پاک و خاوین ده رکه وتن ئیتر پیمان وا بیت، ئه مانه یان جوانه کان، نا،
 ناتوانم له مروقف نه ترسم.

شیخ بهم جو ره باسی خهونه کانی بق کردم، بهم جو ره باسی
 سه فه ره کهی کرد. له سه ره سه فه ره که راستی ده کرد، من و غرقانی
 ته نبوورزه ن یه که م جارمان بوو بهو شیوه بکه وینه ناو بیابانی کی
 چزلی رو وته وه، یه که م جارمان بوو دوور له قافله کان سی که سی
 ده ستوبن سپی، له ناو لمی بیاباندا بق شوینیکی دوور بر قین. شهوانه

گفهی بای بیابان هزاران دهنگی جو را جوئی دههینا به گویندند
باشه که له گهله خویدا لمی بیابانه کهی هله گرت و ده موچاومانی پی
دهناوی. هر چه نده سه روچاوی خومن به باشی داپوشیبوو، هیشتا
بینینی لیل ده کرد. له بیاباندا ده موچاوت دانه پوشی، زور نابات قورگت
وهک بیریکی کویره وه بیوو پر ده بیت له لم و ده خنکیت. ته نانه له
ترسی خنکاندن به پارچه قوماشیک قه پوزی ئه سپه که شمان
داپوشیبوو. لهو خود اپوشینه دا خه یالم چوویه سه داپوشینی ژنان له
ئایینه که ماندا، له شیخم پرسی: "ژنیک له شوینیک بژی لمی لى نه بیت
و باخیک و هه اوی پاک بیت و خود اپوشین نه بیوو بیت به به شنک له
ژیانیان، گوناهبار ده بی خوی ده ربخت؟" شیخ له ناو لمکه دا به
ئه سپایی قاچی ده جو ولا نده وه و قاچی رقچووبوونه خواره وه وله
خه می جیمانی سه رپیکانی ئارامتر هنگاوی دهنا، وهلامی دامه وه:
"داپوشینی سه رتایپای ژن له ئایینه که ماندا په یوه ندیی بهو شوینه وه
هه يه، ئایینه کهی لى هلقلاوه. له باوبای پیریانه وه له ترسی لمی بیابان
وا هیتاویانه خویان دا بیوشن. ژنه کان که سانیکی ناسکن، به رگهی
گه رما و لمی بیابانیان نه گرت وو، بویه باستر له پیاوه کان خویان
داپوشیبوو. خود اپوشینه که یان له ترسی خودا نه بیوو، له ترسی هه تاو
ه گه رمای بیابان بیوو. کاتیک ئایینه که دیت ئه م عاده ته کونهی ناو
ژیانیان ده کاته پایه یه کی سه ره کی بو خوی و به دوایدا ده بیت
فرزیکی ئایینی. روزگاریک پیش هاتنی ئایین، ژنه کانی ئه م بیابانه
روزگاریک خوشیان شک بر ده بیت دهستیان له خود اپوشین هلگرت وو.
ئایین دی خوده رخستن که یان لى قه ده غه ده کات. دلنيام ئاکاری
مرؤفه کان په یوه ندیی بهو توپه له قوماشانه وه نییه که له خویانی
ده پیچن. ژنیش مرؤفه و مافی خویه تی ده ربکه ویت. هرگیز وا بیرم
نه کردو وه ته وه جلو به رگ و خوشار دنه وه له ژیر جلو به رگدا نیشانه
بر پوای به هیز بیت. ریبا زه کهی ئیمه به ئاکاردا، به دلکی پر له
روونا کیدا بو برووا ده که پری. ژنانیک هن جوانیه که یان له به رچاوه و

بروایان له هه موومان به هیزتره، ژنانیکیش ههن سهرتاپا داپوشراون و ناخیان خالیه له برووا. به دهرکه وتنی شوینی ژنه کان بربیار له سهه برداشان مده، راسته ئایینه که مان ئه مری کردوه خویان داپوشن، گوناهی ئه وان نییه خوشیان دانه پوشن، گوناهی پیاوه کانه، پیاوی برداش باكی به داپوشین و دانه پوشینی ژنان نییه. ئایین له ترسی چاوپیسی پیاوه کان ئه مری به ژنه کان کردوه خویان داپوشن. پیاوه کان چاوه کانیان پاک بکنه وه پیویست ناکات ژنه کان خویان داپوشن."

مه بسته کهی من شتیکی دیکه بwoo و نه یویست خوی لى بدت، منیش نیازم نه بwoo زیاتر له سهه ری بر قم. شوینه که مان وا ناخوش و تاقه پیروکین بwoo، کاتی باسکردنی ئه و شتانه نه بwoo. گه رچی خوم خله کی بیابان بoom، دایکم يه کیک بwoo له و ژنه برداشانه سهه ری بچوبایه نه یده هیشت برداشکه له دهست بچیت، که چی رقزیک له رقزان نه مدی وهک ژنه سهه رتاپا داپوشراوه کان خوی داپوشیت و خوی له برقاوی که سهه کان بشاریته وه. خوی گونه نی: "ههندیک له وانه وا دهزانن بهم خوشاردن وه یان خودا لیان رازی ده بیت. خودا کهی له سهه جهسته مرفقه، خودا له ناو دلدايیه. تو دلت پرکه له خودا، ئاره زوو ده کهی به رووتی بگه ری. خو داپوشین ناتکاته که سی خوشیویست له خودا و دلت خالی ببیت له و خودا بیویستباشه جوانیکهی ژن بشاریته وه جوانیکهی ده خسته شوینیک که سی تاییهت بیینیت و هه موو که س نه بینیت. ئه مانه عاده ته کونه کهی بیابان دووباره ده کهنه وه و به ناوی ئایینه وه به خله کی ده فرقوشنه وه. خودا که سینکی بوز چییه دلی خالی بیت ل خودا و جهسته داپوشراابت. بھه شتیکه کان که سانیکی رووتن و دلیان خودای تیدایه، که سانیک نین جلی زوریان له بھر بیت و دلیان شتی خرابی تیدا بیت."

شهویک له سهه کاریزیک لامان دا، کاریزه که دارخورمایه کی گهورهی له سهه بwoo. له ناو ئه و بیابانه وشك و بیروحه دا بونی کاریزیک له

بۇونى ئەلماسىك لە ناو لەپى دەستتدا زىاترە. لەسەر بەردىكى سووتاوى بەرھەتاو، كەلوپەلەكانمان دانا و خۆمان فيتكى كرددەوە. شەويكى خوش بۇو، تورەبۇونى باي بىبابان دەستى لە ھەلگىرانەوەي لەمكە ھەلگرتبوو. جىڭەي خۆمان خوش كرد و دەستمان كرد بە دروستكردى خۆراكىتك بۇ ئارامكىرىدەوەي لەشە برسىيەكەمان. حەزم لەو شەوانە بۇو، لە شوينان لامان دەدا، چونكە شىيخ دواى تاعەت و خواردن و خواردەوەي قاوهەيەك، دەستى دەكىد بە گىرلانەوەي حىكاياتە پېلە حىكمەتەكان، يان بە منى دەگۈت: "غەزنهوانى بنووس، با كەمك ئامۇزگاريتان بکەم و ئامۇزگارىيەكان بۇ خوت بنووسەوە." لەو شەوهدا ئامۇزگارى كردىن.

"مرۇقەكان زۇر شت دەزانىن، دەزانىن ھەول بەدەن باش بخۇن، دەزانىن ھەول بەدەن داواكارىيەكانىيان زۇر بن، دەزانىن ھەول بەدەن خوش بىزىن، بەس نازانى بە باشى خۇيىان بناسن. باش خۇناسىن جىان دەكاتەوە لەوانى تر. سۆفييە گەورەكان، ھەكىيمە گەورەكان، لەو مرۇقانەن خۇيىان ناسىيە. خوت ناسى دەتوانى شتانيك بىبىنى كە مرۇقەكانى كىيەن ئايىيەن. خۇناسىن تەنيا شەونخونى نىيە بە دىيار كتىيە گەورەكانەوە، خۇناسىن بىركرىدەوەيە، بىركرىدەوە لە خوت، لە گەردوون، لە دونيا، لە خودا، لە ھەموو شتەكانى سەرزەمین.

تەماشاي ئاسمان بکەن، ھەزاران ئەستىرەيلىيە. بىر لەو ئەستىرەن بکەرەوە، بۇچى دروست كراون؟ چ زىادەيەك دەخەن ناو گەردوون؟ تەنيا بۇ ئەوە دروستكراون جوانىي ئاسمان بىرلايىنەوە لە بەر چاوى ئىيە؟ ئەى گەر نەبۇونايە چى دەبۇو؟ بىهىنە بەر چاوت ئاسمان نىگارىيەك دەتوانى ئەستىرەكانى لا بىدەيت، لەوانەيە شىنایيەكەي جوانىد بىت، شىنایي ئاسمان لە قۇولىيەكەيدايە، ئاسمان شىن نىيە، قۇولىيەكە شىنى كردووە. مرۇقىش وايە، مرۇقىش قۇولىيەكەي گەورەي دەكتەن ھىچ شتىك بەبى ھۆلەم گەردوونەدا بۇونى نىيە، بچووكلىرىن

نهستنده له و سه‌ری گوشی ئاسمانه‌وه، هؤویه‌کی ههیه که پىسى
هاتووه‌ته بیونه‌وه.
بئ اوانه‌وه بیوم زووتر بمناسیایه، زووتر باوکم بیناردمایه‌ته لای
ئم پیاوه. پیشتر له‌گەل چەند کەسیک کاری بنووسیم کردوه،
کەسیان به وینه‌ی ئەم تەمى سه‌ر پەنجەره‌کانی بۇ پاک نەدەکردمه‌وه.
سۆفییه‌کانی لای خانه‌قاکه‌ی مالى ئىتمە جگە له زیکر و هەی‌یاهوو،
مېچى دیکەیان نەبوو بىبەخشن. ئەم شىخى سەنغان‌م ناسى، بۇم
زەركەوت سۆفیگەری ئەوه نىيە من پیشتر بىنیومە و زانیومە.
سۆفیگەری ئاکارىكى جياوازه، رېگەيەکه ئاسان نىيە. مرۆڤ دەتوانىك
بە ساتىنکى كەم پۇچى پىس بکات، پىسى چەندىن سالى دەويت تا
رۇچە پىسبۇوه‌کەی پاک بکاته‌وه. پاکىرىنەوهى پۇچ سەختىرە له
پاکىرىنەوهى ژيان.

لە نیوه‌شەودا غەرقانىي تەنبۇورۇھن سالى جارىك دوو قىسى دەكرد
و بەرده‌وام خەمگىن و بىتدەنگ بۇو، تەنبۇورەكەي دەرهەتىنا و دەستى
كەد بە ژەننەن. دەنگىكى تىزى ناسك له تەنبۇورەكەوه دەھاتە دەر و
نەرمەرم بەسەر ئاوى كارىزەكەدا دەرۇيىشت و تىكەلى بىتدەنگىكى
يىابانەكە دەبۇو. خەيالى بردم و شەيدايى كردم بەو ئاوازه تەرەي ناو
يىابانە وشكەكە. له ناو خەيالىدا دام له شەقەي بال و گەرامەوه بۇ
گەرەكەكانى مەندالى. چۈومەوه بۇ رۇزگارىك، بەيانىان زوو دايىم له
پىخەفەكەم دەرى دەھەتىنام و دەستى دەگرتىم و دەبىردىم له تەشىتە پەر
لە ئاوه‌كە شلپىك ئاوى دەكىد بە دەموچاوه خەوالوەكەمدا تا بەرم
بدات. پاشان قاشوقىك ھەنگۈينى دەدامى و كلاوه رەنگاورەنگەكەي
كە خۇزى بە دەست چىبۈوی دەھەتىنا و دەيىرە سەرە كەچەلەكەمەوه.
قائىشەكان و مەرەكەبەكەي دەكىرە تۈورەكەيەك و دەيدا بە سەر
شاندا و هانى دەدام تا بەرده‌گەي خانه‌قاکه پابكەم. خۆشى له
بەرده‌رگەي مالمان دەھەستا و سەيرى دەكىردىم چۈن بە راکىرىن
بەرده خانه‌قاکه دەرپۇم. جاربەجار لايەكم بۇ دەكىرده‌وه و بە

زه رده خنه يه کي شيرينه و دهستي بق به رز ده كرده و دهستي
پن دهدام له دوامه و دهستي و چاوي هلناگريت تا ده چمه ژووره و
خوم ده كرد به ناو خانه قاکه دا، پر بوو له سوخته. سوخته کان سه ری
خويان به سه راستيانياندا فيرى پيته کانى خه تخوشى ده كردن: "پيته
باوكيشم له ناوه راستيانياندا فيرى پيته کانى خه تخوشى ده كردن: "پيته
ئەلف، وەك دارخورما وايه، له سه ره و داريک راست و رېك دىتى
خواره و ده تواني سه ره کى قەويىتر بىت له خواره کى و ده شتواني
خواره کى قەويىتر بىت له سه ره کى. له شىوه پالەوانىكى ناو
شەرەكان، چۈن قىتوقنج و دستاوه، ئاوا بىوه ستىنە. پيته با، تەشتىكە
تەشتىك لە سەر بەردىكى خپ، بەردىكە له ژىرىيدا يە و ناو تەشتكە
خالىيە. ئىتىر بەم جۇرە ويئە و دهستي پيته کانى پى دەناساندىن و
پەنجه کانمانى رادەھىتىن چۈن بىاننو و سىنە و دهستي دەكىدىن چۈن
پيتووسە قامىشەكان بخەينه بەينى پەنجه کانمان و له كويىدا فشارى
بخەينه سەر و له كويىدا فشارەكە كەم بکەينه و دهستي با به ئارەزۇوی خۆى
پيته کە بنوو سىيە و دهستي، ئاشنابۇون بە پيته کان ئاشنابۇون بە شە
نە بىنراوه کان.

لەم خەيالانەدا بۇوم، دەنگى شىيخ لىپى پەراندەم و ئەمرى كرد جىڭكە
پابخەين و سەرخەويىك بشكتىنەن، سبەي دەبىت زۇرتىر بىرقىن و
لانىكەم لەم بىبابانە دروو بکەويىنە و دهستي.

من، غەزنهوانى بنووس و غەرقانىي تەنبوورزەن

وەك پىشتر كەمىك باسم كرد، من خەلکى گۇندىكى بچووكى لاي
حىجازم. بە جوانى والە پېش چاوم، مالمان لەوسەرى گۇندەكە بwoo.
گارەكەكە ئىمە كەوتىووه پشت خانەقاكەوە، لەويۆه سەردىكەوتى و
رىك دەگەيشتىيە بەردىرگەي مالى ئىمە. لە بەردىرگەي مالەكەمانەوە،
گومەزى و دەرگە و منارە كۈنەكانى خانەقاكە دىياربۇون. يەكەم جار
چاوم كردىوە، لەم دونيا بەرىنەدا پىتەكانم بىنى. پىتىكى ئى بە
گەورەبى لەسەر دەرگەكەمان نووسراپۇو، باوكم دەيگوت: "پىتى ئى لە
ژيان دەچىت، سەرەتا بە بارىكى دىت و ھىواش ھىواش دىتە خوارەوە
ولە ناوهراستىدا ئەستوور و پە دەبىت و پاشان دەچىتە سەرەوە و لە
كۆتايىكەيدا بارىك دەبىتەوە و لە شوينىنەكدا دەپچىت." هەر كەسىك
پېرسىيابە ئەو پىتى ئى يە چىيە بەسەر دەرگەكەتانەوە، پىتى دەگوت:
"لىنى ورد بىبەوە با ژيان بىتە بەر چاوت."

مالى ئىمە بەيانىيانى پە لە جوانى بwoo، دىوارى ھەيوان و ھۆدەكان لە
چەندىن لاوه بە نووسىنى سەرنجراكىش رازىنراپۇونەوە، چى پىت
ھابۇو بەسەر مالەكە ئىمەدا پەزابۇون. باوكم تەنیا ميرزا يەكى
بنووس نەبwoo، نەقاشىكى نايابىش بwoo. نىگارەكانى بە پەنگ دونىيان
لە بەر چاوت دەگۈرى. دايىم ھەندىك جار بە گالتەكردىنەوە دەيگوت:

من ژئی ناو ره‌نگ و پیتے‌کانم، باوکت جوانی‌یه‌که‌ی له رو خساریدا
نییه، له نیوان په‌نجه‌کانی ده‌ستیدایه. ویستت پرچی باوکت ببینی، له
ناو په‌نجه‌کانیدا بؤی بگه‌ری. له وته‌ی هاتوومه‌ته ناو ژیانی‌یه‌وه، بز
جاریکیش چیه به ده‌نگی به‌رز قسه‌ی نه‌کردوه. راسته هه‌زار و
که‌مدهرامه‌ت بووین، راسته شوینه‌که‌مان ته‌نگه، لومه‌ی ناکه‌م، به‌شی
ئیمه لهم دونیایه ئه‌مه‌یه. ژیان به شوینه‌کان خوش نایت، ژیان بـو
خوشیه خوش ده‌بیت که که‌سه‌کان به یه‌کتری ده‌به‌خشن. زمانم لال
بـیت ناتوانم نه‌لیم ژیانم لیوانلیو نه‌بووه له خوشی. خوشی یانی ژیان
له‌گه‌ل که‌سیک، ریزت بگریت، ئارام بـیت، زمانی شیرین بـیت، دوور
بـیت له تووره‌یی، جوانی‌یه‌کان بـیت. باوکت وا بووه بـو من کورم."

به‌یانیان ده‌نگی دایکم ده‌هات، له خه و راده‌چله‌کیم. ده‌مزانی تازه روز
بووه‌ته‌وه و چهند خوم بدhem به‌مديو و به‌وديودا ئاخري ده‌بى هـست.
پـیتـه نـهـخـشـینـهـکـانـ وـ نـیـگـارـهـ رـهـنـگـینـهـکـانـ باـوـکـمـ،ـ دونـیـاـیـ منـدـالـیـ مـنـیـانـ
داـگـیرـ کـرـدـبـوـوـ.ـ پـیـشـ چـوـونـ بـقـ حـوـجـرهـ،ـ باـوـکـمـ دـهـهـاتـهـوـهـ مـالـ وـ دـهـبـرـدهـ
هـوـدـهـیـ کـارـهـکـانـ.ـ لـهـوـیـ وـرـدـهـوـرـدـهـ وـرـدـ دـهـبـوـوـمـهـوـهـ لـهـ شـیـوهـیـ
نـیـگـارـکـیـشـانـ،ـ لـهـ شـیـوهـیـ نـوـوـسـینـیـ خـهـتـخـوشـیـهـکـهـیـ،ـ بـهـ باـوـهـشـ کـتـیـیـ
گـهـوـهـیـ لـهـدـهـورـیـ خـوـیـ کـوـ دـهـکـرـدـهـوـهـ،ـ یـهـکـ یـهـکـ خـهـتـیـ کـتـیـهـکـانـ وـ
بـهـرـگـهـکـانـ چـاـکـ دـهـکـرـدـنـ.ـ کـهـ کـتـیـیـکـیـ تـهـواـوـ دـهـکـرـدـ باـوـهـشـیـ پـیـداـ دـهـکـرـدـ وـ
بـهـرـزـیـ دـهـکـرـدـهـوـهـ وـ دـهـیـگـوتـ:ـ "ـئـهـمـ بـهـشـیـ مـانـگـیـکـ ژـیـانـمـانـهـ".ـ

پـیـشـ چـوـونـ بـقـ حـوـجـرهـ زـورـ شـتـ فـیـرـبـوـومـ،ـ فـیـرـیـ خـهـتـخـوشـیـ بـوـومـ
فـیـرـیـ شـیـوهـکـانـ خـوـشـنـوـوـسـیـ کـرـدـمـ.ـ یـهـکـمـ جـارـ لـهـ سـهـدـهـ کـوـنـهـکـانـداـ
لـهـ مـهـمـلـهـکـهـتـیـ ئـیـمـهـ،ـ یـانـیـ لـهـ سـهـرـدـهـمـیـ خـهـلـیـفـهـیـ سـیـیـهـمـیـ رـاشـیدـینـ،ـ
قـورـئـانـ بـهـ خـهـتـیـ کـوـوفـیـ نـوـوـسـراـوـهـتـهـوـهـ.ـ خـهـتـیـ کـوـوفـیـ یـهـکـیـکـ بـوـوهـ
لـهـ خـهـتـانـهـیـ لـهـ سـهـرـدـهـمـهـداـ باـوـ بـوـوهـ.ـ دـوـایـ ئـهـ وـ خـهـتـیـ نـهـسـخـ دـیـتـ وـ
شـوـینـیـ خـهـتـیـ کـوـفـیـ دـهـگـرـیـتـهـوـهـ،ـ لـهـ سـالـانـیـ ۳۱۰ـ کـوـچـیدـاـ،ـ کـهـسـیـکـ
پـهـیدـاـ دـهـبـیـتـ کـهـسـهـکـهـ خـوـیـ لـهـ ئـهـسـلـاـ ئـیرـانـیـهـ وـ نـاوـیـ کـوـپـیـ مـقـلـایـ
شـیرـازـیـیـهـ،ـ ئـمـ خـهـتـخـوشـهـ کـوـمـهـلـیـکـ خـهـتـیـ دـیـکـهـ درـوـسـتـ دـهـکـاتـ وـ

بنا بانگزدین ئەو خەتانەی دروستى كردن، خەتى شەشگانەيە، لەگەلدا خەتى محقىق، ديمان، سلس، رقاع، تەوقىع، شكسىتە و چەندىن جۇرى كە دىن بە شويىنيدا. سەددەيەك پاش ئەو پىاوه كورى بەواب دېت و دەستكارييەكى خەتى نەسخ دەكتات و لەگەل جمالەدىن ياقوتشدا گىانىتكى نوى دەكەنەوە بە بەر خەتەكەدا. خۆشىنوسى پىشەيەكى كونە، لە سەرددەمى بابلى و ئاشۇورى و سۆمەرىيەكانەوە دەست پى دەكتات، تا لاي فيرعەونەكان و لەويشەوە دەگوازريتەوە بۆ ناو ميللەتەكانى دونيا.

خەتى كوفى، خەتى نىمچە دورگەي عەربى و ولاتى دوورپۇوبار بۇوە. گوايە دەلىن يەكەم كەس ئەم خەتەي بەكار هىنا حەربى كورى ئومەيە بۇو، زۆربەي دەقە كۈنه كانى نىمچە دورگە بەم خەتە نووسراونەتەوە. هەر چوار خەليفەي راپشىدەن ئىسلام باوكمەوە فيئر بۇوم، بە بچۇوكى پىسى دەگوتەم: "خۆشىنوسە بچۈلانەكەي مالى من." يان بە غەزىنەوانى بنووس بانگى دەكرىم. باوكم يەكەم كەسبوو ئەو ناوهى لە من نا، هيشتا پىتىكەم نەنۇوسىبىو ناوهكەم بۇوە بنووس. ميرزا يەكى بچۈلەي ناو مالەكەي خۇمان بۇوم، فيئر كرام چۈن قامىش بتاشم و چۈن بىگرم و چۈن بىكەم بە ناولىتوانى مەرەكەبدا و زۆرى پىتۇھ بىت چى پۇ دەدات و كەمى پىتۇھ بىت چى پۇ دەدات. زۆرى و كەمى مەرەكەب، لە زۆرى و كەمى ئارەزووى مرۇف دەچىت. مەرەكەب زۆر بىت سەرتاپاي پىتەكە تىك دەدات و كەميش بىت هىز و رەونەقى لى دەسىنەتەوە. كەمەت لە ئارەزووى مرۇف وەركىرابۇو؛ زۆر بىت ژيانى تىك دەدا و كەميش بىت ژيانى كال دەكتاتەوە.

باوکم بە ميرزا يەكى بىنۇوس ناوبانگى دەركىردىبۇو، لە مندالىيەوە خرابوبۇو حوجرهوە. لە حوجره بە هۆرى نىگاركىشى و خەتخۇشىيەوە پىكەمى

مهلايەتىي بەردابۇو، حەزى لەوە بۇو بىيىتە بنووسىيىك تا بىيت
 گوتاربىيىك. سەرەتا بۇو بۇو بە بنووسى خانەقاکە، چى كىتىپ و
 كارى خانەقاکە بۇون خرابۇوە ئەستۆي. كاتى ناوبانگى بلاو
 دەبىيەتىوھ، يەكى لە مىژوونووسەكانى مەملەكتەكە دەچىت بە شوينىدا
 و دەبىاتەوھ مالى خۆى كىتىپىكى بۇ بنووسىيەتىوھ. لە مالى پياوهى
 مىژوونووس كار دەكەت و چاوى بە دايىم دەكەۋىت. ھۆگر بۇونى بۇ
 بىيىنەوھى دايىم، واى لى دەكەت كىتىپەكە درەنگ تەواو بکات. پياوهى
 مىژوونووس باپىرى منه. نووسىنەوھى كىتىپىك دەبىيەتە كردىنەوھى
 دەرگەي خۆشەويىستىي نىوان دوو كەس. هاتووجۆى بەردەوامى
 باوكم بۇ مالەكە، واى لى دىت پۇرەنە دايىم بىيىت. لە ھەر فرسەتىكادا
 قىسىمەيك و نىڭايەك بۇ يەكتىرى دەكەن. تنوكتتۇك
 خۆشەويىشتىيەكەي ناخيان زور دەبىت. باپىريشىم لاي خۆيەوھ هەست
 بە دلى خۆشەويىستىي نىوانىيان دەكەت و خۆى گىتل دەكەت، حەزىشى
 لى بۇھ كچەكەي بىدات بە گەنجىكى خاوهن بەھرە. دايىم دەيگىترايەوھ،
 باپىرم بە بيانووی جىاجىاوه دەچووه دەرھوھ، تا ساتىك بۇ ئىمەپىك
 بخريت و پېتكەوھ قسە بکەين. ئىمەش ساتەكانمان دەقۇستەوھ و لە
 ھۆدەكەي باوكم سەرگۈزەشتەي خۆمان شەن دەكرد و ھەستەكانى
 ناخى خۆمان بۇ يەكتىرى ھەلددەرشت.

كىتىپەكە گەرچى زۇرى پى چوبۇو تا بنووسىرىتەوھ، دەگاتە شوينىك
 بەرھو كوتايى دەچىت. ھەردووكىيان خەميان لى دەنىشىت چى بکەن
 بە ديدارى يەكتىر شاد بىنەوھ. دايىم باسى دەكرد: "لەم نىگەرانىيەدا
 دەزىيان، پۇرەنەك باوكم بانگى كردىم لاي خۆى و پىيى كوتىم: كەم
 دەزانم خەرىكى چىت، دەشزانم دلت چووه لە ميرزاى بنووس. مافى
 خۆتە و بە كورپىكى باشى دەزانى با ناوى خوداي لى بەھىنەن
 قسەكانى باوكم شەرمىكى زۇرى بەسەردا هيئانام، لە دلەوە زۇرم پىيى
 خۆشبوو و لە شەرمىشدا دەمم بەسترابۇو. لە ناخەوھ بېرىارى ئەوھو
 دابۇو پياوى ناو ژيانى ئايىندەم ئەو بىت. باوکىشىم بېرىارى دا و لەو

سەر و بەندەدا ئىوارەيەك حەللى يەكتىر كراين. ئىدى نىگە رانىيە كەمان
پەويىھە. ئەوەل جار نەمزانى باوکم بۇ واى كرد، پۇزگار تىپەرى جا
تىنگە يېشتم؛ دواى يەكتىرە لالىرىنى كە بېيارى دا يەك ھەفتە لە مال بىم
و دەبى بچىنە مالى خۆمان و مالەكەش خۆمان بناگەى بنىتىن و ئەو
ھەقى نىئىھە سەرمانە. نەيەيىشت ھەناسە بىدەين، منى لە مال دوور
خستەوە و ميرزاى باوکىشت بە پەشۇڭاوى دەستىنگى كەوتە ئەملا و
دەستىنگى ئەولا. بە پەلە خانوویەكى بچووکى كۈن بە پارەيەكى كەمى
مانگانە دەستىكەوت. لەو خانووە بى رايەخ و چۆلەدا سەرەتاي
زيانمان دروست كرد. باوكت كەوتە بنووسى بۇ خەلک و منىش
دەستم بە چىيم كرد. دەستىچنە كەى من زۆر نەبوو، كەلوپەلىتكى
كە مقيمه تم پى دروست دەكىرد، وەك سوزگ و زەمبىلە و تەپريانە و
شتى ئاوا ماندووكار نا.

سال به سال مالمان ئاوه دانتر ده بويه ووه، له سهه رېئى خۇمان وەستايىن. باوكم هاته لامان و تۈورەكە يەك دەرھەمى بۇ ھينابووين، گۇتى: ئەوه بەشى ئىيۆھىيە. سەرهەتا ويىستم خۆتان خۆتان بونىاد بنىن، ئىستا ترسم له وە نەماوه و تواناتان ھەيە بۇ دروستكردىنى ژيانغان، بۇيە لەم ژيانە بچووكەي دەستيان پ يىكىدۇھ ھاواكارتان دەبم.' كىسە پارەكەي باوكم مالەكەي بە پوختى بۇ ئاوه دان كردىنە ووه. ژيانىيکى سادەي نەرمى پر لە كارمان دەست پى كرد. نىڭارەكانى باوكت و پىته كانى ژىر پەنجەكانى مەندالەكانى ناو مالەكەمان بۇون. كاتى تومان بۇو، مالە بىيەنگە كە دەنگىيکى ناسكى خۆشى تىيەوت، دەنگىيک پر لە ژيان و ترىيكانە ووه. دەنگى تۆ و هاتنى تۆ بۇ ناو مالەكەمان ژيانىلىۋانلىۋ كردىن لە پىكەنин و ئاسودەيى."

من يه کم رفیع چوومه حوجره، به لامه وه نامو نه بwoo، باوکم چهندین
جار به باوهش دهیگه راندم و باسی شویننه کانی بو ده کردم،
باوهشه کانی باوکم یاده وه رییه کن هه رگیز له بیرم ناچنه وه. کاره کهی
باوکم له برهودا بwoo، موشه ته دی، زور دو ویان تیکرد بwoo، خوی

ن ده بست به يه ک که سه و ه. ئه و خه تخوش و نیگارکیشانه‌ی کتوپر
دهاتن بق خانه قاکه‌ی لای مالمان، باوکم لیسان ده ئالا و شتیکی
زیاتریان لیوه فیر ده بwoo. له و پیاوه خوبه زلزان و شتزا نه نه بwoo، بنس
کاریک بزانن وا خویان ده ربخنه له تروپکدان. ئامورگاریکی ده کردم
کار و فیر بون دوو شتن له ئاییندا، تا کوتایی ته مه من مرؤف پیویستی
به ویه ههول برات زیاتر فیر بیت و خوی پییانه وه هله دات و
به رده وام زانیاری و هربگریت. هه ر مرؤفه و سندووقیکه و شتیکی
تازه‌ی تیدایه، گرنگه ئه و سندووقه بکه‌یته وه و شته تازه‌که‌ی ناوی لی
و هربگریت.

له ناو حوجره جگه له خویندنه وه و شاره زابوون له ئایین، وانه‌ی
خه تخوشیمان هه بwoo، وانه‌که باوکم پیی ده گوتینه وه. و هرز دواي
و هرز زیاتر ده چوومه پیشه وه، له ته مه نی هه رزه کاریمدا بووم به
خه تخوشی کتیخانه‌ی خانه قاکه، نزیکه‌ی سالیک له وی کارم کرد.
ئاسوده بووم له کاره کم و ناوم به غه زنه وانی بنووس ده که وته سه
زاران. پاییزیکی ته بwoo، باش له بیرمه باران ده باری و گه لای
دره خته کان به لاروله نجه به لقه کانه وه بهر ده بونه وه. له سووچیکی
کتیخانه‌که دانیشتبووم خه ریکی نووسینه وه بووم، باوکم هاته لام.
تاوی له خه که‌ی سه ر تیانووسه که ورد بونه وه و پاشان گوتی:
"سبه‌ی ده چیته لای که سیک، که سه که يه کیکه له عارفه گه وره کان.
ده بیته بنووسی ئه و. نزیک بونت له و پیاوه نزیک بونت له حیکمه وه.
ره نگه سه ره تا غه ریب بیت له لات و نه تواني لیی تیکه‌یت، به پیی
تیکه‌پینی روزگار بوت روون ده بیته وه لای کیتیت و بوقی توم
ناردوهه ته لای. "لیم نه پرسی ئه و که سه له کوییه و کییه، باوکم خوی
باسی کرد: "شیخی سه نغان، له م شاره‌ی نزیکمان له خاکی حیجاز
ده ژیت. حیکمه ته که‌ی و ئارامیه که‌ی کردو ویه تی به دره ختیک خه لک
له ژیر سیبه ره که‌یدا داده نیشتیت. مه منوونی شیخی گه وره ئه^{۲۴}
خانه قایه م توی راسپار دووه بیته بنووسی ئه و".

شیخی سه‌نغان داوای کردبوو خەتخوشیکی بۇ بىدۇزىنەوە لەگەللى
بىت، تكۈپ لەو مەجلىسەئى ئەو داوايىھى تىدا کردبوو، شىيخى
خانەقاکەئى ئېمەشى لى بۇو. يەكسەر بەلىتى پى دابۇو يەكىك لە كورە
گەنج و دەستوپەنچە رەنگىنەكانى لاي خۆى بۇ دەنيرىت. دلىيابىشى
پى دابۇو رۇزىك لە رۆزان نابىتە ھۆكارى نىگەرانىرىنى. ئەم
ھەوالەئى شىيخى خانەقاکە بۇ باوكم، كۈلىك دلخوشى بۇو.

خۆم پىچايدە و ئامادە بۇوم بۇ رۇيىشتىن بۇ لاي شىيخ، بە دىيويكدا
دلم تەنگ بۇو لە دايکوباوكم دوور دەكەوتىمەوە، بە دىيويكى دىكەشدا
دلم خوش بۇو دەچمە لاي شىيخىك و كارى خۆم دەكەم و شوين و
كەسى جياواز دەناسىم و پشت بە خۆم دەبەستم. رۇزى گەشتەكەم
باوكم لەكەلم نەھات، حەزم دەكىد لەكەلم بىت، كەچى ئەو پىتى خوش
بۇو تەنبا بىرۇم و پشت بە خۆم بىبەستم. تىشۇوهكەم شتى زورى تىدا
نەبۇو، گىرفانىشىم يەك دەرھەمى تىدا بۇو. لە تەك كۆمەلىك خەلک
بەرەو شارھاتم، گەيشتىنە ناو شارەكە، لە چاوشۇينەكەئى ئېمە
تەواو گەورە بۇو؛ شارىك لە ناوهپاستى بىبابانىك، لە ناو چەقى
شارەكە مزگەوتىكى گەورە خۆى قىت کردبووه و خانووه كانش لە
دەورى مزگەوتەكە بلاو بۇوبۇونەوە. بەو پايىزە گەرماكە هىلاكى
دەكىدىن، ترسم لى نىشت ھاوينان حالم چۇن دەبىت بە دەست
كەرمادە.

بە كەمىك گەپان و پرسىياركىرىن گەيشتەم بەردهم مزگەوتەكە،
مزگەوتەكە فەرە گەورە بۇو، دىوارەكەى نووسابۇو بە بازارەكەوە. لە
ناوهپاستدا خانوويەكى گەورە بە پەرقىيەكى رەش داپېشراو تاكوتەنیا
خەلک لىتى دەپوانى. خەلکەكە بە دەورى خانووه داپۇشراوهكە
سوورىدەيان دەبرد. لە كەسىكەم پرسى شىيخى سەنغان لە كويىھە، بە
دەستى ئاماژەى كرد لەو بەشەئى مزگەوتەكەوە دادەنىشىت. ناو
مزگەوتەكە بە فەرش نەخشىنرابۇو، رۇيىشتىم و كۆمەلىك فەقى

خه‌ریکی ته‌هلهله بوون، له‌وانم پرسی، ثه‌وانیش پیشان گوتم دانیشم
خاتی بینینی شیه و که‌میکی دیکه خوی دیت.

هه‌رچه‌نده ناو مزگه و ته‌که‌ش نه زور گه‌رم بwoo نه فینک، ماندوویتیم
ره‌وییه‌وه. خه‌ریکی چاککردنی کوله‌که‌م بoom پیاویکی نه بالابه‌رز، نه
کورته‌بنه، به جلیکی سپی و عه‌بایه‌کی سپی به‌سهر شانیه‌وه هات.
داریکی دریز به‌دهستیه‌وه بwoo، ریشیکی سپی و سه‌ریکی بی توک، له
پیاوی ناو نیگاره‌کانی باوکم ده‌چوو بیرمه يه‌که مجار نیگارم کیشا،
نیگاری پیاویکی لام جوئه‌رم کیشا. دایکم ده‌یگوت: "رژیک دیت
تuousht ده‌بیت به تuoushi پیاویکی حه‌کیمه‌وه ریچکه‌ی ژیانت
ده‌گوریت." به ده‌رکه‌وتني، سه‌رجه‌م فه‌قییه‌کان هه‌ستانه سه‌ر پی و
منیش هه‌ستا. هات له ته‌نیشت يه‌کیک له کوله‌که‌کانی ناو مزگه و ته‌که
پالی دایه‌وه، ئه‌و فه‌قییه‌ی لیم پرسی شیخ له کوئیه، چرپاندی به
گوئیدا و ئاگه‌داری کردده‌وه ریبواریک لیره‌یه هه‌والی تو ده‌پرسیت.

ته‌ماشایه‌کی کردم و به دهست بانگی کردم بچمه لایه‌وه، چووم و
خوم پی ناساند من کیم. ئه‌ویش دهستیکی خسته سه‌ر شانم و گوتی:
"ئه‌مه میوانه نوییه‌که‌ی منه، شوینیکی بو دابین بکهن. لام‌مرقووه له
نزيکی من ده‌بی. ئه‌م گه‌نجه ده‌بیزن؟ يه‌کیک له بنووسه
خه‌تخرش‌کان، سوود له به‌هره‌ی په‌نجه‌کانی و هربگرن و ئیستا بی‌بین
با نانیک بخوات و دواى عیشا و هره بو هوده‌که‌م کارم پیتە."

له دله‌وه هه‌ستم به خوشیه‌کی زور کرد، ده‌نگی نه‌شئه‌ی به رؤح
دهدا. زور ستاییشی کردم و ریزیکی ته‌وای خسته پالم. له يه‌که‌م
بینینه‌وه به دهست خوم نه‌بوو سه‌رسام بoom پیی، برووا ناکه‌م که‌س
بی‌بینی و به شیوازه ئه‌فسانه‌که‌ی رووخساری سه‌رسام نه‌بیت.
فه‌قییه‌ک هات له‌گه‌لم و نانی پی دام و شوینی حه‌وانه‌وهی خومی
پیشان دام. که ئه‌و جیی هیشتم، تیشووه‌که‌م له لای سه‌رم دانا و
جینووستنه‌که‌ی خوم ریکوپیک کرد.

دوای عیشا به ره و هوده کهی شیخ رویشتم، تهقمه له دهرگه کهی دا،
دهنگی نه هات. ویستم بگه ریمه وه، یه کیک له فه قییه کان گوتی: "بچو
ژوره وه، و لامی تهقی دهرگه ناداته وه."

به هیواشی دهرگه کهی کرد وه، بینیم خه ریکی نویژه. چوومه ژوره وه
وله ته نیشت دهرگه کهی وه دانیشت تاله نویژه کهی بووه وه. بانگی
کردمه سه ره وه و دهستی کرد به ئاموزگاری کردنم: "له وانه یه هه است
به غه ریبی بکهیت، له وانه یه تووشی ته نگ و چه لمه ببیت، له ته مه نی
تودا بuum چه ندین شوینی جیاوازم بینیبوو. ژیانی من گه ران بuo به
دوای حیکمه و پژوهیکی پاکدا. مرؤف خهونی نه بیت، ناتوانیت
چیده استی خوی لهم دونیا یه جی بهیلیت. گوی به قسی که سمه ده و
پشت به خوت بیهسته، تائیستا خهونت نه بعوبیت، باله تیستاوه
خهونت هه بیت. کاری تو به س بنووسی نییه بو من، کاری تو
حیکمه و هرگرتنه لهم ژیانه پر له حیکمه ته. بو ئه وه مه زی باش
بخویت و باش بژیت و باش بپوشیت، بو ئه وه بژی خهونی گه وره
نه بیت و ژیان گه وره تر بکهیت بو مرؤفه کان. لهم ساته وه شاگردی
منی، شاگرده کانی من خه ریکی به پیکردنی ژیان نین، خه ریکی
په نگردنی ژیان. بریا وه ک تو له ته مه نی تودا به هرهی توم هه بایه،
بریا لای که سیکی به ئه زموون دهستم پی کردایه. ئه وهی بو تو
هه لکه و توه بو که م که سه هه لدکه ویت.

تیستا تو له ناو چه قی ئایینه که دایت، له و شوینه دای چی زانا هه یه دینه
ئیره. گه ره نه تواني به ناسینی زانا کان تیشووه کهی خوت پر بکهیت، به
تیشووی خالیه وه ده گه ریته وه مال. تیشووی پر تیشووی که زانینی
تیدا بیت نه ک پاره. پاره ژیانت پیک ده خات، لای خه لکی
خوش ویست ده کات، خوش ویس تییه ک له دله وه نییه و له
گیرفانه وه یه. که سی دارا له بر گیرفانه پر کهی خوش ویسته، زانست
و حیکمه شتیکی ترن. که سی ژیر بویه خوش ویسته، چونکه پهی
باو شستانه ده بات که خه لکی پهی پی نابهن. تو ده تواني کاتیک

گه رایتهوه ماله کهت، تیشوروه کهت پر بیت له پاره، ده تواني به حیکمه تیکی زورهوه بگه ریتهوه، ده شتواني هه ردووکیان و هیچیشان بیت و به خالی بگه ریتهوه. خوت سه رپشک به، به کامیان ده گه ریتهوه؟ تیشوروه کهی من دهرهه می تیدا نییه، حیکمه تی تیدایه. حیکمه ته که م بق ئه م دونیا یه و چاکه کانیشم. بق ئه دونیا. رینوارم لم سه رزه مینه، به ره شوینیک ده چم هه موومان به ره و پروی ده چین. نالیم و هک من بکه، خوت چیت پس باشه بق زیان و که سایه تیت وا بکه. ته نیا ویستم بزانیت، به ده ستھینانی پاره ئاسانتره له به ده ستھینانی زانین. زانست پاره یه و خوشە ویستیشه. پاره ته نیا خوشە ویستیه. ناچار مه به کاریک بکهیت له ناخهوه خوشیت لى نایه بیکهیت. کاریک بکه دهنگه کهی ناخت بانگی کردنی کاره که بکات."

یه که م دیدارم له خزمه تیدا بهم ئاموزگارییانه دهستی پس کرد. له و ماوه که مهدا خه لکیکی زورم ناسی، به شه کهی ئیمه له مزگه وته گه وره که کیشەی زوری له سه ر بwoo، میره کانی حیجاز ناکوک بون له گهل هینانی ریبازی سو فیگه ری بق خاکه که یان. کیشەی زوریان بق شیخ و موریده کان دروست ده کرد، کاتی نویژه کان يه ک که سی خه لکی حیجاز نه یده ویرا بیت له و به شه کهی ئیمه نویژه بکات. چی فهقی و سو فی و مورید و ده رویش بون، خه لکی دهرهوهی حیجاز بون. له وی غه رقانی ته نبوورزه نم ناسی، پیش من به خزمه تی شیخ گه یشتبوو. بقی باس کردم: "میره کان نایانه ویت ئایینه که له ریگه که روحه و بگات به خه لکی، پییان وا یه ریبازی سو فیگه ری ئایین لاواز ده کات. ئایینه که مان به ئایینی به هیزه کان و پیاوه شه رکاره کان و شمشیروه شینه کان ده زان، نایانه ویت بدریته دهست خه لکی میهربان و ناسکه وه. دژایه تییه کی زوری سو فیگه ری ده که ن و به فیتنه فارسە کان و یه مه نییه کانی ده زان. ده لین: 'سو فیگه ری ئه وان دروستیان کرد تا ئایینه که لاواز بکه ن و بیکه نه که رهسته یه کی روحی و گوشە گیر و توران له دونیا. ئایین لم خاکی حیجازه دا روحی تیدا

نییه، ئایین لىرە بەسەر نووکى شمشیرەكانەوەيە،' نابىنى لەم گوشەی مزگەوتە تاکوتەنیا ماوینەتەوە، تەنانەت ئامادە نىن يارمەتىي ئەم گوشەيە بەدەن رۇحانىيەكانى تىدايە. دەشمان بىنىن بە سوکايەتىيەوە تەماشامان دەكەن و تانەمان لى دەدەن.

باھەندىك شىت بۇ باس بکەم تا بزانى لەم خاكى حىجازەدا رۇحى ئایين كوتايى ھاتووە. من ماوهىيەكى زورە لەگەل شىخ دام و لەم شويىنەدام. لەبەر ناوبانگى شىخ نەبىت بە بىانووى چاڭىرىدىنى مزگەوتەكەوە ئەم بەشەي دەپرووخىنن. چەندىن جار موقتىي حىجاز لە گوتارى ھەينىدا ھاوارى كردووە: 'ھىلانەكەيان تىك بەدەن با ئايىنەكەمان لەسەر نووکى شمشيرەكانەوە نەكەۋىتە خوارەوە و بکەۋىتە دەست لوازەكان.' ئەوان خەلک تەنیا فيرى سەردانەواندن و جىتبەجىتكەن سوننەتكان دەكەن، خەلک فير دەكەن ئايىن بەبى شمشير نازىت. دونيايان كردووە بە دوژمنى ئايىنەكە، ئايىنەكەيان خستووته خزمەتى ميرەكان و لەشكەنەكەيان. نايانەۋىت لە ناو ئايىندا بۇ رۇح بگەريت، نايانەۋىت پشت لە ھىز بکەيت و روو بکەيت بېركىرىنەوە و مىھەبانى. بە ئاشكرا پىتىمان دەلىن: "لىرە بىرقۇن نامۇ بە ئايىنەكەمان، ئىرە شويىنى ئىيە و مىھەبانىيەكەتان نىيە. خۇتان و رۇح لوازەكەتان خاكەكەمان جى بەيىلەن، ئىيمە بە شمشير ئايىنەكەمان گەورە كردووە، نامانەۋىت بە مىھەبانى لە دەستى بەدەين. بەبى ھىز ئايىن ھىچ نىيە و دەمرىت."

پەريشان بۇوىن بە دەستىيانەوە، ئىرەيان كردووە بە توورەكەي كۈكۈرىنەوەي پارە و دروستكەرنى مەرۆڤى دېنە. لەسەر ئەركى خۇمان دەزىن، لەسەر ئەركى خۇمان ئەم بەشەي مزگەوتەكە بەرپىوە دەبەيىن. وا نەزانى ھاتووېتە ناو مالى خودا، خودا گەردوون مالەكەيەتى نەك ئەم خاكە پىسە. خودا لەم سەر زەمینە مالى نىيە، مەرۆڤ لە خۇيەوە مالى دروست كردووە و ناوى ناوه مالى خودا. ئىرە ھەموو شويىنەك بىت، مالى خودا نىيە، مالى ميرە بەدەسەلاتەكانە.

لەوانه يه جاران مالى خودا بۇوبىت، ئىستا مالى كۆكىرىدە وەمى سەرەت و سامانى ئەو بەدبەختانه يه، وا دەزانن بىتنە ئىرە لە خورا نزىك دەبنەوە، نازانن لە خزمەتى مىرەكان.

نارەحەت نەبى بە بىننى ئەم شتانە، نەھاتوویتە ناو رېبازىك ئاسان بىت، رېبازى سۆفيگەرى دوژمنەكانى لە دەرەوەي ئايىن نىن، لە ناو ئايىندان. گەورەترين دوژمنى سۆفيگەرى پق و بەكارەيتىنى هىزە. پق خەنچەرىكە ئىستا بە دەستى كەسانىكە وەيە خۆيان بە خاوهنى ئايىنەكە دەزانن. تا مەرقىك دروست دەكەيت پۇحى لا گىرنگ بىت و بە دواى دۆزىنەوەي پۇحدا بىت لە ناو ئايىندا، شمشىر بە دەستە كان هەزاران كەس دروست دەكەن پشت لە پۇح بکەن و شمشىر بگەن بە دەستىانەوە و مەرقايدەتى بە ناوى ئايىنەوە و يېران بکەن. دروستكىدىنى مەرقىك لەبرى خۆدۇزىنەوە شمشىر بگرىت بە دەستەوە، ئاسانتە لە دروستكىدىنى مەرقىك دەست لە شمشىر ھەلگرى و بۇ خۆى بگەپىت. مەرقەكان حەزيان لە كارى ئاسانە، ئەمانىش ئايىنەكە يان بۇ ئاسان كردوون و بکۈزە و كۆ بکەرەوە، بۇوهتە رەوتى ئايىنەكە و خەلكىش بە شويىنيان دەكەون".

تۇوشى سەرسوورمان بۇوم، لاي خۆمان كىشەي وانە دەكەوتە بە زەينم. سەيرە مەملانىكەن لەسەر پق و خۆشەویستى بۇو، لەسەر ئەو بۇ كى دەبىتە خاوهنى ئايىنەكە. مىرەكان و موفتىيەكانىيان ترسىيانلىنىشتبۇو سۆفى و عارفەكان ئايىنەكە لەوان بىسەننەوە و خۆيان بىنە خاوهنى. لە ناو مالى خودادا شەپ بۇو لەسەر كى خاوهنى راستەقىنەي ئايىنەكەيە. ناومىد بۇوم لە دۆخە، نائۇمىد بۇوم لە مەملانىتىيانە. غەریب بۇو لام، كەوتە ناو باسى مەملانىتىكانەوە و باوهەرم بە ھىچ نەما. لە ناخەوە بۇ شتىك دەگەرەم و لە دەرەوە شتىكى لېكە دەبىنرا.

زىيانىكى نارىك و نائاراممان بەرى كرد، پۇرۇانە بىانۇوى جىاجىايان پى دەگرتىن. بىرى مالى خۆمانم دەكرد. غەرقانى لىرە نەبوایە، هەستم

بە نزیکی کەسیک نەدەکرد دلی خۆمی بۆ بکەمەوە. دل لە دەرگەی
دۇزەخ دەچىت، بۆ ھەموو كەس ناکریتەوە. تا بلىنى كورىتكى بىتىدەنگ و
كەم قسە بۇو. خۆى و تەنبۇورەكەيەوە پىتىسىتى نەکردايە دەنگىان
لىنە نەدەھات.

غەرقانى تەنبۇورەن خەلکى شارى تاقەوسانە، باوک و باپىرى
باشتىرين تەنبۇورەنەكانى شارەكە بۇون، لە سەرەدەمى كۆنى
زەردەشتىيەكانەوە كاريان تەنبۇورەنەن بۇوە. كاتى لەدایك دەبىت،
بە خۇشى لەدایكبوونىيەوە ژنان و پياوانى مىللەتەكەيان كۆ دەبنەوە و
دەست دەكەن بە ژەنەن. ئەوان مىللەتىكەن لەگەل لەدایكبوونىياندا
گۈيان بە ئاوازى تەنبۇور دەكىرىتەوە. خۆى گوتەنى: "دەنگى يەكەمى
زىيان لاي ئىمە دەنگى تەنبۇورە."

بۇي باس كردىم و گوتى: "لە سەرەتاي مندالىيمەوە ئاشنای جۇرى
ئاوازەكان بۇوم، ئاشنای ژەنەننى تەنبۇور بۇوم. بېرىۋى ژيانى ئىمە
پېيەستە بە جۇرى جوولانى پەنجەكانمان لە سەر ژىيەكان. كى
باشتىر و خەمگىنتر بژەنەت، باشتىر و ھېمىنتر دەزىت. زىياد نالىم گەر
بلېم ترپەي دلە ئاوازى تەنبۇورە. شەوان مىوانمان دەھات، پاش
كەمەتكى مىواندارىيەكە دەبۇوه ئاهەنگ، ھەر كەسە و لە شوپىنى
خۇيەوە تەنبۇورەكەي دەگرت بە دەستىيەوە و مەستانە دەيىزەند. بە
كەپەكتىكى مەملەتكەتەكەي ئىمەدا تىپەريت و گويت لە ژەنەننى
بەكۆمەل بىت، گومان دەكەي ئەو مالە ئاهەنگىكى تايىھەتى ساز
كىدووھ؛ ئەو سروشتىكى زۇر ئاسايى ناو خىزانەكانمانه.

ئەوھى بىستۇومە لە سەدە كۆنەكانى پەيامبەر زەردەشت، دوو
ھونەرمەندى بەناوبانگى ناو پەرسىتگەكان بىرەويان بەم كارە داوه.
ئايىنى زەردەشتى ئايىنىكە گۇرانى و مۆسقا بىنەمايەكى پتەوى
گەياندىنەتى. ھەلەم نەكىرىدىت سۆفيگەرى گەپانەویه بۆ چەق، ئەم

گه رانه ویه له ئایینه کونه کهی زهرده شت ووه بومان ماوه ته وه و ئەمېز
ریبازى سۆفيگەری جاريکى دىكە به شىوازى خۇي نوپى
كرده ووه ته وه.

باپىرم نوور له گۆرە كەی بىارىت، دەيگوت نەكىسا و بارەباد دوو
هونەرمەندى كۇنى كوردى ناو پەرسىتكە كانى زهرده شت بۇون، بە
خۇيان و تەنبۇورە كەيان و دەفە كەيانه وە، بە خۇيان و دەنگە
خۇشە كەيانه وە، شەوان له ناو پەرسىتكە كان كۆپى بروادارىيان گەرم
كرده وە، زىكرييان كردوه. زىكىرى ئەوكاتىش گوتنەوەي گاتاكان بۇوە
بە ئاوازە وە، ئەو دوو هونەرمەندە كە كۆنترىن هونەرمەندى
كورد زمان، بەبى تەنبۇور و دەف زىكرييان نەكردووە. بۇيە بۇ ئىمە
دەنگى تەنبۇور و دەف دەنگى بروايە، دەنگى رۇحە، ئەو دەنگە يە بە
زمان خۇي ناناسىتىت، بە ئاوازى جوان خۇي دەناسىتىت. فارس

شارى تاقەوسان شارىكى كۇنى كوردىيە، لە سەرددەمى پاشا
كۇنەكانى پارسەكاندا، بە خۇشى شازنە وە كىوي بىستۇون داتاشراوه
و پەيكەری جوان و نەخشى جوانى لە سەر ھەلکەنراوه. بەيانيان كە
خۇر ھەلدىت، يەكم دەنگىك لە شارە كەي ئىمە دەيپىستىت، دەنگى
تەنبۇورە، يەكم شتىكىش دەيپىنى، نىڭارى سەر بەردەكان بەبى پەج
لە شارە كە دەپوانن. گالتەت بەم رۇخسارە من نەيەت، قىزىكى لۇول
و سەمەلىتىكى گەورەم ھەيە، پەيت بکەويتە ناو مىللەتە كەم، پىاوه كانى بۇ
لىك جىا ناكرىتە و زۇربەمان لە يەك دەچىن. قىزى لۇول و سەمەلى
گەورە ناسنامە يەكە جىامان دەكتە وە لە بىگانە كانى ناو شارە كە.
ئىستا چى تەنبۇورزەنلى بەتوانا دەبىنى، سەرچاوه كەيان دەگەپەيتە وە
بۇ مەملەتكە كەي ئىمە. نازانم حىكاىيەتە كە چەند راستە، دەگىرنە وە لە
شارە كەي ئىمە دەيان پەرسىتكە زهرده شتىيە كان ھەبۈو
پەرسىتكە كان بۇونەتە مالىك بۇ دروستىركەن ئاوازى نوى. خۇم
شۇينى زۇرم بىنیوھ، گويم لە ئاوازى زۇر گرتۇوھ، نەمبىنى شۇينىك
نەمبىست ئاوازىك، رەگورپىشە كەي نەگەريتە وە سەر مەملەتكە كەي

من خوم هملناکیشم خلکی ولاطی ئاوازه کام، گوئییه کام به ئاوازى
خراب پیس نه بون. باپیرم نور لە گوره کەی بېرژیت، هەمیشە
دەیگوت: كەسینك گوئییه کانى بە ئاواز و قسەی پاک پەروھرە بکات،
زمان و رەھوشتى جوان و پاک دەبیت. گوى بناگەی بىرکردنەویه،
گویت پیس کرد بە دەنگى خراب و ئاوازى خراب و قسەی خراب،
بىرکردنەوەشت پیس و خراب دەبیت. گوئییه کانى خوتان جوان
پەروھرە بکەن، با ژیانتان جوان بیت.^۱

باپیرم خویندەوارىي نه بون، بە ئەزمۇون شتى واى دەزانى لاي
حەکىمە کانىش دەستت نەدەكەوت. هەمیشە ئاگای لیمان بون،
نەيدەھېشت بچىنه شويىنىك شويىنه کەی لا خراب بوايى، نەيدەھېشت
گوى لە قسە نابەجىيە کان بگرىن. بىرلاي وا بون مەرۆف لە پىتى
چاوه کانىيەرە ناگۇرېت بۇ مەرۆفيتى خراب، پىتى دەگوتىن بە كەيفى
خوتان سەيرى هەمۇو شت بکەن، جوان ناشىرین، باكى بە
چاوه کانمان نەبون. كېشەي لەگەل گوى نەبون، گوئى بە بنەوانى
ئاشوب و چاكە دەزانى. كەسینك نەتوانىت گوئییه کانى فيرى بىستىنى
چاكە بکات، ناشتوانىت چاكە بکات. گوى سەرچاوهى بىرکردنەوەيە.
گویت بە پاکى راھىنا بىرکردنەوەي پاک بەرھەم دەھېنىت، گویشت بە
شتى خراب راھىنا، بىگومان بىرکردنەوە کانىشت پە دەبن لە خراپە و
زمانىشت لەگەلیدا پیس دەبیت.

تا باپیرم مرد، من گەورە بونوم و پېش و دواي خوملى دياربۇو.
دواي باپیرم باوكم بونە پېشىشاندەرم. بۇي گىرامەوە كە ئايىنى
ئىسلام ھاتۇوەتە ناوجە كەي ئىمە، چى تەنبۇور ھەبۇوە لە شارە كەدا
كۈى دەكەنەوە و دەيانسووتىنىن. ئايىنىك بونە پقى لە ئاوازى
خوش، پقى لە دەنگى خوش بونە. بە هاتنى ئايىنە كە سەرددەمېكى تال
و ناخوش لە ناوجە كەمان دەست پى دەكتات. مامۇستاكانى ئاواز بە^۲
ھۇى ليدانى تەنبۇور بە دزىيەوە پەنچە كانيان دەبرەنەوە. حاكمى
شارە كە پىاوىنەكى بە دەھوپىي بىابانى بونە، ژيان لاي شەر و بى ئاواز

بووه. قوناغی تاریکی له شار و مهمله که ته کهی ئىئمە دریزه دەكىشىت،
تا سۆفيگەری سەر ھەلددات. سەرھەلدانى سۆفيگەری دەرگەيەك
و والا دەكەت بۇ دەركە و تەنەوهى ئاوازەكان.

تەنبۇورزەنەكان و دەفرەنەكانى شارى تاوقەوسان، بۇ
زىندىووكردنەوهى رۆحە كۆنەكە خۆيان دەكەن بە مالى سۆفيگەریدا
جارىكى دىكە سەرلەنوى بە بۇنەي سۆفيگەرېيەوه ئاوازەكان
دەھىتنەوه ناوهوه و شار بە گورانىيەكان ئاوهدان دەبىتەوه.

سەرهەتاي کاركىدم شەوان دەچۈومە مالى بارقۇنەكانى شار، بە ھەقى
چەند دەرھەمېك تەنبۇورم دەژەنى. سالانىك بەم جۆرە كارەكەي
خۆم درىزه دايە. لە سالانەدا شەۋىنک لە مالى بارقۇنیك لە سووجىكى
حەوشەكە تەنبۇورم دەژەنى و ئەوانىش كەيف و سەفایان دەكىر،
چاوم بە كچىكى ئەسمەرى بالابەرزى قىزكورت كەوت. بىننى كچەكە
دلەى بىر، ئاگام لە خۆم نەما چى دەژەنم. چاوهكەنام چەقىبۇونە سەر
گۇنای كچە و پەنجەكانىش خەريکى ژەنин بۇون. تومەز لەم مەستى
و سەرسامىيەى من و لە ئاوازە تازانەي دەيانژەنم، سەرنجى
میوانەكانم بۇ لاي خۆم راكىشاوه و ھەموويان تەماشام دەكەن.
منىش بى ئاگا لەوان تەماشاي كچە دەكەم. باوكى كچە بە حالى منى
زانىبۇو، كاتىكم زانى زرمەى بناگويم هات و تەنبۇورەكە لە دەستم
بەر بۇوهوه. بە ھۆش خۆم هاتمەوه، باوكى كچەم بىنى لە بەردەممدا
تەنبۇورزەنى خواروو شار، سەيرى كچى پياويكى بەرىزى سەرووى
شار دەكەيت؟ كارى تو نىيە دل بىدەي بە كەس، كارى تو ئەوهىي ئاواز
بژەنى بۇ دلەكان. بايى دەرھەمه كان ئاوازى خۇت بژەنە و بېرۇ
قووتىك نانى پى بخۇ بىرسى. بانگ نەكراوى بۇ ئىرە تەماشاي
كەرامەتمان بکەيت و عىشقبازىيمان بۇ بکەيت، بانگكراوى كەمېك
چىزمان پى بىدەيت دوور بکەويىنهوه لە ژىنە جەنجالەي ھەرجى و
پەرچىي وەك تو تىكىيان داوه."

دەرھەمەكانى فرى دايە باوهشىمه وە و بە ناشيرىنىيەكە وە پشتى ملى
گرتم و هەۋوان پىم پىتىدەكەنин، تا بەردەرگەكە بىردىمى و پالىكى پىتوه
نام و كىرمىيە دەرھەمە و تەنبۇورەكەي بە شوينمدا فرى دا. لە و
شەۋەدا بەس دلەم نەشكا، خۇشم و تەنبۇورەكەش شكاين. شكانەكەم
لە چەندىن لاوه بۇو. دەرھەمە كان لە ناو دەستمدا بۇون و تەنبۇورە
شكارەكەش بەسەر شانمە وە. نەمتوانى بەم حالە وە بچەمە وە مال، ملى
پىگەم گرت و بە ناو شاردا كەوتىم گەران. درەنگانىك خۆم لە
بەرددەم خانەقايدەك بىنى، چۈومە ژۇور ئەم شىيخى سەنغانە لە
ناوه راستى حەوشەكە دانىشتبوو، چاوى پىم كەوت، دەستى بەرز
كىرده و بانگى كىرمىم. بەرھەم لای چۈوم و لە پالىدا دانىشتم، دەستى
كىرده ملم و لە خۆمە وە دەستىم ماج كرد.

لىپىسىم: "ناوت چىيە؟" ناوى خۆم پى دا. زانى شتىكەم بەسەر
ماقۇوه، گوتى: "حالىت باش ديار نىيە، ھەرچى پۇوى داوه با پۇو
بدات. گەر ئازاريان دابىت ئازارەكە بىكە بە ئاگىر دانىك لە ناختىدا
شويىنىكى پى رووناك و گەرم بکەرھەم. گەر دلىان شكانىبىت، دواى
دلشكان ژيان باشتىر لېتىھە ديارە و كەمتر دەتowanىت فىلتلى بىكەت.
چىيان پى كردوویت لە ناو خۆتىدا بىھىلە وە، مەرۇف لە خۆشىيەكانى
ژيان ئەزمۇون وەرنەگرىت، لە ناخۆشىيەكان ئەزمۇون وەردەگرىت.
كەسىكش لەم دونايىدا دلى نەشكابىت، يان ئە و كەسە گەمزەيە، يان
بەرده. دل بەبى شكان ژيان جى ناھىلىت. گۈرستانەكان پېن لە مەرۇفە
دلشكاوهەكان. يەكىكىم پى بلى دلى نەشكابىت و بىتوانىت شتىكى گەورە
بىكەت. كارە مەزىنەكان لە مەرۇفە دلشكاوهەكانە وە دەست پى دەكەن.
دلت بشكتىت و ھۆشىيار بىتىھە وە لە بىرپە حەمىي مەرۇف باشتىرە، لە دلىكى
شاغ و بە گەمزەيە تىيە وە بىزىت."

بە قىسەكانى كەمنى سوکنايىم هات. لە و شەۋە وە بىريارم دا جاريىكى تر
نەچەمە مالى بارقونەكان، بىريارم دا لە مالى بارقونەكانە وە بگوازىمە وە بۇ
ناو خانەقاكان. كورپىكى دلشكاو بۇوم، لە مالى خوداپىتداوھەكانە وە

کو استبوو مه وه بق ماله هزاره کهی خودا. دایکوباوکم پیشان خوش
بوو بپیاری وام داوه، باوکم دهیگوت: "تهنبوور و دهف بو
پاکردن وهی پوچه نه ک بق هلتہ کاندنی سه رشانه کان. که سینک گوی
له ته نبوور بگریت، له بری پوچی شانه کانی بجولین، که سینکه پوچی
تیدا نه ماوه. بؤیه هه میشه له شوینیک ته نبوور بژنه پوچی تیدا بین
نه ک ئاره زوو.

شیخی سه نغان پیبور بیوو، داوای کرد بچمه خزمه تی و له کلی
سه فهه بکه م. زوری پی خوش بیوو له گه لی بم و منیش هه رووه ها.
پیاویکیش له ساته خوش و ناخوش کاندا که یفی به گوینکتنه ل
ته نبوور. خزمه تکاری ده که م و ئاوازیشی بق ده ژهنم. له دواي
دلشکانه که مه وه تا ئیستا له گه لیدام، چهندین شوینم بینیو، فیری زور
شتی کردووم. له با پیرم زیاتر بیووه بق من. گه رچی هیشتا ل
شکاوه که م ئازاری هه يه، ئاخ له دهست برينى کون، تا مردن ساریز
نایت. پیاویکی بارقونی بیکه لکی رق دلیکی داماوى شکاند، ئه م دلهی
والى کرد له ته واوی ژیانمدا هه است به ئازار بکه م.

باوکم له با ووبابیرانه وه بیستبووی، میژووی ته نبوور زور کونه.
که س به باشی نازانیت له چ سه رده میک دروست بیووه، گورانکاری
به سه شیوه يدا هاتووه، ئه وهی پوونه نزیکه ۲۰۰۰ سال پیش
زایین ئه م ئامیزه کاری پی کراوه. له کارنامه ای پارسه کونه کانیشدا
باس کراوه، مه لبەندی ته نبوور ژه نینه که لای ئیمه يه له ناوجه هی
تاقه وسان. ئیمه ش ده ستمان پیوه گرتووه و بیووه ته به شینک ل
ژیانمان."

شەوی مانگىرانەكە

دەرەمەكانى بىرد بۇ مووسىتى باجىگەر و گەپايدە، رەنگى تىك چۈوبۇو. رەنگە زەردەكەي و چىنچىن عارەقى سەرەچاوى و قىسە نائاسايىه كانى خستمە كومانەوە لە مالەدا شتىكىيانلى كىرىتتى. سى شەو و سى رۆز بىھقىشى كرد و بە لۆكە ئاومان دەكىد بە دەممەوە. حەكىمەكان لە هاتوقچۇدا بۇون، كەسيان سەرى لە دەردەكەي دەرنەدەكىد. ئاخىرى حەكىمى گەورە بە تۈورەبۇونەوە رەچەتەكانى خۆى پېچايەوە و رۇيىشتى، لە بەردىرگە بەسەر خۆيدا زال بۇو و لايەكى كردىوە و پەنجەي راوهشاند بۇ من و غەرقانى كە چىتر بانگى نەكەينەوە تا خۆى دىتەوە هوش: "پاستى هيچى نىيە و دەردەدارە، تاي نىيە و عارەق دەكتات، لەرزى نىيە و دەستەكانى چياچىا بۇون وەك يەخ. كورەكان نەخۆشەكەتان دەردەكەي يان لە ناو دلىدایە يان خەيالەكانىدا. تا نەيەتەوە هوش و نەكەويىتە قىسە كەس ناتوانىت چارەي بکات، جا تکام وايە هيلاكم مەكەن." ئەم قسانەي فرى دا و تۈوند دەركەكەي بە شوين خۆيدا داخست و رۇيىشت.

من و غەرقانى بىتەسەلات و نەزان لە دەردەكەي، بە دىيارىيەوە نەماشاي يەكتىرمان دەكىد. ھۆلى نويژخويىنەكانىش گرمەي دەھات، فەقى و مورىدەكان و مەلا بەيجۇورى كەوتبوونە رۆزى خۆيان.

یه کیان دهیگوت ده رمانخوارد کراوه، یه کیان دهیگوت له وانه یه
 شهیتانی ناو به رازه کان زه فه ری پی هینابیت و چووبیته کیانیه وه.
 ملا به یجوری ش دهستی به رز ده کرده وه بق ناسمان و دهینه راند:
 "تا ئیره قبولمان کرد، ئیتر قبوقلی ناکهین. ئه م دراوسن بیبرواه
 ئاگری له مالی خودایه به رداوه. گه ر تاقیکردن وه بیت هزار جار
 تاقی کراینه وه، گه ر بیغیره تی بیت بیغیره نین. شیخ بمری ناهیلم
 مووسنی هننسه یه ک بذات. ئه و روحه پیسنه ده رده هینم و
 دهینیرمه وه بق لای خودا. ئه ری موسلمانان کهی ئه ونه بیغیره
 بون قبولیان کردووه کافریک ئازاریان بذات! کوا ئاینه کهی جاران
 له سه ر شمشیره کانه وه بریسکهی دههات! کوا سه رده می ناردنی
 کافران بق لای خودا! کوا ئه و ئاینه کهی که س نه یده ویرا له به رده می
 سه ر به رز بکاته وه! شهرم نیمه دهسته و دامان دابنیشین گاوریک ب
 ئاره زووی خوی یاری به موسلمانان بکات؟ به راستی شهرمه بز
 ئیمه."

به دیار کپی و بیدنه نگی شیخ وه گویمان له و هه رده و گوره شه
 بزو له هولی نویژخوینانه وه دههات. ده ترسام له م شاره بیکه س
 بمنینه وه شیخ له دهست بدهین. هه ستکردن به لاوازی و
 دهسته پاچه بی له به رده میدا ئازاری ده دام. رو خساره خه ماویه کهی
 غه رقانی یش هیندهی دیکه په ریشانی کر دبووم، تا زیاتر له و
 خه مگینیهی ورد بومایه ته وه، زیاتر نائومید ده بووم. دهستی شیخ
 ده گوشی و ده مم برده بن اگویی و پیم گوت: "تو لیره باوکی ئیمهی"
 تو لیره سیبه ری ئیمهی، ناکری ئاوا زوو جیمان بھیلی. چی بزوی
 داوه قسه یه ک ناکهی؟ زور زووه بق رؤیشتني تو، کاری زورت ماوه
 بیکهی، جاری مه رق. تکا ده که م هه سته وه، ئیستا له م کاته دا جیمان
 بھیلی، جیهیشتنه که ت ئاز او ویه کی گه وره به رپا ده کات. خوت گویت لئی
 نیمه له دیو چی ده لین! بیانوو ده گرن رقه کهی ناخیان بزو و ته ئاگر و

دهیانه ویت به بونه‌ی تقووه شوینیکی پی بسووتین. ده هسته وه
نکایه، هسته وه." چهندم راوه‌شاند جووله‌ی لیوه نههات.

جیره‌ی دهرگه‌که هات، پقدانی پقمى خوی کرد به ژووردا و دواى
خوی دهرگه‌که‌ی داخست. یه‌کسه‌ر رپوی کرده غه‌رقانی و گوتی:
"هسته ته‌نبوره‌که‌ت بهینه داوه‌که‌م دوزیوه‌ته‌وه. گویم لی بو
جاریکیان گوتت: که شیخ بیتاقه‌ت و بیت‌هوسه‌له دهبوو، یان کاتی
ماندوو و خه‌مگین دهبوو، داوای دهکرد ته‌نبوری بق بژه‌نم، تا ئارام
بیت‌هوه." ئیستاش هه‌مان حاله‌ته، دهوای ده‌ردی ته‌نبوره‌که‌یه. خیراکه
بیهینه و بیژه‌نه".

غه‌رقانی ته‌نبوره‌که‌ی هینا، خستیه باوه‌شیه‌وه و که په‌نجه‌ی نا به
تاره‌کانیدا شیخ راچله‌کی، دهستی کرد به ژه‌نین. تا زیاتر بیژه‌نیایه
زیاتر جوولانه‌وه‌کانی زورتر دهبوون. له گه‌رمه‌ی ژه‌نیندا چاوه‌کانی
کرانه‌وه، ئافقیک رپوی تیکردنیه‌وه. چاوه ته‌ر و لاوازه‌کانی تیکه‌ل
به ئوازی ته‌نبوره‌که و فرمیسکه‌کانی ئیمه بwoo. له خوشیدا له‌گه‌ل
پقدانی پقمى به چاوی پر له فرمیسکه‌وه پیتده‌که‌نین و دهستان
گرتبوو به ده‌مامنه‌وه. له نیوان پیکه‌نین و گریاندا هه‌ردووکیمان تیکه‌ل
کردبwoo. سه‌رمان بق غه‌رقانی راده‌وه‌شاند، بیژه‌نه دهی، بیژه‌نه.
دهنگی ته‌نبوره‌که‌ی پرحی به خه‌بر ده‌هینایه‌وه. مه‌وه‌سته،
بارده‌وام به له ژه‌نین براکه‌م. ئه‌ویش شیتانه سه‌ری با دهدا و په‌نجه
باریک و دریزه‌کانی به‌سه‌ر تاره‌کانه‌وه ده‌جوولان و هوده‌که پر ببwoo
له ئواز.

دهنگی شیخ هات. ته‌ماشای یه‌ک به‌یه‌کمانی ده‌کرد و قسه‌ی کرد.
وتسی: بیژه‌نه له خه‌وه‌که‌م راتچله‌کانم، بیژه‌نه با به‌ئاگا بیتمه‌وه.
ده‌ستمکرده ملى و ماچیکی روخساره عاره‌قاوییه‌که‌یم کرد. به
ته‌واوی هاته‌وه هوش خوی. له حه‌شم‌هه‌تدا به‌دهم پیکه‌نینه‌وه رامکرده
لوره‌وه و بق هوده‌ی نویژخوینه‌کان. هاوارم به‌سه‌ریانداکرد که‌س
ئازار مه‌دهن، هه‌ره‌شله له‌که‌س مه‌کهن، به ئاگا هاته‌وه. به جاریک

هورژمیان بۆ هۆدەکە برد. دلنیابوون له بهئاگا هاتنهوهی
دهسته یەکیان کەیفیان پیتەھات و دەسته یەکی تریان، نیگەران بوون.
بهئاگا هاتنهوه کەی ئاوه دانی خسته ناو دلى من، هیواشیک ھەستا و
بەرهو حەوزى حەوشەکە رۆیشت، دەستنويزىکی شوشت و هاتنهوه
هۆدەکە، نويزىکی خویند و ئەمرى کرد جگە لە من کەس لە دەورى
نەمینیت. کاتى چۆل بwoo، داواى کرد كەلوپەلى نووسینەکە ئامادە بکەم
بە پەلە شتەکانم ئامادە کرد، ئىنجا گوتى: "دەردى من لای حەکىمەكان
نیيە، لای فريشته یەکە. فريشته ناو خەونەکەمم دى. زمانم لال بىت
گەر درق بکەم، خۆى بwoo. دەبى خودا بۆيە منى هيتابىتە ئەم شارە،
ئەوی تىدا ببىنم. خەونەکەی من ئەمە بwoo. خودايە پەنام بە تو، چەندىن
سالە ويلى دواى رووناکىيەكم، رووناکىيەكم بىنى، بە بىنېنى فيكرو
ھۆشم نەما و هاتمهوه بۆ ناو خۆم. خودايە ھەرگىز پووم له شوين
نەكردووه، ھەميشە پووم له دلم کردووه، چونکە زانىومە تو له دلمى
نەک له شوينىك. ئىستاش پوو له دلم دەكەمەوه، دەمەويت بە باشى بۇ
تو بگەرىم. دلى من شوينىكى بچووکە و كەسىكى گەورەي تىدايە.
خودايَا يارمەتىم بده میوانىك هاتووه دەيەويت لە تەنيشت تۆوه بىت
لەو شوينە بچووکەدا، نە بۆم دەكىت دوورى بخەمەوه، نە دەشمەويت
شويتى تۆ بگرىتەوه. يارمەتىم بده خودايَا، فريشته گەی خۆم بىنى
ئارام نەما و ھېزم تىدا نەما. ئەوهى من بىنیم بەھېزترىن کەس
بىبىنیت، لە بەردەمیدا لاواز دەبىت."

وەستا بووم و تەماشام دەكىد، قسەكان لە هيى ئەو نەدەچوون
پەنجهى خسته سەر تيانووسەکەوه و گوتى: "غەزنهوان، ئا لىرەدا
بنووسە، چىت پى دەلىم بىنۈسىم. دەزانم قورسە لات، دەزانم
تىناگەيت كويىم دېشىت، پۆژىك دېت ھەمووتان تىدەگەن دەنگەكەي
ناخى من، دەنگى راستەقىنەي مەرقە، تىدەگەن ئەو ئاوازەي لە
وشەكانى مندايە، ئاوازى ئاوه دانكردنەوهى دلە ويرانەكان دە
جوانكردى دۇنيا يە. گومانم نىيە ھەمووتان پۆژىك دېت تىدەگەن لەم

سەرزەمینە چىم چاندووھ و چىم بۇ ئىتوھ جى ھېشتووھ. بىنوسە
غەزنهوان، بىنوسە... لەتەونبۇوهكەی خۆم دۆزىيەوھ. بەنەفرەت بىم،
تاساتى مردىم دەست لە لەتەي خۆم وەربىدەم. ژيان تەنیا ئەو
كەمەي جوانە، كەسىك دەدۆزىيەتەوھ ھەست دەكەي ئەو كەسە
لەتەونبۇوهكەي خۆتە. هەموومان لەتىكى خۆمانمان لى ون بۇوھ،
لەتەونبۇوهكەمان لاي كەسىكە دەبىت بگەپتىن ئەو كەسە بەدۆزىنەوھ
تاخۇمانى پىن كامىل بکەينەوھ. دۆزىنەوھى ئەو لەتە، كوفرە دەستى لى
ھەلبىرىت. دۆزىنەوھى كەسىك كە بەشىكە لە خۆمان، دۆزىنەوھى
خودى خۆمانە. بىروا ئەمەيە، بتوانى خۆت بە تەواوەتى بەدۆزىتەوھ.
كشت دونيا لۆمەم بکەن، پشت لە ئاگايىھى ناخىم ناكەم. لە عىشقا
بىروا نەدۆزىتەوھ، لە ھىچ شىتىكى دىكەدا نايدۆزىتەوھ. وا من دەبىمە
پىيوارى عىشقىكى سەخت، ئەوھى ناتوانىت بەرگەي ئازارى عىشق
بگرىت، بە شويىندا نەيەت. عىشق رىگەيەكى پانوبەرىن نىيە،
پىچوپەنایە. عاشقىش راوجىي بالىندهكان نىيە، راوجىي جوانىيەكانە."

خۆم نەگرت، لىيم پرسى

- جەنابى شىيخ مەبەستت چىيە؟

- پۇونە كورم، پۇونە؛ لەتە ونبۇوهكەي خۆم دۆزىيەوھ. لەتە
ونبۇوهكەم لە مالى مۇوسىتى باجڭرە!

- عەجايب! يانى چى؟

- يانى فريشتهى ناو خەونەكانم لەوييە، ئەو فريشتهىي دەھاتە
خەونم و دەيىكىرم بە حەكىمى دەردەكان، لە مالەيە و خۆمى
دەردەدار كردووھ.

- ناشى مەبەستت كچەكەي مۇوسىتى باجڭر بىت؟

- بەلى كورم، مەبەستم ئەوھ.

- دەي جەنابى شىيخ، تو بەم تەمەنەوھ، بەم ويقارەوھ ھەتە لە لاي
پىاوانى ئايىن، بىشەرمى نەبىت لە رووتدا، چۈن دەبى شتى وا بلىيت!

ئەمەن تو دەیلیت لە چاو تەمەن و كەسايەتىت و ئايىنپەرۇرىت
كوفىنەكى كەورەيە.

- تو جارى تىناگەي غەزەن وانى بنووس، جارى تىناگەيت. نە تو
تىندەگەيت و نە ئەوانەش كە گوييان لەم دەردە دەبىت.

- چى بلىم جەنابى شىخ، شەرم دەكەم، دەتهۋىت چى بکەيت؟

- دەكەومە شوين خەونەكەم، لە خاکى حىجازەوە خەونىك ھىنامى بۇ
ئىرە، خاوهن خەونەكە ئىستا دراوسىيمە، قابىلە پشتى تىبکەم. ئاگرىك
لە ناخىدا داگىرساوه، حەيفە خاموش بېيت. حىكمەتىك لەم خەونەدابى:
يان دەمكاتە پياوىيڭ بۇ ئەبەد نەمرم و بمىنەمە، يان دەمكەن
بىرۇادارىك دلەكان ئاوهدان بکەمەوە.

- ببورە جەنابى شىخ، زۇرپۇويى نەبىت، ناشىت عاشق بۇوېت؟!

- عىشق گەر دۆزىنەوە لەتەونبۇوەكەي خۇت بىت، بەلى عاشق
عىشق پۇوناڭىرىنەوە ناخى خۇت بىت، بەلى عاشق. عىشق
گەيشتن بىت بە بىرۋايى راستەقىنە، دىسان عاشق. تو مەندالى كورم، تو
نازانى چەند سالە بە دواى كردىنەوە گرىيەكى كويىدا دەگەرىم
بىكەمەوە، ئىستا كردىنەوە گرىيەكەم دۆزىيەتەوە، ئىستا دەزانم لە
كويى خەونەكەدام و بەرھو كوى دەچم.

- ئەى خەلک چى دەلىن؟ ئەى پياوانى ئايىنى چى دەلىن بەم حالى
تو بىزانى؟

- چى دەلىن با بىلەن، ھەميشە خەلک شتىك دەدۆزەوە تا قسە
لەسەر بکەن. كەسىك بىرۋايى ناسىبىت هىچ نالىت، كەسىك شت دەلىت
بىرۋايى نەناسىبىت. عىشق دۆزىنەوە لەتەونبۇوەكەي خۇت و
ونكىرىنى شتە بچۈوكەكانى دونىا يە. كەسىك نەتوانىت پشت لە خەلک
ولە دونىا بىكەن، چۈن دەتوانىت باوهش بە عىشقا بىكەن. عىشق
لوتكەي بىرۋايە.

بىندەنگ بۇوم، قسەم بۇ نەما، چەندە مىشكى خۆم دەگوشى قسە كانىم
بۇ وەرنەدەگىرا. كەمى وەستام، چاوهرى بۇوم شتىك بلى، نېگوت

ئام جاره من لەبرى ئەو عارەقەم دەكىرد، لە دلى خۆمدا دەگەمۇت، بۇ
ۋايلىنى هات! دەبىن كچى ئەو باجىگەرە چ سىحرىيکى لى كردىت. بەم
تەمنەن وە باسکەرنى عىشق، بەخوا شورەيىھە! وەك بلىتىت كۈي لە
زەردىشەكانى دلەم بۇوبىت، سەرى بەرز كردىوھ و گوتى:

- كۈرم عىشق كارى بە تەمنەن وە نىيە، كارى بە جوانى و ناشىرىينى
نىيە، ئاڭرىيکە لە ناختىدا ھەلدەكتا تەنيا ئەو كەسە دەتوانىت ئەو ئاڭرى
خاموش بىكەت، كە خۆى داي گىرساندۇوھ. گەمزە كەسىكە بىھەۋىت
ئاڭرىكەن ناخى بکۈژىتتەوھ. تەماشاي تەمن و پۇخسارم مەكە،
تەماشاي بپرواكانم بکە. عەشق لە ناو بپرواكاندای نەك لە ناو تەمندا.
من بەرھو ئەو پۇوناكىيە دەچم، لە پېشتمەوھ چىيان گوت گەردىيان
ئازاد بىتت. مەرقۇقىك نەتowanى لە بەر خاترى عەشقەكەن ناخى،
كەسايەتى و ناوابانگى خۆى تىك بشكىتتىت، نابىت باسى عەشق بىكەت.
عەشق ئەو نىيە كەسىك بەدقۇزىتەوھ، پۇوناكىيەك بەدقۇزىتەوھ و بلىيى
ئەوەتا دۆزىمەوھ. عەشق ئەوھىيە بىتوانى لە پىناويدا گشت شتىك
لەدەست بىدەيت و ئەو بەدەست بەھىتت. مەرجىش نىيە پىتى بگەيت،
بەدەستەتىنان بەيەكگەيشتن نىيە، فروانكەرنى پۇوناكىي ئاڭرىيەكە.
نامىيىنى چۈن دەگەشىمەوھ! ئەو دلخۆشى و پۇوناكىيە لەسەر زمان
و پۇخسارم دەيىيىنى، كلېپە ئاڭرىكەن ناخمە.

- يانى ئايىن و دونياش؟

- بەلى ئايىن و دونياش. بەس بپروا نا، چونكە بپروا خۆى عەشقە.
بەرگەي قىسەكانىم نەكىرد و ھەستا، چۈومە دەرھوھ، چاوم گىرا بۇ
بۇزدانى پۇمى، لە ناو فەقىيەكان نەبۇو. ھەوالىيم پرسى، گوتىيان لە
دەرھوھىيە. رۇيىشتمە دەرھوھ لە گۇشەيەك دانىش تبۇو، بەرھو لاي
چۈوم، بە خەفەتەوھ دانىشتىم. لىتى پرسىم: "شىيخ چۈنە؟ باشتىر بۇوە؟"
بە نىكەرانىيەوھ وەلامم داوه:

- و هلا براکه م باش نییه، قسه‌ی عه‌جیب و غه‌ریب دهکات، لیتی تیناگه
بو وای لى هاتووه! سه‌رم گیژ بووه، قسه‌ی وا دهکات مندالیش
نایکات!

- قسه‌ی وهک چی؟

- باسی عیشق و برووا و ئهو شتانه.

- پوونتر باسی بکه...

- پوونتری ناویت. بهینی خومان بیت، عاشقی کچه‌ی باجگر بووه!

- واي خودايه! ئورتىنه؟! چەند شتىكى جوانه! ئاي كه جوانه! به دلمه!
ھەر لە خۆى دىت عاشق بیت. بىھىنە بەرچاوت پىرەپياويكى ژير،
نوورانى، سەرورىش سېپى و بروادار لە كوتايى تەمەنى عاشق بیت
چەند جوان دەردەچىت!

- چى جوانه؟ جوانى لە چىدايىه؟

- كەمىك ژير بە، هەزاران حىكايەتمان هەيە، سۆفييە گەورەكان،
عارفە مەزنه كان، لە كوتايى تەمەنیاندا عىشقەكەی ناخى خويان
دەدۇزنه وە، ئەویش يەكىكە لهوان. هەقى خوييەتى، ديارە ئورتىنه ھىنده
جوان و نوورانىيە، عەشقى لە دلى ئەودا بىنيوەتەوە.

- باشه با وا دابىتىن ئاوايە كە تو باسی دەكەي، ئەي خەلک چى دەلتىن؟
- خەلک زمانى ناوهستىت. باشترين شت بکەي خەلک قسەی خۆى
دهکات. گوئ بگە براکەم، خەلک بەس زمانى هەيە، زمانىش بە من و
تو ناوهستىت. گوئ لە خەلک مەگرە، گوئ لە دەنگە بگە لە ناختەوە
دىت. كى نالىت كچه‌ی باجگر لاي شىخ برووا نىيە؟ كى نالىت ئەو بە
شون نەينىيەكدا ناگەرىت؟ كى نالىت بە راستى عىشقىكى ئىلاھى
بووهتە مىوانى؟

- خۆشى واي دەگوت، دەيگوت: لەتە بروايە ونبۇوهكەي خۆم
دۇزىوەتەوە.

- ته اووه خويه‌تى. ئەو شستانه به قورسى و هرمەگرە، لەگەلى دەرقىين،
بازانىن كوتايىه كەى دەمانگە يەنىتە كوى. وانهى ليتوه فير دەبىن. ئەمە
وانه يە وان، بەھ، بەھ، ج وانه يە كە!

- ئاخ له توش، هەموو شت به وانه وەردەگرىت. كەمىك بىر لە
حېاوحورمەتى ئەو پىرە بەدېختە بکەوه.

- بە خوا مندالى! بەلى هەموو شت لە ژياندا وانه يە. پاشان
حېاوحورمەتى مەرف لاي خودايە، لاي خەلک نىيە. خەلک چىيە تا
حېاوحورمەتت بۇ دروست بکات.

- ئەمەلا بېجۈرۈ و تاقىمە كەى چى؟

- ئەوان بە كەيفى خويان دەكەونە نەفرەتكىردىن لىيى. جا چىيە، با
يىكەن. كارى من و تو گەرانە بە شوين پاستىيە كەدا. توش دەستى لى
بەر بەھىت من دەستى لى بەر نادەم، بە نيازم هەقىقەتە كە بىيىم. ئەو
حىكاياتانەتى لە ناو كتىبەكاندا خويىندۇومنەتە و نەتىننې كىان تىدا بۇوە،
نەتىننې كە بە باشى نادۇززىتە وە. بۇ ئەمەيان خۆم دەچەمە ناو
حىكاياتە كە وە تا نەتىننې كە بىيىم و بىدۇززە وە.

- برام پۇدان، دلەم باش نالىت، دەى لەم هەموو كچە جوانەتى ناو
موسلىمانان، بۇ كچى باجگرىيىك؟! بۇچى لەم تەمەنەدا شتىكى وائى
بەسەر دىت؟! بە خودا دلەم باش نالىت، ئاشۇوو بىيىك پۇو دەدات.

- بروات هەبىت غەزنه وان، بروات هەبىت. لە دەمى كەس مەترسە،
خەمى قىسى خەلکت نەبىت. گوى لەو هەقىقەتە بىگە كە لە ناو خوتدا
دەنگ دەداتە وە. گوى لەم و لەو مەگرە، هەستە خۇت روخاندوھ
بەسەر يەكدا، غەرقانى م بۇ بانگ بکە كارم پىتىيەتى.

- بۇ چىتە؟

- لە تۇر بىرۇ بانگى بکە، ئەوسا دەزانى.
غەرقانى م بانگ كەد، دەستى هەردووكمانى گرت و بەرھو دەرھوھ
بىرىنى. لە سوچىك، لە ژىر سىيەرى درەختى، لە باخە كە دايىنىشاندىن.
دەستى كەد بە ئامۇڭكارىكىرىدىنما:

- باش گوی بگرن، هرچی پوو ده دات پشت له شیخ نه کمن. گهر عاشق بوبیت حتمه ن پوو له عه شقکهی ده کات. عاشق بونه کمی بهیان کرد که س نا ئه مانهی خانه قاکه ده بنه دوزمنی، دونیایه ک تومهت و تانهی ده خنه پال. ئیوه ده میکه له پالیدا خوشیتان بینیوه و خواردووتانه و خه توون، لمه ولا ئازاریک هاته به ریتان لاواز مه بن و به رگهی بگرن. چاوه بری خراپترین شت بکمن، نامه ردی بؤ ئه وهی جی ده هیلت.

- تو ده مانتر سیتنی؟

- نا نا، ناتانتر سینم، برواداری راسته قینه له کاته ناخوشکاندا بروای راسته قینه ده رده که ویت، هاوردی و یاری راسته قینه ش له ناخوشیدا ده رده که ون. ئیمه هاوردی و هاوده می شیخین، به کورت و پوختی بیخه مه سه دلتان، به ره دوزه خیش بروات من پشتی تیناکم. دوزه خیکم پی خوشکه له گهل پیاویکی ژیردا به مرجیک نه چمه ناو به هه شتیکه وه له گهل پیاویکی گه مژه دا. برووا بکمن ئه مانه گه مژه ن، گه مژه یی چیه؟ هر ئه وهیه ژیانت لئی ده کات به دوزه خ. له به هه شتیشدا گه مژه ت له گه لدا بیت به هه شتیش لئی ده کاته دوزه خ.

- برآکم تو زور سهیری! ئه مه چ هه قی به برووا و بیبروایه وه هه یه؟ چ هه قی به سه رئم شتانه وه هه یه که تو باسی ده که یت؟

- با هه قی هه یه، من ماوه یه کی که مه ده ناسم، له وانه یه له ئیوه باشتربینا سم. خوی ده خاته ناو تاقیکردن وه یه کی سه خته وه، ئه و ویلی دوای بروایه که، برواکهی له ناو که سیکدا دوزیوه ته وه. شه پری بؤ ده کات و چاوه بروانیش ده کریت خوشی له ده ست بدات بؤی. گرنگ ئیمهین بتوانین ته نیای نه کهین. خوت باسی خهونه که یت کرد، کوتا جار خوی به ته نیا له سه ر لو تکهی کیوه که ماوه ته وه. دهی ده بی لانیکم ئیمهی له ده رو بین، بتوانین وا بکهین هه ستکردنی به ته نیاییه که نه بینته همی سوووتانی یه کجاره کی. با بینه هاوده می، پیاوه ئایینیه کان پشنی تیده کهن و ته نیای ده کهن، خو ئیمه پیاوی ئایینی نین، شاگردین، بذ

خُزمان بکه بنه دوژمنی کاریکی جوان؟ براکانم به خودا من ئەم کارەم
زۇر پى جوانە.

جا چارەنۇوسى وا بىت، چارەنۇوسى بە ئىمە ناگۇردىت.
ئای كە لاوازى براکەم، تۆ ھېچ مەكە و لەگەل من و غەرقانى
بىينەوە و شتەكان بنووسە و حەقت نەبىت. دلىيام خۇشى باش
دەزانىت دەستى خستووه تەناو پشکويەك، دەستىشى لى ھەلناڭرىت.
مەبەستى من ئەوھىيە لەم ساتەوە دەبىنە ھاودەم و پشتوبەنائى، چىمان
بىنى راستىيەكە بە خەلک دەلىيەن و دەينۇوسىنەوە. ناھىلەن بە دلى
نەيارەكان بىت، بەلىنەم پى بىدەن پشتى يەكتىر بەر نادەين و پىكەوە
دەمېتىنەوە. دەى بەلىنەم پى بىدەن، دەى براکانم!
ھەرسىكمان دەستىمان خستە ناو دەستى يەكتىر و بەلىنەمان دا تا
دواھەناسە بە شوين راستىي چىرۇكەكەوە بىن.

نيوهشەويىكى درەنگ غەرقانى لە خەو خەبەرى هيپىنام، شىيخ كارى
پىنمە. بە لەشىكى قورسەوە خۆم پىتچايەوە و بە نياز بۈوم بچم بۇ
ھۇدەكەي. بىنیم قىتوونچ دەستىك جلى شىرىيى پۇشىوە و لە
ھەوشەكە چاوهەرىم دەكەت. بە دەست ئامازەيى كرد دواي بکەوم،
دواي كەوتىم و خۇى كرد بە باخەكەي مووسىيى باجگردا و بەرھو
نزيكى دەرگەي مالەكەي چوو. چەند ھەنگاوىك دوور لە دەرگەي
مالەكەيان دانىشت. مىشىكەن خەرىك بۇو بىتەقىت، گوتىم: "شىيخ چىيە؟ بۇ
وادەكەي؟ نيوھشەوە و خەوتۇون، كەي وەختى ئەوھىيە بىتىتە ئىزە؟"
شويىنى خۇى لە بندرەختىك خۇش كرد و تەخت بۇى پالكەوت،
ئاگادارى كردىمەوە تا چىل رۇزى دىكە لىرە دەبىت. لەو چىل رۇزەدا لە¹
خودا و بۇوناكىيەكەي ناخى دەپارپىتەوە يارمەتى بىدات. تکاي زۇرمۇ
كىرىد، ئەم کارەي كارىكى نابەجىتىه و كەسايەتىي لە كەدار دەكەت،
كەلکى نەبۇو. من گوتىم و ئەو گوئى نەگرت. تەنبا ئەوھى

گوت، جارجار شتیکی بُو ببهین بیخوات و ویسته کانی بُو بنووسمه وه.
گه رکچهی مووسنی رازی بُو ئه وه باش و رازی نه بُو دهست ل
هنهنگاوه کانی خوی هلنگریت. ناچار له شوینه که جیم هیشت و
که رامه وه. تا مه لابانگدان خهوم لى نه که وته وه، له پال حهوزه ک
دانیشتبووم، وختی نویز مقومقی دیارنه مانی شیخ که وته ناو
موریده کانه وه. به پودانم گوت: "چووه ته به رمالی مووسنی! قوری
کوی بکهین به سه رماند!" که چی زهرده خنه نه یه کی کرد و به
پیکه نینه وه رووی کرده مورید و فهقینه کان دهست به نویز کردنی
خویان بکهن و مهلا به یجوری پیشنویزی بکات، چونکه شیخ ل
سه فه ری بروادایه.

ناچار شانیم گرت و به نیگه رانیه وه شانیم راته کاند:

- ئاخرا برراکهم، ئه مهی تو دهیلیت وا نییه، ئه مشه و نه زانن سبھی
ده زانن. که زانییان چ خاکیک بکهین به سه ر خوماند! سه فه ری بروای
چی و حالی چی، له به رده رگه کچه یه و شیت و شهیدای بُو وه و
چلهی بُو ده کیشیت.

- خاکی ناوی، زانییان هندی قسهی ناخوش ده کهن و ده برتیه وه.
شیخ قیبلهی گوریو، (بهم قسهیهی خوی دایه قاقای پیکه نین) پینت
ناخوش نه بیت قیبلهی خوی گوریو. که جوانه بهو پیریه وه ئاوا
دهستی داوه تی! ئئی برا قسم به خودا بهم گهنجیهی خوم بویربی
ئه وه ناکه م بچمه به رده رگه مالی کچیک، سهیریشی بکه م، نه ک پنی
بلیم عاشقتم. ئهی ئافه رین ئه وه یه عاشق!

حالی من باش نه بُو، له تیکشکانی که سایه تی و ویقاره که ده ترسام
دهمه و چیشستانگان تؤپه ل تؤپه ل مورید و فهقینه کانم ده بینی
چرپه چرپیان ده کرد، ده مزانی ده رده که چییه، خوم له گیلی دا. تومه ز
به یانی مووسنی دیته ده ره وه، شیخ ده بینی له به رده رگه کهی. لینی
ده پرسیت: "خیره قوربان؟ چی ده که لیره؟" ئه ویش له وه لاما
ده لیت: "هاتووم بُو دووناکی دله که م." سه ره تا مووسنی تیناگات و

دهست دهکات به گالته کردن پی. کاتی تییده گهیه نیت به چ مه به ستیک
به رده رگه کهی گرت ووه، کلهی ده بیت. ئیتر چی به زمانیدا بیته
خواره وه نایگیریته وه: "جوان ده رقینه وه! ئه وه مان مابوو پیری
ئاخوشه! تو کهی له ته منه نی کچی منی، بو ناچی به لای بروا که ته وه!
ئیستا شارت لى پر ده کم! خلک وايان ده زانی هاتووی بروات
هیناوه بو شاره که. من له یه کم ساته وه ده مزانی بو شتیکیت که
هاتوویت. بو نایهی له گهلم بتهم بو مالی ژنه چیز فروشہ کان؟ له وی
ئاره زووہ کانت دا بمرکینیت وه و بگه پیت وه بو ناو گوشہ گیرییه کهی
خوت." چی قسےی به رز و نزم بوو پیی گوتبوو. چاویشی به هر
که سیک که وتبوو چیز فکی داوا کهی شیخی بو گیزابوو وه. ههندیک
بروایان پی کردبwoo، ههندیکی دی بروایان پی نه کردبwoo. بو
دلنیابوون، ئوانهی بروایان پی نه کردبwoo، چووبوونه به رده رگه
مالی، ته ماشا ده کهن راسته. تکا و پارانه وهی زوریان لى کردبwoo
دهست له کارهی هلبگریت و بو ته منه نی ئه و ناشیت. شیخ له
وهلامدا گوتبووی: "ته نیا یه ک جار مانگ له په نجه ره که وه ده ربکه ویت
و بیینی، به سه بو ئه وهی تا مردن یاده و هرییه کی جوانت له گه ل مانگ
هه بیت. بچن به سه ر کاری خوتانه وه، کاری من دانیشتنه به دیار
دھرکه وتنی جوانییه که وه ئه م شاره پووناک بکاته وه."

بینه و به رده یه کی زور که وته ناو خلکی موسلمانی شاره که وه،
که سانیک به شیت و له خوکوپراو باسیا نده کرد، که سانیکیش به
خله لفا. پودانی پومی لى ده ربھینه، که س به باشه باسی نده کرد.
چندین پوژ و شهو له وی هه لنه ستایه وه. که نان و خورما یه کم بو
برد، دلم بوی ده سووتا. که چی زور که ی خوش ده رده که وت، باکی به و
قسنه نه بیو له سه ری ده یکه ن. ناچار شه وان دره نگ سه ره لی ده دا،
ده ترسام پی بزانن و به ر نه فره ته کهیان بکهوم. سه رده م سه رده می
ملا بی جووری بوو، خوی با ده دا و به ده نگه گر و ناخوشہ کهی
دھیکوت: "نه مگوت کورینه، سه ره تا نه مگوت به ریشه سپییه کهی

ههلمه خله له تین؟ نه مگوت برواله پوخساری نابینم؟ نه مگوت که سی
 لواز بروای لوازه؟ يه کی نه توانی هیزه کهی ناخی په روهرده بکات،
 يه کی نه توانی رقی له بیپروا ببیتهوه، ناشتوانی لهم ئایینه کی ئیمه دا
 جیگهی ببیتهوه، فه رموون به چاوی خوتان بیبیمن، بهم ٹاخنی
 ته منه وه له باتی پووکردن خودا، پووی کرد ووهه کچیکی گاور.
 کهس نه چیت به لایدا، با بۆخوی له پال به رازه کاندا بژیت. ئیستا
 ئه وندە شەيتانی گاوره کان چوونه ته ناو گیانی، به ئاوی که وسەریش
 پاک نابیتهوه. خودا لامان دا لهم جوره مرؤیانه. به دهست من بینت
 چی لواز هئیه وەک بامییه په وقنگی دەکەم. زھوی شوینی لوازه کان
 نییه. ئایینه کی ئیمه بیزانیاییه به لوازی بلاو دەبیتهوه، دەستی بۇ
 شمشیر نەدەبرد. نه مگوت موسىلما نینه، ئەم پیاوه لوازه بەکەلکى
 دینه کەی ئیمه نایهت."

قسە کانی وی، له قسەی هەموو کەس ناخوشتر بۇون. من و
 غەرقانی داماوش سەری خۆمان كز كردىبوو و جووکە لە
 دەممەنە وە نەدەھات. هەفتە يەک بەم شىۋەيە تىپەپى، له ناو شار بۇو
 بە حىكايات، شىيخ بەردىرىگەی مالى مۇوسى بەر نادات. گەنجە
 قوشىمە کان بۇ خوشى خۆيان، دەھاتن بەو ناوهدا تىنەپەپىن، بە
 ھۇوهۇ و ھاوارىرىن دەيانقىرەند: "جەنابى شىيخ نەکەی دلى ئۆرتىنە
 بېی بۇ خوت، رەنچى ئیمه بە خەسار نەدەی. دەمىنە چاوه رانى دە
 ناسكە کەی دەکەين. تو يەک جار پوخسارىت بىنى حالت تى كچوو"
 ئەی دەبى ئەوهى چەند جاريڭ دىبىتى چى بەسەر ھاتىت! "ئازارى
 زمانە درېزه کەی خەلک لەسەر دەلم كەورەتر دەبۇو، گەيشتمە
 بىپروا يەک ھەول دان بۇ پاشگەز بۇونە وە خۆمان دووکردنە. تازە
 چارەنۇوسى من لەو بەينە دايە، دەبى گوئى له هەر دەرە لا بىگرم، تا
 بىزانم ئەم كەشتىيە لەنگەرگرتووە كەی دەکەوېتەوه ناو ئاوه کە و
 بەرو كوى دەپروات.

شوهکی سه ریکم لی دا، مشتی خورما و مووچه یه ک نام بُو برد.
 خورما و نانه که م له بهرده می دانا. پرسی: "که لوپه لی نووسینت پییه؟"
 باهله و هلامم دایه وه. گوتی بنووسه. به نابه دلیه وه که لوپه له کانم
 لورهینا و نووسیم: "هر که سیک بُو پیرق زکردنی خوی شوین برووا
 کوئینت، برووا نادو زیته وه. هر که سیک بُو جوانکردنی خوی ده می
 هر بکات له ناوی خودا، بهر جوانی ناکه ویت. هر که سیک له قسمی
 خلاک برستیت ناگات به هیچ. خودا له ناو جوانیه کاندایه، من بهره و
 رووی که سیک چووم، یه کیک له و جوانیانه یه که له خودا نزیکم
 ده کانه وه. کوره که م با تو له وه تیبگه، من شیت و شهیدای
 لشولاری ئه و کچه نیم، من شیت و شهیدای ئه و پووناکیه م له
 ناخدا و له رو خساریدا دهدره و شیته وه. ئه وهی من ده بیینم، هر
 کاس بیینیت ژیانی بُو له دهست ده دات. پووناکیه که م رووناکی
 ناوین و بروایه. ئه م کچه به ناوی فریشته یه که وه چهندین ساله دیته
 خوم، چهند جار هاتبیت شتیکی فیر کردووم. ئه و فریشته یه پیم
 والبو له ئاسمانه وه دیت، له م مالهی بهرده مماندایه. راستیه که تاله،
 چی بکم فریشته که م من کچی مووسیی با جگره. بهس کرده وه کانی
 خزی نیشانه که سایه تی خوین، مافی به کرده وه کانی باوکیه وه نییه.
 شاوی بردنی ده رهه مه کان کتوپر په کچه که م لا دا و نیگایه کی بُو
 کردم، به نیگاکه م سه رتاپای گیانم که وته له رزین. ویستی پیم بلیت
 من فریشته ناو خهونه کانتم، له وانه شه خوشی ئاگه دار بیت چون
 هاتووهه خهونم و فیری کردووم. جا کورم تو لیم تیبگه، بینووسه وه
 من خله فاو نیم، ویلی دوای پووناکیه که م جگه له خوم که می تر
 نایینیت. عاشقبوونی من بُو کچه کی با جگر، سه رتاپای بیر و هوشی
 بردوم." لیسانه وه که می تیگه یشت و سوکناییم بُو هات، ئه م پیاوه بُو شتیک
 ده گری په یوهندیی به بیر کردن وهی ئیمه وه نییه. شته کانم بُو نووسی
 و کرامه و دسر جینه که می خوم. شه بهق به ده نگه ده نگی

لیسانه وه که می تیگه یشت و سوکناییم بُو هات، ئه م پیاوه بُو شتیک
 ده گری په یوهندیی به بیر کردن وهی ئیمه وه نییه. شته کانم بُو نووسی
 و کرامه و دسر جینه که می خوم. شه بهق به ده نگه ده نگی

"ئەستەغفiroلا" و "تۆبە خودایە لامان بىدەيت" خەبەرم بىووهەر
كاتىكىم زانى قەوماوه.

مووسىنى فىلباز نەخشەرى بۇ داناوه، بە ئۇرتىنەى كچى گوتۇوھ بېچۈ
بۇ لاي شىخ، ئەم پىنج مەرجەى بۇ دابنى، بە بى جىبەجىنەرنى ئەم
پىنج مەرجە ئامادە نىيە پىشوازىي بىكەت. كچە ھەولى دابۇو باوکى
ئەو كارەى پى نەكەت، بە زۆر پىيى كىردىبوو. من دوايى راستىنى ئەم
باسەم زانى، ئەويش لە تارىكە شەودا چووبۇوھ بەردەمى و
بەزمانىكى لالەوه، مەرجە كانى خستبۇوھ بەردەمى. نەشىھىشتىبوو
پوخسارى بىيىت و لەترسى باوکى لە پاشتىيەوھ خۆى مەلاس دابۇو
نەيۈرەبابۇو راستىي چىرۇكە كەى پى بلېت. مەرجە كانىش ئەمانە بۇون:
يەكەم: سوتاندن و پەرپەركەرنى قورئان.
دووھەم: دەستەلگەرن لە ئايىن.

سيھەم: مەيخواردىنەوھ و كردىنەوھى مەيخانەيەك.

چوارەم: خزمەتكەرنى مووسىتى باجگە.

پىنچەم: خواردىنى گوشتى بەراز.

شىخ جە لە مەرجى يەكەم ھەمۇو مەرجە كانى قبۇول كىردىبوو
گوتۇووى: "چ مەرجىك تايىھەت بىت بە خۆم و كەسايەتى خزم
قبۇولمە. مەرجى يەكەم بۇيە قبۇول نىيە و جىبەجىي ناكەم، نامەۋىت
دەست بۇ شتىك بېم ئازارى خەلک بىدات. دەست بۇ شتىك دەبەم
ئازارەكەى بەر خۆم بکەۋىت. مەرجى يەكەم مەرجى ئازاردانى خەلک،
ئەوھ كارى من نىيە، مولىكى منىش نىيە. واز لە مەرجى يەكەم بەھىن د
شتىكىم پى مەكەن لەبرى خۆم ئازارى خەلکى بىدات. ئەوھى لى لابدەن
باقيەكەى راپازىم."

دەرويىش و فەقى و مورىدەكان شىيت ببۇون، ئاگەر لە چاويان دەبارى
لە حەوشەكەدا وەك شىرى بىرىندار دەياننەراند. يەكىك دەيگۈت:
"قەسەم بە خودا ئىتىوھ خەوتلىق، ئىتىوھ ئاگاتان لە هىچ نەبۇو، بەم
چاوانەى خۆم بىنیم ئەمشەو مانگ گىرا. گىرانەكەى مانگ ھى

لهئاین و هرگه رانی شیخ بیوو. توبه خودایا! "ئیتر ئاوا همراهیه که و گیای سه رکتیویکی ده خوارد. سه رم ژانی ده کرد بهو هه لایه، تازه کار له کار ترازابیوو.

مووسیتی با جگر داواکه شیخی قبول کرد بیوو، رازی بیوو دهست له قورئان نه دات و چوار مه رجه که دیکه جیبیه جی بکات. به رگه نه گرت، جه ساره تم دایه بهر خوم بچمه لای و دوو قسے دلی خومی بیو بکه. له ناو ژاوه ژاوه قه ره بالغی ناو خانه قاکه گویی خوم که ر کرد و هاتمه ده ره وه. خه به رم له وه نه بیوو پقدانی پرمی به دوامه وهی، به ره مه نزله که شیخ رویشتم. له شوینی خوی نه بیوو، بی ئه وهی شه رم بکه به هاوار کردن بانگم کرد، وهلامی نه داوه. به نیاز بیووم جاریکی دیکه بانگی بکه، پقدان دهمی گرتم: "وس به کوره، بق شیت و هار بیویت! جاری هیچی نه کردووه، جاری هیچ نه بیستووه. کی نالی به نیازی تاقیکردن وهی ئیمه نییه." دهستیم له سه رم ده مم لا دا:

- ده واز بینه! ده مه وی بیدوزمه وه و چی له دلمدایه هه لی برپیژم. به ئاشکرا سوکایه تیمان پی ده کهن، نه خهوم ماوه نه خوراک. ئه مه که هی حالهی ئیمه تیداین! سه رشوری ناو خه لک بیوین و ئه ویش به کیفی خوی چی پی خوش دهیکات به بی گویدانه ئیمه. له ژیانمدا هیندهی ئه م ماوهیه تانه و ته شه رم لی نه دراوه. ئه و نانه ناخوم به بنووسی پهیدای ده که م و سوکایه تیم پی بکریت.

- باشه برام، ئه و تا له لای ئاخووری به رازه کانه وه، جوان سهیری بکه با شیتتر بیت. دهی سهیری بکه، نابینی پیشکهی گیا ده دات به به رازه کان. ئه ها باش ورد ببه وه لیی، پیشگه گیا کان ده بینی به دهستیه وه؟ قه پوزی به رازه کان ده بینی له دهسته کانی ئالاون؟

راستی ده کرد، وای خودایا! بیووه ته شوانی به رازه کان. ئه ک خودا له ناو ده مت بدا مووسی! بقچی وا بهو پیاوه ده کات! چاوم چووه ته وقی سه رم، هه ناسه م ته نگ بیوو، له جی خوم پهق وه ستام. خیرا خیرا

ته ماشایه کی ئەو و تە ماشایه کی پۇدانم دەکرد و بەبى ئەوهى بتوانم زمانم بگرم، دەمگوت:

- خۆ خۆيەتى! ئەوه خۆيەتى! ئەوه بۇوه بە شوانى بەرازەكان!

- بەلى، خۆيەتى. تو نەھاتبۇويت زووخاوى خۆتى پى هەلپىزىت، دە فەرمۇو بېرىزە.

بەرەو پۇوی چووم، نە سەلام كرد و نە ماندوبۇونم پرسى. وەك بلىتىت هىچ پۇوی نەداوه، تە ماشایه کى كرد و خەريکى پىدانى رېشكە گىا بۇو بە بەرازەكان. ئەوهندە بە ھەستەوه بەرازەكانى دەلاۋاندەوه، دەتكوت باوکىتكەوه و دلى مندالەكانى دەداتەوه. ماوهىك لەۋى وەستام و پاشان پرسى:

- چىيە غەزنهوان؟ كوا سەلام، كوا كەلام؟

- جا قوربان سەلام و كەلامت بۇ ئىيمە هيشتەوه؟ تو ھىچت لە مەنچەلەكە نەھىشتەوه، بۇوی بە شوانى بەرازان. گۇتمان عاشقى كچىك بۇويت و لەبەر خاترى چاوه كالەكانى لە ئايىن وەرگەپاى. بەس نەمانگوت بىبىتە عاشقى بەرازان و مەيخۇران! ئەوانەمى دەيىيستم راستن؟

- ھەمووی راستن. بۇ مەگەر بەراز چىيەتى؟ گياندارىك نىيە لە گياندارەكانى سەر زەوی؟ بۇ تو وا دەزانى خوداپەرسى بەس لە سوچى مزگەوت و خانەقاكان دەكرىت؟ تىزكىرىنى گياندارىكى بىسى، چ جياوازىيەكى ھەيە لە پاكىرىدەوهى پۇھىكى پىس؟ رېزگرتى گياندارىكى بىزمان و رېزگرتى مەۋھىتىكى بىزمان جياوازىي ھەيە؟

- قوربان ئەمانە بىانۇون بۇ خۆت، تو پشتت لە ئايىنەكەت كردووه بۇ كچىك. خەريکى بىانۇوهەنەوهى تا ھەلەكەت جوان بکەيت. بىانۇو مەھىتەوه، نەمبىنیوھ و نەمبىستووه كەسىك زۆربەى تەمەنی لە پىناو خودا بىرىتتە سەر و لە كوتايىه كەيدا پشت لە ئايىنەكەي بکات لەبەر كچىك.

- غەزنهوان قسە كانت لە قسەي رقلىدەكان دەچىت، من پشتىم لە ئايىن كردووه نەك بېروا. چەند جار ئامۇزگارىم كردى ئايىن لە بېروا

جیا بکه رهوه. بؤ گهیشتن به خودا، مرؤف پیویستی به بپروايه نه ک
ئایین. بهبی ئایین ده تواني نزیک بیتهوه له خودا، بهبی بپروا ناتوانی.
پیانو ناهیتمهوه، عیشقه کهی من تاقیکردنەوهی منه. من رووناکی
خۆم دوزیوه تهوه و ئیوهش کهی فی خوتانه. عاشق بووم به کچیکهوه
و ئه و کچه بۇمن بپروايه.

ئهی که سایه تیت؟ ئهی ئه م رسوايیه چى؟

- هیشتا تینه گهیشتولویت کورم، که سیک لە پیناو بەرزکردنەوهی
که سایه تی خۆی خودا پەرسنیت بکات، ئه و کەسە ده توانيت ماوهیه ک
که سایه تی بە دەست بھینیت، بەس ناتوانیت خودا بە دەست بھینیت.
خودا کاری بە دل و روحه، کاری بە کیش و که سایه تی نییه. عیشقیک
نه توانيت تیکت بشکینی، نه توانيت پسوات بکات، عیشق نییه. ھەموو
کاسە مەزنه کان بە راستی عاشق بۇون، شەرمیان نەکردوه باسى
پسوابونی خویان بکەن. عیشق لە سەردەمی خویدا پسوات دەکات
ولە سەردەمی پاش خوتدا مەزنت دەکات. عاشق باکى بە پسوابون
نییه، باکى بە سووتان نییه. باکى بە مەرگیش نییه، عیشق ئاگریکە کە
دایگرسا، ناکوژیتەوه تا نەتكات بە خۆلەمیش. پقلە دلە کان چى دەلین؟
جا چى نالىن قوربان! بەو ئاسانیيە دەستت لى ھەلناگرن، لە پال تۇدا
ئازارى ئیمەش دەدەن. دەترسم شەویک بە خەنجهر ھەلبکوتتە
سەرمان. تانەو تەشەريان گیانمانى ھەنجن ھەنجن کردووه. بە تانە و
تەشەريشەوه بۇھستن سوپاسگوزارىن.

- نا، مەترسە. دەمیکە بۇ چەوریيەک دەگەرپىن نانە کەی خويانى
تىچەقىنن، ئەوەتا من چەوریيەکەم بۇ دروست كردون، با بىزانىن تا
کوئى دەپرات. كىشەيان لە گەل منه نەك ئیوه. خۆم پىم خوشە نانە کەم
بۇ چەور كردوون.

سەوربان شاريان پەركردووه له باسى تۆ، مووسى خودانەناس،
سەررى زمان و بىنى زمانى گىترانەوهى چىرۇكى تۆيە، ھەقە تەمبىتى
بىكىن، ھەقە بىيەستىننин.

- نا غەزناوان، دەست لە تورەبۇونەكانت بىشۇ. مۇوسى چىي پى خۆشە با وا بىكەت. رېقىلەدەكاني ناو خانەقاڭەش ھەرۋا. ئارام بەرەوە و بىرۋا بەم رېشە سېپىيە من بىكە. لەۋەتەي ھۆشم بە خۇم ھاتووەتەوە، تائەم چىركەساتەي بۇ تو دەدۋىم، زەپرەيەك بىرۋا لە دلما كال نەبۇوەتەوە. دەمەيەك دەركم بە ونبۇونى لەتىكى خۇم كىرىبوو، لەتەكەم دۆزىيەوە؛ بەرەو كەمالى عىشق و بىرۋا دەچم. ئەمشەو وەرە بۇ لام، كەلوپەلەكانيشت بەھىنە. دەمەويىت ھەندىك شتم بۇ بنووسىتەوە. من مەيگىرم يان مەيخۇر، زاھىدى گۈشەنىشىنى خانەقا بىم يان شوانى بەرازان، ئەو بىرۋادارەم سەرجمەن رېكەكاني ژيانم ئەزمۇون دەكەم تا بگەمە كەمالى خۇم. نارەحەت مەبە، گۈى لە ھەموو كەس بىگە، چى قىسى جوان بۇو وەرى بىگە و چى قىسىيەكىش خrap و ناشىرین بۇو، لە خۇتى دوور بخەوە. گۈيەكانت بىكە بە بىئىن، قىسىكان باش بىيىزە، جا جوانەكانيان ھەلبىچنە. بىرۇ بە دىيار كارەكانتەوە، من كارم ھەيە، دەبى بەرازەكان تىر بىكەم، دە بىرۇ باوکەكەم.

ھەموو جارىيەك كە دەمبىنى دەتكوت نزام بەسەردا خويىنزاوە، ساردسارد دەبۈمىھە. لازەلاز ھاتمەوە لای پۇدان، ئەويىش بەعادەتەكاني خۇى كۆلى سەرى خستە سەرم. دەست و دلم نەدەھات بچەمەوە بۇ خانەقاڭە، بە پىاسە تا نزىك بازارەكە رېيىشتىن. من بە بىتەنگ و پۇدانە فيلبازىش پېر لە قىسە، بە مەيلى خۇى گالتەي پى كىردىم: "باشت كرد غەزناوانى برام، باشت كرد. تو زۇر داماوى، زۇر زۇو بىرۋا بە شتەكان دەكەيت. ھونەرى گوينگىتنى لاوازە، ناتوانى قىسە پاك بىكەيت جا ھەلى بىگرىت. بە كالى قىسىكە قووت دەدەي. كورپى باش كى خودا پىتى دەدات بىيىتە بنووسى شىيغى سەنغان! كەرىيەك بە كەرى خۇى مانگىك لەگەلەيدا بىت دەبىتە حەكيم، كەچى جەنابت تا بىت گۈيەكانت درېيىزتر دەبن. ئەرە تۈزىيەك چاۋ و گويت پاك بىكەرەوە، كەمى دەست بىگە بەسەر ھەستە خوشباورەكەتدا، بۇ

ناتوانی ناخی مرؤفه کان له سه ر زمانیان ببینی. نازانم بُو گهوره نایبیت،
تو گهوره نایبیت و همه میشه مندالیت. هه لچونه کانیشت که فی بیعه قلیی
پیوه‌یه، میهره بانییه که شت پره له گه مژه‌یی. ساده‌ییه که ت په یوه‌ندیی به
پیرکردنه وه قوولیته وه نییه، په یوه‌ندیی به بیٹاگاییته وه یه،
دلسوزییه که ت له دلسوزی کویله‌یه ک ده چیت بُو بارونه کریاره که‌ی.
روله تا که‌ی پیت بلیم عاقل به، بیزار بیوم لهم هه لچوون و
"داجونه‌ی تو."

ئویش گالتھی خوی پی کردم و ناچاری کردم به توره‌ییه وه پیی
بلیم:

- توش باشت نییه توزیک ده مت دابخه‌ی؟!
- نا، باشت نییه. پیویسته زیارتت پی بلیم، له بھر تومه. ئه و په بری یان
شیخ دهرت دهکات و ده بیته دهسته مهلا به یجوری، یان برووا به
کھس ناکهیت و ده که‌ویته شوین دوزینه وهی هه قیقه ته که. برآکه م
گرتني هه قیقه ت گرتني ره شووهی ئه سپ نییه، دوزینه وهی هه قیقه
لوزینه وهی سکه‌یه کی کون نییه، چون عیشق پیاوی خوی ده ویت،
هه قیقه تیش عهقلی خوی ده ویت. به دبه خت تا که‌ی لهم نیوانه دا هاتوچو
دهکهیت و ده می برووا به مبهر دهکهیت و ده می برووا به و بھر. مه گھر
قہول نه بیو پیکه‌وھ به شوین راستیه که بکه‌وین؟ هیشتا له یه کھم
ھنگاودایه خوت کردووه به کیشە له نیوان دوو لاکه دا. فه قییه ک و
موریدیکی به سته زمان دوو ئایه تی به زور پیی له بهر کراوه، چی
ده زانیت له سه ر عیشق و ئایین تا برووا به قسە کانی بکه‌یت، بوجی
سرکونه‌ی شیخ دهکهیت، که‌ی له ته مه نی تودایه به و زمانه زبره و
بره و پیوی بوهستیت. شه رم له خوت بکه، ئه مه خوش ویستی نییه،
هه لچوون نیکی گه مژانه‌یه.

سنا من وا نیم، من شیخم خوش ده ویت و کاره که‌ی ئه زیه تم ده دات.
ئازاریکی زور که و تو ووته ناو ناخم، نامه وی به و جوره بی ئیستا
دیسینم.

- خەمى شىخەت نەبىت، خۇى دەزانى خەرىكى چىيە. خەمى پارايى
 خۆت بخۇ. ناشكرىت رىيگە يەك پىيچەوانەى ويستى خەلک بىت، بە هەلە
 سەير بكرىت. بىر قىيەت كۈنەكان بخويىنەوە، رىيگەي عىشق و
 رىيگەي ھەقىقەت، لە سەردەمى پوودانياندا بەردىوام نەفرەتىانلى
 كراوه. عىشق دەرچوونە لە دابەكان، دەرچوونە لە سنورەكان،
 كۆمەلگە و ئايىنه كان ھەزاران پاسەوانيان ھەيە، ئەركى ئەو
 پاسەوانانەى كۆمەلگە و ئايىنه كان ئەوھەي دېزى دەرچوونە كان بن.
 عىشقىنى لەوھى شىيخى سەنغان، دەستى لە ئايىن ھەلگرتۇوە و
 پرووى لە رووناکى ناخى خۇى و بىر قىيەت كەردىووه، حەتمەن لاي
 پاسەوانانەكانى دابەكانى كۆمەلگە جىيگەي نەفرەتە و ھاواريانلى
 ھەلدەستىت.

- باشە، بەسە، بوجىستە، با لە ژىر ئەو درەختە بشۇوويەك بىدەين،
 ھىلاك بۈوم. تۇو سەرى خۆت بىتەنگ بە، مىشكەم خېرى دىت. با
 ساتى بىر بىكمەوە، با ساتى تەنیا تەماشى دىمەنەكان بىكمە و
 پەنگەكانم بۇ روون بېيتەوە. دۆخەكە واى لى كردووم تەنانەت پەنگى
 نىڭارەكانى باوكىشىم نايەتەوە ياد. من بۇ ئەم دۆخانە دروست
 نەكراوم، بەرگەي ئەم شەپۇلە توندانەى ژيان ناگىرم. ژيانى من بە
 پەنگ و پىتى جوان دەورە درابۇو، ئىستا بە دەيان كەسى ناجۇر
 دەورە دراوە. بوجىستە با بىرىيەك لە خۆم بىكمەوە. ھەست بە
 پىسبۇونى رۇحىم دەكەم. تا زىاتر مەرۇقى زۇر بىناسى، زىاتر رۇحت
 پىس دەبىت.

لە بندرەختىك شانمان دادابو، مەندالىكى قشتى لەوز و قسە شىرن
 ھاتە لامان. لىتى پرسىن كاممان ناومان غەزىنەوانە، منىش بە
 شىوازىكى مەندالانە پەنجەم بەرز كردىووه. مەندالەكە پرووى تىكىردم و
 گوتى: "باجى تىنا منى ناردۇو بە شوين تودا بىتبەم بۇ مالى خۆيان."

هه والیکی غهرب بیو لامان، تینا خانم چ ئیشی بے منه؟ له و رۆژهوهی
لە خانه فاکه دامان بە شوو، نەمبىنیووه تەوه. هەستاین پیکەوه كەوتینه
شونى مەندالەكە، پیشمان كەوت و چەند گەرەكىكى پىچاوبىچى پى
كردىن. له بەرده رگەيەكى بچووكى شين وەستا و له دەرگەكەي دا
تینا خانم دەرگەكەي كردەوه و فەرمۇوی لى كردىن و ئىتمەش خۆمان
كىد بە مالدا. دوو جام دۆى بۆ هيتناین، ويستى چايەكىش لى بنىت،
نەمانھىشت. لەگەلمان دانىشت و پرسىارى كرد ئاسايىھەمۇو شت
بلىت، سەرمان بۆ لەقاند و فەرمۇومان كرد بە دلى خۆى قسە بکات،
ئويش بە شەرمەوه كەوتە باسکردن:

- راستىيەكەي من تا ماوم مەمنۇونى شىيخم، كە حىكايەتەكەيم بىست
خۆم بۆ نەگىرا. منىش و ئىۋەش لە شوينى ئەو بىن هەمان شت
دەكىن. سەرىكەم لە ئۇرتىنەدا، زۆر شتى بۆ باس كردم. پىش
باسكىرنى شتەكان خۆشتەرە ئەوه بلىم، ئەو بېرە پارەيەقەرزاري
مۇوسى بۇوىن و منى لەبرى لاي خۆى ھىشتىبووه و ئىۋە بۇتان
برد تا منى لى وەربىرنەوه، لە ناو توورەكەيەكدا بۇو ئۇرتىنە
بەخشىيەوه بە من و ئاگەدارىشى كردىمەوه لاي كەس باسى نەكەم،
نابا باوکى پىيى بزانىت. پاشان شتى سەير سەيرى بۆ باس كردم و
سەرم لە شتەكان دەرنەچىت.

شتى وەك چى؟

- ئۇوهى بەسەر شىيخدا دىت باوکىيەتى نەك ئەو، ئەو زۆر رىزى
شىخى لە لايە و نايشارىتەوه شىيخ لە ناو دلىيەتى. خۆى دەلى پىاوى
ناو خەونەكانمە، گوايە پىشتر چەندىن جار بە هەمان جلوپەرگى
سېپىيەوه شىيخ ھاتووه تە خەونى. كاتى دەرھەمەكان دەبات بۇ
سەندنەوهى من، كتوپر چاوى پى دەكەويت دەبىنى هەمان كەسى ناو
خەونەكانىيەتى. پەچەكەي لا دەدات و نىگايەكى تىدەگرىت. ويستوپەتى
بزانى تەنبا ئەم خەون بەوه دەبىنىت، يان ئەويش خەون بەمەوه
دەبىنىت. لادانى پەچەكەي سەر ropyi بۇ فريودانى نەبۇوه، بۇ

خوئاشکارا کردنی بوروه. لە خەونە کانیدا شیخ فریشته يەك بوروه شتى باشى فېر كردووه. ئىستا رۆزانه بە دزى باوکىيە وە لە سووجىكى پەنجهەرە شىنەكە وە تە ماشاي دەكەت. كچىكى بپوادارە، كرددە وە کانى باوکى بە دل نىيە، دەسەلاتى نىيە بە سەر باوکىدا، ناچار بە هيمنى و بىدەنگى و خۆشاردىنە وە لە دوورە وە تە ماشاي ئەو ھەلايە دەكەت كە پەيوەندىيى بە ژيانى ئە وە وە هە يە.

- ئەي باوکى بۇ وا دەكەت؟

ديارە چارەنۇرسەكە وايە، باوکى لە سەر وە ختىك كەسىكى بپوادار بۇوه، كاسپىي حەلالى كردووه. كلىسە سېپىيە كەي لاي ماسىفرۇشە كان بە پارەي باوکى دروست كراوه، خۆشى رۆزانه سەر دانى كلىسەي كردووه و نويژى كردووه. جاريڭ لە گەشتىكىدا دايىكى ئۇرتىنە لە گەل خۆي دەبات و ئۇرتىنە جى دەھىلەن، كتوپر لە گەشتە كەدا كۆمەلنى ئايىندارى توندو تىز دەدەن بە سەر قافلە كەياندا و دەست دەكەن بە كوشتنىان، لە بەر چاوى خۆي ژنه كەي دەكۈژن و خەنجه رېكىش دەكەن بە سكى خويىدا. قەدەر وَا بۇوه نە مردوھ. قافلە يەكى دىكە دىن و لە گەل خويان ھەللى دەگىرن، برىينە كەي تىمار دەكەن و دىتە وە بۇ شار. لە دواي كوشتنى ژنه كەيە وە بە دەستى ئايىندارە شمشىز بە دەستە كان، بە تەواوه تى پشت لە ئايىن و بپروا دەكەت و دەبىتە كەسىكى باجگەر. سويند دەخوا تالەم دونيا ماوه چى پىچەوانە ئايىنە بىكەت. كىشەي ئەم پىاوه دوورپۇويى، شەوان ناخە ويت شەونويژى دەكەت و بە رۆژىشدا چى پى بىركىت دىرى ئايىنە كان دەيکات. ئۇرتىنە خۆي سەرى سوور ماوه لە باوکى، خۆشى پاش مەرگى دايىكى پەچە يەك دەدات بە رۇويىدا و خۆي لە بىننى دۇنيا بە دوور دەگرىت.

ئىستا نازانىت چى بکات، ناشتowanىت لە نىوان باوکى و شىخ دا بپيارىڭ بەدات و پشت لە يەكىكىيان بکات. باوکى پىيى گوتۇوھ يان من يان شىخ دۇش داماوه لەو بەينەدا. بە منى گوت ئەم شستانە بە ئىيۇھ بلىم، دلىنى

بن فریشته‌ی ناو خهونه‌کانی ئورتینه همان شیخه. ئارهزووی ئازاردانی ناکات، ئارهزووی گالتەکردن به دله پاکەکەی ناکات.

تەواوی بەسەرھاتەکەی بۆ گیپاینەوە، سەرم کاس بۇو.

- تو بلتى ئەم دوانە فریشته بن له بەرگى مرۇقىدا، ناچىتە عەقلەمەوە.
ئىھى ھۆى چىيە خهونيان بە يەكەوە بىنۇھ؟! من لەم نەھىتىيە حالى نابم.

پۇدان تو چى دەلتى؟

- چى بلیم! نەھىتىيەك ھەيە، نەھىتىيەك پەيوەندىيى بە دلى دوو
کەسەوهىيە. وانەيەك لەم عىشقەدايە، با ئىتىر خۇمان گىل نەكەين، با له
خۇمانەوە بېرىار نەدەين. بىرته گوتىم مووسىتى باجىڭر دلى شتىكە و
زمانى شتىك؟ ئىستا بۆت ئاشكرا بۇو بىرىنەكەی چى لى كردووھ؟ ئەو
نەدەبايە بە شوين تۆلە و رەقەكەی ناخى بکەۋىت، بە شوين ئارامى
بکەوتايە ئاواي لى نەدەھات. با واز لهو بەھىتىن، چى بکەين؟

- من بۇيە پرسىيارم له تو كرد تو چارەيەك بىدۇزىتەوە، كەچى تو
پرسىيار له من دەكەيتەوە.

- ناتوانم باش بىر بکەمەوە، جارى ھەستە با بىرۇين. دوايى بىرىيکى
لى دەكەينەوە. بە بىروايى من ئىتمە بەس ئەركى خۇمان جىبەجى بکەين
باشتىره.

دە زۇر باشە، درەنگە با بىرۇين، شەو سەر له شىيخ دەدەم خۆى
گوتى، توش وەرە لەگەلم.

تا گەيشتىنەوە خانەقاکە تارىكى كرد، لەسەر چۈك نانىكى پەلەمان
خوارد و كەلۋەلى نۇوسىنەكەم پىچايدەوە و بەرەو لاي شىشيخ كەوتىنە
پى.

سىنييەك نان و تەماتە له بەرددەمى بۇو سلاۋىكمان لى كرد و
بەخىرەاتنى كردىن. من ئەمدىوم گرت و پۇدان يش ئەودىيى. بەدەم
نانخواردنه و ئەمرى كرد بنووسم: "من له نىوان بىرۇا و ئايىندا
بىرواكەم ھەلبىزارد، له نىوان خۆشەويسىتى و رەقدا خۆشەويسىتىم
ھەلبىزارد، له نىوان شىقۇ و رەسوایدا رەسوایيەكەم ھەلبىزارد، له نىوان

خه لک و خومدا خوم هلبزارد. خوداش له نیوان جوانیه کاندایه،
که سیک نه توانیت جوانیه کان هلبزیریت، ناشتوانیت خودا
هلبزیریت. خودا له ناو خوشه ویستیدایه، مروقیک نه توانیت
خوشه ویستیه که ناخی بدوزیته وه، بیگومان ناتوانی خوداش
بدوزیته وه. عیشه که من بو کچه بروادریکه، کچیکه له چاوه کانی
مروق پاکتره. گردیک به سه رژیانیه وه نییه. فریشته کان بؤیه لای
خودا خوشه ویستن له بار جوانی و پاکییه که یانه، ئه م فریشته یهی من
عاشقی بووم ته نیا خوشه ویستی من نییه، خوشه ویستی خودایه.
به دهستهینانی خوشه ویستی ژنیکی پاک و جوان، به دهستهینانی
خوشه ویستی خوداشه".

کاری زوری کر دبوو، ماندو و بونی پیوه دیار بwoo. ئه ماما
زه رده خنه کانی سه روخساری زورتر بون له جaran، نائارامی و
دلته نگیی پیوه ده رنه ده که وت. چاوه ری بووم شتی تر بلیت
بینو و سمه وه، پو دانی پو می لیتی پرسی: "جه نابی شیخ، تا کهی لیره
ده بی؟" له وه لاما گوتی:

- تا گه یشن به که مالی خوم. مووسیتی با جگر چی بلی دهیکه م. ئه و
کارانهی ئه و دهیدات به سه رمندا، نه ک روحتم پیس ناکات، به لکو
پاکتری ده کاته وه. خزمه تکردنی عیشه که ناخم، خزمه تکردنی
بروا که مه. دل نیام ئه و تیناگا و زور که سی ده رو و به ریشم تیناگه ن. ئیمه
به رله وهی رو و به ره په یکین هاتووین په یامیک بگه یه نین، یه کنی له په یکه کان ئازاری
زور ده دری که منم، یه کیکیشان له ناو قه فه زیکدا په رو بال ده کری که
ئه وه. ئازاری عیشق تامی له هه مو ئازاریک سه ختره، من ئاماده م بو
چه شتنی تامی ئازاره که، منیک نه توانم ئازاریکی عیشق هلبگرم، ئیتر
بون و نه بونم چ که لکی هه یه؟ با ئیوه بزانن ته نیا نهینی ئه م عیشه
ئه وه یه، عیشق گه وره تره له رق، عیشق گه وره تره له ئایین و له
قسهی خه لک.

- ئەی ئەگەر ھەموو شتەكانت کرد و مووسى پازى نەبۇو بە يەك
بگەن، ئەوسا چى؟

- جا ئامانجى عىشق كەى گەيشتنە بە يەك، عىشق ھىچ شتىك لە
ناوى نابات، بە يەك گەيشتن نەبىت. بە يەك گەيشتن ئامانجى عىشق نىيە،
عىشق خۆى ئامانجەكەيە. من نەھاتووم ئۇرتىنە بېم، هاتووم
پۇوناکىيەكەى ناخى خۆم ئاۋەدان بىكەمەوە. كەسىك وىلى دواى
زانىن بىت، ئەو كەسە بە خۆى بىزانى يان نەزانى عاشقىكى گەورەيە.
گەيشتن و نەگەيشتن باسىك نىيە، باسەكە خودى پەيامەكەيە
بىگەپنم.

- ئەي ئىئمە چى بکەين، چىمان لە دەست دى؟

- گۈئى بگەن، باش ببىن، پەيامەكەى من بۇ ئىيە، راستە خۆم تىيدا
دەسووتىم و دەكەومە بەر تانەي دۇنيا، ئازار دەدرىيم، دواى خۆم لە
پەيامەكە تىدەگەن. زەھرى خۆشەويىستى و عىشقى لى دەربەيىنە،
دۆزەخىكە بۇ خۆى. قەت بىستۇو تانە لە باسى بەھەشتدا، باسى پىق و
تۈرەبىي بىرىت؟ نا، نايىيىستان. بەھەشت عىشقا، پەرە لە جوانى و
خۆشەويىستى، تەنبا عىشق دەتوانى تامى بەھەشت بىدات. من ئىستا لە
ناو بەھەشتەكەى خۆم، جاربەجار سەرم لى بىدەن، نىگەران مەبن
سبەي چەشنى مەستىكى ناو كۈلانەكان بمبىن، مەيخۇرەكان و
عاشقەكان سەر بە يەك مالىن؛ ھەردوو لا پىكەوە مەست دەبن، يەكى
بەمەي، يەكى بە عىشق. ھېشتا لە سەرەتاي رىگەكەدام، لەو شوينەدام
لە خەونەكەمدا ئۇرتىنە دەستى گىرتووم و بەرزىي كىۋەكەم پېشان
دەرات.

دەي با لەو باسانە بگەرىيىن، دەرنگە و پىتىيىتم بە پشۇودانە. سبەي
كارم زۇرە، ئىيەش ئاكاتان لە خۇتان بىت. وەك ھەميشە گۇتوومە،
شتى جوان بىيىست و دەركەى گۈيىھەكانتان بەسەر شتە ناخوش و
پىسەكاندا دابخەن.

نەفرەتى خانەقا

من و غەرقانى رۇيىشتىبووين بۇ دەروازە شارەكە تا مۆرى سەر
مەچەكمان تازە بىكەينەوە، پانزە رۆژ جارىيەك هەمان كارمان دەكرد.
كارەكانمان تەواو كر و گەپايىنەوە بۇ خانەقاكە. جىمەى دەھات،
خەلکىكى زۇريان كۆ كردىبووه. مەلا بەيجورى رېشە ناشىرىنەكەى
بە خەنە باش سوور كردىبوو، رېزىيەك رېش سېپى لە پېشەوە
دانىشتىبوون، خۇشى لە ناو مىحرابەكە بە پېۋە وەستابۇو. عەبا
پاكسستانىيەكەى لەسەر شانە خوارەكانى گىر كردىبوو، لە بەينى
عەباكەوە ورگى دەرپەرىبۇو. دەستىيەكى هيىنا بە تۆپەلە ورگەكەيدا،
سەيرىيەكى حەشاماتەكەى كرد و بزەيەك كەوتە سەر دەمۇچاوى. ھەر
كەس لاي خۆيەوە لەگەل ئەوهى تەنىشتى، خەرەيكى قىسىملىكى دەمىك بۇو
چ خۆترنجانى لاي دەرگەكەوە شويىنمان بۇو و دانىشىن. دەمىك بۇو
بۇي نەبۇو لەسەر مىنبەر بۇھەستىت، ئەمەن خۆى مىر و خۆى مەلا
بۇو، بەربەستەكانى بەردىمى نەمان و خۆى بۇو بە مىرى ناو
خانەقاكە. بە كەيفىيەتىكەوە وەستابۇو و لە خەلکەكەى دەرپوانى، خۆى
لى بىبۇو بە نويىنەرى ئاسمان.

دەستەكانى بەرز كردىوە و بە دەنگە گەرەكەى هاوارى كرد: "خەلکىنە!
خەلکىنە تكايە بىدەنگ بن و گۈئى بىگرن." ورتەورتى ناو خەلکەكە

بهره بهره نه ما و کشومات بwoo. جا کوکه یه کی بو کرد و باسی لهوه
کرد گونه‌ی ئەم رف باسی هەلگەرانه‌وهی دینداریک دەکات بو خانمیکی
گاور. هر که ئەم قسە‌یهی کرد بە جاری خەلکە کە خروشا و
دەستیان کرد بە گوتى "توبه خودایا! توبه!"

شارەزا بwoo له خروشاندنی خەلک، دواى نیشتنه‌وهی دەنگی خەلکە کە،
دەستی پى کردەوە: "خودا لامان دا، له سەرددەمیکدا دەزین بیپروای
وامان تیدایه له بەر خاترى كچى گاوريك پشت له ئايىنه‌کەی دەکات."
خەلکە کەش بە جاری دەنگیان بەرز دەکردەوە و ئەستەغفiroلايان
دەکرد.

کەوتە هاندان و درىژھى دايە: "موسلمانانى ئازىز، ئەركى ئىمە تەنبا
ئەو نېيە نويىز بکەين و سوننەتەكان جىيەجى بکەين، ئەركى ئىمە يە
نەھىلىن كەس دەست بۆ ئايىنه‌کەمان بىيات. ئايىنه‌کەی ئىمە ئايىنى
پياوه لاوازەكان نېيە، ئايىنى پياوه دەستوھشىنەكانه. بۇيە له پال
قورئان‌كەماندا شمشيرىك ھەبوو، بۆ ئەوهى فىرمان بکەن كەسىك
سەرپىچىي كرد سەرەتا ئامۇڭارى بکريت، له سەرپىچىي كەي
بەرددەوام بwoo، به شمشير چارەي بکريت. كەسى خۆى بى ئايىن بىت
سزاکەي كەمترە له كەسىك لە ئايىنه‌کەي وەرگەراپىت. ئىمە لىرەداين
تا بىيىنە بەرگىيكاري ئايىنه‌کەمان، كى ئاماذهىي بەرگرى لەم ئايىنە
پىرۇزە بکات؟" بە جارى ھەمويان ھەستانەوە و مشتەكولەي خويان
بەرز كردەوە و توند مشتەكولەيان دەھىنا و دەبرد و ھاواريان
دەکرد: "من لە پىناو ئايىنى خودا دەجهنگم! من لە پىناو ئايىنى خودا
بى ئايىنه‌كان لە ناو دەبەم! وەرگەراوه‌كان شايەنى مەردىن و نابىت
بىزىن!"

بە باشى دنه‌ي خەلکە کەي دەدا، من و غەرقانى يش خۆمان گرمۇلە
كردبوو. يەك ئامازەي بەس بwoo تاھەلکوتە سەرمان و له
پەلوپۇمان بخەن. له ترساندا نەكا ۋەھەرە کەي بە ئىمە بېرىزىت،
باودشمان بە ئەۋنۇ خۆماندا كردبوو و باش گويمان لى دەگرت. له

حهشاماته توورهکه ورد دهبووینهوه، بونی خوینی لى دههات. يهکيک
له ناوياندا ههلهستاييهوه خوي پادهوهشاند و دهمارهكانى ملى
دهردهپهريين و دهقيزاند: "ئەمە ئايىنى ئيمەيە، كەس ناتوانىت
عهيدارى بكت! نابيت لىره دابنيشين و تەماشا بکەين، با بچىن هەقى
ئايىنهكەمان بکەينهوه!" مەلا بەيجورى به دهست ئاماژەي بۇ دهكرد
له شويىنى خوي دابنيشى. كابراى توورهى دادهنىشاند و جاريکى دى
دهستى دهكردهوه به ژەھرپشتى: "موسلمانه ئازىزەكان، كەس لە
سزاي خوداپەرسitan رزگارى نابيت. لەبەر چاوى ئيمە و خودا
ئايىنهكەمان گۈراوهتهوه به كچە گاوريك. شىيخ كە بىنiman به بروادار
هاته بەرچاومان، كەچى به بىننى كچە گاوريك دلى رەش هەلگەرا و
بۇو به خزمەتكارى پياويكى چەپەلى باجگر. ئىوهش ئەم سوكايدەتىيە
به ئايىنهكەمان قبوقول بکەن، من قبوقلى ناكەم. خودا منى بۇ
پاراستنى ئايىنهكەي هيقاوهته سەر زەھوی. غيرەت و كەرامەتم ناهىلىت
بە بەرچاومەوه ئايىنهكەم بشكىنرىت لەبەر كچىكى گاور."

بە جارى ئاگرى بەردايە نويژخويىنە بهستەزمانەكان. سەرجه ميان
خويان به دانىشتنەوه نەگرت و هەستانە سەرپى، هەرييەكە و لە
شويىنى خويەوه، دهقيزاند: "با بروين! با بروين حەيا و ئابرووى
ئايىنهكەمان بھېننەوه!" ئيمەش هەستايىنە سەرپى، چاوهەرى بۇوم
يەكى لە دەرگەكەوه پېشيان بکەويت و ئەوانىش به شويىندا برقۇن.
دەنگە گەرگەي مەلا لە ناو ھەمووياندا دەنگى دەدايەوه. ئەوهندەم
زانى ناو ھەوشەي خانەقاکە و دەوروپەرى پە بۇو لە سەربازان
يەكىكى بالابەرزى رەشتالە هاتە بەردهم دەرگەكە و دەستىكى دايە
لاشىپلانى ئەمبەر و ئەوبەرى دەرگەكە و ھەتا بۇي كرا ھاوارىكى
كرد: "بىدەنگ بن! بىدەنگ بن!"

خەلکەكە روويان لە ھاوارى دەرگەكە كرد، بىنian سەربازىكى
رەشتالە كەلەگەت شمشيرىك و كلاۋىك بهسەرييەوه و لە
تەنىشتىشى چەند سەربازىكى تر دەستيان لەسەر شمشيرەكانىانە،

بىدەنگ بۇون سەربازە رەشتالەكە دىيار بۇو ئەفسەرىيکى بالايم، بە نورەيىه و گوتى: "دابىشىن، ھەمووتان لە شويىنى خۆتان دابىشىن، كەس نەجۇولىت و كەسىش ورته لە دەمى نەيەتە دەرەوە."

خەلکەكە لە ترساندا دانىشت. مەلا بەيجۇورى سەرى سوور ما بە ماتى سەربازەكان، ويستى بلى: "جوان نىيە بە چەكەوە ھاتوونەتە ناو خانەقاكە." ئەفسەرى بەردىرىگەكە نەرەيەكى كرد بەسەرىدا و بە خۇى و دۇو پاسەوانەوە بەسەر شان و ملى خەلکەكەدا ھەنگاوى ناو چۈوه بەردىمى و لەبەر چاوى حەشاماتەكە، بە ناشىرىينىيەوە پىيى گوت: "تۇ دەمت دابىخە. ئەم شارە شارى بى حاكم نىيە، ئاگامان لىتە خەرىيکى دروستكىرىنى پشىيۇى و ئازاۋەيت." ئىنجا پەنجهى بۇ نويىزخويىنان راوهشاند و ئاگادارى كردىنەوە، رېكۈپېك نويىزەكانتان دەكەن و بە بىدەنگ بەرەو مالى خۆتان دەچنەوە. دواى ھەرەشەى لە خەلکەكە، كەس نەيويىرا وەلامى بىداتەوە، دىسانەوە بۇ شىكاندىنى، پۇرى كردىوە مەلا بەيجۇورى و بە زمانە سەربازىيەكە خۇى بە دەنگى بەرز تا ھەموان گوئيان لى بىت، پىيى گوت: "تۇ ھەي مەلا، ئاھر جارتە خەرىيکى ئازاۋە بىت. چ تۇ چ ئەوانەى لىرەن، بچووكلىرىن پشىيىي دروست بىكەن پشتى ملتان دەگرىن و بۇ ھەميشە تەمیتان دەكەين. زىندانت دەۋىت، زىندان دەستت ماج دەكتە. وا نەزانى پىاويىكى زۇر خوداپەرسىتى، ئەوە من ھاتووم جەسارەتت ھەيە لە پىتىاۋ ئايىنەكەت رووبىرۇم بېرەوە. كى لە ئىيۇھ جەسارەتى ھەيە با ھەلبىسيتەوە." دوو جار دووبارە كردىوە، كەس ھەلنىستايەوە. ئىنجا بىمنەتانه چۈن بەرخ ھەلدەستىتىنى، بە دەستت ھەلىساند و كردىنييە دەرەوە، خودا شاهىدە هيشتا بە تەواوەتى نەيگوتبوو ھەستن بۇ دەرەوە، دەرگەكە بەر نەدەكەوت و بە پالپالىن ترنجاپۇونە ناوېيەوە، پەلەي پاكرىتىان بۇو، من و غەرقانى خۆمان لا نەدايە دەبۈوين بە ژىر پىيۇھ. مزگەوتەكە چۈل بۇو، چاكەتى مەلائى گرت و بە شىيۇھەكى گالتەجارانەوە چاكەتەكەي راتەكاند و پالىكى پىوهنا لە شويىنى خۇى

داینیشاند. چاوه‌ری نهبوو که‌س و‌لامی بـداته‌وه، خـوی به پـینکهـنـینـهـوه
له نـاو هـولـهـکـه دـهـیـگـرـمـانـد: "ئـوه دـواـجـارـتـانـ بـیـتـ. ئـمـ جـارـهـ ئـاـزاـوهـ
بـیـسـتـمـ، لـهـبـاتـیـ زـمـانـ شـمـشـیـرـهـکـانـ بـهـکـارـ دـهـهـیـنـمـ. ئـیـوهـیـ خـوـبـادـهـرـ
دـهـتاـنـهـ رـانـدـ لـهـ پـینـاـوـیـ خـوـدـاـ دـهـجـهـنـگـینـ، ئـهـیـ بـوـ کـهـسـتـانـ نـهـیـوـرـاـ لـهـکـلـمـ
بـجهـنـگـیـتـ!"

چاوه‌ریتی و‌لامی نـهـکـرـدـ وـخـوـیـ وـدـهـسـتـهـ سـهـرـبـازـهـکـهـیـ رـپـیـشـتـنـ. بـهـ
غـهـرـقـانـیـ مـگـوـتـ: "ئـمـ فـرـیـشـتـهـیـ لـهـ کـوـیـوـهـ هـاتـ؟ رـپـاسـتـیـانـ گـوـتـوـوـهـ، کـهـ
زـورـ هـاتـ قـهـوـالـهـ بـهـتـالـهـ. بـزـانـهـ کـهـسـیـانـ وـیـرـایـ نـوـوـزـهـ بـکـاتـ. تـهـماـشـایـ
رـپـیـشـسـوـورـ بـکـهـ، سـهـرـیـ خـوـیـ دـاـخـسـتـوـوـهـ وـنـوـیـژـمـ بـوـ دـهـکـاتـ. ئـهـمـهـتـ
لـهـ چـیـ وـئـهـوـتـ لـهـ چـیـ! خـوـ بـیـنـیـتـ، بـهـ چـ پـرـتـاوـیـکـ دـهـچـوـونـهـ دـهـرـوـهـ،
ئـهـاـ چـوـنـ ئـاوـیـکـ دـهـکـهـیـ بـهـ ئـاـگـرـیـکـداـ خـامـوـشـ دـهـبـیـتـ، خـامـوـشـیـ کـرـدنـ.
ئـهـوـهـ هـوـتـافـهـکـانـیـانـ چـیـ بـهـسـهـرـ هـاتـ؟ ئـهـیـ کـاـبـرـایـ خـوـبـادـهـرـ دـهـمـارـیـ
مـلـیـ خـوـیـ دـهـرـدـهـپـهـرـانـدـ، لـهـکـوـیـوـهـ چـوـوـهـ دـهـرـوـهـ. ئـهـیـ مـهـلاـ بـوـ نـالـیـتـ،
شـینـ هـهـلـگـهـرـابـوـوـ. وـاـ عـاـقـلـ وـبـیـدـهـنـگـیـ کـرـدنـ، بـهـ ژـیـانـیـانـ نـاوـیـرـنـ شـتـیـ
وـاـ بـکـهـنـهـوـهـ." گـوـیـمـ لـیـ بـوـوـ یـهـکـیـکـ لـهـ پـشـتـهـوـهـ بـانـگـیـ دـهـکـرـدـیـنـ، لـامـ
کـرـدـهـوـهـ رـوـدـانـیـ رـوـقـمـیـ بـوـوـ. بـهـ دـهـسـتـ بـانـگـیـ کـرـدـیـنـ، هـیـوـاشـ هـهـسـتـایـنـ
وـ چـوـوـینـهـ حـهـوـشـهـکـهـ. لـیـمـ پـرسـیـ:

- ئـهـوـهـ توـ لـهـ کـوـیـ بـوـوـیـتـ؟ خـوـدـاـ رـهـحـمـیـ کـرـدـ ئـهـگـیـنـاـ شـتـیـکـمـانـ بـهـسـهـرـ دـهـهـاتـ!
- نـاـ خـهـمـتـانـ نـهـبـیـتـ، سـهـلـامـهـتـنـ. بـیـدـهـنـگـ بنـ، ئـاـواـ بـیـدـهـنـگـیـانـ دـهـکـهـمـ!
تـوـمـهـزـ رـوـدـانـ زـانـیـوـیـهـتـیـ دـوـخـهـکـهـ بـهـرـهـوـ خـرـاـپـیـ دـهـچـیـتـ، بـهـ دـزـیـیـهـوـهـ
رـایـ کـرـدـوـهـ بـوـ لـایـ بـنـکـهـیـ سـهـرـبـازـیـیـهـکـهـ. بـنـجـوـبـنـهـوـانـیـ ئـاـزاـوهـکـهـیـ بـوـ
ئـهـفـسـهـرـهـکـهـیـانـ گـیـرـاـوـهـتـهـوـهـ، ئـهـوـیـشـ نـهـیـکـرـدـبـوـوـهـ نـاـمـهـرـدـیـ، خـوـیـ وـ
دـهـسـتـهـیـکـهـ ہـاـتـبـوـوـنـ. پـیـشـ ئـهـوـهـیـ رـوـوـ بـدـاتـ، چـارـهـیـکـیـ بـکـهـنـ. ہـاتـنـیـ
سـهـرـبـازـهـکـانـ نـهـبـوـایـهـ، جـوـشـ وـ خـرـوـشـیـ خـهـلـکـهـکـهـ نـهـدـهـوـهـسـتـایـهـوـهـ.
حـهـتـمـهـنـ هـهـلـیـانـ دـهـکـوـتـایـهـ سـهـرـ مـالـیـ موـوـسـیـیـ باـجـگـرـ وـ شـیـخـیـ
سـهـنـعـانـیـانـ دـهـکـوـشـتـ وـ مـالـهـکـهـشـیـانـ گـرـ تـیـبـهـرـدـهـدـاـ. بـوـ خـوـمـ بـپـوـاـ نـاـکـهـمـ
ئـهـمـ رـقـهـ هـهـلـگـیرـسـاـوـهـ بـهـ ئـاـسـانـیـ دـاـمـرـکـیـتـهـوـهـ وـ بـهـمـ زـوـانـهـ کـوـتـایـ

پیتیت؛ مهلا واز ناهینیت تا رقهکهی ناخی خوینی نه پریژیت و
ویرانه یه کنه بینیت. نوینه ری رقیکه به خوین و کاولبوون
راده مرکیته وه. له و ساته وهی هاتوینه ته ئم شاره، شاهیدی چندین
جار شکاندی ئه و مهلا یه م و کولیش نادات. شیخ شکاندی، ده رویشیک
شکاندی، سهربازه کان شکاندیان، ئم شکانانه به سهرب خویدا ناهینیت
وله لایه ک کپی ده کنه وه، له لایه کی ترهوه سهرب هله ده داته وه. ته حا
پیاویکی رووقاییمه!

بودانم هینایه لایه که وه، به چرپه وه تیمگه یادن چاره یه کی من و
غدرقانی بکات، خه ریکه شوینمان ته نگ ده بیت. ئه و زور ئاسایی
وهری گرت و به نه رمیه وه دهستیکی خسته سهرب شام، دلنيایی پی
دام هیچیان پی ناکریت. پاشان گوتی: "جاری بوهستن، منیش له ئیوه
باشت نیم. نیازیان خrap بwoo شوین زوره. بیرت دیت سهربمان له
فهشه کلیسه کهی خواره وه و هاخامی جووله که کانی گه ره کی
سهربوه دا، ئه و دوو پیاوه همیشه پهناگهی باشن بومان. چ کات
زانیمان مه به ستیان خrapه، ده چینه لای یه کیک لهوان. دلنيام مادام واى
لی هات، دونیا ویران ببیت شیخ دهست له عیشقه کهی خوی
هه لاناگریت. له ناو ئه و عیشقه دا بوق که مالی برووا ده گه ریت و ئه مانه ش
له ناو ئاییندا بوق خوین و رق ده گه رین. به هه لسوکه و ته کانی دنه
توره یه که و رقه ستووره کان ده دات، نائومید بورو له چاکبوونیان و
رقه کهی ناخیان ده هینیت ده ره وه. دهی مرؤف وایه، رقه کهی ناخی
هینیت ده ره وه به شوینیک، به که سیک بی پریژیت باشتره، تا که له کهی
بکات و گهوره کهی بکات. رق تا بچووک بیت، ئازاری بچووک
ده بخشتیت، گهوره ببیت ئازاره که شی گهوره یه. ده زانی رق له برين
ده چیت، ئازاره کهی په یوهندی بیه گهوره و بچووکیه کهی وه یه.
قسه که م پی بری، خومانه پیم گوت:

- با قسیه کیش بوق خودا بکهین، پی بازی سو فیگه ری له ئایین و هر گه ران
نییه. ئم پیاوه لای ئیمه له ئاییم و هر گه را و چی کوله کهی ئایین

ههبوو تیکی شکاندن. کهی پهوايە پشت له ئایین بکەيت و پوولە
کەسيك بکەي. له لايەكىش هەقى خۆيانە دەھرى بۇون، ئەمانە
لەوەتەي لەم شارەن و شتى وايان به خۆيانەوە نەبىنيوھ. چونكە
شارەكەش ئایينى جياوازى تىدايە، ناتوانن له بەردهم ئايىندارەكانى
تردا خۆيان بگرن و به شکانى دەزانن.

- ناوا نيءە غەزنهوانى برام، وا نيءە. جارى بۆ كەس نيءە له برووا و
بىپروايمى مەرقەكان بېيار بىدات، پاشان شىخ بە تەنيا خۆى دەچىتە
ناو گۈرەكەيەوە. گرنگە خەلک فيئر بکريىن دەستت له پاسەوانىكىدىنى
ژيانى تايىبەتىي مەرقەكان هەلبگرن. ئايىنهكە وا لاواز نەبۇوه پق لە
دلىكى پىشىدرىئى خەناوى بەرگرى لى بکات. خودا خۆى باشتى
دەزاننى چۈن مامەلە لەگەل بەندەكانى خۆى بکات. بەرگرىيەكەي تو
لەوان چىرۇكەكەي مووسام بە بير دەھىننەتەوە. چىرۇكەكەي موسا و
مېرۇولەكەت بىستۇوه؟

- كامە؟

- جارىك مووسا لەسەر كىتىوی تۈور لەگەل خودا قسە دەكتات، داوا
دەكتات بچىتە شويىنى خودا، خودايى بکات. خوداش پىيى دەلىت: "كارى
تو نيءە و بەرگە ناگرىت خودايى بکەيت." مووسا نكۆلى دەكتات. لەو
كاتەدا مېرۇولەيەك گازىك لە قولەپىيى مووسا دەگرىت، بە هوى ئىشى
گازەكەوە، مووسا پى بە مېرۇولەكە و ھىللانەي مېرۇولەكەدا دەنى و
چەندىن مېرۇولەي بەستەزمانى تر پان دەكتاتەوە. خودا پىيى دەلىت:
"بىنىت، بىنىت بەزگەي ئازارىيکى بچووكت نەگرت و بە هوى
ئازارىيکە دەيان مېرۇولەي ترى بىگوناھت كوشت. ئەي لەشويىنى
من بىت و ئەو هەموو ئازارە كەورەيە بېيىنی، دەبى چى بکەيت؟!"
براکەم مەرقە لەبەر ئەوهى مەرقە، خودايەتىي پى ناگرىت. مەرقە
دەبى شويىنى خۆى و خۆى بناسىت، نابى زىاد لە خۆى دەربچى.
ئەمانە زىاد لە خۆيان دەرچوون، خۆيان لى بۇوه بە شويىنگەرەوەي

خودا پر که که ناخیان به ناوی خود اووه بلاو ده که نه وه، تا که هی
نایانناسی و تا که هی پارایی به رفکت به ر نادات.

- باشه پر دانی پرمی، ئه هی خودا بؤ نایه ت چاره هی ئه م ده رده بکات؟!
- پرسیاره که ت جوانه، به ۵ به ۵، پرسیاره که ت فره جوانه؛ له
ناوچه که هی خومان له روم، له نیوان دوو بنه ماله دا شه ریک رووی دا،
پکیکان غه دری له وی دیکه يان کرد. غه دره که له دلم ده رنه ده چوو،
هه مان پرسیارم له باوکم کرد. باوکم بهم شیوه هی وه لامی دامه وه:
”خودا یه ک جار گه ردونی دروست کردووه، ژیان و مردنی داناوه بؤ
مرؤف. له و ته منه هی له ژیانیدا بؤی داناوه، چی ده کات با بیکات،
پوزی مردن پوزی حیساب کردن. ناکریت بؤ هه رکیشے یه ک خودا بیته
سهر زه و دهست بکات به چاره سه رکردن، کاتی مردن هات و
دهستی خسته قورگت، باره که هی سه رشانت چی بیت، هه قی باره که هی
خوت و هر ده گریت. زه وی له چاو ئه ستیره کانی تر بچووکه، خودایه ک
گه ردونیکی بهم گه ور هیه دروست کر دبیت، کاری ئه وه نییه بؤ کیشے
بچووکه کان دهست بخاته ناو ژیان مانه وه. دهست و چاو قاچ و
میشکمان هه یه، به ریگه هی باشدابر ق، کاری باش بکه، به باشی بیر
بکه وه، ژیانیکی باش دهیته به رده مت. لا ده دهی و ئازار ده گه یه نیت به
برامبه ره کانت، بیکومان له شوینیکدا باجی ئازار به خشینه که
و هر ده گریته وه، ئیتر ئه و شوینه سه رزه وی بیت، يان ده ره وه
زه وی. قه ت پیم وا نییه خودا به و گه ور هیه وه خوی سه رقال بکات به
کاره بچووک و بؤگه نه کانی مرؤفه وه. مرؤف خوی ترسنونکه، مرؤف
ترسی نه بوا یه له مردن و حیساب کردن له وه ناشیرینتر ده ببوو که
لیستا ده بیینین".

- جائمه چ خودایه که وه ک سولتان سهیر ده کات و هه قی به سه ر
لیچه وه نییه؟

- ئه وه ئه و خودایه، باش و خراپ، جوان و ناشیرین، عه قل و هوش
و گوئی داوه پیت، به کاری ده هینه به کاری بهینه، به کاری ناهینه

چاوه‌ریی ئازار بکه. مرۆف خراپترين جۇرى دېنده‌كانه، جىكە لە مرۆف يەك گيانه‌وەرم پى بلى لە نزىك خودا دەركراپىت بە هۆى خراپپىيەكەيەوە؟ بىرلا ناكەم لەبەر بىركردنەوە مرۆف دەركراپىت، لەبەر گەمژەيەتى و دېنده‌يەكەي دەركراوە. لەو تەمەنەدا ھوش دەكەيتەوە، دەزانى مەردن ھەيە، مەردن ونبۇون نىيە، مەردن ساتى پىشاندانى ويىنە راستەقىنەكەي خۇتە، تا بىزانرىت لەم سەر زەۋىيە مرۆف بۇويت، يان نامرۆف. تو بەتماي خودا بىنى مەلا بېجۇورىيە پاكسستانىت بۇ چاڭ بىكەت، نايىيەن بىراكەم نايىيەن. ئەم مەلا پىشخەناوىيە كاتى خۆى دىت و لە ناو گۆرەكە بە خامىكى سېپىيەوە دەكەويىتە بەردەستيان، بەللى دەكەويىتە بەردەستيان، باش دەكەويىتە بەردەستيان.

- شىت بۇوم بە دەستتەوە! ئەوە بۇ شىت دووبارە دەكەيتەوە! يەك جار بىلىٰ و تەواو!

-جا بۇ شىت دەبىت، سروشتى من وايە. تو بەرگەي سروشتى ھاوهەلىكى خوت ناگىرىت، بە تەمای خودا بانگ بکەيتە سەر زەۋى كىشە بچووكەكانت بۇ چارە بىكەت.

-باشە كاکە گيان، بىيرەوە، لىكەرى با بچىن شتىك بخۇين، لە بېيانىيەوە قۇوتىك نەچۈوه بە قورگماندا. ئەم غەرقانىي كورپى بەرددە، قىسىمەك لە دەمى نايەتە دەرەوە. لە بىرساندا بىرىت نالىت بىرسىمە، ناخۆشى كردوھ بەم بىدەنگىيە.

پىيم وايە ئاگەكە لە بىنەوە گەرمائى ماوە، دەستەدەستە سۆفى و مورىد و فەقىيەكان لە دەورى يەك گەرمۇلە دەبن و فسکەفسك دەكەن، لەوانە يە بىيانەويىت دەستىك بوجەشىتن. كاتى ئىمە دەبىن لە چىپەچىپ و سەرخستەناوىيەك دەكەون. خەرىكى نان چاڭىرىن بۇين، ئەو غەرقانىي دوو قىسىمە نەدەكىردى، چىپاندى بە گويمدا كە

گوئی لى بwooه دهيانه ويٽ ئەمشەو و دوانيان بچنە سەر شىخ،
بۇستن تا دەخە ويٽ و بەردىك بکىشىن بە سەريدا و لە كۈلى
بکەنەوە. رىك بەرچاوم تارىك بwoo، لىم پرسى:

- ئۇوه بە راستتە؟

- بەلنى بەراستىمە.

دياره ئەمانە واز ناهىنن تا بەلايىك بەسەريدا نەھىنن. بە پەلە
ئانەكەمان خوارد و بى ئەوهى كەسيان هەستمان پى بکەن، لە پشت
خانەقاكەوە چووينە ناو باخەكە. جەنابى شىخى سەنغان لە شوينى
خۆى چوارمىشقى دانىشتبوو، ئاگرىكى كردىبوووه، بە چىلكەدارىك
دەستكارى ئاگرەكەي دەكرد. بە لايەوه سەير بwoo لە پشتييەوه
ماتووين، پرسى كە شتىك بwoo، بە هانكەهانگ ھەوالەكەمان پى دا.
زۇر لەسەر خۆى گوتى: "ناتوانن. من خودام ھەيءە، ناتوانن. خەمى
متان نەبىت. مەركى من بە دەستى مرۆقەكان نىيە. لە شوينى خۆم
ناجولىم، با بزانىن چىيان پى دەكريت. خودا لەپىشتم بىت مرۆق پىم
ذايىزىت، خوداش پشتنى بەر دابم مىرزوولەيەكىش پىم دەۋىرېت."

بە هەر حال، گويمان بۇ نەگرت. تەنيا ئاگەدارمان كردهو و زانيمان
يىمنەتە. بۇ شەوهەكەي غەرقانى م ھىتايەوه و پىتكەوه لە سووچىكى
لانتەرىكدا، دانىشتىن و يەكى خامىكى سپىيمان پى بwoo. درەنگانى
چاومان لى بwoo شىخ لە جىڭەكەي خۆى پال كەوت بۇ خەو. مانگەكە
كېشته ناوه راستى ئاسمان، لەو سەرەوە دوو تارمايى دەركەوتىن.
ورزىدە بەرده بە ئەسپاپى بەرەو جىڭەكەي شىخ ھەنگاوابىان دەنا و يەكى
كۆنەكىكى زل بە دەستيانەوه بwoo. ئەوهندەيان نەمابۇو بگەنە نزىكى،
من و غەرقانى خامە سپىيەكەنمان دا بەسەر خۆماندا و بەرۇپوويان
چووين. دوو تارمايى سپى لە ناو باخەكەدا لەو مانگە شەوهەدا، كە
يىنيانىن يەكەم جار وەستان و سەيرىكىان كرد، زانىيان بەرەپوويان
دەچىن، دەستيان كرد بە بىسمىلا بىسمىلا. نەخىر سوودى نەبۇو،
ھەنگاوهەنگاوابىان نزىك دەبۇوينەوه. هەرچەند بىسمىلاي و يائەلا و

ئەستەغفiroلایان کرد، ئىيمەھەر بەرھو پروپان چۈۋىن. چەند
ھەنگاۋىڭمان مابۇو بگەينە لايىان، دەستى خۇيان و كوتەكەكانىيان بەرز
کردىھو.

كە گوپىان لە يائەللاكەي ئىيمە بۇو، كوتەكەكانىيان دانا و ھەتا پىيان كرا
بە ھاوارىكىدەنەوە رايىان كرد. بەدەم پاكرىدەنەوە ھاوارىيان دەكىد. لە
ژىز خامە سېپىيەكەدا پىكەنин قورپى گرتبووم، خەرىك بۇو بەدەم لە
قاقاى پىكەنин و ئاشكرا بىيىن. باش بۇو ئەوان دوور كەوتەنەوە، بە
دەنگى ھاوارەكەيان شىخ خەبەرى بۇوەوە. خامەكانىمان لە سەرى
خۆمان لا داوا خۆمانمان پى ناساند. چىرۇكەكەمان بۇ گىرایەوە،
خەرىكى چى بۇون و ئىيمە چىمانلى كىرىن. بەو نىوهشەوە ئەوەندە
پىكەنин ئاو لە چاومان دەھاتە خوار.

بەيانىيەكەي خۆمان خەلەفاندبوو، گويمانلى بۇو باسى فريشتنەكانى
شىخ يان دەكىد، گوايە شەو چۈون سەرىيکى لى بەدەن، فريشتنە
پاسەوانى كردووە. وا بە پەزىدى دەيانگىرایەوە، خەرىك بۇو خۆشمان
برۇا بکەين. پۇدانى پۇمى بە شەلەزارىيەوە وتى: نەمگوت، نەموت
ئازىزان، نەمگوت شىخ كەراھەتى ھەيە. فەرمۇو چۈون بۇ لاي بە
چاوى خۆيان فريشتنەيان بىنىوە." خۆى و شەلەزارىدبوو گوايە
مژدەيەكى خۆشى بۇ هيتناوىن، من و غەرقانىيىش سەيرى يەكتريمان
دەكىد و پىتىدەكەنин، ئەويش تەواو بە پىكەنинەكەمان تىك چۈوبۇو.
خۆمان نەگرت، لە سەرتاوه بۇ بن بۇمان گىرایەوە. كەمېك لە شوينى
خۆى وەستا و دواى كەمېك بە دەنگى بەرز قاقاى لى دەدا و گالتەي
بە گەمژەيى خۆى دەكىد. ئەم جارە ئىيمە ئەويشمان خەلەتاند و
گەمژەمان كرد، ئەوەندە خۆش بۇو پىكەنینمان لى نەدەبرۇاھ.

زانى كەمژەمان كردووە، ئىنجا كەوتە پياھەلدانمەن: "ئەك دەستان
خۆش بىت! برا قەسەم بە خودا بىرۇام كردىبوو، خۆتان نەتانگوتايە
بىرۇام كردىبوو. ھەي نامەردىيە، ويستوييانە شتىكى لى بکەن. دە بىرۇن

بخون، ئاواتانلى دەكەن. گلهىي بى بۇچى منتان نەبردۇوه؟ با
بىووپىنايە بە سى فريشته. گلهىي بىت، باش گلهىي بىت."
پۈزىكى خۆشمان گوزھراند. تەواو ترسا بۇون لە شىخ، نەياندەۋىرا
لە پشتەملەش قسەي پى بلىن. سۇفىيە پىش چىكىنەكەي جاران، كە
بىستۇچوار كاتىزمىر لۆمەي دەكىرد، زمان لە دەمىدا ئاوسابۇو.
بىشىزانىيە يەكىك باسى دەكتەت، خۆى لى دوور دەخستەوه. وا
ترسابۇن، ھەندىكىيان ئارەززوپيان دەكىرد بە دزىيەوه بېچنە لاي و
دەستى ماج بکەن. پوپيان لەگەلمان گۇپا، سلاپيان لى دەكردىن و
ھەوالىان دەپرسىن. گوناھ بۇون، مەلا بەيجۇورى بە دلى خۆى
دەپەتىان و دەپېردىن. ھەميشە چاوهپى بۇوم ئىمەش وەدەر بنىن.

کلیسەکە، مالى دووەم

ھەفتەيەك تىپەرى و ھىچ رۇوى نەدا. ئىوارەيەك من و غەرقانىي
تەنبوورزەن كىتىبى دەستنۇوسى نەمچ بەلاغەي ئىمامى عەلى يمان لە¹
ناو پەھى دەستنۇوسەكان دەرھىنابۇو، دەمان خويىندەوە. چاومان
بەو بەشەي گوتارەكانى دەخشاند كە باسى دووپۇوی خەلکى عىراق
دەكەت. دوو پۇوی خەلکى عىراق دىارە يەكىكە لە بىرینەكانى
سەردىلى، بۆيە لە زۆر شوين باسى دەكاتەوە. شارى بەسرە و
كۈوفە، دوو شارى كۆنى عىراقىن، زۇربەي دانىشتوانە پەسەنەكەي
خەلکى يەمنن. لە كاتى فەتحى ئىسلاميدا ئەو دوو شارە گەورەتىر
بۇون، خەلکەكەيان لەو جۆرە بۇون دەسەلات لاي ھەر كەسىك بىت
خۇيانىيان داوهتە پالى. گوئيان بەوە نەداوە كى راستە و كى ھەلەيە،
باكىان بەوە نەبۇوه ھەق بە كىtie، ژيانى خۇيان و بەرژەوندىي
خۇيان نەكردووھتە قوربانى كەس. دەسەلات و ھىز لاي كى بۇوە
خۇيانىيان داوهتە پالى و دىرى بىدەسەلات و خاوهەنھەقەكان
وەستاونەتەوە. لەو كىtie يدا ئىمامى عەلى دەست دەخاتە سەر
دوورپۇوېيەكەيان، ئىمەش دىرەكانمان دەخويىندەوە و فەقى و
مورىدەكانى ناو خانەقاكە دەھاتتە بەر چاومان.

لناو کتیبه‌کهدا پق چووبیووین، لهناکاو ملا بهیجوری له
بارده‌ماندا قوت بیوهوه. بیشه‌رمانه نه‌راندی به‌سه‌رماندا کتیبه‌که
دابخین و بیخه‌ینه‌وه شوینی خوی. غه‌رقانی به شه‌رمه‌وه کتیبه‌که‌ی
راخست و خستیه‌وه ناو ده‌ستنووسه‌کان. وامان زانی خویندن‌وه‌ی
کتیبه‌که بتو هممو که‌س نییه، که‌چی پاشان لیی پرسین: "له‌گه‌ل منن
بان شیخ؟!" ئیمهش ته‌ماشایه‌کی یه‌کترمان کرد و به نیازی
خزگلکردن خومان خه‌ریک کرد به ره‌فه‌ی کتیبه‌کانه‌وه. ئه‌م جاره به
نه‌نگیکی گری ناخوش دیسانه‌وه نه‌راندی به‌سه‌رماندا: "له‌گه‌ل ئیوه‌مه!
له کامیانن؟"

منبیش توره‌بیون هاته لای لووتم و به شیوه‌ی خوی لیم پرسی:

- مه‌باسته‌که‌م روونه، له کام لان؟

- مه‌باسته‌که‌م روونه، له کام لان؟

بیرو لای کی بیت، هه‌قیقه‌ت لای کی بیت، له لای ئه‌وین.
که‌وانه شیخه‌که‌تان بروای هه‌بوایه ئیستا له ناو ئه‌م خانه‌قايه ده‌بیوو.
ئاره‌زوو ناکه‌م وا قسه بکه‌ین. شیخه‌که‌ی ئیمه بیبروا نییه، مه‌رج
نییه هه‌ر که‌سیک نه‌هات بتو خانه‌قا و مزگه‌وت بیبروا بیت. مه‌رجیش
نبیه هه‌ر که‌سیک له دوو شوینه ده‌رکه‌وت بروادار بیت.
سوزه‌فرؤشیکی راستگو له سه‌د هاتوچوکاری ناو مزگه‌وت و
خانه‌قاکان بروادارت‌ره. هاتوچوکاریکی پق‌له‌دلا‌بیوی ناو مزگه‌وت و
خانه‌قاکانیش، له سه‌د بیبروا بیبروا اتره. تو به ره‌واله‌تدا برووا ده‌ناسی،
بیویه خه‌ریکی پیش و خه‌نه‌یت قوربان.

- به خودا جوانه! ده‌میستان کراوه‌ته‌وه. خه‌تای منه، له ته‌ر ده‌خون و
له وشك ده‌نون. شه‌رم له خوشتان ناکه‌ن، ئاوا وه‌لامم ده‌دهنه‌وه.
زانیم نیازی خراپه، ئه‌و که‌مه شه‌رمه‌ی هه‌مبیو فریم دا، به زمانیکی
ناخوش له‌گه‌لماندا ده‌دوا، به هه‌لم زانی هه‌قی لئی بکه‌مه‌وه. بیویه پیم گوت:
- جاری پیش هه‌موو شت ئه‌مه مولکی باوکت نییه، تو نانخوریکی
نیزه‌یت. خوشت بهم خانه‌قايه‌وه با مه‌ده، تو هیچت له ئیمه زیاتر نییه

لەم شوينه دا. گەر ھاتىنە مالەكتەت ھەقى خۆتە بەم جۇرە بدۋىيەت.
شەرمىش لە كەسىك دەكەين، شەرمىرىدىن لىتى قابىلى بىت. تۆيەك
سەرتاپاي ناخت رق و كىنه يە، تۆيەك جە لە دوورپۇيى ھېچى دىكە
نازانىت، بۆچى شەرمىت لى بکەين؟ كەي لايەقى ئەوهىت شەرمىت لى
بىكىت. لەوهەتەي دەتناسىم خەرىكى كارى گەنىت، كارە گەنەكانىت

خانەقاكەشى بۆگەن كردووھ. - تۆزى تەربىيەت ھەبىت كورە! بىزانە لەگەل كى قسە دەكەيت، با
نەنيرم بىن باش بتانكوتى.

- مەلا، من ئەدەبم ھەيە و بىتەربىيەتىش نىم، دەشزانىم لە بەردەمى
كىدام. وەلامەكانىم لە ئاستى خۆتدايە. بىريشت نەچى نە تو و نە كەس
ناتوانى دەستمان لى دا، ئىمە شىيخ نىن ھەموو شتت لى قىبۇول بکەين.
يەك كەس دەستمان بۇ بەرز بکاتەوە، بە خەنجەر ئەو ورگە زلەت
ھەلدەرىزىنە سەر زەھۋىيەكە.

چاوى سوور ھەلگەرا، بىروا ناكەم لە ژيانىدا كەس بەو جۇرە
شىكەندبىتى. خۇشم دام نابۇو زىياد بىروات و تاھىزم تىدايە
تىيىسرەويىنم. فەقىيەكان سەرسام حەپەسابۇون لەم دەنگەدەنگە و
وەلامدانەوەيەي ئىمە. ويستى گەلەكۆمە بکات و دەستى كرد بە
فيڭىرىنى: "تۆبە خودايە! لە ناو خانەقايدەكىن شاگىرى دەمپۇوت،
سوکايەتى بە مامۇستاكەي دەكات!" ئەم فيلهى بۇ ھاندانى فەقىيەكان
بۇو. كە ناوى مامۇستايى هيئا، ھاوارم كرد بەسەريدا: "بۇھستە! تۆ
حەدت نىيە مامۇستايى ئىمە بىت. مامۇستايى ئىمە كەسىكە دەييانى لە
جۇرى تۆى كردووھ بە مرۇف. تو مامۇستايى كەسى گىلىت، نەيەت بە
دەمتدا خۆت بە مامۇستايى ئىمە بىزانىت. ماوھيەكى زۇرە سوکايەتى
دەكەيت، قسەي ناشىرىن دەكەيت، دەنگمان نەكىردووھ، لەمەو دوا
دەيىنى چۇن باجى دەم و ناخە پىسەكەت دەدەيت."

يەكىك لە فەقىيەكان ھەلى دايە و پەنجەي راوهشاند بىدەنگ بىم. لە
ژيانم يەكەم جارم بۇو خەنجەر ھەلگرم، خەنجەرەكەم لە تىشۇوھەكەم

دەرھىنابۇو و لە بن كراسەكەوە شاردبۇومەوە. دەمەويىست كە فىتنىكى كەنارپۇوبارەكە، دەستەيەك قامىش بېرم و وشكىان بىكەمەوە بۇ نووسىن. كاتى فەقىيەكە پەنجەرى راوهشاند، دەستم برد خەنچەرەكەم دەرھىتى. مەلا كە خەنچەرەكەى بىنى رەنگى پىوه نەما، نوكى خەنچەرەكەم خستە سەرتەۋىلى و پىتم گوت: "باش كۈي بىگەن، جارىكى دى ناوى ئىيمە، ناوى شىخ، بە باش و خراپ بەھىنى، بەم خەنچەرە لەتلەتت دەكەم. ئەم خانەقايدەش مالى خودايە، بۇت نېبە بە ئىيمە بلىتى چى دەكەين و چى ناكەين. نەخشە بۇگەنەكانى سەريشت پاك بىكەرەوە، ئەگىنا بەم دەستانەي خۆم دەتنىرم بۇ نۇزەخ. هەى دۇزەخى، توپىك بەو پىسىيەوە چۈن دەتوانى پى بخەيتە مالى خودا و بە ناوى خودا و ئايىنەوە قىسە بکەيت. نە رىزت دەگرىن و نە بە گوېشت دەكەين و نە بە مرۇققىشت دەزانىن."

زىپەي كىردىبوو، دەمى تەتلەى دەكىد. فەقىيەكان هاتنە بەينمان، زانى كەوتۇونەتە بەينمان، لە دوورەوە ھاوارى دەكىد: "لېرە بىرقۇن، نابى لېرە بن." منىش ھاوارم كىد: "لېرەش بىرقۇين، لەم شارە ناپقۇين تا تو پارچەپارچە نەكەم. هەى پىسى چەپەل، ناخبىيمار." بويە پەلامار پەلامار، خوداكردى فرسەتىكىم بۇ ھەلکەوت، تا ھىزم تىدا بۇ دەسکى خەنچەرەكەم كېشا بە تەوقى سەريدا. خوين لەسەرى فيچقەى كىد و بەو زلىيەوە كەوت. نەيانھىشت باش بىكوتىم، غەرقانى يىش يەك شەقى تەپرى تىنەلدا، شلپەيە هات. ئەوهندە گوشتى پىوه بۇو، شەقت بدايە لە ھەرشۇينىكى دەنگىكى خۇشى ليتوه بەرز دەبۇوەوە.

لە يەكىان دوور خستىنەوە و فەقىيەكان دەستىيان لى نەوهشاندىن. ئەم ناخبىيمارە هاتبۇو پىمان بلى خانەقاكە جى بەھىلەن، ئىمەش بەرگەمان نەگرت و ئەو گورزەمان تىسىرەواند. منىك كە لە سەرەتاي ژيانمەوە تا ئەمرۇ دەستەكانم لەگەل و شەكان و رەنگەكان و جوانىيەكانى ناو بىكارەكان تىنەلبوو، وايان لى هات خەنچەر بىگرن بە دەستەوە و بىوهشىن. مرۇقق ھەندىك جار ناچار دەبىت بىت بەو شتەي كە

نه یوستووه ببیت، ناچاره شتیک بکات بیری لى نه کردووه ته وه.
 چاوه روان نه بووم له ژیانمدا شه بکه م، په شیمانیش نیم له که سیکم
 دا، هه قی لیدانی بwoo. بونی ناخه پیسه کهی کونجوکه له بری
 خانه قاکهی پیس کردبوو. که و تبومه دو خیک یان من بم یان ئه و. له
 پال حه وزه کهی پالیان خستبوو ده موچاوه خویناوییه کهی بشون،
 خوینه که نه ده و هستاوه. جوشیک گرتبوومی به ته مای فرسه تیک بووم
 به ته واوهتی له په لوپوی بخه م.

غه رقانیم دلنيا کرده وه نه ترسیت، شه ریان ویست تا پیمان بکریت
 دهست ده و هشتنین و دهیکهین. ئیره جی ناهیلین، یان عاقلی ده کهین،
 یان ئیره ده بیته گورمان، تا کهی قبولی بکهین؟ فه قییه کان
 کومه له یه کیان له دهوری ئیمه بوون، نه کا په لامار بدھین و
 کومه له یه کیشیان خه ریکی تیمار کردن مهلا بوون. پقدانی پرمی له
 ده روازه هه و شه که وه ده رکه وت، دو خه کهی بینی و به ره و لای مهلا
 چوو. پرسی: "ئه وه چی بووه؟" یه کنی له فه قییه کان بؤی بوون
 کرده وه ئیمه لیمان داوه. دیسان پرسی: "بوقچی؟" ئه ویش گوتی: "برؤ
 له خویان بپرسه." هاته لای ئیمه، پرسی: "ئه وه چی بووه؟" منیش به
 تو به بوونه وه وه لامم داوه: "جا چی نه بووه! ئه م کابرا ناخ پیس و
 ورگزله، له سوکایه تیکردن ناوه هستیت. وا ده زانی خانه قاکه هیی
 باوکیه تی. هاتووه جواب مان بکات، ئیمه ش لیره نارقین. بشرقین کاتیک
 ده رقین ورگه زله کهی هه لبریزین." قسه ناخوش و رهقه کانی منی پی
 سه ییر بوو، چاوه ری نه ده کرد من ببینیت شه بکه م. گه رچی دلنيام له
 دله وه زوری پی خوشبوو، دهستی برد بق خه نجه ره که له دهستمی
 وه ربکریت، پالیکم پیوه نا و نه مهیشت. تیگه یشت تو ور بونه کهم هیی
 وهستا.

بینیم که لوپه له کانمان له گوشیه کدا دانراون، ئه و نامه رده پیش هاتن
 بو لامان که لوپه له کانمانی کو کردبووه وه و ئاما دهی کردبوو بومان

بیبهین و برقین. که چاوم پییان کهوت هاربووم، به فهقییه کم گوت:
ئاو کلوبه لانه ببهرهو شوینی خوی، کن غیره تی ههیه به ئیمه بلیی
لده برقن، با هستیته سهر پی، یان ئیمه ده بین یان ئه و. " یه که س
بره نگاری نه کرد. فهقییه که کلوبه لکانی برده و هوده که، ئه وانیش
لؤخه کیان پی خوش نه بیو، به ناچاری قبولييان ده کرد.

شاره که ته او بیو، رؤیشتینه و سهر ژیانه ئاساییه کهی خومان. من
غه رقانی جاریکی تر نه چووینه و پشت ملا نویز بکهین، له
وان کانیشیدا به شداریمان نه کرد. بیوینه دوو میوانی ره زاگران.
ناقمینک حزیان لی بیو برقین، تاقمیکیش مانه و یان پی خوش بیو.
ملاش خوی به ته اوی ترسابیو، گه یشتبووه یه قین ده رمان بکات
پلایه کی به سه ردا دینین. به رده وام شتە کانیان لیمان ده شارده وه.
ریزدانی رقی بیو گیراینه و له یه کم رفڑه وه چاودیریمان ده کهن،
چند جار سه ردانی شیخ مان کرد و زانیویانه. شیخ یان لی بیو به
شیتان. منیش له داخی چرپه چرپ و کاره به ده کانیان، له ناوه راستی
حوش که هاوارم کرد: "غه رقانی که می نان و خورما م بو حازر بکه،
دهسته قامیش و مه ره که به که شم بو بهینه، سه ریک له شیخی بروادار
ده ده. " ھموویان گوییان لی بیو، خویان که ر کرد. بیو مه
دهسته شیخی ناو خانه قاکه. شتە کانی بو هینام و له به رچاویان
کو تمه ری بو لای شیخ.

له بن دره جتی حه وانه و کهی پالی دابووه وه، نان و خورما کم بو دانا
و کلپوله کانی خوشم ئاما ده کرد. به نه رمی دهستی کرد به نان و
خورما خواردن و به ده ناخواردن وه پرسی: "چى رووی داوه؟"
نمتوانی لئی بشارمه وه، بقى گیراینه وه چى رووی داوه. زور نیگه ران
بوو، به نیگه رانییه وه گوتی:

- هلهت کردووه، بھاتنایه لم باخه له پال من به نانه سکن بژیانایه،
باشتربوو له شه پکردن. دهستیک قله می پی هله لدھ گریت، دهستی
لکرتنی خه نجه نییه. راسته ئیوه لیتان داوه و خستوتانه، راسته

ئیتر ناویریت باستان بکات، لى ئهو براوه‌یه. توانی وا بکات رقه‌کەی ناختان زیندوو بکات‌ووه. مرۆڤ پقیک له ناخی نه بیت ناتوانیت شهر بکات. رقه‌کە ده بیتە تولەکردن‌ووه، ئهو هیزى رقه‌یه مرۆڤ له مرۆڤه‌ووه ده کاته درنده. زللەکەی مهسیح په یامبەرت بیستووه؟ مهسیح دەلی: "کەر زللەیەکیان لى دای، لاکەی تریشان بدھری." زللەیەکت لى بدهن و تو مشته کولەیەک بکیشیت به بەرامبەرەکە تدا و بیکوژى، تو براوه نیت. یارییەکە واایه، ئهو دەیه‌ویت شتیک بکات تو بچیتە ناو یارییەکە‌ووه، کە چوویتە ناو یارییەکەی ئهو ووه، ویرانیشی بکەیت براوه ئهو ووه. حیكمەتی زللەکە ئهو ویه، ئاگەدارمان ده کاته‌ووه نەکەوینە ناو یارى بەرامبەرمانه‌ووه. ئیووه بە ئاسانی تییکەوتن، رقه‌کەی ناختانی بە خەبر ھینا، کاتى دەویت تا رقه‌کە بکوژنە‌ووه و ببنە‌ووه بە خوتان. شەرکردن لهو ساتەدا نییە پەلامار دەدھیت، لهو ساتەدا یە له ناختدا شەپولینک تەنگت پى هەلدەچنیت و شەپولەکەی ناخت بەرھو شوینیت دەبات، بە دەستوھشاندن دادھمەركىتە‌ووه. دواى دەست وھشاندنەکە شەپولەکە كەمى ئارام دەبیتە‌ووه، كەمىك دېیتە‌ووه سەر خوت، ئهو رقه‌ی شەپولەکەی دروست کردوه كوتايى نايەت. چەند جار شەرەکە دېتە‌ووه يادت، ئهو وندە جار رقه‌کە زیندوو دەبیتە‌ووه.

- جەنابى شىخ تو راست دەکەيت، بەلام خۇ پىويستە سنورىيکى بو دابىتىن.

- سنور لە بەرامبەر رق، پىشاندانى مىھەبانىيە. سەبر و ئارامى رق لە ناو دەبات. رق لە كرمەكانى سەر گيانى حەزرەتى ئەيوب دەچى؛ حەزرەتى ئەيوب كرم تىيى دابوو، دەيشيزانى كرمەكان دەيخون، ھەر دانەيەكىان بکەوتايەتە سەر زھوى ھەلىدەگرتە‌ووه و دەيختە‌ووه سەر برىينەکە. دەيگوت: "خۇراكى ئەم كرمە لە سەر ئهو برىينەيە." بە سەبر و مىھەبانى كوتايى بە كرمەكان ھینا. ئهو كرمانە رقه‌کەی ناخمانە. لە ناو مرۆڤە كاندا دەيان كرم ھەن، بە سەبر و مىھەبانى كوتايىان پى دېت. تو خەنجهرت لى داوه، خەنجهر رقه‌کە گەورەتر دەکات. جاران

چې ده کرد رقه کهی بريندار نه ده کرا، ئىستا رقه کهیت بريندار کردووه،
جا بزانه چى بە سەر دىت. نه ده بۇو لە بەرامبەرى بودىستن، بىمارە،
پۈيىسىتى بە چارە سەر كىرىن ھە يە. بىمارى كەسى وادەواكەى
مېھرە بانىيە، تەنیا بە مېھرە بانى ئە و مەرقۇقانە چارە دەكىرىن كە لە
ناخودە خۆشىن.

- من تو نىم جەنابى شىخ، من خۆمم. ئەى تو تا كەى وادەبىت؟
دەمە ويit بىزامن تو ئە و خانمە دەبىنى و الەم باخەدا بەرامبەر مالىان
كەونتو ويit؟

- يەك جار پووبەرپۇو بىنۇمە، زور جارىش شەوان دىتە خەونم. لە
خۇونكەندا چىم پى دەلىت، بۇ بەيانىيە كەى باوکى دىت ھەمان شتم
پى دەلىت. ئاگايى لە دلى باوکىيەتى، پىش باوکى ئاگە دارم دەكاتە وە بە
نیازى چىيە و چىم لى داوا دەكات. نامە ويit بىتپەيمانى بىكەم، نامە ويit
بىوهفایى لە مندا دروست بىت. چاوه پەتى خراپىر بىكە. بە جۇرىك
داگىرى كرددۇم بە دونىاش ئازاد ناكرىم. شەپە كەى من لە وە
فورسەترە لە دەرە وە تەماشى بىكەيت، شەپە كە لە ناخدايە، بە
پالاماردان و ئازاردانى شوينىكى مەرقۇقە كان يەكلايى نابىتە وە، بە
دەرىينانى ئەويىنە كەى ناخىم بۇ دەرە وە يەكلايى دەبىتە وە. عىشق
لېيەكەى ترى ناخى مەرقۇقە؛ چۇن لەناخماندا پەقىك ھە يە، عىشقىنە كىش
ھە يە. ئازا كەسىكە ئە وە يان گەشە پى بىدات كە ژيان جوان دەكات.

جاربە جار باوکى دىتە خەونم، دەيە ويit بەرە شوينىكى سەختى
بىيات. كەيشتبوومەتە بىروايەك ئەم شەپە كى من شەپە پاكى و پىسى،
شەرى خوشە ويستى و پق، شەپە بىروا و ئايىنە. لايەكم گرتۇوە و لە
چاندىن لاوه تىرم تىىدەگەرن. كەسيان ناخى من و ويستە كەى من
ئايىن، تەنیا ئە وە دەزانىن بلىن: "شىخى سەنغان لە ئايىن وەرگە را بۇ
كە كاورىك." نە كچە كاورە و نە لە ئايىن وەرگە رانە كەى منىش
پەتكەرنە لە بىروا و خودا. ئەوان باس لە شتىك دەكەن و منىش وىلى
دۇاي شتىكى دىكەم. رووبەر رووبۇونە وە پق و تولە سەندنە وە و

روحی میهره بانی، سه ختیرین جو ری رو و به رو و بونه و دیه. من شیت و شهیدای روخساری کچه نیم، من شیت و شهیدای ئه و عیشق و بپرایم که پیم ده به خشیت. چهند مرؤ فیکی مه زنه، کچی پیاویکی وا له ناو ژیانیکی و ادا به رگی فریشه هی له به ردا بی، جوانترین دیمه نی سروشته له به ر چاوم. ئورتینه منی خستو و هتنه ناو ئاگری عیشنه و ده، ئورتینه له ناو ئاگرکه هی عیشقدا دهستی منی گرت و و سه مام پی ده کات، پرونایم پیشان ده دات و ده ملاوینیتنه و نویم ده کات و ده هموو ئازاره کانی دونیا رووت تیبکه ن، یاره که ده توانیت به نیگایه ک له بیرت بباته و ده. و دی به حالی عاشقیک مه عشوو قه که هی پشتی تیکر دیت.

- بمبه خشنه قسه که شت پی ده برم، زیاده ره وی نه بیت، عیشنه که هی تو روونه بۆ کچیکه، ئیتر بۆ ده ته ویت به په رده هی برووا دایبپوشی؟

- غەزنه وانی بنووس، عیشیک نییه بپرایه کی تیدا نه بیت. نهیتییه گه ورده که هی دونیا، له ناو عیشنه گه ورده کاندایه. تەمن و ژیان هەقی به سه ر عاشقبوونه و نییه. جوانترین دل، دلیکه تا ساتی و هستانی بۆ عاشقبوون ده گه ریت. پیری دوو شت رای ده چله کیتیت، عیشق و مردن. هەیه عاشقی ژنیک ده بی، هەیه عاشقی دونیا، هەیه عاشقی خودا. من عاشقی هەرسیکیانم بهم دله پیره هی خۆمە و ده. یاره که هی من یاریکه، خودا و دونیا و ژنیتیی تیدایه. چیرۆکیک ده نووسمە و بمقاتە پیرترین عاشقی دونیا، چیرۆکه که هی من چیرۆکی سەرەداوی سەدەیه ک ده گیتیتە و ده بیتە کیا لگه کیا لگه چاندنی ئه وین. په رده به سه ر عیشقه که مدا نادهم، بانگی من ئاشکراي، بانگی من بانگیکه دله پەشە کان سپی ده کات و ده، خەوت و وەکان به خەبەر ده هینیت، پەھکان ده سریتە و خۆشە ویستی له شوینی داده نریت. گوئیه کەرە کان ده رزنگینیتە و ده تیش و وەکان سەر شام نیوه دی بپرایه، یاره که شم نیوه که هی تر. ژن خۆی نیوه دی بپرایه، ئیستا بهم عیشنه و ده هموو

بروام هلگرتووه، کن دهلى به بهرگى برووا داي دهپوشم. من خوم
عىشقەكم به برواكەم دهزانم.

کورى گەنج، تو كەيفى خۇته چۈت بىر دەكەيتەوه، من لەوسەرى
زيان گەراومەتهوه، درەختى عىشق بنىڭىم و سىيەرىن دروست بكم
جاسەفرى يەكجارەكى بكم. دلىك بەبى عىشق و خۇشەويىستى
باسەر زەويدا بگەرپت، بۇ ناو گور باشە. راستەقىنەترىن عىشق لە
ئەمنى كاملىبۇوندا سەر هەلدەدات. بىانوو ناھىيەنەوه، ئەوه نېيە بە
ئاشكرا دەلىم عاشقم. كىشەكە لە جۇرى بىنىنەكەي، من لە ناو
عىشقەكە مدا برووا دەبىنم، تو و كەسانى وەك تو، تەنبا خانمىك
دەيىن. لە شويىنى من و بە چاوى منهوه تەماشاي عىشقەكەم بکەيت،
ئەوسا دهزانىت برواي تىدايە يان نا. هەقى خۇشىم بە برواوه بەرھو
پىرى عىشقەكەم بچم و بە عىشقەوه بەرھو پىرى برووا بچم.

خاجالەتى كردم. واى خودايى! چەند بە دلەوه باسى عىشقەكەى ناخى
دەكت. بريما منىش بگەيشتمايەته شويىنىك باكم بە كەس نەبوايە و
پېشم لە دونيا بكردaiه و باوهشىم بە عىشقىنەكدا بكردaiه. عىشق وايە، لە
دونيات دەسەنېتەوه و دەتدات بەو كەسەى عاشقى بۇويت. ئەم پىاوه
ئۇ كەسەيە كە دەلىن "وشەكانى سەر زارى لە دلى دەچن." بە
راستى لە دلى دەچن. من خۇم دىلم پاكپاك و خالى خالىيە.
خۇشەويىستىيەك هەبىت لە مندا بۇ دايىكوباوكمە. دەشى رۇڭارىك
بىن، دلە خالىيەكەم پر بېت لە خۇشەويىستى و بگەمە مەقامى عىشق.
دەشىت نەبم و بە دلىكى خالىيەوه مائئاوايى لە ژيان بكم. لە ناو
خۇمدا رۇ چووبۇوم بەم ئەندىشانەوه، بە دەست راي وەشاندەم و
ھانمەوه سەر خۇم. گوتى: "دوو نامەم بۇ بنووسم، نامەيەك بۇ
قاشەيى گەورە و نامەيەك بۇ ھاخامى گەورەي جوولەكەكان.
كاتىپتى، كاتى ئەوهىي گرىكۈرەكان بکەمەوه." منىش تىانوو سىيىك رېنگ
كىرىد و چاودپى بۇوم بلىت بۇى بنووسم. خورمايەكى خستە ناو

دهمی، ناوکه خورماکهی له ده می هینایه ده ره وه، ناوکه خورماکهی
خسته سه ر تیانووسه که و گوتی ئا له ويادا بنووسه:
"سلاو بۆ قەشەی مەزن"

سلاوی خۆشەویستى و بروا،
قبوول بفەرمۇن، سبەی پاشنىوەر ق کلیسەکەی خۆتان بکەن بە مالى
میواندارى. نیازمە جەنابت و ھاخامى گەورە، لەگەل بەندەی خودا
پىكەوە گفتۈگۈيەکى برايانە بکەين. باكم بەوه نېيە خەلک له ولی بىت.
مەبەستى من ئاشكرايە، گەياندى خۆشەویستىيە لە نیوان مرقۇچەكاندا.
لە پېشتمەوە گرى دروست دەكەن، نامەویت لىيان بگەريم زەمەن
گرىيەكان بکاتەوە. دەمەویت خۆم گرىيەكان بکەمەوە.
چاوهروانى من بکە و چاوهروانى ئىۋە ئازىزىم

دۆستى بپوادرات، شىيخى سەنغان."

كۈرم بە ھەمان شىوه نامەيەكىش بۆ ھاخام بنووسە، با تەشريفى
بەھىن بۆ كلیسە. كىش بانگ دەكەن بانگى بکەن، خۆشت نامەكانيان بۆ
بىه و سبەي پېشوهختە وەرە بە شويىندا".

نەمېرسى ھۆكەی چىيە، چى ئەمرىيکى كرد بۆم جىبەجى كرد. نامەكانم
گەياند و گەرامەوە بۆ خانەقا. له ويىش باسم كرد سبەي لە كلیسەي
خوارەوە گفتۈيەك لە نیوان ھەرسىيکيان دەكىيت. دروستبۇونى
گفتۈگۈ لە نیوانيان و ھاتنى خەلک بۆ كلیسەکە، بۆ خۆى بابەتىكى
سەرنجراكىش بۇو. ديار بۇو مەبەستى خۆى ھەبۇو لە دروستكىرىدى
كۆبۈونەوەيەكى والە ناو شاردا و سەرجەم ئايىنهكان بانگەيىشت
بکات.

من و غەرقانى و پۇدانى پۇمى، پۇخت و جوان خۆمان گۆپى،
دەتكوت جەزنانە و ديارىش نەبۇو چى دەقەومىت، كەچى هىنەدە
بپوامان بە شىيخ بۇو، دلىنا بۇوين شتىك دەكەت و حىكايەتەكانى

پشنی قلب دهکاته وه. له ناو حهوشهی خانه قاکه به غرورو رهه وه به
موردید و فهقینه کانمان دهگوت: "ئىمە دهچىن شىخ دهبهين بۇ كلىسەكە،
ئاره زروتان لىيە وەرن بۇ ئەوئى، پى دهچىت پىستان خوش بىت بىبىن
ھى دهکات."

دۇيىشتىن بە شويىنيدا. زور جوان بۇو، جله سېپىيەكاني له بەر كردىبوو،
خۇرى شوشتبۇو، قىزە سېپى و درىزەكاني تىكەل بە رېشە سېپىكەي
بىسون؛ نورى لى دەبارى. پىشمان كەوت و نەرمەنەرم بەرەو
كلىسەكە كەوتىنە پى. له رېگە خەلک تەماشاي دەكردىن و له بەر
خۇيانەوە شتىان دهگوت. يەكى دەيگوت "ئەمە ئەوهەيە له ئايىن
وەرگە راوه بۇ كچە گاوريك"، يەكىك دەيگوت "ئەوه نورى لى
دەبارىت" و يەكىك دەيگوت "ئەوه عاشقە پىرەكەي دونيا له خەلۋەت
هانە دەر". هەر يەكە و شتىكى دهگوت. ئىمە گوئى خۆمان گرتبوو و
بېچمان نەدەزەنەوت و بەدەم پىكەنинەوە ھەنگاومان دەنا.

بەرەم كلىسەكە قەرە بالغ بۇو، ئىمەيان بىنى سەرنجى خۇيان خستە
سەرىشىوھى شىخ. دەموچاوهكان دوو دەستە بۇون، دەستە يەك بە
مۇنىيەوە لىيان دەرپوانى و دەستە يەكى كە بە زەردەخەنەوە. رېگەيان
بۇ كردىنەوە بچىنە ژوور، كە چۈۋىنە ژوورەوە ھۆلەكە سىخناخ بۇو،
كۈرسىيەكان پې بۇون و خەلکىكى زۇرىش بە پىوه وەستابۇون. چۈن
ئەمە مۇو خەلکە ئاگەدار كرابۇوەوە، ئەوهيان نازانم.

بازنى يەكمان له دەورى شىخ دروست كردىبوو، چەشنى سەربازە
پاسەوانەكان، رېگەمان بۇ دەكردهوھ و بە خەلکمان دهگوت بىزەحەت
خۇت لارە. هەرچۈنەك بىت گەيانىمان سەر سەكۆكە. لەسەر سەكۆكە
سى كورسى داندرابۇون، قەشە و هاخام پىشوازىيەكى گەرميان لى
كىرىد، هەرسىيەكىيان لەسەر كورسىيەكان دانىشتن. لاي دەستە چەپەوە،
بە داواى يارمەتىيەوە بە پىوه شويىنەكمان بۇ خۆمان كردهوھ. پىزى
دانىشتنى دەستى چەپ جووهكان و مەسيحىيەكان بۇون، پىزى لاي
پاستىش سۆفى و دەرويىش و خەلک. له ناو پىزى پىشەوەدا مەلا

به یجوری و مووسی با جگرم ناسین، کتوپر له ته نیشت یه که وه
دانیشتبوون. چاویکم گیرا به ناو هوله که دا، ده موچاوی زورم
ناسیه وه له دهسته مور دیده کانی خانه قا. ئوهی جی تیرامان بو،
خه لکه ئاساییه که زورینه یان گهنج و ژن بوون.

به پودانی پرمیم گوت: "ته ماشا، ته ماشا، خودا ته خته تاش نییه،
ته خته ریکخه ره، نوینه ری رقه کان که و توونه ته پال یه ک." پیکه وه
پیکه نینیکمان بو کردن. باش ورد بومه و ده موچاوه کانم ناسی،
خورپه یه ک که و ته دلم. خوم گه یانده شیخ و چرپاندم به گوییدا:
"دهسته که مهلا هاتوون، له وانه یه ئامانجیکیان هه بیت." به همان
شیوه چرپاندی به گوییدا: "هاتنی هر یه ک له ئیمه بو ئه م شوینه
به بی ئامانج نییه، چون من و تو ئامانجی خومان هه یه، ئه وانیش به
هه مان شیوه. لیگه ری دلیان چی پی خوش بوو بیکه ن، من کاری خوم
ده زانم."

له پیزی پیشه وه لای چه پ، یه کیک له قه شه کان هه ستایه وه و هاته
سهر سه کوکه. تاوی به پیوه و هستا و دهسته کانی به رز کردن وه و به
دهنگیکی به رز تا هه موان گوییان لی بیت گوتی: "به خیر بیت"
ئه زیبیه تنان کیشاوه هاتوون. ئه مرق کلیسه ده بیت شوینی گفتوجوی
سی بروادری شاره زا، هیوا دارین بیده نگ بن. حه تمدن گفتوجوی سی
به پیز له م به ریزانه دهیابینن، سوودی هه یه. کاتی گفتوجوی ئه وان
کوتایی هات، ده رگه والا یه بو پرسیاری ئیوه، تکایه بیده نگ بن تا
بزانین باسی چی ده که ن و سوودیکیان لی و هربگرین. بیده نگی ئیوه
تیگه یشنمان زیاد ده کات."

پووی کرده هه رسیکیان و به ریزه وه داوای کرد کامتنان له سه ره تاوه
دهست پی ده کات، هاخام داوای کرد له وه وه دهست پی بکات. قه شه
بؤی چه میه وه و ده رگه و لا کرد بؤی و له سه ره کوکه هاته خوار
و له شوینه که خوی دانیشت وه.

هاخامیش پاش به خیرهاتنی خه لکه که، پووی کرده شیخ و
 عوزرخواهی پیشان دا پیش ئهوان که و توروه، شیخ فه رموموی لی کرد.
 هاخام یه کسره چووه ناو بابه تیکی گه رمی سه رده مه وه. به شیخی
 گوت: "مژله تم بده له جه نابته وه دهست پی بکه م، قسه کانم به
 نانکده بی و هرمه گره، ئه مرق باسیکی زور له سه ر تو ده کریت، من
 پیشتر جه نابتم نه بینیبیوو، دانیشتنه که هه لیکه بتخمه به ردهم
 پرسیار گه لیک. راستی به دادا گاییکردن لیکی همروانه و به گفتگو
 و هری بگره. عیشه کهی لای تو له دیدی مندا له چیروکیکی کونی
 مووسا و میله ته کهی ده چیت؛ مووسا میله ته کهی خوی له ئاو
 پرانده و پزگاری کردن، له شوینیک جیکی هیشن تا گه رایه وه
 پشیان له مووسا کردبوو، گویره کهی کی زیرینیان ده په رست. هه لبه ته
 روزی په رستنه که روزی سیشه ممه بوو، دوای په شیمانکردن و هیان،
 روزی سیشه ممه کرایه روزی توبه کردن و جووه کان له و روزه دا نه
 سه ریان، نه پیشیان ناتاشن. به گوناهی دهزانن له و روزه دا مووه کانی
 گبانیان لی بکنه وه و به گوناگباریه وه دروویان بخنه وه له خویان.
 ده پرسم، توش له ئایینه کهت و هرگه رایت و پووت کرده خانمیکی
 زیرین، پیت وا نییه لیکچوونیکی هه یه؟

شیخ و هلامی دایه وه:

- دهست و چاوت خوش هاخامی ئازیز، گومانیکی باشت و روژاند.
 دهکری چیروکه کهی من و هک خوی نه هاتبیته لای تو، جیاوازی زور
 هن له بینی چیروکیک له زمانی خه لکه وه بیبیستی و چیروکیک له
 زمانی که سه که خویه وه بیبیستی. چ تو و چ به ریزانیش هه قی خویانه
 گومان له هه قیقه تیک بکهن، که هیشتا هه قیقه ته که لایان پوون نییه.
 من و میله ته کهی مووسا زور جیاوازین، ئهوان پشیان له هه قیقه تیک
 کرد و روویان کرده و همیک، من و همیکم جی هیشتلوه و پووم
 کردوته هه قیقه تیک. پشتم له ئایین کردووه نه ک برووا، له دین دوور
 کوتوومه ته وه نه ک خودا. هه زار ریگه هن بؤ نزیک بعوونه وه له خودا.

یه کیکیان ئایینه. بۇچى دەبى تۇ خاتوو ئۇرتىنە بە پەيکەرى زېر بىبىنى،
بۇچى ناتوانى پۇوناکى بپواكە ناخى بىبىنىت؟ لاريم لە عاشقىوونم
نىيە، لاريم لە خراپتىگە يىشتنە لەو عىشقة. پەيکەرىك خوت دروستى
بکەيت و پۇوى تىبىكەيت و بىكەيتە بپوات، جىاوازە لە مروقىك
لىوانلىوھ لە بپوا و پۇوكىردى ئەو مروققە، پۇوكىردى لە بپوا. مروف
گيانى تىدايە، رۇحى تىدايە، عەقل و ھەستى ھەيە. ئەو شستانى لە
مروقىدا ھەن دەستكىرى خۆى نىن، كەسىك شتەكانى خۆى بە باشى
بەكار بھېنىت، لىيى نزىك بکەويتەوە نزىكەوتەوەيە لە بپوا.
پەيکەرەكە جووهكان بىگىان و بىتەست و بىتجوولە بۇو، ھەلەك
لەوەدایە بەراوردى بىگىانىك بە گيانىكى پاك بکەين.

- شىخى بەریز، بۇمان پۇون بکەوھ يارەكت مروققە ئىيە و بپوايە؟
بۇمان پۇون بکەوھ رېكەي يارەكت بۇ گەيشتنە بە خودا و بۇ
گەيشتن ئىيە بە تام و چىزى دۇنيا؟ بۇشمان پۇون بکەوھ بپواي ناو
يارەكت جوانترە لە بپواي ناو ئايىنهكەت؟

- گومان و سەرنجەكت بان چاوانم، نزىكەي نيو سەدەيە لە ناو
ئايىنهكەم بۇ بپوا گەپام، بپوايەكى جوانم لە ناو ئايىنهكەم دۇزىيەو،
بپوايەك مىھر و خۆشەويسىتىي تىداپوو. بپواكەم فيرى كىرم مروقق
دەتوانىت لە دەرەوەي ئايىن بۇ بپوا بگەپىت. تەنانەت بپوا لە ناو
بەردىكىشدا ھەيە. چۈنتان پى بلەم، ئۇرتىنە بۇ من بەشە نادىيارەكەي
بپوايە. لە ژىانم يەك جار بەرەپپوو رۇخسارييم بىنیوھ، باقى
جارەكان لە خەونەكانمدا بىنیومە. لە خەونەكانمدا ھەمان كچ و ھەمان
رۇخسار، فريشتهيەكە دەستم دەگرى و بەرەپ لای خودا دەمبات. من
عاشقى بپواكە ناخىم، نەك جوانىي رۇخسارى. ھەريەك لە ئىتمە
مامۇستايەكى پېتىۋىستە فيرى بکات، لە ئىستادا مامۇستاكە من
ئۇرتىنەيە. ئامانجى من گەيشتن ئىيە بە پۇوناكييەكە، ئامانجى من
شەيدابونە بە دىيار پۇوناكييەكەوھ. عاشق لە پەروانە دەچى، دەزانىت
پۇوناكييەكە دەيسۇوتىنىت و بەرەپپووشى دەچىت. شەيدابون گۈ

پ سووتان نادات، تهنيا پووناكىيەك دەبىنېت و شەيداي
پووناكىيەكەيە. هەر پۇزىك گەيشتمە پووناكىيەكە، ئەو پۇزە پۇزى
فەنابۇنى منه و مائلاوايى يەكجارى لەم دونيایە دەكەم. ئايى
سەرنجەكانم پوونن بۆت ھاخامى بەرىز؟
ھاخام ملىكى رەزامەندبۇونى بۆ راوهشاند و زەردەخەنەيەكى پانى بۆ
كەد. پاشان بەوه نەوهستا، كەوتە سەرنجدان لە نىگەرانىيى موسىلمانان
لە شىخەكەيان. سەرنجەكانى بە پرسىيار خستە پۇو، بۇچى قبۇولى
كردوه بىيىتە شوانى بەرازەكان و ئامادەيە مەى بنۇشتىت و لە ئايىن
وەرىگەرىيت؟

شىخ بە سروشته ھىمنەكەى خۆى وەلامى دايەوە: "موسىلمانەكان دوو
ناقىن، تاقمىك شمشىرەكەى دەستيان تىز و بەھىزە لە رۇحيان،
تاقمىك رۇحيان بەھىز و تىزە لە شمشىرەكەى دەستيان. ئەوانەيان
بې شمشىر ناتوانن بەرگرى لە ئايىن بکەن، ئەوانەيان رەقەكەى
ناخيان ژيانى تارىك كردوون و لە لاوازىي خۆيانەوە دەست بۆ
شمشىر دەبەن. ئەم تاقمىيان توانايان نىيە بىروا بگەيەن بە كەس،
چونكە خۆيان ئەھلى ئايىن نەك بىروا. تاقمى رۇحانىيەكان پىويست
ناكات بۇيان پوون بکەمەوە من خەريكى چىم، خۆيان تىدەگەن
بپواڭى من لە كويىيە. پوونكىردنەوەي من بۆ شمشىر بە دەستەكانە،
پىسان دەلىم بپوادار لە هەر شوينىك بىت بپوادارە و ئامادە نىيە
بپواڭى بۆ شوينىك لە دەست بىدات. عاشقىبوونىش گەيشتنە بە پەلى
بالى ھوشيارىيى مرۆڤ. عاشق باكى بەوه نىيە لە كويىيە، باكى بەوه يە
ھوشيارىيەكەى ناخى شوينە تارىكەكان پووناك بکاتەوە. من
زەۋىيەكەى خۆم كىيلاوه و خەريكى چاندىن. گۈشتى بەرازم
خواردووه ماناي كوفر نىيە، زۆربەي دانىشتowanى ناو ئەم ھۆلە لە سەر
ئايىنە جياوازەكانى خودان و گۈشتەكەيان خواردووه، كەوايە ئىتوەش
بىبروان. نا براكانم، وا نىيە. شەرابم ھىشتتا نەخواردووه تەوە، پىويست
بىكەت دەيخۇمەوە. شەراب خواردنەوە پەيامبەرەكانە، پەيامبەر نەبۇوه

شهرابی نه نوشیت. شهرباب و مهی بۆ کەسیک حەرامن ھوشیار بیت و
ھیندە بنوشیت ھوشیارییەکەی لە دەست بەرات و بیئاگا بکەویت. شهرباب
بۆ کەسیک حەرام نییە خۆی ناھوشیار و گیلە. شهربابیش بخۆمەوە بە^ج
نییەتی گەشانەوەی ھوشیاریم دەیخۆمەوە، نەک بە نییەتی خۆکیلکردنم.
شهربابیک پەیامبەرەکان نوشیتیان ئیتر من لە پیتاو عیشقا کەم بزو
نه ینتوشم؟ بۆ مەیخانەکان و مالەکانی خودا لەم پۆزگارەدا
جیاوازییەکیان ھەیە، ھەردووکیان خەریکی بیئاگاکردنی خەلک نین؟
بەریزان کەسانیک ھەن خەریکی ناشیرینکردنی ھەموو جوانییەکن،
ئەمانە خۆیان بۆ ئەوە ھاتوونەتە دونیاوە جى پىنى ناشیرینى جى
بەھیلن. لۆمەی من دەکەن بە پىرى عاشق بۇوم، لۆمەی خۆیان ناکەن
تا مردن رقەکەی ناخیان ناخەویت و بە ناشیرینى دەمیتنەوە. لۆمەی
من دەکەن لە ئایین وەرگەپاوم، لۆمەی خۆیان ناکەن بە پىنى
ویستەکانی خۆیان ئایینیان وەرگەپاندوھ. لۆمەی من دەکەن بۇومەت
خزمەتكارى گاوریک، لۆمەی خۆیان ناکەن بۇونەتە خزمەتكارى
ناشیرینترین کردەوەکانی سەر زھوی. لۆمەی من دەکەن شەرمەزارم
کردوون، لۆمەی خۆیان ناکەن بېروا و خودایان شەرمەزار کردووھ.
ئایینیان والى کردوھ چۈنیان بویت بەو شىوه يە دەپریسن. ئىۋە بېيار
بەن، كاممان ناشیرینىن؟"

كتوپ سەرتاپاي ھولەكە هاواريان دەکرد: "تو باشتى! تو باشتى!
قەشەی گەورە ھەستايىھە و ھاوارھاوارەکەی كېپ كردەوە. ئىمە لە
شويىنى خۆمانەوە لە خۆشىدا نەماندەتowanى دەممەن دابخەين. مەلا
بېيچۈرۈ و مووسىتى باجگريش پىشيان خواردبۇوھە، پلتوكت
لىدانىيە دەتەقىن. كە خەلکەكە بىدەنگ بۇون، قەشە سەرى قىسەکانى
گرتە دەست و دەستى كرد بە گوتاردان: "خەلکىنە، عىسا پەيامبەر
شەو و پۆز دەگەرا خۆشەويسىتى بخاتە دلى مەرۆقەكانەوە. كەچى
لای ئىمە عىشقىك لە دلى كەسیک ھەللى كردووھ لە سەد لاوھ
دەيانەویت عىشقەكە بىكۈن. چ پۆزگارىكە ئەم پۆزگارە، مەرۆقەكان وَا

گزداون به ئاشكرا دوژمنايەتى خوشە ويستى دەكەن و ستاييشى رق
و تۈلەكىدنه و دەكەن، مروف نابى لە شتانە بىرسىت ژيان جوان
دەكەن، مروف پىويستە ترسى لە شتانىك بىت ژيان ويران دەكەن.
خوشە ويستى لاي خودا جوانلىق ئاكارى مرۆفعه، بىرپاى تەواوم بە
پەيامبەرەكەي خۇمانە، بىرپاى تەواوم بە وەيە خودا لەسەر
خوشە ويستى مروف ئازار نادات و رېزى دەگرىت.

ئازىزان، بە پىر و جوانە وە، كەس لە ناو ئىوهدا نىيە خوشە ويستىيەك
لە دىلدا نەبىت. بۆچى بۆ خوتان بە رەوابى دەزانن، بۆ خەلکى ترى بە
نارەوا دەزانن؟ من باش لە برا موسىمانەكان تىدەگەم، تۈورەبۈونىان
لە شىغ ھۆكارەكەي تەنبا عىشقەكەي نىيە، ھۆكارەكەي كردنى شتە
حەرامەكانە. ئى ئازىزان، عىشق خۆى گەورەترين حەرامى ناو
حەلەكانە. عيسا پەيامبەر مريەمى مەجدەلىى كرد بە ھاوهلى خۆى،
كەس لە ھاوهلەكانى چاوهپى كارى وايان نەدەكرد. عيسا پىچەوانەى
ھاوهلەكانى ناخى مريەمى بىنى، نەك كردەوەكانى پىشۇوتى. بۇيە
گۈيى بە لۆمەي ھاوهلەكانى نەدا. لەوانە يە شىغ يىش شتىكى بىنىيەت
ئىوه نەتوانن بىيىن، لى گەپىن با ئامانجەكە بە تەواوهتى دەربكەویت.
ئايىنەكەي ئىتمە لە ئايىنەكەي ئىوه جياوازترە، بىروا بىن توندگىرنى
جوانكىدى ژيانى مرۆفعەكان، كەچى ئايىنەكان گەيشتنە دەست
مرۆفعەكان، كەرەستەي ويرانكىدى ژيان. بۆ ناگەپىن لە ناو
ئايىنەكاندا چى جوانە ھەلىيچىن. من لەسەرەتاوه نەمتوانىوە
عىشقەكەي شىخى سەنغان بە جوانى وەرنەگرم، لە ئىستاشدا لە
بەرچاوى ھەمووتان دەلىم مرۆف تا عاشق نەبىت جوانىيەكانى ناخى
دەرناكەون، مرۆف تا عاشق نەبىت لە ئايىن و دونيا تىنากات."

كە ئەم قىسىمەيەيى كىرد، گەنچە مەسىحىيەكان دەستىيان كىرد بە
چەپلەرەيزان و ھەيەھەوكىشان. شىخ داوابى كىرد زىاتر پۇون كردەوە
بدات، قەشە فەرمۇرى كىرد دەست پى بىكەت.

شیخ گوتی: "بەلی من عاشقم، عاشقی کەسیک بپروا و دونیای تیندا
 دەبىنم. عىشقىک نەتوانى لە پىتىايدا خۆت لە دەست بىدەيت، عىشق
 نىيە. عىشق توندىلەدانە لە دەرگەي ئازار، پىكىردىنە بە. ناو تولەپى
 پىچاۋپىچەكانى ھەقىقەتدا، دۇزىنەوەي خۆتە لە سووجىكى تارىكى
 زەويىدا، ھەلکۈلىنى بەردىكە بە خەيال، نۇوسىنەوەي دونىيايە بەخون،
 عىشق خەونبىينە بە مەحاللەوە، سەماكىرىن لەگەل مەركدا، خۆدان
 دەست شەپۆلېكى شىتە، ھىتاناھ قسەي بەردىكە. عىشقەكەي من
 زەنگىكە پۇچە نوستۇوهكان بە خەبەر دىتتىت، من پەيكىكم ھاتۇوم
 عىشقىك لەم سەر زەمینە بچىتىم و دواى خۆم بەرەكەي ھەزاران دل
 ئاوهدان بکاتەوە. رەنگ و ئايىن بۇ عاشق گرنگ نىن، عىشق لە سىنەدا
 ھەلی كرد دونىيات بۇ دەكتات بە خالىك. نەھاتۇومەتە سەر زەوى بە
 دەستى بەتال جىنى بەھىلەم، ھاتۇوم دلەكانتان بە ئاگا بىتىن. بەلی ئازىزان
 بانگى من ئاشكرايە، من پىرەي لەئايىن ھەلگەراوى عاشقم، كى بۇ
 مەنزىلى عىشق لەگەلم دىت، با بىرىنەكانى ناخى گەورە بکات. منم پىرى
 عاشقى لەئايىن ھەلگەراو، تەنبا ئەو كاتە تەنبا دەبىم كە يارەكەم پشتم
 تىيىكەت و ئىيۇھ پۇوم تىيىكەن. ئەو كاتەش ئىيۇھ پېشتم تىيىدەكەن و
 يارەكەم پۇوم تىيىدەكتات، من ھەموو دونىام بىردووهتەوە."

ھۆلەكە خاموش بۇو، ھاخام ويستى قسە بکات، مووسىي باجڭر
 دەنگى ليۇھ بەرز بۇوهو. چەندە ھاخام ويستى بىيىدەنگى بکات، پىنى
 نەكرا. ئىدى قەشە رېكەي پى دا قسە بکات. ئەوپىش چاكىكى عەباكەي
 گرت بە دەستىيەوە و پۇوى كرده شىيخ، پەنجەي بۇ رادەوەشاند و بە
 تۈورپەيەوە دەيگۈت: "ھەي عاقىبەت شەر! بەم ئاخىرى تەمەنەتەوە
 چى داۋىيەتى لە سەرت! خەلکىنە باش گۈي بىرىن، ئۇرتىنەي كچم
 ناوتان بىستۇوه و پۇخسارتان نەبىنىيۇھ، كچەكەم لە من ناچىت.
 داۋىنپاڭتىن كچى شارەكەيە. كورى گەنج نىيە ئاواتى بۇ نەخوازىت.
 بە گىانى ژنه ئازىزە لە دەستچووهكەم، چى كورى بارقۇنى شارە
 ھاتۇونەتە داۋى و وەلامى كەسيانى نەداوتهو. هاتنە دەرەوەكەشى لە

هاتنه ده ره و هی کچ و ژنانی شار ناچیت، نایه ویت که س بینبیت و
نایه ویت چاو له که س بکات. کچیکی ته نیا و پاکه، جوان و میهره بانه،
خونی گهوره هیه و بیر له شتی باش ده کاته وه. خوتان بریار
بدهن، گونجاوه کچیکی جوانی به ناز په روهرده کراو، بخریته به ر
دهستی پیریکی که نه فت که دوو کوکه ماوه له ژیان، ئه ری
گونجاوه؟"

خله که سه ری نه خیریان بو بادا، گنه نجه شه یانه کانیش بو
خوشکردنی باسه که، به دهنگی به رز هاواريان ده کرد: "هیچ گونجاوه
نیه، پیریکی که نه فت به ری رهنجی په پووله یه ک بخوات. کهی رهوا یه
دلی ئیمهی گنهنج بشکینیت بو پیریکی بی دهستوپی." به هاواري
گانجه کان مووسی گیف بو ووه و تف له ده می ده رده په ری، مهلا به یجوری یش له
سوزور کرد بwoo وه و تف له ده می ده رده په ری، مهلا به یجوری یش له
شوینی خوی بزهی ده هاتی. مووسی ویستی دهست بکاته وه به
هوتافکیشان، قهشه لیتی پرسی:
- ئه ری مووسی من تو و کچه که تم داوهت کرد بون، بوچی نه تهیشت
نهویش بیت؟

- هیچ پیویست ناکات، خوشی نه ده هات.
- کی ده لی نه ده هات؟ با بهاتایه لیزه قسی دلی خوی بکات.
- قهشهی به ریز، نامه ویت کچه کم بخریته به ر ته راز ووی
داد گاییکردنی ئیو. باسه که گهوره مه که، پیریکی ترازاو عاشقی کچیک
بووه، کچه گرنگی پی نادات و لمه زیاتر نیه. بو فشارم بو ده هینی
کچیک بینمه ناو مه جلیسیکه وه بکهونه پرسیار کردن و گومانکردن
لیتی؟
هاخام گوئی:

- تو چون لیکی ده دهیته وه لیکی بد هره وه، تازه عیشنه کهی شیخی
سنه نعان بو کچه که ت بو وته حیکایه تی شار. خوشت سه رمه شقی
بلاؤ کردن و هی حیکایه ته که بو ویت، له یه کم ساته وه مه یخانه و

دوکان نه ما نه گهربیت و چیرق که که بیت. نیستا بتو خوت
تورو په ده که بیت پرسیاریکی باشت لی ده کریت.

- جا لهو خوشتر ههیه، بابه تیکی وا خوش بیته حیکایت بتو
گالت و گه پی خلکی. ئه و په پی مانگنیکی دیکه ته منه نه ماوه، باله
مانگه دا توزیک که یف بکهین. به راستی چیرق کنیکی خوش بتو
گالت و گه پی گه نجان.

- ئهی بوقی پیتیک ده چیت و مه رجی ئایینیت دا به سه ریدا؟
- تیک نه چووم و ئاره زووشم لی بتو پهنجا ساله یه کی ناو ئایینه کان
بکه مه گالتی سه زاری گه نجه کان.

- که وا یه کاری تویه نه ک کچه که ت! خلکینه گویتان لی بتو دانی پیدا
نا کاره کان مافی به سه ر کچه که وه نییه؟!

مووسی هله لو هسته یه کی کرد، پیشتر وا بلاوی کردبورو وه مه رجه کان
مه رجی کچه که یه، لیره تیکه وت. کچه که کی ئاگای لی نه بورو، به
نا چاری دانی پیدا نا کاری خویه تی. ئه مه هه والیکی تازه بتو لای
خلکه که، هه والیک بتو در قیه کی مووسی ئاشکرا کرد.

هاخام گوتی:

- دهی پیمان بلی به نیازی چیتری?
- له ئایینم و هرگه راند، کردم به شوانی به رازه کان، ده بئی مهی
بخواته وه و بیته مه یگیری مهیخانه کان.

قهشه رو وه شیخ گوتی:

- جه نابی شیخ بتو قسیه ک ناکه بیت؟

- مهیش ده خو مه و ده شبمه مه یگیری مهیخانه یه ک. کاتی یه کم
هنگاو ده نیتیت به ره و عیشقیک، تا کاتی به چلو چیوبوونت بر ق.
له وانه یه و اتیگات ئه م شستانه بتو ئه و ده کم بگه مه یاره کم، نازانی
بو ئه وهی ده کم هوشیاری بیه که ناخم نه کوژیت وه. عیشق ئامانجی
تیدا نییه، سووتانی تیدایه. ئاگری عیشق و هختیک کلپه ده کات،
نه گه یشتی بیه ئامانجه که. که سیک له ناو دونیای عیشق نه بورو بی،

که سیک رووناکیه کهی ناخی دانه گیرسابی، تیناگات باسی چی ده که م.
من به پی خومدا ده روم تا بگه مه سهر لوتکه کیوه که، چی ده خنه
به رده مم بیخه ن. چی داوا ده کات له چوار مرجه کهی خوی بوی
ده کم و تو سقالیک له به لینی خوم لا ناده م.

مووسی گوتی:

- زور باشه جه نابی عاشقی پیر، له سبه ینیو همه یگیری.
- به چاوان، له سبه ینیو ده بمه مه یگیر. با دلشاوه کان بینه
مه یخانه که، به مهی بیرینی دله شکاوه کانیان تیمار ده که م. ته نیا
خوش نیم (دهستی راکیشا بق من و غه رقانی ته نبوورزه ن و پقدانی
پرمی) ئه و گنه جوانانه ش به خویان و ته نبوور و قامیشی
بنووسیه که یانه وه له وی ده بن. مهی و ته نبوورزه نین مرؤف له
درؤکردن دوور ده خاته وه. مه یخانه که گه رم ده که م و خوش خزمه تی
مهسته کان ده که م. چ عه بیی تیدایه خزمه تی که سیک بکهی بق
له بیرکردن وهی برینه کانی ناخی خوی مهست و بیهوده ده کات؟ چ له
مه یخانه بی یان بیمارخانه، یه ک کارت هه یه، چاره کردنی برینه کان.
که سیک ناچیته مه یخانه برینیک له سهر دلی نه بیت، که سیکیش ناچیته
تیمارخانه برینیک له سهر گیانی نه بیت. من له سبه ینیو ده بمه
حه کیمی دلی برینداری مهسته کان. بوونم به مه یگیر ئازارم نادات.

مووسی دیسان دهستی کرد و بق هو تافدان: "چاوتان لی بوو!
چاوتان لی بوو! باسی برو اشم بق ده کات و هنگاویک ناهاویت
پیچه وانهی برو ا نه بیت. ئه وه تا ده بیت مه یگیر و حیکایه تی برو اداری
خویشی ده کاته په رده یه ک بق خله تاندندی ئیوهی به سته زمان. ئیوه
کهی تیده گه ن خه لکه که!"

هاخام گوتی: "مووسی به ریز، تو دادو هری بروات پی ناکریت،
بریارдан له سهر برو ا کاری تو نیه. خه ریکه ته نگه تاو ده بی، ئه وه دوا
پیگه یه ده یگریت به ر و جیبه جیشی ده کات، ئه وسا بیانو ویه ک نامینی.

قهولت داوه، مه رجه کان جیبه جی بکات که ژاوه‌ی بوریک ده خهیت.
که وايه ئاماده‌ی که ژاوه‌که به.

دیسانه‌وه هه مان ئهو گه نجانه‌ی هاواريان ده کرد "ههق نییه جوانیک
بدریته پیریک"، ده ستیان کرده‌وه به قاوقيل و پیروزبایيان ده گوت.
تاقمیک گهنجی قوشمه بیون، دونیایان به گالتوه گرتبوو،
قهشم‌هه ریيان به هه موو شت ده کرد، ده ياندا له نال و له بزماریش،
ناچار هاخام بیده‌نگی کردن.

زه پره‌یه ک په شیمانبوونه له قسه کانی شیخ‌دا به‌دی نه کرا. مورید و
فه قییه کانی خانه قاکه و شه‌یه ک له زاریان ده‌رنه‌هات. جا چی بلین،
شیخ خوی یه کلایی کردبورووه بوریگه‌ی عیشقه‌که‌ی، ئهو پیگه‌یه‌ی
ئه وان داوایان ده کرد، فه راموشی کردبورو. له زیاد دل‌نیابوونه‌که‌ی باش
تیگه‌یشتم، ئامانجه‌که‌ی ته‌نیا ئورتینه نییه، ئامانجی ئه زموونکردنی
دیویکی یاخیبوونی ژیانه. ژانیک جیاواز بیت و روو له که‌سیک بکه‌یت
و پشت له زورینه بکه‌یت. پشتکردنه زورینه که‌سی خوی ده‌ویت،
کومه‌لگه‌که‌ی ئیمه زمانیان زور پیسه، کومه‌لگه‌یه کی بیزه‌حمه، ئه ونده
زانیان که‌سیک که‌وتوروه، وهک گله‌گورگ تیی بهر ده‌بن و پارچه‌ی
پیوه ناهیلان. که‌سیکیش سه‌ر بکه‌ویت ده‌وروخولی ده‌دهن و خویانی
پیوه هه‌لده‌واسن و به ستاییشکردن واى لى ده‌که‌ن که‌سه‌که خوی
بیر بچیت‌وه. خه‌لکی ئه مه‌مله‌که‌ته متمانه‌ی هیچی پی ناکریت، نه
راستی‌گوتنيان راستیه و نه پیکه‌نین و تووره‌بیونه‌کانیان له جینگه‌ی
خویه‌تی. دونیا به چاوی به رژه‌وه‌ندییه کانی خویان ده‌بینن.

ئه و قه‌شه‌یه سه‌ره‌تا هاته سه‌ر سه‌کوکه و گفتوكوکه‌ی دامه‌زراند،
دیسانه‌وه هاته‌وه سه‌ر سه‌کوکه و به گوتاریکی کورت کوتایی به
دانیشتنه‌که هیتنا. له کوتایدا بیو به چه‌پله‌ریزان، ژنه‌کان ئافه‌رینیان له
شیخ ده کرد، ئافه‌رینه‌که‌یان له وه‌فاکه‌یه‌وه بیو بوری عیشقه‌که‌ی.
موریده‌کانی ده‌وری مهلا به‌یچووری‌یش به شیواوی له ده‌موچاوه
زه‌رده‌لگه‌راوه‌که‌یانه‌وه، نه‌فرهت ده‌رزا. مه‌به‌سته‌که‌ی شیخ‌یش

گیشت لای ههموان. ئیمەش له جىگەی خۆمانەوە چاومان له
ئەلکە کە کرد و به توندى چەپلەمان بۇ سەرکەوتتەکەی لى دەدا.
ئوانەی گومانیان له زور شت ھەبۇو، لهو گفتۇگۆيەدا گومانەكەيان
رەۋىيەوە و دىمەنەكەيان به باشى ھاتە بەر چاو.

Q Search in \نووسيينى's posts

کردن بے pdf

نووسيينى كتبيه كان

EDIT

EDIT

نووسيينى كتبيه كان

What city are you from?

Activity Log

Update Info

مهیخانه‌کهی ئۆرتىنە

شەوی يەكەم

لەسەر تاقى پەنجەرە و مىزەكان رېزىيەك مۆم داگىرسابۇون، غەرقانىي تەبنۇورۇڭن لە سووچىڭى دەستەراستى سەرەوە، لەسەر كورسىيەك دانىشتىبوو، تەبنۇورى دەزەنى. مىزەكان سىيانيان مەيخۇرى لەسەر بۇون. شىخ خۆى لە بەردەم مەيگەدەكدا بە پىوه وەستابۇو؛ زۇرىلى دەھات، لە مەيگىرېك دەچۇو نىوسەدەيە خاوهنى مەيخانەيە. رىشە سېپى و درىيىزەكەي و قىزە سېپى و درىيىزەكانى و كراسە سوننەتىيە سېپىيەكەي بەرى لە بەردەم گۈزە مەيەكاندا، دىوانەيى كردىبۇوم.

مەيخانەكە پىشتر ناوى مەيخانەي غەربىان بۇو، لەو رۇزەوەي شىخ بۇوه مەيگىرې مەيخانە، خەلکى ناوەكەيان گۇرى و بە مەيخانەي ئۆرتىنە ناويان دەھىننا. مووسىيى باجىڭ ناوه تازەكەي پى خۇش نەبۇو، دلتەنگ دەبۇو بەو ناوەوە ناوى بەھىنەت. من و رۇدانى پۇزمى لە تەنەيشت غەرقانى دانىشتىن. هاتنم بۇ مەيخانەكە خەيالىكى نوپى خستە سەرمەوە، لەو دەچۇو بۇ خانەقايدى تازە چووبم. دەنگى تەبنۇورەكە، سېبەرى مەيخۇرەكان و شەوقى مۆمەكان، دىمەنېتىكى دلگىريان ھەبۇو. مەيخۇرەكان بەدەم مەينۇشىنەوە، لە دونىاي ئىتمەدا

بابون، ناوا ورد دهبوومهوه له ديمهنى ناو مهیخانه که؛ شیخ به
خزی و پهیمانه یه ک شهرباوه هاته لام و فهرموموی لى کردم
پیوشم، منیش به شهرمهوه گوتم: "ئاخر مهیگیر گیان، من کهی
ما بخزر بوم، ناتوانم لیتی لى بدهم. چیت کرد له گه لت بووین، بق
نامهیان نا." به پیکه نینه وه پهیمانه کهی دانا و له سه ر سه کوکه دانیشت
و کورنه باسکردنی مهی و گالته کردن به من: "غه زنه وانی ئازیز، تو
چندین سال بیهوش و بیٹاگای، بوقچی له مهستی ده ترسیت؟
جیاوازیه کی وای نییه، چ به مهی مهست بی، یان به هه
بیروباوه پیکی تر، مهستی هه ر مهستیه. نامه ویت خراپ لیکی
بدهیته وه، له نیوان مهیخانه کان و مزگه وته کاندا، لیکچوونیکی زور
هاب؛ بیٹاگا کردن و مهستکردنی مرؤفه کان له دوو شوینه دا روو
دهان، دلشکاوه کان روو له مهیخانه کان دهکه ن و روحشکاوه کانیش
پورو له مزگه و خانه قاکان. ئهی نه مگوت تیمارخانه یه. مه ترسه،
پهیمانه که دهوای تیدایه، بینوشه. که سمان نییه له شوینیکدا بریندار
ببوبین، برینه کانی ناخمان به مهیخانه و مزگه وته کان چاره ده بن.
پوزه لات شوینی برینه گهوره کانه، بؤیه شوینی ئایینه زوره کانیشه.
برؤحی روزه لاتی روحیکی بریندار و ویرانه، به بی ئایین و مهی
نازیت. ئیمه ش روزه لاتین و جیا نین له که سه کانی دیکه. ده بی ئه هلى
بیکیک له وانه بین. سه رهتا ئه هلى خانه قا بوبین بق چاره ی برینه کهی
برؤحمان، ئیستا ئه هلى مهیخانه بین بق چاره ی برینه کانی دلمان. سه خت
نییه مرؤف هه ردووکیان بیت، با له مشه ووه هه ردووکیان بین. ئیمه
له دوو لاوه بریندار و ویرانین؛ چ رؤحمان و چ دلمان به ته واوه تی
که لیتی تیکه و تیوه".

بوزمانه شیرینه قسے بق کردم، به هه مان شیوه و هلام داوه:
نایخوم قوربان، نایخوم. چون نامه ویت له خانه قاکه ببمه مهلا
بی جووری یه ک، له مهیخانه که ش نامه ویت ببمه مهستیک. له به ر ترسی
مهستیبون رهتی ناکه مهوه، له به ر بیهوشکردنم رهتی ده که مهوه.

هیشتا ئاماده نیم لەم دونیایە بۆ ساتیکیش بیتھوشبم. دەمەویت بە ئاگاییەوە بە چاوی خۆم ئەو شتانە ببینم کە بە نیازم بیانبینم." زور خەریک بۇو لهكەلم بیتۇشىم، نەمتوانى. بانگى كردىم لاي مەيگەدەكەوە و له سووچىكى پېشتهوە شوين دانىشتنىك ھەبۇو، لهوى دای نىشانىم و تکايى كرد، ھەندىك شت ھەيە دەيەویت بىنۇوسمەوە. منىش چى گوت بە پۇختى وەك ئەركى ھەمېشەئ خۆم، نۇوسيمەوە. بەم جۇره باسى كارە نويىھەكەئ خۆى كرد: "كارە نويىھەكەم پى قورس نىيە، مەيگىرى سۆفيگەرييە. مرۆفەكان لە ناخەوە بىرىندارن، لە ناخەوە ئازاريان ھەيە، بىرىنەكەيان بىرىنىكى نادىيارە، بۆيە ئازارەكەيان بە باشى دىارە. بىرىنىك دىار نەبىت ئازارى زۇرتىرە لە بىرىنىك بىرىنەكەئ دىار بىت. ئازارى ناخى مرۆفەكان، مرۆڤى ناچار كرودوھ دەيان شوين دروست بکات بۇ خۆى، تا بچىت لهو شوينانە كەمېك ئازارەكەئ ناخى سارپىز بکات. مەيخانە يەكىكە لهو شوينانەئ مرۆفەكان دروستيان كرد، تا پۇوى تىېكەن و لهوى بۇ ساتىك خۆيان لە دونيا و له ئازار دوور بخەنەوە. دلپاكترين جۇرى مرۆفەكان ئەوانەيىانن ھاتوچۇى مەيخانە دەكەن. مرۆف كە مەست بۇو، دەبىتەوە بە خۆى. لىرە شەوان مەيخۆرەكان درەنگانى، مەست دەبن و دەماماكەكانى سەر رۇويان لا دەچىت و رۈوت و پاڭ دەبنەوە و دەبن بە خۆيان. له پىش مەستبۇوندا جۆرىكەن، دواى مەستبۇون جۆرىكى دىكە. له مەستبۇوندا راستەقىنەكەيان دەبىنیت و ھەستى پى دەكەيت. مەى ناھىيلەت دەماماكەكان بە رۇخسارەتەوە بىننەوە. مەى بۆيە جوانە دەماماك بەسەر رۇوى مرۆفەوە ناھىيلەت.

غهزرنه وانی ئازىز، ئەزمۇونى مەيخانەكە بنووسرەرەوە، جىهانىكى زور تايىتە، جىهانىكە پېرە لە خۆبۇون و دلتەنگى و خۇشى. كەسىك لەم دونىا يە نابىئىم ئەھلى مەيخانە بىت و لە ناخەوە و يېران نەبووبىت. دەزانى كەم كەسيان خۇرى بە بىپروا دەزانى، مەى بۇ ئەوان پەيوەندىي بە حەلال و حەرامەوە نىيە، بۇ ساتىك لەپىركىرنى، خۇيانە.

دەپانەوی خويان لەم ژيانه له بىر بکەنم دەپانەوی ون ببن. مەی دەخونەوە تا ھوشيان دوور بکەويتەوە، تا كەمېك خۆيان بن و ئەوە نەبن كە ئەندىشەيان پىتىان دەبەخشىت. مرۆڤ كە مەست بۇو دلى لەباتى زمانى قسە دەكتات. يەكى دەيگرىت بە گۆرانىيەوە، يەكى دەيگرىت بە گريانەوە، يەكى دەيگرىت بە هەلدانەوە سوتماكى برىنەكانىيەوە، يەكى بە بىدەنگىيەوە دەيگرىت. كەسيان وەك خۆى كە ماتووه بۇ مەيخانە نامىتىتەوە. ئەم جىهانە تايىبەتە، پىويسىتى بە بىركردنەوە ھەيە. تا نەيەيتە ئىرە نازانى مرۆڤەكانى دەرەوە و ناو مەيخانە جياوازن. له مەيخانە دەبنە ئەوەيى كە ھەن، له دەرەوەش دەبى سالانىكى زۇر لەگەلىان بى تا بە تەواوەتى دەماماكەكەيان لا دەبن و خويانىيات پى دەناسىتىن. مەى بە چەند ساتىك ئەو كارە دەكتات، مرۆڤ بە سالىك گەر بۇي بىرىت بىكەت.

ئەم پىاوه زۇر سەير بۇو، له ھەموو شتىكدا بىرى لە جوانىيەكان دەكردەوە و بۇ دىيوه تايىبەتىيەكە دەگەرە. لەوانەيە ئەزمۇونى ئىرەش ھىندهى ئەزمۇونى خانەقا بىركردنەوەكانى بگۈرىت. عاشقۇونەكەي بىرىدە شويتانيك بە خەونىش نەچوبۇوە ئەو شويتانا. دىارە له لاي ئەم ژيان ھەزاران تامى ھەيە. عاشقەكان ئەوانەن، دەتوانن جۇرەكانى تامى ژيان ئەزمۇون بکەن. بۇم گرنگ نەمابۇو پىاويتكى ئايىندارە يان بىئاين، بە لاشمەوە گرنگ نەبۇو ژيانە پە لە كەسەرەكەمان بەرەو كۆى دەپروات. لهم ژيانەدا ھەر كارىك بکەيت و بە رۇحەوە نەيكەيت، كارەكە ھەرجى بىت ناتوانىت وات لى بکات بەر تامى ژيان بکەويت. ئەو لەو كەسانەيە بە رۇحەوە دەجۇولىتەوە، رۇحى دەدا بەو كارە دەيکات. خەلک با بۇخۇى چەنە بىدات، رۇح لەكۆى بۇو، چۈون بۇ ئەو شويتە چۈونە بەرەو پىرى بىرۇا. چاڭ لە بىرمە ساتى تالىھاتنەكەي بەدەم تاوه دەيگۈت: "عىشق لەكۆى بۇو، قىبلەيى من لەويتە."

چەند جوانن ئەو كەسانەي بە عىشقەوە سەيرى ھەموو شتىك دەكەن، باوكم دەستى دەكرد بە نىكاركىشان، وا بە ئەويىنەوە دەچۈوه ناو

نیگار و رهنه کانه وه، له مهستیک دهچوو به گوزه مهی نوشیبیت. یان
که پنهانه کانی له دهوری قامیشه که دهئالاند، وا پنهانه کانی
دادهنه واندنه وه بُو نووسینی وشهیه ک، له سوژدهی برواداریک دهچوو
بو خودا. دلیشی له گه لیدا ده که وته سهر تیانووسه سپیه که. هه مان
عیشقی باوکم بُو نووسین و رهنه، له شیخی سه نغاندا بُو برووا و
ژیان بینیه وه. گه رچی باوکم له کاره که ییدا درکت به و عیشقه ده کرد،
که چی شیخ له ریورقیشتندیا وا بُوو.

شەوی يەکەم بە دیار مەستەكانەوە تا درەنگانى قسەی بۆ کردم و
غەرقانى يش تەنبۇورى دەژەنى. بەرەبەيان مەيخانەكە چۆل بۇو،
يارمەتىمان دا مىزەكانمان پاك كردەوە. لە پشت مەيخانەكە ھۆدەيەكى
بچۈوكىان بۆ دابىن كرابۇو بۆ خەوتىن. من و پۇدانى پۇمى لەۋى
نەماينەوە، جىتمان ھېشتن و بەرە خانەقاكە كەوتىنەوە پى. شەويكى
فيتىك بۇو، لە پۇوبارەكەوە شىنەي بايەكى خوش ھەلى دەكىد و خۇى
دەكىشىا بە شارەكەدا. بە ئاسماňەوە ھەورەكان لە سەفەردا بۇون، لە
پۇزەلەلاتەوە بۆ پۇزئاوا. جارجارەش ھەورەكان خۇيان دەدایە بەر
پۇوناڭى ئەستىرەكان. نە مەيمان خوارىبۇوهو و نە تامىشمان
كىرىبوو، كەچى لە دوو مەست دەچۈوين بەدەم رېيە خەريكى
گۇرانىگوتىن بۇوين. نازانم ھىئوە بۇو گۇرانىيى مەستەكانى
مەيخانەكە لە ناوماندا ماپۇوهو، يان مەيخانە خۇى ھەر وايە، كە
چۈويتە ناوى دلت دەگۈپىت. تا گەيشتنەوەمان بۆ بەردىم خانەقاكە،
پشۇومان نەدا و گۇرانىيمان گوت.

شہوی دووہم

ئىدى تەنبا ئەھلى خانەقا نىن، ئەھلى مەيخانەشىن. موريد و فەقىيەكان دەيانزانى شەوان دەچىنە مەيخانەكە، ھەلسوكەوتىان نەگۇرا و تانەيان لى نەدەداين، پىتىانەوە ديار نەبۇو نىكەران بن لە ھاتوچۈركىدىمان. كۆبۈونەوەي ناو كلىيىسەكە بېچۈونى ھەندىيەكىانى گورىيپۇو، بە

تەواوه‌تى دەستىيان لەوە شوش تبوو ئامۇزگارىكىدن و
فشار خستنەسەرى ناچارى بکات پەشيمان بېيىته‌وە و بگەرىيته‌وە بۆ¹
ناو خانەقا. ئىمەش خۆمان يەكلايى كردىبوو و تەرفدارى شىخين و
چى بکات دەستى لى بەر نادەين. مەيخانەكەش خراپ نەبۇو، خۆش
بۇو، ورددەوردە خەلکى رەوويان تىدەكىد. دەستەيەك دەھاتن گۈئ لە
قسە عاشقانەكانى شىخ بگرن و دەستەيەكى كە دەھاتن بىيىن بە²
راستى بۇو بە مەيگىر. دەستەكان هاتنەكەيان بە مەبەست بۇو. تاقە
مەيخانەش بۇو تەنبۇورى تىا دەزەنرا. لەوى بۆم دەركەوت پۇدانى
پۇمى دەنگىكى پىوه‌يە خوشكى خۆى حەيرانى دەبى.

ئەویش بەوەدا زانىم كتوپ لە نيوەشەويىكدا شىخ گوتى: "فرىشتەكەم
هات خەوم و پىنى گوتىم: 'دەنگىك لە تەنيشت چاكى عەباكەتە، شارىك
بە خۆيەوە مەست دەكتات.' دا دەى دەست پى بکەن بىزانم كامەتانن."³
سەرەتا من گوتىم، كە دەمم كردىوە داييانه قاقايى پىكەننин. دەنگىكى
زىقسى هەناسە كورت، گويچەكەي ئەزىيەت دەدا. دواى من پۇدانى
پۇمى گوتى، واى خودايە! چ دەنگىك بۇو. چەھچەھەيەكى دەكىد،
مۇچرکى بە گياندا دەھىينا. تا زىاتر دەنگى بەرز بىردايەتەوە، زىاتر
قورىگى ساف دەبۇو. لە خۆشىيى تەنبۇور و دەنگە خۆشەكەي
مەيخۇرەكان كەوتبوونە دونيايەكى تايىبەتەوە. مەيگىريان دەھىينا و
دەبرد. ئىمە هاتبۇوين بۆ خۆمان دابىنىشىن، لى گۆرانى و تەنبۇور
حالىكى دروست كرد لە زىكرى ناو خانەقا كە خۆشتىر. هىننە هوڭرى
دەنگى بۇوم ئارەززۇم لى بۇو كە دەمى كردىوە تا كاتى
پۇيىشتەوەمان نەوهستىت.

لە لايدەك چەپلە لى دەدرا، لەل اىيەك پەيمانە بەرز دەكرايەوە، لە لايدەك
سەريان با دەدا و هەلدەستانەوە قريوه‌يەكىيان بۆ دەكىد، تەواو بەچىز
بۇو. شىخ بە خۆى و پەيمانەيەكەوە تىكەلى مەستەكان بۇو، يەكەم
جارم بۇو بىيىنم مەى بنۇشىت. مرۆڤ چووه هەر شوينىكەوە، پەنگى
شوينەكە دەگرىت. چاوه‌كانى قورس دەردەكەوتىن، دەستە سېى و

دهماره شينه کانی لەرزىينيان تىكەوتبوو. بە مەيخواردنەوە لهو كاتانه
 دەچوو کە زىكرى دەکرد. مەيخۇرەكان برىنە کانى ناخيان هىتىباپوو
 سەر زمانيان، شىخ يش بە دەنگى بەرز كە هەرگىز له دەنگى ئەو
 نەدەچوو، بە ئاوازىكى خەمگىنەوە كەوتە باسى بەسە هاتى دلە
 ويرانە كەى خۆى، پەيمانە يەكى بەرز كردهوە و گوتى: "بۇ ئىتوھ دەدويم
 دلىپاكە كان، لە خۆمەوە نالىم دلىپاكە كان، دلى پاك لە بنەوانەوە دلى
 دلىپاكە. تۇن موو مەرۋەقىكە. مەرۋەقىك نايەتە دونياوە دلىپاكى پاكى نەبىت. تو
 بىروانن مندال دىتە دونياوە، نە دلى، نە مىشكى، هىچى تىدا نىيە و
 پاكپاكە. بە پىتى رۆزگار گەورە دەبىت و شت دەچىتە ناو دل و
 مىشكى. ئەوھ رۆزگار نىيە دلەكان پىس دەكتە، مەرۋەق خۆيەتى. لە
 بەرچاوى من ئىتوھى مەست و خوشخەيال، لە مندالەكان دەچن. مەى
 تۆز و گەردى سەر دلەكان لا دەبات و پاكى دەكتەوە. بىھىنە
 بەرچاوى خۆتان هەميشە مەست و بىئاگا بن، چى دەقەومىت؟ من وا
 دەزانم مەرۋەق تا زىاتر بىئاگا بىت، زىاتر ترسناك دەبىت. مەست و
 بىئاگا زورن لەم دونىايەدا، جوانترىنيان و پاكىرىنىان هيى ناو
 مەيخانە كان. ئىتوھ خۆتان خۆتان بىئاگا دەكەن تا راستەقىنەي خۆتان
 بىدۇزنهوە. بىئاگا كانى تر لە ئەسلىدا بىئاگان، بۆيە نامەويىت ئىتوھ
 بەراورد بىكم بەوان. خۆتان خۆتان بئاگا بىكەن زور جوانترە لهوھى
 لە بنەوانەوە بىئاگا بن. ئىتوھ ترسناك نىن مەستە كان، ئەوانە ترسناكن
 خۆيان بە بەئاگا دەزان و بىئاگان. پىitan خۆشە باسى مەستى
 دونياتان بۇ بىكەم؟"

مەستە كان بە جاريک پەيمانە كەى خۆيان بەرز كردهوە و دەيان دا لە
 يەك و دەيانگوت: "بىكىرەوە مەيگىرە ئازىز، بىكىرەوە. شىخى مەيگىر
 بە روېيەكدا مەستمان بکە و بە قىسە كانىشت خەنچەر لە دلمان بده."
 جا ئەوهندە جوان بۇون، لارەلار بە حالى خۆيان دەگرت بە پىوھ. بە
 زمانە گىراو و خوارە كەيان، داوايان دەكىد بەرددەوام بىت. بىنинيان
 سەربە قورى دەھىتىايە پىكەنин.

شیخ دهستی راکیشا بۆ بهرامبهری، پیاویکی سه روپیش ماشوبرنجیی
ئەسمەر دانیشتبوو. لىئى پرسى:
- کارت چىيە مەي خورى ئازىز؟
- قوربان دارتاشم.
- بەھ بەھ، تو ئەی دارتاشى ئازىز، ئە و كورسييە دروستى دەكەيت
مروف مەست دەكات. مروف بۆ يەكەم جار كورسيي دروست كرد
دهستى له سادهىي هەلگرت. كورسى مەودايەك نىيە له نىوان مروف
و زهويدا، مەودايەك له نىوان سادهىي و غرورودا. له پىبازى
سۇفيگەريدا كورسى نىيە، مروف پىويسىتە به زهوييە و بىنوسى، بۆ
ئەوهى دوور نەكەۋىته و له سادهىي. زهوى نەيتىيەكى تىدايە، كە
پىيەوە بەستراتىت رۆحە سادهىيەكەت دەھىتىتە و خەيال. له
كورسييەكان دوور كەونەوە و لەسەر زهوى دابىشىن، با
سادهىيەكەتان نەمرىت. ئىشى عىشق فېربۇونى ئەم شتانەيە، عىشق
تەنبا دلدان نىيە به دولبەرىيک، عىشق خۇدامالىنە له هەموو پىسييەك.
پىكەنیتەن بەوانە دى كاتى لەسەر زهوى دادەنىشىن ئاسايىن و كاتى
لەسەر كورسييەك دادەنىشىن غروروپەك له هەبىيەتى خۇياندا دروست
دەكەن. عىشقى راستەقىنە فيرت دەكات له هەرشۇينىك بىت مروفە
پاستەقىنەك بىت، مروفە سادە و پاكەك بىت. كەلوپەلەكانى دونيا بۆ
فريودان و بەھەلە بردى مروفە. عىشق دىت مروف له و هەلە و
تىدان كورسى مروف قبۇونى لى سەندۇوھەتەوە. مەستىي مروف بە
كورسييە و ناشيرلىرىن جۇرى مەستىيە. ئاخ چەندە له و گرىيەي
ناخى مروف دەترىم! گرىيەك له ناخى مروف قادىيە، كرايە و دەيکات بە
درىندەيەكى و يېرانكار. بۆيە بانگتان دەكەم بۆ سەر زهوى و سادهىي،
لە سادهىيدا كەلوپەلەكان ناتوانن مروف ئاراستە بىكەن. كەسانىك
نەخۇش دەكەون بە كورسييە و له كەل خۇياندا يەك كۆمەلگەش

نه خوش دهخهن. ترسناکترین جوری نه خوشی، نه خوشی هوگر بروونه
به کورسییه وه.

لهم کاتهدا په یمانه کهی به رز کردده وه و خستیه سهار لیوی و قومیکی
نوشی. به وهی ته نیشتی خوی گوت:
- ئهی تو کارت چییه؟

- قوربان من ئه سپوعه ره بانه م ههیه، ریبواره کان ده گوازمه وه.

- چاکه... ته ماشا ئازیزان، ته ماشا، ئیمهی مرؤف هه میشه بیر
ده که ینه وه دوور بکه وینه وه له سروشتی خومان و خومان جیا
ده که ینه وه. ئه سپمان خوش ناویت له بئر ئه وهی گیانه وه ریکی هیمن و
جوانه. خوشمان ده ویت چونکه خزمه تمان ده کات. ته نانه ت مرؤف به
جوریک خوپه رسته، جیاکاری له نیوان گیانداره کانیشدا ده کات.
ستایشی سه گ ده که ین به وه فایه وه پاسه وانیمان بؤ ده کات، نه فرهت له
گورگ ده که ین درنده وه و مه ره کانمان ده خوات. هه ردووکیشان يه ک
چینن و سه ر به يه ک خیزانن. مه ره کان و مانگا کانمان خوش ده وین،
ده یانله وه رینن و شمشالیان بؤ لى ده ده ین تا به ئوازی شمشاله که
شیری زیاترمان بدهنی، نه فرهتیش له ورچه کان ده که ین، له کاتیکدا
سه ر به يه ک خیزانن. چی بؤ خومان باش بوو جیگهی ریزه، چی بؤ
خوشمان خراب بوو بھر نه فرهتی ده ده ین. مرؤف ئاوایه، خوپه رسته.
ته نیا عیشقه وا له مرؤف ده کات هه موو شتیک وھ ک خوی ببینی و له
به رژه وهندیه وه لیکیان نه داته وه. له ناو بروادا عیشقیکی گه ورہ ههیه،
له ناو مرؤفیشدا هه مان عیشق ههیه. که سیک بتوانیت خوی له ناو
ئه و عیشقه دا بدؤزیتھ وه، ده توانیت سه ر تا پای تیگه یشتتنی بؤ ئایین و
دونیا بگوریت. عیشق دونیابینیه.

له سووچی لای ده رگه که وه پیاویک تاکوتھنیا دانیشتبوو و بؤ خوی
گویی ده گرت. له ناکاو هه ستایه سه ر پیئی و به شیخی گوت: "سووچی
ئه مه یخانه یه مالی دووه همی منه. ژیانم باش و خوش، کاسپی خوم
ده که م، نزیکه ی سی ساله ده خومه وه. تو له چاو ئیمه و مانان نویت و

ب خير بيت بو مه جليسه که مان. من ئازاري که س نادهم و فيليش له
کس ناکەم، عاشقى ژنه کەی خۆمم، مەرج نېيە هەر کەسىك ھاتە
مه يخانه جىدەستى کەسىك لە سەر دلى بىت. دلى من بى بريينه، مەى
بو من سارپىزكار نېيە، ئارامىيە. رۆزانه كار دەكەم، شەوانىش دىمە
ئىرە دەخۇمەوە. مە يخانه و باوهشى ژنه کەم ئارام دەكەنەوە. بو من
دەستىرىن بو پەيمانەيەك و دەستىرىن بو ئارامىيەك جياوازىي نېيە.
كانى ماندوو دەبى لە ژيان، پىويستت بە سىيەرىك و باوهشىكى ئارام
ھەيە ماندوو يېتىت لى دەربكات. مە يخانه ئەو باوهشەيە بو دەركىدىنى
ماندوو يېتى من. بەم بونەيەوە پەيمانەيەك شەرابم بو بەھىنە." شىخ
ھەستا چووه ناو مەيگەدەكە و پەيمانەيەك شەرابى هيئا و لە^ب
بەردهمى دايىنا و لە تەنيشتى دانىشت، خەيلى پىكەوە قسەيان كرد.
خەرىك بۇو بەرھو دەمەوبەيان بچىن، غەرقانى دەستى كرد بە ژەنин
و پۇدانى پۇمىيش گورانىي گوت.

دووبەدوو حالىان خستە ناو مە يخانەكە. مە يخانه ئەو دۆزەخە نە بۇو
كە باسيان دەكىد، مروقەكانى ناوى هەمان ئەو مروقانەن رۆزانه
دەيابىنин. جياوازىيەكە لە وەدایە ئەوانەيى ناو مە يخانەكە پاكترن و
خۇيان و لە دەرھو ئەوانە نىن كە لە مە يخانەدا دەيابىنى. تىناكەم
بۈچى مروق كە مەست بۇو ئايىنەكان بەر نە فرەتى دەدەن؟ بۇچى
ئارەزوو دەكەن مروق بە ئاگا بىت بو فيلەكىرىن و دەمامكۈشىن؟ بو
ئارەزوويان لە پاكى و پوونى نېيە؟ مەى پاكىان دەكاتەوە و پوونيان
دەكاتەوە، بۇيە ئايىنەكان رېيان لە مەيە.

سەيرە، لاي من جىڭەي پرسىيارە، ئايىن خۆى شويىنى مەستكىدىنى
خەلكە و دەزى مەستبۇونى خەلکىشە!

شەۋى سىتىم

ئىوارەكەي غەرقانى ناردبووى بە شويىندا زۇو بچىن بۇ ئەوى
میوانى تايەتىان ھەيءە. بۇ خۆمان بۇويىنە میوانى ھەميشەيى مەيخانەكە
بى ئەوهى پەيمانەيەكىش بخۆينەوە. گەيشتىنە مەيخانەكە، ھاخام و
قەشە و شىيخ پىنكەوە دانىشتىپۇن و مەى لە بەردىمىاندا بۇو. چاوليان
بە من كەوت بانگىان كردىمە لای خۆيا، كورسىيەكم بىردى و سلاۋىكىم
لى كردىن و لە تەنىشتنان دانىشتىم. ئەوان دەستىيان كرد بە
گفتوكىردىن و منىش نۇوسىمەوە.

قەشە بە نىگەرانىيەوە گوتى: "رەستى بۇ داخوازىيەك ھاتووين و پى
دەچىت تاقىيمك لەوانەي خۆتان لە ناو خانەقاكە، نيازيان خراپ بىت.
ئۆقرە ناگىن شىتخىك لە ئايىن وەرگەرابىت و بۇوبىتە مەيگىرى
مەستەكانى شار. خەلک تانەيان لى دەدەن و پېيان دەلىن "بۇ
خانەقاكەش ناكەن بە مەيخانە؟!" چارەيەكى دۆخەكە نەكەين خراپ
دەقەومى. نازانم نيازيان چىيە، بە جولەكانىاندا دىارە دەستىك
دەوەشىتىن."

خەمىك نىشته سەر چۈخسارى شىيخ، پىتىيەوە دىار بۇو دەسەلاتى
چارەكىرىنى نىيە، ئامادەش نىيە لە ترسى دەستوھشاندى ئەوان،
بىتەفايى بکات لە بەلینەكانى خۆى. بە خەمگىنەيەوە وەلامى قەشە
دايەوە: "من سوورم لە جىيەجىكىرىنى بەلینەكەي خۆم، پىشىم وانىيە
ھاتىمە شويىنەك خودا نەفرەتى لى كردىت. لەم مەيخانەيە كەسم
نەبىنى بىپروا بىت. خودايەك لە ناو دلى شكاوى مەستەكاندا ھەيءە.
كەسىك دەويىت بتوانىت بىتە ناويان و لە ئازارەكانىان تىيگات.
زۇربەي مەلاكىان لە دوورەوە بىيار لەسەر بىپروا و بىپروايسى
مرۆقەكان دەدەن، جاريتك نايەن بۇ مەيخانەكان بىزانن شويىنى
بىپرواكانە، يان شويىنى بىرىندارەكان. وا دەزانن ھەر كەسىك نەچۈوھ
ناو مزگەوتەكانەوە دوورە لە خوادوھ، لە كاتىكدا ھىننەدە مرۆقى
نابەجي دەچنە ناو ئەو مزگەوتانەوە، خودا خۆى بىزارە لەويوھ بانگى

بکن. من دهستم لهوان هلگرتووه و نازانم بوقچی ئهوان دهست له من هەلناگرن. چى پسوایي هەبوو خستيانه پال من، من پسوایيەكانم قبۇول كرد، كەچى ئهوان بهوھشەوھ ناوھستن. خودا لامان دا لهو ئايىنپارستانەي رقهكەي ناخيانلى بىووه به بىروا. ئەمانه بۇ جاريئىكىش سەر بەرز ناكەنەوھ بۇ ئاسمان و له گەردوون بىروانن تا بزانن ئهوان لەم سەر زەۋىيە چەند بېڭۈون و خودا كارى بهوھ نىيە ئهوان بەرگرى لى بکن".

هاخام كەمى دلى شىخى دايەوھ و پاشان پىيى گوت: "وا نىيە شىخ، پسوایي تو بە قىسى ئهوان پسوایي خۆيان و ئايىنەكەيانه. لە شوينى تۇ من بۇومايمە، موسىلمانەكان بە گالتە و پىيکەننىنەوھ باسيان دەكردەم. ئىستا ناتوانن پسوایيەكە بەس لە تۇدا بېيىن، خۆيان كردووھ بە خاوهنى پسوایيەكە. جياوازىيەكە لەوھدايە، تو لايەكى دەبىنى و ئهوانىش لايەكى دەبىىن. نە من و نە تو و نە قەشە ناماھەويت كارىكى خراپ پوو بىدات. لە بىرى مەكە، كە ئايىندار تۈورە بۇو لە بەكارهيتانى مشتهكۈلەيان، چارەيەك پىيوىستە. شارەكەي ئىتمە بە درىزايى مىژۇو شارى ئايىنەكان بۇوھ، شارەيەك نەبۇوھ ئايىن بىتوانىت بۇق لە نىوانمانداد روست بىكەت. وا خەريكە حالتەكەي تو رقهكەي ناخى كەسە ئايىننەكەن دروست دەكەت. بە داخھوھ ئەمە دەلىم، بەس وايە و ئىتمە ترسمان لەوھيە".

شىخ لە وەلامىدا گوتى: "تىيگەيشتىم، هاتوون پىيم بلىن بۇ دامر كاندىنەوھى رقهكە دەست لە عىشقەكەم هەلبىرم و بگەرىمەوھ ناو ئايىنداره توندەكان، يان شارەكە جى بەھىلەم و ئاويك بەم ئاگرەدا بکەم. هەق بە ئىتوھيە، بۇومە هوئى كىشەي زور بۇتان. هەفتەيەك مۇلەتم بىدەنلى، بىرىكى لى دەكەمەوھ. هاخام گوتى:

- جه‌نابی شیخ لهو تیپه‌پی کرد ووه هه‌فتیه که موله‌ت بدریتی، رپی
موسـلـامـانـهـکـانـ وـ تـانـهـیـ نـهـفـامـهـکـانـیـ ئـیـمـهـ لـهـوانـ، گـهـیـانـدـوـوـیـهـتـیـ بهـ
ئـاستـیـ دـهـسـتـوـهـشـانـدـنـ. دـوـیـنـیـ مـهـلاـ بـهـیـجـوـورـیـ هـاـتـبـوـوـهـ لـامـ، بهـ کـورـتـ
وـ پـوـختـیـ خـسـتـیـ بـهـرـدـهـمـ مـوـسـلـامـانـهـکـانـ قـبـوـلـیـ نـاـکـهـنـ لـهـوـهـ زـیـاتـرـ
لـهـبـهـرـ شـیـخـیـکـیـ خـهـلـهـفـاوـ، تـانـهـوـتـهـشـهـرـیـانـ لـیـ بـدـرـیـتـ. تـوشـ تـازـهـ
دهـسـتـکـرـدـوـهـ بـهـ مـهـیـخـوـارـدـنـ وـ گـهـرـمـکـرـدـنـیـ عـیـشـقـهـکـهـیـ خـوتـ. چـیـ
تـیدـایـهـ دـهـسـتـیـ لـیـ هـهـلـبـگـرـیـتـ؟ـ؟ـ

- کـاتـیـ خـقـوـیـ باـوـهـرـدارـهـکـانـ کـهـمـبـوـونـ، کـهـمـبـوـونـیـانـ نـهـیـتـدـهـتـوـانـیـ
لـاـواـزـیـانـ بـکـاتـ وـ لـهـشـکـرـیـ گـهـوـرـهـ گـهـوـرـهـیـانـ تـیـکـ دـهـشـکـانـ، چـونـکـهـ
بـرـپـوـاـکـهـیـانـ لـهـ مـهـچـهـکـهـکـانـیـانـ بـهـهـیـزـتـرـ بـوـوـ. سـهـرـدـهـمـیـکـ هـاتـ زـوـرـ
بـوـونـ، زـوـرـیـیـکـهـیـانـ نـهـبـوـوـهـ هـوـیـ بـهـهـیـزـیـیـانـ، زـوـرـیـ لـهـشـکـرـهـکـانـیـانـ وـ
لـاـواـزـیـیـ بـرـپـوـاـکـهـیـانـ تـیـکـیـ دـهـشـکـانـدـنـ. مـنـ ئـامـادـهـمـ دـهـسـتـ لـهـ دـوـنـیـاـ،
دـهـسـتـ لـهـ خـوـمـ وـ ژـیـانـ هـهـلـبـگـرـمـ، بـهـلـامـ ئـامـادـهـ نـیـمـ دـهـسـتـ لـهـ عـیـشـقـهـکـهـمـ
هـهـلـبـگـرـمـ. لـهـمـ شـارـهـشـ نـاـپـوـمـ، قـیـلـهـیـ منـ لـهـمـ شـارـهـیـهـ. ئـارـهـزـوـوـ دـهـکـهـمـ
پـوـژـیـ هـهـزـارـ جـارـ پـیـمـ بـلـیـنـ شـیـخـیـ کـافـرـیـ لـهـئـایـینـ وـهـرـگـهـرـاـوـ، بـهـسـ
جـارـیـکـ پـیـمـ نـهـلـیـنـ شـیـخـیـ لـهـعـیـشـقـوـهـرـگـهـرـاـوـ.

- جـاـ توـ قـورـبـانـ يـارـهـکـهـتـ نـابـیـنـیـ، کـهـوـایـهـ لـهـ هـهـرـ شـوـیـنـیـکـ بـیـتـ دـهـتـوـانـیـ
عـیـشـقـهـکـهـیـ نـاـخـتـ بـهـیـلـیـتـهـوـهـ وـ گـهـشـهـیـ پـیـ بـدـهـیـتـ.

- هـهـوـایـ عـیـشـقـهـکـهـیـ مـنـ لـهـمـ مـهـمـلـهـکـهـتـیـهـ، بـهـوـ هـهـوـایـهـ دـهـژـیـمـ کـهـ
عـیـشـقـهـکـهـمـ دـهـیـهـیـنـیـتـ. ئـیـوارـانـ دـهـچـمـهـ سـهـرـ گـوـیـسـهـبـانـهـکـهـ وـ بـوـوـ
دـهـکـهـمـ مـالـیـ ئـوـرـتـیـنـهـ، دـلـمـ گـهـرـدـیـ تـیدـاـ نـامـیـنـیـتـ. چـیـ دـهـکـهـنـ بـیـکـهـنـ، يـارـ
لـهـ کـوـیـ بـوـوـ، ئـهـوـیـ قـیـلـهـیـ دـلـیـ عـاـشـقـهـ. مـنـیـکـ ئـهـوـ هـهـمـوـوـ رـسـوـایـیـمـ
قـبـوـلـ کـرـدـ لـهـبـهـرـ عـیـشـقـهـکـهـیـ نـاـخـمـ، دـهـتـانـهـوـیـتـ بـهـوـ ئـاسـانـیـیـ پـشتـیـ
تـیـبـکـهـمـ؟ـ نـاـ دـوـسـتـانـ، لـهـ مـنـ نـاـوـهـشـیـتـهـوـهـ کـارـیـ وـاـ بـکـهـمـ. زـوـرـ لـهـ مـهـلاـ
بـهـیـجـوـورـیـ مـهـترـسـنـ، پـیـاوـیـکـیـ تـرـسـنـوـکـهـ، پـیـاوـیـکـ دـهـمـیـ گـهـوـرـهـتـرـ بـوـوـ
لـهـ کـارـهـکـانـیـ، نـهـ جـیـگـهـیـ ئـومـیـدـهـ نـهـ جـیـگـهـیـ تـرـسـ. رـاـسـتـهـ کـارـیـ
نـامـهـرـدـانـهـیـ لـهـ دـهـسـتـ دـیـ، کـارـیـ نـامـهـرـدـانـهـشـ کـارـیـ پـیـاوـیـ دـهـمـکـراـوـهـ

و لوازه. با بزانین کاره نامه ردانه که شی چییه و بییین. لهم پرژه لاته دا شوینی زور و شار و گوندی زورم بینیوه، به قهه شار و گوند و شوینه کان پیاوی نامه رد و پیاوی مردم بینیوه، من له مرده کان ناترسم، له نامه رد کان ده ترسم. ئه م پیاوه گه رچی نامه رد، لی ترسه که ناخی ئه و هنده زوره نامه ردیشی لی نایهت. بؤیه تکا ده که م لیی مه ترسن، به هه ره شه یه ک دهست له و ئایینه شه له ده گریت که خوی کرد و وه به خاوه نی.

قهه شه گوتی:

- دهی قوربان، ئیمه ش له و نامه ردییه ده ترسین. ده میکه دهیناسین، کاتی خوی هاته ئه م شاره، ئازاوه یه کی نایه وه. مانگیک خه ریک بووین تا ئازاوه که مان دامر کانده وه. ئیستاش دوور نییه هه مان کار دووباره بکاته وه.

- خه متان نه بی قهه شهی ئازیز، ئازاوه ش دروست بکات بق خومانه، بق ته میی ده که م، ته میبوونیک بق پشتاو پشتی عاقل بیت. شه ویکی گه لی ناخوش بوو، تا دره نگانی خه ریکی چاره سه ریک بوون، نه یانتوانی رازی بکهن شاره که به جی بهیلیت. ئه وان رویشتن و خومان ماینه وه، به بیده نگ و خه مگین له شوینی خومان دانیشتبووین و مهیخوره کانیش له هه وای خویاندا بوون. مهیخانه که که و تبووه سه ر پوکنی ریزی مهیخانه کانه وه، ده رگه یه کی بچووکی ته خته دوولایی هه بیو، به هه رایه کدا پالت به ده رگه که وه بدایه، ده کرايه وه و پاشان ده چووه وه شوینی خوی. شوینی مهیگیره که بهرام بهر ده رگه که بوو، میزه کان به ناو مهیخانه که دا به شیوه یه کی پیکوپیک داندرابوون. تابلوی کچیکی چاوره شی له چک به سه ر، کاتی خوی قهه شه یه کی گه وره دروستی کرد بیو، له پشت سه ری مهیگیره که وه هه لو اسرا بیو. نیگاریکی مووسیتی با جگریش به ره نگی روئی له لایه نیگار کیشیکی هاورییه وه بؤیه کرابیو، به جلپکی سپبی پوشته، له سه ر لا و هستابوو،

لە لای مەیگىرەكە وە ھەلوا سرا بىوو، باقى دیوارەكانى مەيخانەكە
ھىچيان پیوه نەبۇو، بە قىلى سېپى سواغ درابۇون.
شەوان تارىكى دەكىرد، ورددەوردە موشىتەرىيەكان ۋوويان لە
مەيخانەكە دەكىرد. موشىتەرىيەكان تا دەھات زىاردى دەكىرد
تەنبۇورەكە ئەرقانى و دەنگى پۇدان و ناوبانگى شىخ، خەلکى
بەرەو مەيخانەكە رادەكىشا. دەمەوتارىك، لەسەر تاقى پەنجەرەكان و
سەكۈرى بەردىم مەیگىرەكە پىزىك مۆم دادەگىرسىتىدران و ناوهەوە
مەيخانەكە يان پۇوناك دەكردەوە. كاتىك مەيخۇرەكان دادەنىشتىن،
شەوقى مۆمەكان سىيەرى ئەوانى دەدا بەسەر يەكدا.

شىخ بانگى كىرمۇم و پىئى گوتىم: "ئىستا بگەپىيە بۇ خانەقاكە و مەلا
بەيجۇورى ئاگەدار بىكەرەوە، ھەلەيەك بکات گىانى خۆى دەخانە
مەترسىيەوە." دەستىشى والا كىرمەوە، گەر زىادەرەوېيى كىرد
تىيىسىرەوېيىن. ئەم بىيارەيم گەللى پى خوش بۇو، گەرچى لە كارى ئەو
نەدەچۇو، ئەما سەبرى نەما بىوو. ناچار بۇو بەم ھەرەشان
بیوهستىنىت و نەھىلات ئازاۋەيەك بىنۇتەوە خەلکى يىگوناھ پىيە بىن.

چىي پى گوتىبۇوم بى زىاد و كەم جىيەجىيەم كىرد.

مەيخانەكەم جى هىشت و بەرەو خانەقاكە كەوتىمە رى. پىش ئەوھى
بچىمە لاي، لە ناو تىشۇوەكەم خەنچەرەكەم دەرھىتىنا و بە كەمەرمدا
ھەلم واسى. خواخۇام بۇو شتىك بلىت و تىيىسىرەوېيىن و خۆمان و
شارەكە رېزگار بىكەم لە دەستى.

تەقەم لە دەرگەكە دا و فەرمۇوى كىرد بۇ ژۇورەوە، دەرگەكەم
كىرددەوە و منى بىنى، لە شوينى خۆى راچلەكى. دەستىم خستە ئەمبەر
و ئەوبەرى دەرگەكە و خۆم دەرپەراند تا باش دەسکى خەنچەرەكە
دەربىكەوېت. بە زمانىكى ھەرەشەوە پىيم گوت: "شىخ ناردوومى پۇخت
و پاك پىت بلىم ھەر ھەلەيەك بکەيت گىانى خۆت دەخەيت
مەترسىيەوە. وا نەزانى لىت قبۇول دەكىرىت." رەنگى تىك چۇو،
ھەستىا يە سەر پى، لە ژىر بالەكائىمەوە تەماشايەكى ناو ھۇلى

نویزخوینه کانی کرد، چوْل بwoo. به پرته پرته وه وه لامی دامه وه، به نه مای هیچ نییه و بیری له هیچ خراپه یه ک نه کرد ووه ته وه. ئه وهی به ناوی ئه وه دهیلین زیاده ره وییه. دلنجیای کرد مه وه سه ردانی شیخ ره کات و عوز رخواهی بق ده هینیت وه. منیش دو و باره م کرد وه، کوتا جاری بیت له ژیره وه خه ریکی به دکاری بیت. ئه وانهی ئه و پشتیان پی ره بستیت به قسے یه کی شیخ شاربه ده ری ده که ن. دلنجیام کرد وه باری لاری شیخ ئه و ناکات به نوینه ری برواداران، جا باشتره بق خوی سه ری کز بکات و بیده نگی لئ بکات.

هاته پیشه وه و دهستی خسته سه ر شانم و دهستی کرد به پارانه وه و ئاموزگاری کرد نم، به زمانه و هرگه راوه کهی گوتی: "نا کورم، وا خراپیش نیم که باسی ده که ن. ته نیا ئازار ده کیشم به دهست تانهی خه لکه وه. ئاره زووم نه ده کرد ئه مه رو و برات، رو و شی داوه قبوولی ده که م. تو ش زور توندی، که می هیمن ببه ره وه. ریزی ته مه نم بگره، جوان نییه له ناو مورید و فه قییه کاندا به و شیوه ناشیرینه رو و به رuum ده بیت وه".

به هیواشی دهستیم له سه ر شانم لا دا و لووتم برده پیش لووتی و پیم گوت: "ریزی خوت بگره با ریزت بگیر دریت، کاره به ده کانت بووه ته هوی ناشیرین بوونت له ناو خه لکدا، تا زووه خوت پاک بکه ره وه. تو بقت نییه ری پیشانی شیخ بدھیت چی ده کات یان نایکات. ناو مه یخانه که خه لکی زور باشتری تیدایه له ناو خانه قاکه، ئه وانه شی دینه ئیله ته نیا یه ک گوناهیان که مه، ئه ویش مه یخواردن وه ویه. سه د مه یخوری به دمہ است به قه دهست له خوششو ته وه، ئایین ژیان ویران ناکات. من غه ریبیه یه کی دهست له خوششو ته وه، شتیکم نییه بیدور پینم و راشی سپاردووم عاقلت بکه م، خوشم که یف خوشم به وهی عاقل بیت و به و ناخه پیسە ته وه دهست و هرن دهیت ناو ژیانی که س. جا جیتر که یفی خوت، قسە کانم بکه به

زنجیریک و بیخه گویت. پی ده چیت ئەم دەسته نازدارانەم کە بۇنى
مەرەكەب و بۇنى وشە دەدەن، دواجار بۇنى خوینى تو بگرن."

ھەرەشەكانم لى كرد و جىئەم ھېشت. ئەوهندە ترسابۇو شەو خۆى
نەگرتبوو، بە دزى مورىد و فەقىيەكانەوە خۆى گەيانىدبوو يە
مەيخانەكە و بەلېنى دابۇو دروو دەبىت لە كىشەكان.

شەۋى چوارم

مېزەكان پې بۇون، مەيخانە جىمەي دەھات، لە ھەواى خۆماندا بۇوين،
مووسىتى باجىڭر خۆى كرد بە ژووردا. وا باسيان دەكرد لە ژيانىدا
يەكەم جارىيەتى شەوان ھاتبىتە مەيخانەي خۆى. ئەسپەكەي شىخ لە
باخەكەدا بۇو، ھاتبۇو بەسەريدا زىنى كردىبوو، بە سوارى ئەسپەكە
ھاتبۇوه ئىرە. بە ھاتنە ژوورەوەي مەيخانەكە كې بۇو، كەچى ئەو
دلى زۇر خۆش بۇو، بە دەستە گىپەكانى سلاۋىكى كرد لە ھەموان و
لە خۆيەوەي گوتى: "ئەمشەو ھەمووتان مىوانى بەندەن، بە دلى
خۆتان نوش بىكەن." سەرەتا مەيخۇرەكان بىروايىان نەكىردى، جەختىان
لى كردىوە بە راستىيەتى يان گالتە، ئەويش بەلېنى دا چىي گوتۇوه وا
دەبىت و مىواندارىي مەستەكان دەكەت.

بۇو بە ھەلا و خۆشى. نەينىيەك لەم خۆشىدەر بىرىنەي و ھاتنەيدا
ھەبۇو، لاى خۆمەوە والىكىم دايەوە، موشتەرى مەيخانەكە زۇر بۇون
و پارەي باشى دەست دەكەۋىت، بۇيە بەكەيە و ئەم مىواندارىيەي
كىرىد. پىاوىيك بۇو ژيان و كەسايەتىيى مرۆقەكانى بە پىنى گىرفانىياني
دەپىتوا، چەندە پارەت ھەبوايە بە پىنى پارەكەت كەسايەتىتى دەپىتوا.
مەيخانەكە دەست پى كرد، مەيخۇرەكان زانيان بە خۆرایىيە، دەستيان
نەدەپاراست، پەيمانە دواي پەيمانە ھەلیان دەدا. ئەو شىخ داماوه
فرىا نەدەكەوت پەيمانەيان بۇ تىيىكتە. مووسى خۆى گەيانىدە
مەيكەدەكە و خۆشى بۇي تىدەكىردىن و لە پال تىكىردىن پەيمانەدا،

نه کرد. خوم نه گرت و چوومه لایانه وه، به دهم
نی لگه شیخ ده کرد: پنکردنی په یمانه وه ئه م قسانه یان ده کرد:
جهنابی مه یگیر، مهیخانه کهی منت ئاوه دان کردو و هته وه. گه رچی
پین ناخوشه خلک به مهیخانه کهی ئورتینه کچم ناوی ده بات، ماده م
کچه که م نیگه ران نییه و بازار مان گه رمه، ئاره زوو ده که م ناوی
اکمش، له سه ر بنووسن.

باوکمیشی له سه ر بلووس - موسئی به پریز، بازاری باش لای که سی باش و دهستپاکه، تو پیاویکی دونیادیده، پاره نه یتوانیوه جوانت بکات. پاره یه ک نه یتوانی مرؤفیکی ناشیرین جوان بکات، پاره یه کی بیکه لکه و بو سووتان باشه. ژیان خه وتن و خواردن نییه، ژیان رازاندنه و ھیه، مه به است له رازاندنه و دروستکردنی باخچه یه که خه لک بتوان له و باخچه یه دا به ئاسوده یه و دابنیشن و جوانیه کان بیین. تو به س کوی ده که یته وه و باخچه ت نییه.

ر باخچهت نییه.
- همه مه یگیر، همه. باخچهکهی من بو تاقه کچهکهمه. لهم ژیانه
یه کهسم بو ئاسووده دهکریت، ئه ویش کچهکهمه. ناتوانم خۆم
دابهش بکه، پارچهکانی خۆم کو کردوونهتهوه و خستومنهته
خزمەتی یه ک کەس. ئایین و دونیام کچهکهمه، چى بويىت بۆی
دهکه، چى ئارهزوو بکات له خزمەتیدام. تو بهم پیرىيەوه هاتوویت
دهست بو روحى من بردوه، کچهکهم روحەم. چەندىك بىرى لى
دهکەمەوه، ناچىتىه عەقلمەوه رى بىدەم له نزىك تۇوه بىت. سەروھت و
سامانەکەم له دەست دەدەم بو کچهکەم. تو باوک نىت، له باوکايەتى
تىنالىگەيت، با بىت به باوک جا دەزانى من باسى چ بىرىنىك دەکەم.
منداڭ بولى باوک گيان و روحە، روحى خۆم دەرېتىت و به ناو
درکۈدالدا راي بكتىشى، بەس دەست بولى کچەکەم نەبەيت. هەناسە يەك
لهم ژیانە منى هيشتىتەوه کچەکەمه. بەيانيان ھەلدەستم روخسارە
ياڭ و جوانەکەي دەبىن، تا ئىوارە به خۆشى ئەو روخسارەوه دلەم

خوشە. تو باوک نیت مهیگىرى بەرپىز، لەم باپەتە تىنڭەيت. با بىيت بە باوک دەزانى باسى چىم بۇ كردوویت.

- مووسىي بەرپىز، من نامەويىت لەگەلى بژىم، من عاشقى بۇوم. نە داوام كردووه و نە بەم ئاخىرى تەمەنەم پىگە بىدەم ژىنەك بىتە ناو ژيانم. لە خۆشم نابورم كېيىكى جوان گىرۇدەي پىاۋىتكى پىر بىكم. بە تەماش نەبىت بە باشى بۇت شى بىكەمەوه، شىكىردنەوه و دەرخستنى نەينىيەكەي ناو دلەم ھونەری ئەوينەكەم كال دەكاتەوه.

- ئەي ئەمە چى بۇو كردى؟ مىشكەم خەريكە دەتەقىت، بە نيازى چىت؟

- مووسىي بەرپىز، من خەريكى ئاوهداڭىردىنەوهى باخچەكەم، من هاتم بە خەلکم گوت عىشق گىنگترە لە رق، پىيم گوتىن بىرۇا گەورەترە لە ئايىن، تىمگە ياندىن لە ناو عىشقا بىرۇا ھەيە، لە ناو بىرۇا يىشدا عىشق. ئايىن سۈوننەت جىئىجىكىردىنە، عىشق و بىرۇا لە ناو مەرقىدان و پەيوەندىي بە دەرەوه نىيە. مەرقۇ تا ناوهەوهى رۇوناك نەكاتەوه، ناتوانىت دەرەوه بە جوانى بىبىنەت. باخچەكەي من رېسوايى بۇ خۆم بۇو، خۆم كرده جىئى نەفرەتى مۇسلمانان. رېسوايى و نەفرەتەكانيان نەيوەستىندىم، سووربۇون لەسەر ئاوهدانى باخچەكەم بۇ پاش خۆمە، پاش خۆم ھەزاران كەس دىتنە ناو باخچەي عىشقەوه و ژيان جواتىر دەكەن.

- بە راست؟! دەك مالىت ئاوا بىت! وا تىيگە يىشتىبۇوم داخوازى دەكەيت. كەلەيى بىبۇوم! جا كەوايە زووتر قىسەت بىردايە، با بەم جۇرە خراپە تۈوشى تانە و ئازاردان نەبويتايە. بۇ زوو ئەمەت نەگوت و منىش ئەوەم بەرامبەر نەدەكردىت!

- بۇھستە جەنابى مووسى، من عاشقى ئۇرتىينەم، لەبەر ئەويس ئەم رېسوايىم بەسەر خۆمدا ھىتاوه. پىت وَا نەبىت تا من مابىم لەم ژيانم كەس بىتوانىت لە دەورى بىت. مەرگى من ئازادبۇونى ئەوه، مەرگ لە نىوان من و ئۇرتىينە كۆتايى بە چىرۇكە كە ناھىنەت، چىرۇكە كە

له مینیته وه، ته نیا منم ده روم. دلی خوت خوش نه کهیت وا بزانی
کونایی هاتووه. بوقه که که ناپرسی من کیم؟ من پیاوی ناو
خونه کانیم یان نا؟ بوقه ناپرسی ئه و چون ته ماشای من ده کات؟
با خچه که کی من ئاوه دان بووه ته وه بوقه زور که س، په یامی من په یامی که
نؤو دلرمه کان لیی تیئاگه ن. تو به س پیریه که و
له ناین وه رگه رانه که م ده بینی، ئه وهی بیستووته ده یلیتیه وه، چاوه کان
وزمانی تو کز بعون و توانای بینین و بیستنت باش نییه. عیشق
ئوه نییه که سه که بهینیت ناو ژیانت و له گه لی بژیت، عیشق ئه وهیه
عیشقه که که ده چیته سه ر ناوی مه عشوقة که که و تا مرؤفیک مابیت

ده ماوده م باسی ئه و عیشقه ده کات.

- نامه ویت هیچ ببینم، تاقه تی ئه م جوره قسانه ای توم نییه. دونیام بوقه
بهینیت به ر ده ست، ناهیلم شه ویک له گه ل کچه که م پوژ بکه یته وه.

باش بیخه گویته وه، مه رگی من ئیوه له یه کتر نزیک ده کاته وه.

- به لینش کین مه به، به لینه که که بیر بیت، شکاندنی به لینه که که

رسوایه کی گه ورهت به سه ردا ده هینیت. من دلی ئورتینه م بردووه،

بیوه فاش نه بروم له سه ر به لینی خوم. زورم نه ماوه بگه مه ئامانجه که م.

نه یشیدهی به من به پیی خهیال و بیر کردنی وهی هه موو که س هیی

منه. بتھویت ژنیک ببهی پیویست ناکات ده ستی بگریت و بیبهیت، دلی

ببه. ژن تا دلی داگیر نه کهیت نابیت به هیی تو. من دلی ئورتینه م

بردووه، چ برمیم یان بمیم له خهیال و یاده وه ری خه لک و خوماندا

هیی منه. دلنيام دلی خالی نییه له من. ژن بؤی گرنگ نییه له چ

ته مه نیکدایت، بؤی گرنگه چند عاشقیت، عاشق بونه که که دیاری

ده کات ژن که خوی ده کات به هیی تو یان نا. پیاوه کان وا ده زان

جه ستهی ژن کان بخنه باوه شیان ئیتر ژن که هیی ئه وانه. گیله ئه و

پیاوه هی له ناو دلی ژنیکدا نییه و له ناو باوه شیا یه تی: هه زاران ژن له

باوه شی پیاویکدان و دلیان پیاویکی تری تیدایه. چ ژن کان و چ

پیاوه کان جاریک عاشق ده بن و به و برینه هی عیشقی یه که مه وه ژیان

جی ددهیلن. خوشبخت ئه و پیاوەیە کە لە باوهشى ژنیکدایە و ژنەکە عاشقیەتى. پیاو ژن کە عاشق بۇون باکىان بە هىچ نىيە. تو عىشتە نەبىنىوھ، با پرووت تېيكات ئەوسا دەزانىيت راستگۈرى چ واتايەكى ھەيە. من ئه و پیاوەم سەرەتا دلى ژنەکە داگىر دەكەم و كە داگىرم كرد دەزانم ئه و ژنە بۇ ئەبەد ھىيى منه. لەو پیاوانە نىم جەستەي ژنیك داگىر بکەم و دلى لاي پیاویتى تر بىت.

مووسى حالى خراب تىك چوو، قسەكان ئازاريان دەدا. ناچار بە شلەژاۋىيە وەلامى دايەوە و گوتى: "بەلىن چىيە و وەفا چىيە، هەزار مامەلەم كردووه و بە دلم نەبووه و هەلم وەشاندووه تەوه. با يەكىك لە مامەلانەش ئەوهى تو بىت. مەرجم بۇ دانەنایت جىيە جىيى بکەيت و كچەكەم ببەيت، مەرجم بۇ دانایت بتكەمە خزمەتكارى خۆم و خەلک تېيگەيەنم ئه و پیاوانەي باسى دونبىايەكى ترتان بۇ دەكەن، خويان شىت و شەيداي ئەم دونيايەن. سەلمانندم بۇيان باشتريينەكەيان تو بۇويت، چۈن لە ئايىنەكەت وەرگەپاي بۇ كچىكى جوانى نازدار."

شىخ پىنكەنинىكى بۇ كرد و گالتەي بە قسەكانى دەھات. پەيمانەيەك شەراب بە دەستىيەوە بۇو، خستىيە بەردىمى و فەرمۇوى لى كرد بىنۇشىت بۇ حالى باشه. ئەويش پەيمانە شەرابەكەي رەت كردىوھ و خۆى سەرقال كرد بە سەكۇ تەختەكەي بەردىمى. زەوق و شەوقى يەكەم جارى نەما، بۇ خۆخالىكىردنەوە دەستى كرد بە هەلەيتۈپەلىت گوتىن: "مەيگىر تو لە لايەك دەلىتىت چاوه روانى بەيەكەيىشتن نىم و لە لايەكى دىكەش خوت داناوه بۇ بەيەكەيىشتن. جارىك خوت يەكلائى بکەرەوھ، دوايسى قسەيەكى ترى لى دەكەين." شىخ پەيمانەكەي بەردىمى خۆى دايە دەست يەكىك لە مەيخۇرەكان و بە زەردىخەنەوە وەلامى دايەوە:

- مووسى بەرپىز، عىشق ئامانچ نىيە، عىشق خۇناسىن و دونيابىنە، بىرينىكە لە ناوتدا دروست دەبىت، بىرينىكى بەئازار. ئەوهى دەيەوەت ئەو بىرنە سارپىز بکات، كەسىكى كەمژەيە. بىرىنى عىشق نابى ھەولى

ساریزبونی بدهی، لئی گهربی با بهردهوام بکولیتهوه و هوشیارت
بکانوه. خوشهویستی ئامانجی تیدایه، ئامانجەکەی بەیەکگەیشتنە.
عشق ئەم ئامانجەی تیدا نییە، مۆمیکە دەسووتیت و دەوروبەری
خزى پووناک دەکاتەوه. مۆمەکە بە سووتانەکەی خۆی تەواو دەکات،
خۆنواوبۇونەکەی بۆ پووناککرنەوهى دەوروبەریەتى. عاشقىش
ھمان مۆمى داگىرساوه بۆ پووناککرنەوهى شوينە تاريکەكانى
ناخى مرۆف و ناخى دونيا. دونيا بە هەتاو پووناک دەبىتەوه، ناخى
مرۆفىش بە عىشق. هەتا عىشق ھەبىت ژيان ناوەستىت.

- جا جەنابت كويىمان بۆ پووناک دەكەيتەوه؟

- من پووناککەرهوهى ئەو دللانەم کە بە تاريکى داپوشراون. عاشقە
گەورەكان خۆيان دەرقن، دواى پۇيىشتىيان پووناكىي عىشقەكەيان
دەمېنېتەوه. عىشق نەگەيشتنە بە ئامانج، گەيشتن بە ئامانج کارى
عاشقەكان نییە. تاقە ئومىدى عاشقە راستەقىنهكان بەخشىنى
پووناكىيەكەيە. هەتاو نەسووتىت دونيا تاريکە، دلىكىش عىشقى تیدا
نەبىت لهو دىيوه تاريکە مانگ دەچىت کە پووناكى پى نەگەيشتۇوه.
كارى من پووناککردنەوهى دونيا و ويرانكردنى خۆمە. كەسىك
نەتوانىت خۆى ويران بکات، چۈن دەتوانىت دونيا پووناک بکاتەوه. بە
ھۆرى پووناكىي دلە عاشقەكانه خودا لە زھۆي نائومىد نییە. پىگەي
خوشهویستى ئەوسەری دياره، ئەوسەری پىگەي خوشهویستى
بەيەكەيشتنە. پىگەي عىشق سەرتاي دياره و كوتايىكەي نادياره.
زور جار دواى مردىنى عاشقەكان پووناكىيەكەي دەگاتە دلەكان. من
بە هوشيارىيەوه عاشقىبون لېك دەدەمهوه، تۆش بەبى ئاگايى باسى
عىشقم بۆ دەكەيت. دلئىشان و ئاخ و ئۆف كارى عاشقەكان نییە.
عاشقەكان كەسانىكەن هوشيارىيان بالاترە لە هوشيارىي زورىنەي
خەلک. بۆيە عاشقەكان جىا دەكىرنەوه چونكە هوشيارىترن لە خەلک
ئاسايىيەكە. سەدد سال ئازارم بەدەيت باسى ئازارەكەم ناكەم، چونكە
عىشقەكەم گەورەترە لهو ئازارانەي لە ناو عىشقدا دەيانبىن.

که گویی لهم کۆمهله قسەیه بwoo، لهو زیاتر خۆی نه گرت و پەرۆکەی دەستى دانا و چۆن بە پیتکەنینه وە هاتبوو، بە دەمۇچاویکى ترشاوه وە رۆیشت.

شەوی پىتىجەم

راستى نەکرد، دەستى خۆی وە شاند. تا رۆیشتە وە مەستە کان لهوی بويىن، مىزە کانمان پاک كرده و گىكىنىكى مەيخانە كەمان دا و گۈزە کانمان خاوىن كردىنە وە. بە ئاسوودەيى گەرایىنە وە سەرخە ويک بشكىنин و نويىزى بە يانى هەستىن وانە کانمان بە سەر بکەينە وە. رۇدانى رۇمى بە هەلەداوان بە ئاگاى ھيتىم: "ھەستە با بروين، گريان لە مەيخانە كە بەرداوه! خودا بکات شىيخ سەلامەت بىت." بە پەشۇقاوى پىنگە كەمانلى بwoo بە دوو هەنگاوا. بە گەيشتنمان ئاگرە كە خاموش كرابوو، كتوپر كاتىك ئاگریان تىبەردا بwoo، لە مەيخانە كە ئەنىشتى كۆمهلىك مەست نەچۈوبونە وە، هاتبۇون بە خواروخىچى دەستىيان كردىبوو بە كۈزاندەنە وە. باش بwoo ئاگر تىبەرە كان دەستىيان نەگەيشتبۇوە ھۆدە كە شىيخ، دەستىيان بگەشتايەتە ئەوی لە گەل غەرقانى پىنگە وە دەسووتان.

ديوارە كان رەش هەلگە رابۇون، مىز و كورسييە كان ببۇون بە خۆلەميش، چوار دیوارىكى رەش و كۆمهلىك گۈزە بە ساغى ما بۇونە وە، ماباقى كەلوپەلە كان سوتا بۇون. غەرقانى و شىيخ دەستە و دامان لە حەوشە كە دانىشتىبۇون، تەماشىاي مەيخانە سووتا وە كەيان دەكىد. دلەم بۇ شىيخ سووتا، چاوى فرمىسىكى تىزابۇو دەيگوت: "ئەمە مالى دىشكەواهە كان بwoo، مالى كافرە كان نە بwoo. بۇچى دەست بۇ خۆم نابەن و دەست بۇ مالى خەلک دەبەن. ئەمە هاوار من دەستم لەوان ھەلگرتووە بۇ ئەوان دەست لە من ھەلناڭرن! چىيان لەم گىانە پىرە و تىكشەقاوى من دەھۋىت. سەير بکەن سووتانى مەيخانە كە ئۇرتىنە لە سووتانى دلەم دەچىت. من بۇيە لە پىياوه

ئاينييه كان دهترسم، چونكه يقهكى ناخيان به هيزتره له هستهكى ناخيان. ريبازى سوفيگەرى نه بوايه ئايىن ژيانى ويران دهكردين، رقيان له همو شتىك دهبيتهوه له دهرهوهى عهقله بچووكەكى خويان بيت.

چاره نهبوو، كار له كار ترازا. كەسيش نهيدهزانى كى بووه و چون هاتووه، به مەزەنەي عهقل خەلک خستىه سەرتاقمهكى مەلا بېجۇورى. بەلگەيەك نهبوو بىسەلمىنەت ئەوانن. دەستەيەك سەربازى شارەكە هاتن، دەستيان به لىكۈلينەوه كرد. پاش گەران و ماندووبۇونىكى زۆر شتىكىان دەست نەكەوت دلخوشكار بيت. بەئامانجىنەكەيشتنى لىكۈلينەوكەيان نائومىدى كردىن. دانىشتنى تا رووناكى كرد، دەستوبردمان نەكىرد شوينە سووتاوهكان پاك بکەينەوه، مووسىتى باجگر هات. ئەم جاره له برى وەرگىتنى باجي بەيانيان، بەسەر مالىكى سووتاودا هات. تاوى لە شوينى خۆى وەستا و سەيرى كرد، به وردى چاوى به ناو سووتاوييەكەدا گىپا، دەمى كردهوه و قسەي ناشيرىنى فرى دەدا، بۇوي كرده شىيخ و به بىئەدەبانە پىتى گوت: "هاتنى تو بۇ ئەم شارە تەنيا ئابرووى منى نەبرد، مالەكەشمى دا به سووتاندن. بۇ يەخەم بەر نادەي؟ ئىتىر بەسە بېرى، بېرى لە بەرچاوم ون ببە. جاريڭى دى بۇت نىيە بۇو بکەيتەوه ئەم مەيخانەيە. بۇ كۈرى دەرۇرى بېرى، لە من نزىك مەبەوه. حەيا بۇو بىردى و مەيخانە بۇو دات به سووتاندن. بە تەماي چىترمانلى بىكىت پىرى ئاخرشە!

پىرى دايە هوىدەكە و چى كەلۋەلى تىدا بۇو فېرى دايە دەرھوھ. تەنبۇورەكەي غەرقانىي وا فرى دا بۇو بە دووكەرتەوه. ويسىتم پەلامارى بىدەم و گۈزەيەك بىكىش بەسەرە قۆقزەكەيدا، شىيخ دەستى كىرم و بە چاۋ ئاماڙى پى دام ئارام بىم. دەستمان لە مەيخانەكە نەدا، كەلۋەلە كانمان كۆ كردهوه و غەرقانىي بەستەزمان تەنبۇورە شكاوهكەي كىرتىبوو بە باوهشىهوه، لە دايىكىك دەچوو كۆرپەكەي لە

باوهشیدا بیت. من هندیک که لوپهلم دا به شامن دا و ئهوانیش يه کی
شتیکیان هلگرت و بهرهو خانه قاکه که و تینه پی. روزیکی ته واو
ناخوش بwoo، نه مده زانی دواي ئه مه بهرهو کوي ده چین و دلیشم
نه دههات لیتی بپرسم بتو کوي. نزیک بووینه وه له خانه قاکه، له بهینی
خانه قاکه و مالی مووسیتی باجگر له ناو باخه کاندا لای دا، درهختی
تورویه کی لی بwoo، له ژیریدا بارگهی خوی هه لدا. بی لانه و بی شوین
خه مگینانه له ویدا پال که وت. که سمان هیچمان نه گوت، پوشوپه لاشی
بن درهخته که مان هله کهند و به توله هه نار گسکیکمان دروست کرد و
بن درهخته که مان گسک دا و حه سیریکمان را خست.

بن درهخته که بووه مالی سیمه می. دهی عیشق کهی ئه مه ده هینیت
مرؤف وا خوی بتو سه رگه ردان بکات! چ نهینیه ک له دلی ئه م
پیاوه دایه که وا بهرنگاری ئه و هه موو سوکایه تیه ده بیت وه. قه سه
به خودا من بوومایه له یه کم ساته وه ده ستم له و نه فره تیهی ناخم
هه لده گرت. ئاخر پیاوی بروادر، ویقارت نه بwoo؟ جیی ریز نه بwoo?
خوشه ویست نه بwoo؟ بتو وات له خوت کرد. بتو ده ستم له که لی
شهیتان هه لاناگریت و بگه ریتته وه سه ر شکوی خوت. ئه وه حاله توی
تیدایت! تا کهی سه رگه ردان و جیی تانه و ته شهر ده بیت، تا کهی
قبول ده کهیت بابایه کی باجگری بیزه حمی پاره په رست ئاوا بتھینیت
و بتبات. له دلی خومدا شه ریکی توندم هه بwoo له گه لی و به زمانیش
نه مده تواني شه ره کهی ناخمی بتو ده رببرم.

ئارام پالی دابوو به درهخته که وه، داواي پاروویه ک نان و قومیک
ئاوي کرد. که تیکشکانیک به سه ریدا دههات، وا بیده نگ ده بwoo، دو خی
به ردیکی ده نواند. ره نگی وه ک خوی بwoo، بیری له شتیک ده کرده وه.
له من ئازاتر پودانی پوئی بwoo که له به رده می وه ستا و گوتی:
"جه نابی شیخ دواي ئه مه چی؟ ریگه یه ک نه ماوه بتو گه یشن به
خه و نه کانت، به ته مای چیت؟"

ئویش بە پالکەوتنه و گوتى: "دوای ئازارەكان دلخۆشىيەك رۇولە مۇرۇف دەكتات. خودا بە شىيوهى جياجىيا تاقىيمان دەكتەوە، تا توانا و بپواكانمانى بۇ دەربىكەويىت. مۇرۇف بە خۆشبەختى تاقى ناكرىتەوە، مۇرۇف لە پىرى ئازارەوە تاقى دەكرىتەوە، چونكە لە بەردەم ئازاردا لاوازە. بۇ ئەوهى مۇرۇف بناسى، پېۋىستە لە ساتى ئازاردا بىيىنى. يەكم سات عىشقەكەى ناخم سەرى هەلدا خۆم داناپۇو چ ئازارىك بەرهە پېرم دىيت. من لە ئازار راناكەم. لەوانە يە ئەمە دواھەمېنیان بىت و لەوانە شە ئەمە سەرەتايەك بىت بۇ ئاگرىكى گەورەتر. ئىستا من لە نیوان ئايىن و كوفردا دەوارى خۆم هەلداوه، برووا بارگەى خۆى لە نیوان ئايىن و كوفردا هەلداوه، منىش وام كردووه. لەم نیوانەدا پاشتم لە ئايىنە و پۇوم لە عىشقە، نابىين پشت لە عىشق بکەم. گەر بۇومەتە بارگرانى بۇتان، بارەكەى سەر شانتان دابگەن و بچن بە شوين ژيانى خۆتاندا. گەر دەشتانەويىت پشت لە پۇوناكيەكەى ناخم بکەم، تواناي ئەوەم نىيە كارى وا بکەم. ئەوهى دەيەويىت لە من تىيگات، پېۋىستە خەلۇھتنىشىن بىت. خەلۇھتنىشىن و تەنيايى، مۇرۇف دەكتە چرا، دەيكاتە دېوانە. لەمەودوا كەسىك باسى كردىم پىيى بلېن تو كە خەلۇھتنىشىن نەديوه و لە تەنيايى دەترسى، دەمت مەكەرەوە و باسى من بکەيت. كورەكانم، هەمېشە ئەم قسانە بەوانە بلېن كە ليتان تىنەگەن".

بە دلتەنگىيەوە لاي ماينەوە. ئىوارە مووسىي باجگر گەپايەوە بۇ مال، چاوى پېمان كەوت و هيچى نەگوت. دوای كەمى مەلا بەيجورى و كومەلىك موريد هاتنە لاي، نيازپاكىي خۆيان دەربى. داوايانلى كرد بگەپيتەوە ناو خانەقاكە. داواكەيانى پەت كردهوە و قبۇولى نەكىد. مورىدەكان زورى لى پارانەوە كوتايى پى بەھىتىت و سەرلەنۈي بگەپيتەوە شوين و مەكانى خۆى، بە قسەي نەكىد. بە هيمنى پىيى كوتىن: "مۇرۇف توانى درق لەگەل ناخى خۆى بکات، دەشتوانىت درق لەگەل هەموو كەس بکات. ناخى من زمانمە، لە ناخىدا چى هەبىت

له سه رزمانیشم گویتان له وه ده بیت. گه مرؤف له خوشیه کاندا
خوی به عیش قه که یوه بادا و له ناخوشیه کاندا دهستی له
عیش قه که هملگرت، ئه مرؤفه شایه نی ئوهش نییه پیی بگوتریت
مرؤف. ئیوه چون بپروا به من دهکن دهست له ناخم هملگرم و
له بر قسی خلک بیمهوه لای ئیوه؟ من نامه ویت راستگوییه کم له
دهست بدhem. ئیوهش ده ماماکه که سه روتان لا بدhen و جاریک
خوتان بن. که سیک به ده ماماکه وه بژیت تامی همو شت بکات تامی
ژیان ناکات. نه ده مه ویت له ئیوه بم، نه ده شمه ویت که سیک بم درق
له گه ناخم بکه. جا خوتان ماندوو مه کن، هزار جار سه دباره
کردهوه ریگهی من جیاوازه له ریگهی ئیوه. نامه ویت خوم له سه
ریگهی ئیوه ببینم. تامی راسته قینهی ژیان لای منه. به لی تامی
راسته قینهی ژیان لای که سیکه و شه کانی سه رزمانی ترپه کانی
دلیه تی. ترپه کانی دلم و شه کانی سه رزمانیه. له ساتانهی ته نیام و
دوورم له مرؤفه وه ئاسوودهم، دلخشم، ئارامم. بريا بمتوانیا به بو
هه میشه ته نیا بم و مرؤف نه ببینم. بیزم له کاره کانتان دیته وه
مرؤفه کان، بیزم له دوورپوویی و فیله کانتان و دله پیسه کانتان
دیته وه".

به نائومیدییه وه گه رانه وه. شه وه که لای ماینه وه و شه ویکی گرم
بوو. له گه رما که سمان خه وی لی نه که وت. نویزه کانیشی ته رک
کردبوو، مه لابانگدان له گه لمان دهستنویزی نه شوشت. شه و دره نگ له
شوینی خوی چوارمشقی دانیشت و پووی کرده مالی ئورتینه و تا
خه و مان لی که وت دهستی بو ئاسمان به رز کردبووه وه.

کهنه‌فالی شار

بیکهس و تهنيا له بن درهختی توروه که ژيانی بهري دهکرد. لهم دونيایهدا تهنيا ئىمەي مابووين له دهورى بويين. جاربه جار تينا، كچە نازداره کەي بە مىزدە فەقىيەكەي دا، خواردىنىكى بۇ دەنارد. غەرقانى تەنبۈرە كەي بىدبۇو لاي دارتاشە مەستەكەي شەوانى مەيخانەكە، چاكى كردىبووه. ئۇرتىنە بۇ جارىكىش نەھات سەرىكى لى بىدات و لە حالى عاشقە كەي بېرسىت، كچىكى تا بلىيى بىرەحم بۇو. كلىلى كىدنەوهى ئەو نەھىئىم بۇ نەدۇزرايەوه، بۇچى شىخ بەردەواام شهر بۇ ئەو دەكەت و ئەويش دوور لهم لە گوشەي پەنجه رەيەكەوه تەماشاي دەكەت و ئامادە نىيە بۇ جارىك بىبىنېت. تاقە دلخۆشىيەك باس دەكرا گوایە شەوان دەچنە خەوى يەكتەرەوه و له ناو خەونەكاندا عىشقە كەيان پەرە پى دەدەن. چ عىشقاپىكى نەفرەتىيە والە مەرۆڤ دەكەت بە خەونبىينىش رازى بىيت! باشه مەرۆڤ خەونى نەبوايە چى بەسىر دەھات؟ خەون ئومىدىكى خەوتۇوه، خەون وزەيەكە ناھىيەت لە شىكستدا بەمېنېتەوه. خەون نەبىت ئومىدىش نابىت. هەتا خەون بەبىت ئومىدى مەرۆڤ ناكۈزىتەوه. ئەم دوو عاشقە له ناو خەوندا خۇيان دەبىنېيەوه. له ناو خەونە كانىشدا پىكەوه بۇون و نەخشەيان بۇ ژيانە بەئاگاکەيان دادەنا و شارىكىان بە خۆيانەوه سەرقال كردىبوو.

له بیکاری و دلتنه نگیدا، ئه و ماوهیه خه ریکی پیکوپیکردنی ئه و
تیانووسانه بوم که نووسیبوومنه وه. پیکوپیک به دواي يه كه وه دام
دهنان و لای بەرگریکی بازار بەرگیکی شینی پەقەم پەيدا كرد و به
جوانی بەرگم گرتن. له سەر بەرگەش نووسیم "مەيخانەکی
ئورتینه" و له ژیریشیدا به خەتىکی شکستەی فارسيي ورد، نووسیم
"عىشقەکی شىخى سەنغان و كچەی گاور". دلم خوش بوم به
كۆكردنەوهى بەشىكى وردى چىرۇكەكە، بىريشىم له وه دەكردەوه
ئه وهى من نووسیومەتەوه بەشە دىارەكەی چىرۇكەكە يه، بەشىكى
تادىيارى هەيە، له دلى ھەردووكىاندایه، خۆزگە دەمتوانى بچەمە ناو
دلیانەوه و ئه و بەشەش بنووسىمەوه، يان خۆزگە جارىك چاوم به
ئورتینه دەكەوت تا بزامن ئه و چى دەلىت و دلى چىي تىدايە، لانىكەم
دېويىكى شاراوهى چىرۇكەكەم بۇ پوون دەبۈوهە. بەس چارە نەبۇو،
كەسىكى بىتەنگ لە بەردىم عىشقىكى گەورەدا كارى تەماشاكردن
بۇو، له دوورەوه و له گوشەي پەنجه رەيەكەوه تەماشاي زيان و
ديوانەيەكى دەكىد بۇ ئه و دىوانە بوم.

بۇزانە باسى زىياذه دەھاتە سەرى و تيانووس زىادى دەكىد و
پەراوه بەرگشىنەكەم ئەستۇورتر دەبۇو. منىش باسەكانم
دەننوسىيەوه و دەمىختىنە تەنىشت ئەوانى دىكە. خەریك بوم
وردىورده بىمە خاوهنى كتىبىكى پوختى ماماۋەندى، كتىبىك پەلە
شەپ و پەلە مىھەبانى، كتىبىك لە نىوان ئايىن و بىرپا و عىشقا،
چەندىن كەوتىن و ھەلسانەوهى تىدايە. بۇ ھەندىك كەس زيان تىپەرىنە
بەلای خۆشىخىتىدا، بۇ ھەندىكىش زيان بەركەوتىن ئازارە. كتىبەكە پە
بۇو له و جۇره كەسانەيى دىوهكانى زيان تانوبۇي دەكىردن. گەشەكە
وينەيەكى بۇ كىشام، بەر شتانيك بکەم پىشتر بەريان نەكەوت بۇوم.
شىغ راستى دەكىد، خەریكى ئاوه دانكىردنەوهى باخچەكە يه. له
باخچەكەيدا دركەكان دەچن بە دەستى خۆيدا و بۇنى خۆشى
گولەكان بۇ ميوانەكانى باخچەكەن. ئارەزۇوم لى بوم زور ئاگام له

کتیبه‌که م بیت و لاشم پوون نهبوو کهی تهواو دهبیت. چهند جار دهخوینده‌وه، بپرایه‌کم دهبینی له نیوان ئایین و کوفدا به رگری له خوی دهکات. عیشقیکیش له نیوان پق و خوشەویستیدا ئاگره‌کهی خوی کردبوروه‌وه. بروا به عیشق کاری که سانیکه بتوانن به پئی په‌تى به ناو پشکوکاندا پئی بکەن. گەیشتەن به عیشق و بروا سەختترە له گەیشتەن به مەرگ. وەختى کتیبه‌که م دهگرتە باوهشم بۆنى ئازارى دهدا. له ساتى بیتاقەتى و هەستکردن به تەنیاپى غەرقانى م بانگ دهکرد تەنبۇور بژەنیت و به‌دەم گویگرتن له تەنبۇوره‌وه دهخوینده‌وه. واى خودایا! ئەم کورپى شارى تاقەوسانە چەند جوان بۇو، به سال گویت له دەنگى نەدەبۇو، دەبایه له ناو ئاوازەکانىدا بۇو، به دلخوشییەکانى بگەپیت. خوشییەکانى به ژەنین دەردەبرى و بىرین و دلخوشییەکانى دەتزاپى دلى چىي تېداپە. من خۆم تهواو غەربىي ژەنینەکانىدا دەتزاپى دلى چىي تېداپە. گەیشتەن لهو تەنبۇور و خویندەوهى کتیبه‌کە، گەمارقى دابووم، به گویگرتن لهو تەنبۇور و خویندەوهى کتیبه‌کە، هەستم به ویرانبۇونى ناخى خۆم دەکرد. کتیبه‌کە ببۇوه جىي ئومىد و نائومىدىم. له جىنگەيەك داي دەگىرساندم و به‌ھىزى دەکردم، له جىنگەيەكىش تارومارى دەکردم. له بەشىكىدا ھەلى دەستاندەوه و دەيكىدە عاشقىيکى بى موبالات، له بەشىكىدا چەکوشىيکى دەگرت به دەستەوه و وردوخاشى دەکردم. له لاپەك دەستى دەخستە ناو پرەم و پاكپاكى دەکرده‌وه، له لاپەكىش سەرمى دەگووشى و ھوشيارى دەکردمەوه. شويىنەکى نەبۇو تېيدا بوهستم و ئارام بگرم، کتىبىك بۇو پەلە شوين و رەنگى جيازان.

پاسته ژیان ئەزمۇونىكىرىدنه، كەسىك ئەزمۇونى كەمى ھەبىت لە ژیان،
گەورەتىرىن كارىش بکات، ھېشتا جىنى گومانە. بە ئەزمۇوندا
لەردىكەۋىت كارى بچووك و كارى گەورە چلۇن. باوكم ئەزمۇونى
لە ناو پىتەكاندا ھېبوو، پىتىك نېبۈو لاي ئەو لەگەلى نەزىابىت و
ناوىكى لى نەنابىت. دەستى دەبرد بۇ پىتىك بىنۇوسىتەوە، بە پىتەكەدا

تیدهگیشت ژیان له و ساتهدا چ جوریکه. مرؤفی زور هن له سه رزه مینه به بیدهندگی دهستکاری ژیان دهکنه، بیدهندگه کان یان توراوه کانی ژیان، یان ئهوانه خهريکی گورپینی ژیان. باوکم و غەرقانی و شیخی سەنغان، سى لە و مرؤفە كەمدوو و فره جولىي بۇون كە لە شويتنى خۆيانەوە خەونى گورپینی ژيانيان دهست دابوویه. بە بىرم نايەت كاميان بۇو، پىئى گوتەم: "كەسىك تواني زور بلىت ناتوانىت دهستکارى ژيان بكت. زوربلىكان جە لە وهى زەوي قەرە بالغ دهکنه، پەتوى بۇونىش تىك دەدەن. مىشكى بچووك هيى كەسى دەمکراوهى، مىشكى گەورەش هيى كەسى بیدهندگ. بیدهندگ لە جورەيان نا بیدهندگ كرابىت، لە جورەيان بيركردنەوهى كەياندىتى كەنارى بیدهندگ. بەردەكان لە بەر ئەوهى قورس نىن سەنگيان زياترە، لە بەر ئەوهى قورسنى بیدهندگن. ھەموو شقىك لەم سەرزەمينه جورى جياوازى ھېي، بیدهندگىش جوانترىن جورى. جورىكە مرؤفەكە لە ناو شەپولى پرسىيارەكانەوهە تاتىتى كەنارى بيركردنەوه".

بە ئەزمۇونم لە تەك ئەم سى كەسەدا، لە ھونەرى بیدهندگى نزىك بۇومەوه. بە راستى بیدهندگى ھونەرە، بەتاپىتى كەر كەسى بیدهندگ بە ھۆشىارييەوه بیدهندگ بىت. حىكمەتى بەشىك لە پىاوه گەورەكان بیدهندگىيە. پىاوى بیدهندگ نەزانىش بىت سامى خۆي ھېي. خوش نىيە زور باسى خۆم بىكەم، بىروا بىكەن ھەست بە خۆشىبەختى دەكەم لە قۇناغىيەدام چاوه کانم باشتى دەبىن، گەيشتۈرمەتە جىڭەپەك لە بىرى ھەنگاونان بۇ دەرەوهى خۆم، بۇ ناو خۆم دەگەرېمەوه. كەرچى كەسيان ئامۇزگارى نەكردبۇوم چۈن بىگەرېمەوه بۇ ناو خۆم بە سروشته بىدەنگە كەيان ئەزمۇونى گەرانەوه بۇ ناو خۆم خۇدۇزىنەوهەم تەى كرد. وام لى ھاتبۇو لە گۇشەيەكى باخەكە، يان لە گۇشەيەكى خانەقاكە دادەنىشتم و بۇ دەچوومە ناو دىمەنەكانى ناو يادەوهەرېمەوه. دىمەنەكانى ناو يادەوهەرە تۈوشى ھەلۋەستەكردن و بيركردنەوهيان دەكردم.

گه ر بتوانیت خوت بخهیته دهرهوهی خوتله و، ده توانی بچووکیی
هه مهوو ئه و شتانه ببینی که له ناویاندا بوویت و به گهورهیی بینیوت.
له بدری سه رکردن به ده رگهی مالی خه لکیدا ده رگهکهی خومم کردنه وه
و سه رم به ناو مالهکهی خومدا کرد. کیشه که له ویوه دهست پی
ده کات ده رگهکهی خومان دابخهین و خه ریکی گه ران بین به ناو
ده رگهی خه لکدا. ئی چون بتوانم دونیای خه لک بناسم، گه ر دونیاکهی
خوم نه ناسیبیت. خوناسین سه ره تای یه که مه هنگاوه بق دونیاناسین.
عیشنه کهی شیخم گه رانه وهیه بق ناو خوی، بؤیه باکی به وانهی
ده ره وه نییه چی ده کهن. نایه ویت به ئاشکرا بانگ بدا کار له ناو
خویدا ده کات، به هه لسوکه وت پیشانمان ده دا کار کردن له ناو خودا
به و شیوازهیه. قسنه کانی و تیگه یشتنه کانی ئاشکران، به ئاشکرا
دهستان ده گریت و له خه لک دامان ده بپریت و ده مانباته وه بق ناو
خومان.

بیبورن، هوشی من که میک خاوه، له و هوشانه نییه به زوویی له کاتی
خویدا درک بکات. پاش ماوهیه ک تیده په پریت، جا درک به دیمه نه کانی
ناو یاده وه ری ده کات. خه فهت بق خاوی تیگه یشتنم ده خوم، ئاره زووم
ده کرد له وانه بم زوو تیگه م، چی بکه م له وانه نیم. هیچ نه بیت دره نگ
تیگه یشتن باشتره له وهی هه ر تینه گهیت. لم سه فه ره دا شتی سهیر
پوویان دا، پوودانه کان دلخوش و خه مگینیان کردم، نا ئومید و
ئومیده واریان کردم، هیچ نه بیت به به تالی ناگه ریمه وه بق نیشتمان.
بھیوام چون هاتبووین، ئاوا پیکه وه بگه ریینه وه؛ کاتی هاتین به
ئومیده وه هاتین و به ئومید یشنه وه بگه ریینه وه. غه ریبه کان به وه
تارومار ده بن به ئومیده وه بچنه ده ره وه و به نائومیدیه وه
بگه رینه وه. ترسم له وه بوو یه کیک بم له و غه ریبانه تیشو وه کم
نائومیدیی تیدا بیت. له گوشیه کی ته نیادا دانیشتبووم خه ریکی ئه م
بیرکردن وانه بووم له خوم و گه شته که مان و گه رانه وه مان. ئه م

دانیشتانه لەم ئاخىرىيەدا پىشەى ھەميشەيىم بۇو، كەسىش نەيدەكوت
بۇچى بەم جۇرە گوشەگىريت ھەلبژاردوھ.

لە ناو باخەكە دانىشتبووم، بىنىم ھاخام و قەشەى گەورە بە خۇيان و
دەستەيەك لە پىاوانى شار، بە لاماندا تىپەپىن و خۇيان كرد بە مالى
مووسىتى باجىگردا. هاتنەكەيان كتوپر بۇو، لاي ئىمە باسيان نەكردىبۇو.
بۇچى ھاتبۇون؟ مەبەستىان چىيە؟ ئەم پرسىيارانە كىچىان خىستبوو
كۆلم، دەمەويىست نەيتىنى ھاتنەكە بىزانم. تا درەنگانى لهۇى مانەوه، كە
ھاتنە دەرەوه سەر رېكەكەيانم گرت. لە قەشەى گەورەم پرسى:
"باسەكە چىيە؟" بە زەرەدەخەنە ھەميشەيىھەكى سەر ۋەرەپەيەوه
گوتى: "باش دەبىت، گفتۇگۈيەكى برايانەمان كرد. بىرمان لەوه
كىردىوه تا ئىئرە بەسە و چارەسەرېكى يەكلايى بىدقۇزىنەوه.
خاوهنمالىش كەمى گۇراوه. كىشەمان كچەيە، كچە نايەوييت بىمانبىنیت.
نەيتى خۆشاردىنەوهكەى و ياخىبۇونە بىدەنگەكەى تىنماگەين."

قەشەى چىي پى گوتم بۇ شىئىخم گىرایەوه. بەرمالەكەى داخست و
سوژدەيەكى بىردى، دواى سوژدەكەى كەمى پارايىوه لە خودا، ئىنجا
پىي گوتى: "عىشق نابىنرىت، ھەستى پى دەكرىت. ئۇرتىنە پىويسىت
ناكات خۆشى پىشان بىدات ئەو عىشقە، عىشقىش بىنرا ئىتر عىشق
نىيە. چارەي عىشق بە ھاتوچۇى پىاواچاكان ناكى، چارەي عىشق
عىشق خۆيەتى. دوينىشە فريشتنەكەم ھاتە خەنم، خودا پەنام بىدات
گىانى من لە دەرچۈون نزىك بۇوهتەوه، دەنگى فريشتنەكەم دەنگى
مەرك بۇو. تەماشام مەكە كە بە ۋەخسار و لەشولار ساغ و
سەلامەتم، مەرك پەيەندىي بە كەنەفتىيەوه نىيە، مەرك مەركە،
ناوهكەى خۆى بە خۆيەوهتى. ئەوهى كردوومە لە ڦىانم لىنى پەشىمان
نىم، دلىنام خوداش كردهوهكائى پى ناخوش نەبۇوه. مەرك بۇ
پىرەپىاوايىكى وەك من گەيشتنە بە بىروا. نەتبىيستووه دەلىن خودا

بروای بدمات، ئى مەبەست ئەوھیه ھەندىك جار مەرك ناوى بروایه و خودى برواشە. لەم نزىكانە كە جىم ھېشتن پىگەي گەرانەوە بىگرنە بەر، دلىا بن لە ھەر شارىك ئايىن لە بروا بەھېزتر بۇو، لەو شارەدا خۆشەويسى گوناھىكى گەورەيە. بريا ئايىنەكەي ئىمەش لەو ئايىنانە بوايە، كە خۆشەويسى تىيدا بروايە نەك گوناھ. من بەم دەستە لەرزۇك و بىھېزانە خۆم، درزى دىوارەكەم پر دەكردەوە، كەچى مەۋەكەن نەياندەھېشت و ئارەزوويانلى بۇو مالەكە بە ويرانى و ناشىيرىنى بەمېنیتەوە. ئارەزوومە دوايى من كەسىك بىت ئەم مالە ئاوهدان بکاتەوە؛ درزەكانى ژيانم پر كردووھتەوە، كارى ئىوھىيە جوان سواغى بدهن و پەونەقەكەي دەركەن.

قسەكانى بۇنى نائۇمىدى و وەسىتىيان دەدا، لاي خۆمەوە ئارەزووملى نەبۇو لە بارەي مەركىيەوە و شەيەك بېيىتم. چەندىك بىرملى دەكردەوە نەمدەتوانى ئەو ھەستە دروست بىكەم لىيى دادەبپىيم. گارچى مەرك لاي ئەو كردنەوەي دەرگە راستەقىنەكەي ژيانە، لاي من بە تەنيا گەرانەوە بۇ مال و دلشكانىكى قورس بۇو. ئەو رۇزەي دەستمان بە سەفەر كرد باوكم پىيى گوتىم: "سەفەر لەگەل پىاوى بەئەزمۇون كۆكىردنەوەي ھەموو دونىايە." وام داناپۇو دېمە ئىرە وانەكانم دەخويىنم، پلهى مەلايەتى وەرددەگرم و بە مىزەرىيەكەوە دەگەپىمەوە. چىم لە خەيالى خۆم داناپۇو پىچەوانەكەي ھاتە بەرددەم. يەكىك لە جوانىيەكانى سەفەر لەوەدایە، لەگەل خەيالت يەك ناگىرىتەوە. كە سەفەر دەكەيت باشتە خۆت بەدەيتە دەست سەفەرەكە، نەك خۆت بەدەيتە دەست خەيالەكانت. سەفەر نايەويت بىتە خەيال. تو خەيال مەكە و سەفەر بىكە. خۆدانە دەست سەفەر لەبرى خەيال خۆدانە دەست چىزەكانە.

دەستەكەي ھاخام و قەشەي گەورە چۈن سەريان لە مالى مووسىي باجگردا، سەريان لە خانەقاكەش دا. دوو رۇزىك لە ھاتوچۇدا بۇون، بۇايان بە هەردوو لا كردىبوو چارەسەرىيکى ناوەندى بىدقۇزىنەوە.

کتوپر ئیواره‌یه ک رقدانی پرمى بە هەلەداوان هات، لە دووره وە دەستى با دەدا و خۆشىي خۆى دەردەبپى. بە هەناسە بىرىكىوە دانىشت و بە دەم پىكەنینه وە گوتى: "ئۇرتىنە رازى بۇوه سەرىيک لە جەنابى شىخ بىدات و پىكەوە قسە بىكەن. بە مەرجىك كەس لە نىوانىياندا نەبىت." ئىتمە بەم هەواله گەشايىنه وە، كەچى شىخ هىچ دلخۆشىيەك بە روويەوە دەرنە كەھوت.

كاتەكە دانرا، سېھى بەيانى ئۇرتىنە بىت و دىدارەكە رۇو بىدات. ئىتمە لە خۆشىي دىدارەكە چۈوين بۇ بازار دەستمان كرد بە كېرىنى مىوه و سەوزە و خواردىنە وە. بە رقدانى پرمىم گوت: "خۆ دونيا ناپوخىت، گۆزەيەك شەرابىش دەكپىن. تا ئىرە گوناھىيكمان نىيە، با بەم بۇنەيە وە گوناھىك بخەيىنە ناو تەمەنمان." ئەو يىش لارىي نەبوو، گۆزەشەرابە كەمان كېرى و بە دەستى پەھوھ گەپايىنه وە. مىوه و سەوزە كانمان پاك شوشتنە وە خوانىكى سەوزى تەرمان را زاندە وە. چوارقۇلى دەورى خوانە كەمان دا و گۆزەشەرابە كەشمان قىتوقنج لە ناوه راستدا دانا. سەرەتا شەرممان دەكىد، دەترساين شىخ كەيىفى پى نەيەت بەو جۇرە بخۇينە وە. خۆى دەمى پىتوھ نەدا و نىگەران بۇو، مۇلەتى دا ئىتمە هەواي خۆمان وەربگرىن. بە دەم ژەنинى تەنبۇوره وە لە ناو ئەو باخە خۆشەدا دەستمان كرد بە نۆشىنى شەراب. يەكەم قومى پەيمانە كە تامىكى تالى تفتى هەبۇو، لە تامى بولەترييەكى گەنيو دەچوو. لە پەيمانە دووه مدا خۆشتر بۇو. ورددەوردە سەرم دەسسوورپايى وە ئارەزووم لە جولە جول بۇو. لە پەيمانە سىيە مدا هەرسىكمان خۆش بۇوين.

مەستبۇون جىهانىكى سەيرە، قاچەكان، خەيال و ھۆشت پىكەوە هەلتەگرن و دەتبەنە وە بۇ ناو يادەوەرى. يەكتىك لە جوانىيە كانى مەستبۇون زىندۇو كردىنە وە خۆشىيە كان و ئازارە كانى ناو ژىياتە. لەوانەيە من يەكەم جارم بۇوبىت بۇيە وا سەرحال ببۇوم. نىوهى ژيانم بە خراب و باشەوە هاتە وە بەر دىدەم، گەپامەوە بۇ سەردەمەنگ

تەنیا مەی دەتوانیت وابە خىرايى بىتكەپىنىتەوە بۇ ئە سەردىمە،
گەيشتمەوە بەردىم كۆلانەكەى مالى خۇمان، لە بەردىم دەركەى
مالەكەمان رىزىيک كورسىي كۇنى شكاو و خواروخىچ داندراپۇون،
ئىواران لەسەريان دادەنىشتىن.

لەسەرىەكىن لە كورسىيەكان دانىشتم و لە نىوان گەلائى درەختەكاندا
بۇ شىنايى ئاسمان دەگەرام. باخەكەى بەرامبەر مالەكەمان نۇباوى
بۇو، ئاوىيکى پاك بەخور بە تەلانەكاندا دەھاتە خوارەوە. خۆبادانى
لەكان و هەلكردى شەباكە و خورە ئاوهكە، درەختەكانيان
ھېتابۇوە سەما. جارجارە چۈلەكەيەك بە شەقەي بالەكانى دەنگى
سروشى خۆشتى دەكىرد و لەم لقەوەي دەفرى بۇ ئەو لق.
مندالەكانىش لە ناو باخەكەدا بەلەمى بچۈلانەيان دروست دەكىرد و
دەيان دا بەدەم جۆگە ئاوهكانەوە، جۆگە ئاوهكان بەلەمى كانيان دەبرىد و
مندالەكانىش بە خۆشىيەوە دەكەوتە شويىنى. لە پشت باخەكەشەوە
رېزە خانووهكەى بەرامبەر كىوهكە، سىبەرى خۆيان درېز كردىبووهو
بۇ سەر لقى درەختەكان.

من سەيرى دىيمەنەكانم دەكىرد و دايكم بە خۆى و قاپىك ھەنجىرەوە
لە تەنېشتم دانىشت، بە چاوه سەوز و مىھەبانەكانىيەوە لىم ورد
بۇوهو. ھەميشە خەمى بۇو پىر بىم، بە ناو تال تالى قژەكانمدا
دەگەرا بىزانىت تالە سپىيەكانى سەرم لە كويىدا دەرھاتۇون. لە گەرانى
ناو سەرم دەبۇوهو و خۆشحالى داي دەگىرت ھېشتا سپىتى نەيداوه
لە سەرم. بە دەنگە ناسك و پىر لە مىھەكەيەوە دەكەوتە ئاواتخواستن
بۇم: "خۆزگە نەدەمرىدم و ئەو رۆزەم بە چاوى خۆم دەبىنى بۇويتە
خاوهن مالى خوت. شەرت بىت بە شەرتى خودا حەوت رۆز و حەوت
شەو بۇت ھەلبەرم. واى خودايە لەم دونيايە بەھەيلەوە تانەوەي
نەوەكەم بىبىنم. بەھەيلە چاوم لەم دونيايە نەبرىت تا جارىك بىخەمە
باوهشىم. ئاواتى من ئەوەيە نەوەي نەوەكەم بە ناو مالەكەمدا

بگهربیت." بهم جوره دهستی دهکرد به هه لرشتني ئاواته کانی و منيش
گویم بۇ دهگرت.

دهمه وعه سران نه رمنه رم باوكم له وسەرى كۆلان ده رده كەوت، ب
خۆى و سەبەتە يەك كەلۋې لە و بەرەو مال ده هاتە و. سەبەتە كەي
باوكم هەميشە پر لە مىوه بۇو، پەنگى مەرە كەبەكان دەپژا بە سەر
مىوه کاندا و هەميشە دايكم بۆلەي دەھات لە سەر چەندبارە بۇونە وەي
ئەو حالە. بە زمانىيکى گله يى ئاساواه بە باوكمى دەگوت: "ئا خىر پىاواه كە،
نە رۇزىكە نە هەزار، من دەبى خەريكى پاكىرىدىنە وەي مەرە كەب بىم
بە سەر مىوه کانە و. دەي جارى مەرە كەبەكە بە جىا هەلبىرى بە
نە رۇزىت بە سەر ياندا." باوکىشىم گەرچى ماندو بۇو، خۆشى بەم
گله يىانە دەھات و پىكەنېنىيکى بۇ دەكىردى. بە چاوى خۆم بە دەستى
ئەنۋەست واى دەكىردى، شەيداي مەرە كەب بۇو، مەرە كەبى دەبىنى
دەپژا بە سەر شويىنىكدا بە دىارييە و دەوھىستا و چىزلى لە
تە ماشاڭرىدى دەبىنى. دوانزە مانگە پەنجە كانى شىن و سوور و رەش
ببۇون بە مەرە كەب، دەستە كانى بەر ز دەكىرىدىنە و بە كەي فە و
دەيگوت: "ئەم رەنگانەي سەر دەستە كانىم ژىيانىمن، ژىانى من لەناو
شوشە يەك مەرە كە بدایە. ژيان خۆشى لە شوشەي مەرە كەب دەچىت،
تكتك لىتى دەر دەھىتى و پىسى دەنۇوسى، تالە كوتايىدا چۈرەي لى
دەبپىت. چەند جوانە ئەو دەستەي بە ماندو و بۇونى خۆى ژيان
بە دەست دەھىتىت. دەستە كانىم خۆشى و ناخۆشىيە كانى ژيانىان
چەشتىوە. سوپاس بۇ خودا ئەم دەست و ھۆشەي پى دام لەباتى
دەستم بە خويىنى مىرۇف و بالىندە كان سوور بىت، بە مەرە كەب
سوور دەبىت."

بە دەنگى پىداكىشانى پەيمانە كان لە يادھوھرىيە كانم دادھېرام و
دەگەرەمە و سەر خوانە كە. غەرقانى قىزە درىزە كانى بەر دابووھو و
يەخەي كراسە سوننەتىيە كەي كردى بۇوھو، تەنبۇورە كەي لە باوهش
كردى بۇ دىوانە ئاسا دەيىزەنلى و سەرە لە كەلدا با دەدا. قىزە كانى تىك

ثالابون به سه ریه کدا و چاوه کانی داخستیوو، ژه نینه کهی و
سهرگه رمیه کهی لای ئیمه دوری خیستبوویه و بردبوویه و بۇ ناو
جیهانه کهی خۆی. له بەرامبەریشم پقدانی پقمى بە خۆی و دەنگە
خوشە کەی و، گورانییە کى کۆنی ناوجەی کەلھووپیانی دەگوت.
گورانییە کەی باسى له چیرۆکی غەریبەیەک دەکرد، له غەریبدا بېرى
پارە کەی دەکات. پاش ئە و گورانییە بە ئاوازیکى تر گورانییە کى
لووپى دەگوت، كورە تەقە له دەرگەی مالى كچە دەدات و كچەش له
ترسى باوک و دايکى دەرگە ناکاتە و، ناچار تا بەيانى ئەم لەمديو
دەرگە و ئە و لە و دەرگە بە چرپە و قسە دەكەن.

خوانە کەمان تەواو زەریف بۇو، بە هەواي دیدارى عاشق و
مەعشوقە و خۆمان خزاندە ناو جیهانى مەستىيە و. دەچىتە ناو
مەستىيە و ئارەزووی گەپانە و ناكەيت. مەستى ھۆشتلى
وەر دەگرىت، له تەنىشت وەرگرتە وەی ھۆشت نیوھ و نبۇوە کەی
خۆت دەداتە و. دەكى لە ئايىنه کاندا بۇيە مەستىيان حەرام كردىت،
لە ناو مەستىدا دەتوانى ھەموو ئە و شستانە بکەيت كە له ئاگايىدا
نا توانى بىانكەيت. واى خودايى! ئايىنه کان چەند بىزارن له و مروقەی
خۆی بىت. دە وەرە نەفرەت نەكەيت، مەى حەرامە و شەمشىر وەشاندىن
و سەرپەراندى مروقە حەلال! ئاخىر كوشتنى مروقە کان لە سەر ئايىن
کەی داخوازىي خودايى؟! خودا مروقە دروست كرد نېچىرپاند بە
گوئىدا گەر لە گەل من نەبىت، يەكىك دەنيرم بىتكۈزۈت. داخوازىي خودا
لە سەرەتاي مروقە دروست كردنە و خوشە و يىستى بۇو. گوتى لای من
خوشە و يىستى مەكەن، زەويitan بۇ دروست دەكەم بۇ خۆتان له و
زەويىيە فراوانە دا خوشە و يىستى بکەن و پىكە وە بن. لە بەر خاترى
خوشە و يىستى دوو كەس خودا ئەم گەر دەوونە دروست كرد. يەكەم
شەپى ھابىل و قابىل يەكەم دلشكانى خودا بۇو. له ئەفسانە كۆنە کاندا
شەپى دوو برااكە نىشانە يە بۇ تارىكى بۇونى زەۋى، نىشانە نىيە بۇ
دلخۇشىي خودا. دروست كردى زەھو يىش لە بەر خوشە و يىشتىيە ك بۇو.

په یمانه دواي په یمانه تيمان ده کرد و ده ماننؤشى، شيخ تاقه‌تى
 هاروهاجىيەكانى ئىمەن نەما، لە شويىنهكەى خۆى له سەر
 پارچە حەسیرەكە پال كەوت و دەستى چەپى خستە سەر چاوى و
 خەوت. ئىمە تا گۆزەكە قەترەيەك شەرابى تىدا ما دەستمان
 هەلنىڭرت، هيتنىدەمان نۇشى كولمەكانمان ئاگرىيان تىبەر بۇو و سوور
 هەلگەران. دەستمان دەبرد بۇ په یمانه و مىوهكان دەھاتن بە¹
 دەستمانەوە، مىشكەمان تواناي ئاراستەكردنى دەست و قاچە كانمانى
 نەما. لە پەلۋۇ كەوت بۇوين و لە خۆمانەوە بە يەكترى پىتەكەنин.
 ماوەيەك گرتمان بە لقىكى درەختى تووەكەوە، با دەھات و دەيجولاند،
 په یمانەكانمان بۇ بەرز دەكردەوە و ھاوارمان دەکرد: "ھىي! بۇھست!
 كەمېكمان لەگەل بخۇرەوە، چىيە توش با مەستى كردوويت؟ ئى
 دەزانىن با مەى درەختەكانه و مەستيان دەكەت، ئىمەش مەستىن
 قوربان." ئاوا قسىھى هەلىتۈپەلىتەكانمان بە ناو باخەكەدا دەنگى
 دەدایەوە.

ئەو پۇدانە هاروهاجە بەس لە سۆفيگەريدا شارەزا نەبۇو، لە²
 مەينۇشىنىشدا شارەزا بۇو؛ هەلدەستىيەوە سەر چۆك و سەرە
 بچۇوكەكەى با دەدا، ئارەززۇوت دەکرد تەماشاي بکەيت. ئەمە بۇيە
 مىر و بارۇنەكان شەيداي مەيخواردىنەوەن، مەى دەتباتەوە بۇ
 شويىنىك و دونىايەك مىداڭ دەبىتەوە. شەيتان ھاتبۇوە ناو مىشكەم و
 پىسى دەگۈتمە: "ژىنلىكى نازدارى قەدباريكتان لا بوايە، بەو شەرابە
 چاوهەكانى مەست دەبۇون و سەماي بۇ دەکردن و بۇ خوتان دەبۇون
 بە مىر و بارقۇن." مىرو بارۇنەكان بەبى ژن ناخۇنەوە. ژنەكان زور
 گوناھن، تا ساتى جوانكىرىنى ژيان لە بەرچاوى پىاوان ستايىشيان
 دەكەن، پىچەوانەي ويستى پىاوانىشەوە جوولانەوە پەلاماريان دەدەن.
 ئايىنەكانىش چونكە ئايىنى پىاوانەن، شويىنى ژن لە ناوياندا لە شويىنى
 شەيتان باشتىر نىيە. مەگەر ئايىنىك بىت پەيامبەرەكەى ژن بىت
 بتوانىت شويىنى ژن بگەرىننەتەوە شويىنە راستەقىنەكەى خۆى. ئەم

ئایینه پیاوانانه تازه ژنیان خستووه ته گوشەیەکی تەنگە به ری بى
ھەناسەوە. لە ئەفسانە کونە کاندا ھاتووه يەکەم خوداوهندى ژن بە
دەستى پیاوان تېكش كا، لە دواى تېكشکانە كەيەوە تا كوتايى زھوی
ژنەكان لە ژىر دەستى پیاوە كاندا دەمیننەوە. بەدەم ئەم خەيالە
شەيتانىيانە ناو مىشكەم، ئاگام لە خۆم نەماو كەوتەم بە پشتدا.

تىشكى ھەتاوهەكەی بەيانى بە ناو لقى درەختە كاندا خۆى شۇر
كردبووه و، تىنى خستبۇوه سەر پوخسارم. لە نىوان ئاگايى و خەودا
ھەستم بە كەرمایەكى زور دەكىد لەسەر دەمۈچاوم، چەنلى خۆم
ئەمدىو و ئەودىو پى كرد سودى نەبۇو. زورى بۇ ھىنام و ناچار
ھەستامەوە.

تەماشايەكى ئەمدىو و ئەودىوي خۆم كرد چۈل بۇو، تەنها شىيخ لە¹
بندرەختەكە ئىوارە چۈن كەوتبۇو، جوولەي نەكىردىبوو لە شوينى
خۆى. دەم نەھات خەبەرى بىكەمەوە، خۆم گورج كردىو و بەرھو
خۆشۈرى خانەقاكە بەرپى كەوتەم. ئاوىيکى فيىنكم كرد بە خۆمدا و
گورج بۇومەوە. هاتمە بەردىم حەوزەكە و قەزە تەرەكائىم شانە كرد.
قاپى شەكراوم گرتەوە و خواردم، تا ئەو تۆزە سەر ئىشەيەم چاك
بىيت. لە قەراغەۋەزەكە دانىشتىبۇوم، مەلا بەيجۇورى بە خۆى و
پىشە خەناوىيەكەيەوە دەركەوت. دەستى كرد بە تانەوەشاندىن
دىسان، بە دەنگە بىتامەكەي گوتى: "چىيە تەنيشت خانەقاكە تان كردو
بە مەيخانە؟ چۈن لە پووتان دى بىنەوە ئىرە؟ ئىوھ چ جۆرە
ئايىندارىيەن! شەوان لەسەر مىزى بادەن و بە رۇزىش لە خانەقا.
دىارە شەوان لاي ئىوھ تارىكە و خودا ناتانبىيەت. باش ئايىنه كەمان پە
بۇوه لە خەلکى دوورلە ئايىن. يەكىكىان بىكەن، خودا بە ئىوھ
ناخەلەتتىت. قىسى قورە وابزانن ھەموو شت لە شوينى خۆيەتى. يان
ئۇوه بن يان ئەمە".

تاقه تم نبورو و هلامی بدهمهوه، ئارهزووشم دهکرد لەم خانهقايه
نه مىنم. ئەوەندە خەلکانى ناو خانهقاكه ئازاريان دام، نيو ئەوەندە
مهستەكانى ناو مەيخانەكە ئازاريان نەدام، هەوالى ديدارەكەي شىخى
سەنغان و ئۇرتىنەي بىستبوو و حالى پەريشان بورو بەو هەوالە. ئەو
دوانە ديدارەكەيان بىردايە و بگەيشتنايەتە ئامانجىك، دەگەپاينەوه ناو
شويىنى خۆمان و كوتايى بەم رق و كىنەيە دەھات. موريد و
فەقىئەكان بەردهوام چاوهرىي گەپانەوهى شىخ بۇون. هاخام و
قەشەي گەورە هەولىيان دابۇو بۇ چارەسەركىدىنى كىشەكە، مەلا
بېجۇورى رازى بىھن و لەگەلىيان بىت، قبۇولى نەكردبوو بچىتە
نیوهندىگىرىيەكەوه. ئارهزوولى لى نبورو چىرۇكەكە بەو خوشىيە
كوتايى بىت.

قاچم خستە ناو ئاوى حەوزەكە و كەمەكەم سەرئىشەكەم بەرهە
باшибۇون دەرۋىشت. ماسىيە خنجىلانەكانى ناو حەوزەكە بە دەورى
قاچە تۈوكاوايىەكانم دەخولانەوه و بە دەمە ناسكە ختووکە دەرەكەيان
گازيان لە بەينى پەنجهكانى قاچم دەگرت، بە حىسابى خۆيان بۇ
خۇراك دەگەرین، كەچى ختووکەي منيان دەدا.

حەوشەكە ورتەورتىكى تىكەوت، زۇر گۈيىم نەدايە، راھاتبۇوم بە
ورتەورت و كىشەكانيان. بۇ خۆم سەرم نەويى كردىبووه سەر
حەوزەكە و سەرنجى ماسىيەكانى دەورى قاچەكانم دەدا. سەرم
بەرز كردىوه، لە دەروازەكەوه غەرقانى بە شىۋاوى خۇى كرد بە
حەوشەكەدا. بە چاوى پېلەفرمىسىك و گريانەوه قىراندى: "شىخ مرد!
شىخ مرد!"

لە جىنگەي خۆم حەپەساو و سەراسىيمە تەماشام دەكىد، نەمدەتوانى
لىيۇم بجوولىتىم. يانى چى مرد؟! زۇر نىيە جىيم ھىشت، خەوتبوو. واي
خودايە! ناشى شەو مردىت و نەمانزانىيىت! چەند گىلام!
شەو ئەو هەموو گۇرانى و هاتوهاوارەمان كرد، ھۆشمان لاي ئەوه
نەبۇو خەوى وا قورس نىيە بە ئاگا نەيەتەوه و بىدەنگمان بكت. ئەها

پاردىك دەكىشىت بە سەرتدا و زرمەيەكى لىتوهدىت و ئازارىكت پى دەگات، هەوالەكە بۇ من وا بۇو. لەم غەرىبىيەدا تاكە كەس و پشتىوانم ئەو بۇو، ئەويش بىروات دەبى بە ج ئازارىكەوە بگەپىمەوە! ئەى لاي كار بىكم؟ كى نەھىننەكەنلى خۆيم بۇ ھەلدەرىزىت و كى ياننۇسىمەوە! كى پىتم بلىت "غەزنهوانى بنووس دەى بىنوسە!" بۇچى مەرف لەم ژيانە ناخوشەدا ھەمىشە ئازىزەكەنلى پىش ھەموو شتىك لە دەست دەدات؟ تا يەكىك دىتە دلت و دەبىتە ئازىزت، نىوهى نەمنىت دەرۋات، كەچى بە چەند ساتىك ئەو كەسەت لە دەست دەچىت. مەرگ بۇ ھېنده بىرەحەمە چىز لە شكانى دلەكان دەبىنىت؟ مەرگ بۇ چىز لە بىردى ئازىزەكەن دەبىنىت؟ ئىتر كى زەردەخەنە و لۇچەكەنلى سەر تەويلى بکات بە نەقش بۇم! كى فيرى ھېمنى و سەبرگەن بکات! كى پىشە سېپى و جوانەكە ئىتكەل بە قىزە سېپىكەنلى بکات و پال بە كۆلەكەيەوە بىدا و دەست بکات بە ئامۇڭكارىكىرىنم! كى بە نەرمى لە تەنىشتمەوە دابىشىت و ئاگەدارم بکاتەوە بە جوانى پىتەكان لە تەنىشت يەكدا بنووسىم! نا، بىروا ناكەم مەربىت، ئەو نامرىت. لەوانەيە خەو بىرىتىيەوە و خەون بە ئورتىنەوە بىنىت. نا نەمردووە، ئەو بىرىت من چى بىكم؟!

دەلم دەگۈشرا، تا دەھات سىنگم ئازارى زىاتر دەبۇو. سەرئىشەكە بەرى دام، دەلم زۆر تەنگ بۇو، زۆر تەنگ. دەلم واتەنگ، دونيا لە بەرچاوم تەنگ بۇوهتەوە و ھاتووهتە ناو سىنەمەوە و بە خىرايىلى دەدات. نازانم بۇچى من لە شتەكان تىناگەم، نازانم چۇن بىروا بە خەلک بىكم ئەوهى بىنیم راست بۇو و خەون نەبۇو. ئەها ج ژيانىكى بىشروعەتە! تو بىروانە، پىاوايىكى پىرى بىردار، پىاوايىكى جوانى نۇورانى، بە پالكەوتىنەك ژيانى جى هيشت. لە دەستدانى ژيان چەند ئاسان بىرۇھەتەوە! لە چاوترۇكانيكىدا ئەوهى بىرەت لى نەكىر دەۋەتەوە بۇو دەدات. سەيرە، شتە كەورەكانى دونيا بە بىيىدەنگى دىن. مەرگ،

هۆشیارى، دەستكارىكىدىنى ژيان و خودا. ئەمانه گەورەترين شىنى ناو دونيان و بىددەنگىشىن.

نەفرەت لە جوانى، چى لە مەرۆف دەكەت. دەى من ھىچ نالىم، تو لەباتى من بىر بىكەرەوە و بېرسە، عىشق چىيە؟ عىشق دەرە، رىسوايىھ، ئازار و بىمروھتىيە؟ عىشق خەونبىينىنە بە كەسىكەوە كە لە ژياندا نايىبىنى و لە خەونەكاندا بۇى دەگەپىت؟ واي خودايە ئەو پىاوه بۇ واي كرد؟ من تىناگەم، بە خودا ھىچ تىناگەم. ئا بىرم كەوتەوە، خۆى گوتى: "تەنيا مەرگ دەمگەيەننەتە ناو خەونەكانم." ئەوتا مەرگ هات، تو بلىيەت ئىستا پىتى گەيشتىت؟ تو بلىيى يارەكەى لەگەلیدا بىت؟ خوزيا دەمزانى كەسىك دەمرىت بۇ كۈي دەروات؟ چىيى لى دەكەن؟ چى دەبىنەت؟ ئەى بابه سەرم لى تىك چووه! حالم باش نىيە، دەم بە جۆرىيەك تەنگ بۇوە لە سىنه ما جىيى نايىتەوە.

ناتوانم ھەلبىستمەوە، حەوشەكە جەمەى دىت، خەمگىنى بە رۇخسارى مورىدەكانەوە دىيارە و مەلا بەيجۇرۇي يش بزەى لىيۇي دىت، ھەرچى دەكەت ناتوانىت بزەكەى بشارىتەوە، بزەكەى سەر لىيۇي لە ساتە دەچىت نامەكەى دەستى شىيخى خويىندەوە و رۇخسارى تىك ئالابۇو بەسەر يەكدا و نەيدەزانى بىشارىتەوە. چەندى دەكەد و ا خۆى پىشان دا خەمگىنە بە مەرگەكەى، كەچى بزەكەى دەرەكەتەوە و فىلەكەى ھەلدەمالى.

ئاوارەبوون و بەدبەختىي خۆم كەوتە بەردىم، ئاوى ناو حەوزەكە بۇوەتە ئاۋىتىنەيەك دىمەنەكانى تىدا دەبىنەم؛ ئىستا چى بکەم؟ كەدمان راست بۇو مەربىت، دواى ئەوە چى؟ ئەى چى لەم خەمە گەورە و ئەم دلە تەنگەم بکەم؟ تەنانەت ناتوانم بىر بکەمەوە، كىتۈك لە پاشتە بۇو، كىتۈك رۇوخا و پاشتە خالى بۇوەوە.

ئاوى ناو حەوزەكە تەزووى دەھىتىا بە گىانمدا، ماسىيەكان لە پەنجەكانم ئالابۇون و ھۆشم لە شوينىك و خۆشم لە شوينىك دىكە بۇوم. چاوم تە ببۇو، ھاتوچۆى مورىدەكان بە لىلى دەكەوتە بەر

چاوم. به سه‌ری قول‌که م فرمیسکه کانم سری، غه‌رقانی م بینی چوکی دادابوو و سه‌ری خستبووه سه‌ر ئەژنۇكانی و خورخور ده‌گریا و جاربەجاره سه‌ری بەرز ده‌کردەوە بۆ ئاسمان. داخه‌کەی ئەو له هیی من گراتربوو، ئەو دەمی پیش من دەیناسى. ھیزم دایه بەر خۆم و قاچەکانم له ناو حەوزەکە دەرهەتىنا و خستنە ناو سەرپاکانم و چووم بۆ لای. نەمدەتوانى دلى بىدەمەوە، چونکە دلى خۆم له هیی ئەو وېزاتربوو. مالخراپە لايەکى تەمەنی بروخایە قسەيەکى نەدەکردى دەستم خستە سەر شانى و پىم گوت: "ئەمە چى بۇو به سەر ئىمەداھات؟ بە راستى بە چاوى خۆت بىنیت مىدبۇو؟ ناتوانم بىرۇا بکەم، ناتوانم. له خۆم رانابىنم بە مىدووبيي لىنى بىرۇانم. لەوانەيە كەمیکى دى ھەلبىتەوە و قسەمان بۆ بکات. لەوانەيە ئامۇزىگارىمان بکات. ھىشتا زۇر شت ماوه فيزمان بکات. زۇر زۇوه بۆ مىدنى".

بە چاوى پىلە فرمىسىك و دەنگىکى تەپى پىلە گريانەوە دەمی كرايەوە و وەلامى دامەوە: "بەلى، بە چاوى خۆم بىنیم مىدبۇو. ئىمە نەزان بۇوين، دوينىشەو سەری نابووهو و مىدبۇو. گۈرانى و كەيفوسەفاكەی ئىمە سەری لىنى تىك دابووين. حەيف نەگەيشت بە دىدارەكە. دلىيام خۆى بە مەرگى خۆى دەزانى بۆيە كەيف و سەفاكەی ئىمە دلى خوش نەدەکردى. كاتى گوتى سەر دەنیمەوە و ئىۋوھ گوئ بە من مەدەن كەيفوسەفاي خۆتان بکەن، ئاگاى لەوه بۇو سەرنانەوەكەی بۆ مىدەن. نەيوىست بە ئىمە بلىت دوادىدارىيەتى لەگەلمان.

بە چاوى خۆم بىنیم، چۇن مەندالىك دەخەويت ئاوا خەوتبوو؛ دەست و قاچەکانى سارد سارد بىبۇونەوە، چاوه‌کانى لىك نابوون، دله گەورە و مىھەبانەكەی لە جوولە كەوتبوو. رەنگى سېپى سېپى ھەلگەرابۇو. چەند جار لە سەر يەك سەرم خستە سەر سىنەي بۆ دلىيابۇون، گويم لە ترپەي دلى نەبۇو. حەكىمى گەورە هاتە سەری، ھەولى دا دلى بخاتەوە كار، درەنگ بۇو. چاوه‌پى بکە، ئىستا دەيھىن بۆ ئىرىھ،

بەچاوی خوت تەرمەکەی بىيىنە با بىروا بکەيت. من بىكەس كەوت، ئومىيدم نەماوە. دۆستى پاڭ و چاڭ لەم رۇزگارەدا بە زەھەمەت دەست دەكەويت. چەند سالە هاودەممە. نە جارى لېم تورە بۇو، نە جارى هەلەيەكى كرد. ھيندە بىرۇام پى بۇو ھەرچى بىرىدايە بىي دوودلى دواى دەكەوت. بىر بکەرەوە غەزنهوانى بنووس، گەرچى تو زىاتر قىسى دەكەيت و بىر ناكەيتەوە، بىر بکەرەوە چىمان لە دەست دا، بىر بکەرەوە چۈن سەرگەردان بۇوين.

باپىرم ئامۇزگارى كىردىم، گوتى: كەسيك عەقلى كار بىكەت دەمى ئىش ناكات. كەسيك دەمى كارى كرد عەقلى كار ناكات.^۱ تو ھەميشە لەباتى عەقلەت بخەيتە گەر، دەمت خستووهتە گەر. بىر بکەرەوە غەزنهوان، ئەو پىاوهى ئىيمە ھاوسەفەرى بۇوين چ مەحشەرىيکى بەدى ھيتنا. دەزانم زۇر كەسى وەك تو لەو مەحشەرە تىنانگەن، رۇزگارىيک دىت، كەسانىك پەيدا دەبن ئەو مەحشەرە شىيخى سەنغان بەدى ھيتنا، دەيكەنە كىتىپ و دەيىخەنە بەردىم لاوهكان. شەرى نىوان عىشق و ئايىن و بىرۇا بە كەسى گىلى وەك مەلا بەيجۇرۇي ناكىتىت، بە كەسى ھۆشىار دەكىت. من كورىيکى قىسى كار نىم، دەربىرینەكانم باش نىن. شارەزا نىم لە رېزركەرنى وشەى بريقەدار و بىرۇا كەسم پى ناكۇرەدرىت. ھەميشە زمانم دەرگەيەكى داخراو بۇوە، نەمتوانىيە بىرەنە وەكانم بگەيەنم. بە تەنبۇورەكەم بىرەنە وەكان و ھاوارەكانى ناخەممە كەياندووە. عىشقەكەي شىيخى سەنغان پىشانى دام عىشق لە ھەموو ئايىنەكان گەورەترە. ئايىن سوننەتە، سوننەت كلتورە.

لەناو مىللەتكەي ئىيمە بىتەنگىرىن پىاۋ گەورەتلىن و ژىرتىينمانە. كلتورى ئىيمە فيرى قىسىت ناكات، فيرى بىرەنە وەت دەكەت. ئەو ئاوازانە لە تەنبۇورەكانمانە وە دىنە دەر، دەنگى ناخەمانە. ئەم پىاوهى ھاودەمىي بۇوين، بە نەرمى شتاتىيکى پىشان دايىن خۇمان نەماندەتowanى بىانبىينىن. پىشانى دايىن قىسى ناخۇشى خەلک و تانەكانى خەلک، بۇ كەسيكە نايەويت وەك ئەوان بىر بکاتەوە. پىشانى دايىن

مېخانه شوينى كوفر نيءىه، شوينى بريندارەكانه. پىسى گوتىن خۇدانە دەست ئايىن دەتكاتە فريشته و دەشتكتاتە درندە. خۇدانە دەست عىشق و بروايىش، هىچتلىنى نەكتات دەتكاتە مروف. من لە پەيامەكانى گەيشتم. دلگانى ئەوەم خۆم داناپۇو بۇ فيربوونى زياتر، چاوهپىرى ئەوە نەبۈرم لېرەدا كوتايى بىت. حىكايەتى زىندۇو ئەمەيە، حىكايەتى زىندۇو حىكايەتىكە رۆزگارەكان ناتوانى لە ماناکەي كەم بىكەنەوە. ئەم حىكايەتە يەكىنە لەو حىكايەتانەي بەسەر سەردەمەكاندا باز دەدات. قىسى ئەم تەنبۇو ژەنە دەبىتە بەلكەيەك تا مروف لەسەر زەھى بىت ئەم حىكايەتە نامىرىت. عىشق و ئايىن دووھم و سىئىم شتن ھاتۇونەتە سەر زەھى و تا كوتايى دونياش دەمېتتەوە.

گويتلىپۇو چىم گوت؟ دەبرۇ بۇخوت بىر بىكەرەوە، زۇرمان نەماوە لېرە. ئەوەي بىنیمان بەسە بۇ گورپىنى سەرتاپاي ژيانمان. بىركىرنەوە و پۇوداۋىك نەتوانىت ژيانىت سەرخوار بکاتەوە، شايەنى گرنگىپىدان نيءىه. ئەوەي ئىمە بىنیمان شايەنى ژيانمانە. لىت ناشارمەوە تەواوى بىركىرنەوەكانم گۇرپاون، ئىدى كورەكەي جاران نىم. گەيى لە ئۇرتىنە ناكەم بىرەم بۇو لەگەلى، دەشى چارەنۇوسى حىكايەتەكە وا بىت. چارەنۇوس وشەيەكە لەسەر ژيانى يەك بە يەكمان نۇوسراوە، ئۇرتىنە واى نەكردایە چارەنۇوسى حىكايەتەكە بەم شىۋەيە نەدەبۇو. تكا دەكەم لە ھەموو شتىكدا بۇ دىووه جوانەكەي بىگەرە. لە دىووه ناشيرىنەكەي گەرە و جوانىيەكان بە لاتەوە مەبەست بن. عەقلى نەفرەتى بەرددوام حەزى لە شىكىرنەوەي دىووه ناشيرىنەكانە، تو ئەمەيان فەرامۇش بکە. دەزانى تا لە گوشەي عىشقدا خۇت نەبىنېتەوە ناگەيت بە بىرپا؟ تەواو، بەس ئەوە دەلىم و زۇرم قىسە كەرد. چاوهپوانى لە كەس مەكە و خۇت بىر بىكەرەوە."

واى! ھەركىز ئەوەندە قىسەي نەكردووھ! دلى ھىننە تەنگ بۇو، ئەو قىسانەي ھەلنى پشتايە شەقى دەبرە. خۇ مروف تا دەمى نەكتەوە نايىناسىت. وام دەزانى تەنها تەنبۇورژەنېكى باشە، تومەز لە ناو خويدا

دهکولیت و بیلدنهنگیه کانی بۆ سەر نجданی شتەکانه. ئەوهی ئەو
دەیگوت بەشیکی خۆم پىی گەیشتبووم، بەشیکیشی تازه بوو لام.

بەسەر شانی چوار موریده و تەرمەکەیان هینا لە مردووشورەکە
دايان نا، جەسارەتم نەبwoo بچمه ژوورەوە تەماشایەکی بکەم. تا
دەھات خەلکی کو دەبۇونەوە. جگە لە من و غەرقانی و پۇدانی پۇمى
کەس نەدەگریا. قەشەی گەورە و ھاخام و مووسىي باجگەريش لە ناو
خەلکەکە دەبىنران. زۇر سەير بwoo، مووسىي ھاتە لامانەوە و بە
مېھرەبانىيەوە دلى دەداینەوە، بە زمانىيک جياواز لە جاران گوتى:
"حەيف، من دیویکى باسەکەم دەدى، دیوە جوانەکەيم نەبىنى تا
پۇيىشت. برواتان ھەبىت پیاوېكى وا خراپېش نىم، بە دەست خۆم نېي
ئايىندارەكان بىينىيان ئازارم دەدات. شىخەکەي ئىوە لەوان نەبwoo،
چەندە ئازارم دا وشەيەك لە دەمى نەھاتە دەرەوە ئىشم پى بگەيەنەت.
پەپولە بwoo، پەيامى ھەبwoo، پەيامەکەي خۆى گەياند و ئىمەشى
شەرمەزارى دونىا و قيامەت كرد و خۆشى پۇيىشت. ئەم شارە رق
كوشتوو يەتى. ھات پىمان بلىت عىشق تاقە رېگەيە بۆ رازاندەوە
ژيان. ئىستا سەرتاپاي شارەکە باسى گەورەيى دلى دەكتا، لە
ناويشياندا خۆم. دانى پىدا دەنیم پیاوېكىم دواى لە دەستدانى ژنەکەم
زەپرەيەك رەحم و خۆشەويسىتى لە دلەدا نەما. دلى من لەم شارە
دەچىت، پەرە لە رق. شىخەکەي ئىوە ھات شەرى رەكەي ناخمانى
كەر. گۈي بگەن، ھىچى نەكردبىت توانيو يەتى منىك بگۈرىت و وام لى
بکات لە دواى مەرگىيەوە مېھرەبانىيەکەي ناخم زىندىو بکەمەوە و
رەكەي ناخم بکۈزم. خوا بکات ئەوانى تريش وەك من گۇرابىن.
خاکى ئەم شارە بىگىانە، خۆشەويسىتى تىدا ناچىنەت.

گومانم نېيە، گەردىن ئازاد دەكتا. ئىوەش گەردىن ئازاد بکەن، چىتان
بويىت بۇتان دەكەم، بەس بىرتان نەچىت تازه عىشقى راستەقىنە لەم

شارهدا دروست نابیتهوه، مرۆڤه کانی ئىرە ململانیی بەردەکان دەکەن.
 ئیوه بەرگەی رقى ئەم شاره ناگرن، بە قسەی براى خۇتان بکەن، بىر
 لە چارەنۇوسى خۇتان بکەنەوه. بەر لەوهى رقى شارهكە داگىرتان
 بکات لىنى دور بکەنەوه. مەگرین، گريان نايگەپىتىتەوه. ئیوه گەنجن،
 ھېشتا زۇر بەرتانەوه ماوه. شانستان ھەبوو لەم دونيا گەورەيەدا
 بۇونە ھاوەلى پىاويك، بۇ ئەوه ھاتبۇوه ناو دونياوه خۇشەويىستى و
 مېھرەبانى بچىتىت. بچن چى چاندۇوه ئاوى بدهن و بىگەشىتنەوه.
 دواى مەرگى مووسىيەكەي پىشۇ نابام. كچەكەم مرۆڤىكى مەزىن،
 پىشوهختە شتەكانى دەزانى. جاريک ليم پرسى: 'كچم بۇ ئارەزوو
 ناكەي ئەو پىاوه بىبىنیت؟' بە نىگا تەر و پۇونەكانىيەوه لىنى ۋانىم و
 گوتى: 'باوکە، تو دەتەۋىت چارەنۇوسى چىرۇكەكە تىك بىدەم. كارى
 من نىيە پىگەرى بکەم لە كارى مەزن، كارى مەزن دەبى لىنى گەپىي
 رەھتى خۆى بگەيتە بەر. چارەنۇوسى ئەم چىرۇكە ئەوه نىيە من
 بىگەرم، پىويسىتە ئارامم ھەبىت تا بىزام بەرھو كۈى دەچىت. وازم لى
 يېھنە و داواى هيچم لى مەكە، ئەوهى من دەيزانم تۆش بىزانى وا
 دەكەي كە من دەيىكەم.' ئەوكات باش لە قسەكانى تىنەگەپىشتم،
 ئىستاش بە ئیوه دەلىم نە لۆمەي من بکەن، نە ئەوانەي ئازاريان دا.
 ئەمە پەشيمانبۇونەوه نىيە، ئەمە بىبىنلى پاستىيەكانە."

بە سەرسوورمانەوه گويىمان لى دەگرت، لە دلى خۇمدا دەمگوت
 ھەقى خۆتە دەزانى لە كولت بۇوهتەوه، ھاتوویت بە زمانە خوارەكەت
 قەرەبۇسى كردىوھكانت بکەيتەوه. تازە چ سوودىكى ھەيە، ئىستا ئەو
 لاشەيەكى ساردەوھبۇوه بە دەست مەملەكتە هەتا زىندۇویت چى رق
 ئەودىيى پى دەكات. مرۆڤى ئەم مەملەكتە هەتا زىندۇویت چى رق
 لە ناخىانە ھەلى دەپىژن بەسەرتدا و كە مردىشى بە زمانە
 خوارەكەيان دىن ستايىشت دەكەن.

لاشەكەيان شوشت، كفنيان كرد و خستيانە ناو دارەمەيتىكەوه. من
 و پۇدانى بۇمى و غەرقانىي تەنبۇورۇزەن و مووسىي باجڭر

داره‌مهیته‌که‌مان خسته سه‌ر شانمان و به‌ره‌و گورستانه‌که پیش
 قافله‌که که‌وتین. به کولانه باریکه‌کانی شاردا تیده‌په‌رین، ژن و
 منداله‌کان له به‌ردم بالکونی په‌نجه‌ره‌کانه‌وه و هستابون و سه‌یریان
 ده‌کرد. داره‌مهیته‌که به جاجمیکی ره‌نگاوره‌نگ داپوشرابوو. هه‌ندیک
 له ژنی به‌ردم بالکونه‌کان ده‌گریان و هه‌ندیکیان ئاویان ده‌پژاند
 به‌سه‌ر داره‌مهیته‌که‌دا. حه‌شاماتیکی زوریش که‌وتبووه شوین
 داره‌مهیته‌که. حه‌شامات و سه‌یرکردنی خه‌لکی واى کردوو بوت
 یه‌کلایی نه‌ده‌بورویه‌وه مه‌رگی ئه‌و پیاوه‌ی تا ما بوو نه‌فره‌تیان لئی
 ده‌کرد، دواى مردنی چ کاریگه‌رییک جی ده‌هیلت. له نیوه‌ی ریگه‌دا
 ئیمه ماندوو بووین و چوار که‌سى تر هاتنه ژیر داره‌مهیته‌که. له
 ریزی یه‌که‌مى پشتی داره‌مهیته‌که پیاوماق‌ولان و هاخام و قه‌شی
 گه‌وره و مهلا بی‌جوری بوون. زورمان نه‌ما بوو بگه‌ینه سه‌ر گردی
 گورستانه‌که، یه‌کیک له ناو خه‌لکه‌که‌دا هاواری کرد: "ئه‌وهی ئازارتان
 ده‌دا ئه‌وه مرد، ئه‌ی دواى ئه‌و ئازاری کی ده‌دهن! ئیوه خه‌لکه
 بی‌رهمه‌که‌ی شار، که‌میک بیر له مه‌رگ بکه‌نه‌وه با په‌رحمه‌که‌ی
 ناختان بتلیسیت‌وه." که‌س خوی نه‌کرد به خاوه‌نى پرسیار و قسه‌که‌ی
 و پیی خومان ده‌بری.

له‌ناو شاردا ئه‌نجوومه‌نیک هه‌بوو، کاری ئه‌م ئه‌نجوومه‌نه زورلایه‌نه
 بوو. پاکو خاوینی شاره‌که و با جوه‌رگرتن و چاودی‌ریکردنی سه‌روهت
 و سامانی خه‌لک، گوره‌لکه‌ندن بو مردووه‌کان و چاندنی دره‌ختیک
 له‌سه‌ر گوری یه‌ک به یه‌کی مردووه‌کان و چه‌ندین کاری دیکه.
 گورستانه‌که له دووره‌وه له با خچه‌یه‌کی سه‌وزی ریکوپیک ده‌چوو به
 ده‌ستی با خه‌وانی شاره‌زا دروست کراابت. گه‌یشتینه ناو گورستانه‌که
 و داره‌مهیته‌که‌مان له ته‌نیشت گوریکی ئاماذه‌کراودا دانا. کاری
 ده‌سته‌ی گورستان جگه له ئاماذه‌کردنی گور، ته‌رمه‌که‌یان ده‌خسته
 ناو گوره‌که و به شکلی ئه‌و سه‌ردنه ئه‌مديو و ئه‌وديوي ته‌رمه‌که‌یان
 به برد هه‌لدەشنى و سه‌ری ته‌رمه‌که‌شيان به برد داده‌پوشى.

پاشان خرکه به رديان دهکرده سهري و دواي خركه به رده كان، به خول
دایان ده پوشی، تهرمه کهيان هينا و خستيانه ناو گوره که و جوان
ژورینکي لاکيشه بـه بهـر دهـوره درـاوـيان بـو درـوـستـكـردـ، خـولـيان
کـردـ بـهـسـهـريـداـ وـ بـهـ دـوـوـ بـهـرـديـ قـنـجـ دـوـوـ كـيـلـيانـ بـوـ دـانـاـ.

کـاتـيـ دـايـانـ پـوشـىـ، بـوـوـ بـهـ دـهـنـگـ دـهـنـگـ وـ پـرسـيـارـيـانـ دـهـكـرـدـ، كـيـ
تـهـلـقـينـىـ دـهـداـ. هـاخـامـىـ گـهـورـهـ دـهـسـتـىـ كـرـدـ بـهـ قـسـهـكـرـدنـ وـ گـوتـىـ:
"خـلـكـينـهـ هـهـمـوـوتـانـ بـهـ خـيـرـ بـيـنـ، ئـهـمـرـقـ پـيـاوـيـكـيـ زـاناـ وـ هـاـورـيـيـهـكـيـ منـ
ماـلـثـاـواـيـيـ لـىـ كـرـدـيـنـ. بـيـشـكـ بـراـ مـوـسـلـمـانـهـ كـانـ نـايـانـهـوـيـتـ تـهـلـقـينـىـ بـهـ
شـيـواـزـىـ ئـهـوـانـ بـخـوـيـنـدـرـيـتـ، چـونـكـهـ لـهـ ئـايـينـهـكـهـيـانـ وـهـرـگـهـرـابـوـوـ. نـهـ منـ
وـ نـهـ قـهـشـهـشـ بـوـمـانـ نـيـيـهـ بـهـ ئـايـينـىـ خـومـانـ تـهـلـقـينـىـ بـدـهـيـنـ. لـهـمـ بـهـيـنـهـداـ
باـشـتـرـهـ وـهـكـ بـرـوـادـارـيـكـيـ زـاناـ ماـلـثـاـواـيـيـ لـىـ بـكـهـيـنـ. كـارـهـكـانـيـ ئـهـمـ پـيـاوـهـ
هـهـمـيـشـهـ بـوـ مـنـ جـيـنـگـهـ تـيـرـامـانـ بـوـونـ، دـهـمـيـكـ لـيـيـ تـيـدـهـكـهـيـشـتـمـ وـ
دـهـمـيـكـيـشـ تـيـنـهـ دـهـگـهـيـشـتـمـ. هـهـرـچـىـ بـيـتـ خـوىـ وـ خـودـاـكـهـ باـشـتـرـ يـهـكـتـرـ
دـهـنـاسـنـ. هـيـوـاخـواـزـمـ مـهـرـگـىـ شـيـخـىـ سـهـنـعـانـ مـهـرـگـىـ بـقـ وـ
تـولـهـكـرـدـنـهـ وـهـ بـيـتـ. باـ بـهـ جـوـانـىـ سـهـيـرـىـ پـهـيـامـهـكـهـيـ بـكـهـيـنـ وـ كـارـيـكـيـ
بـهـدـيـشـيـ كـرـدـبـيـتـ لـهـ بـيـرـىـ بـكـهـيـنـ. نـامـهـوـيـتـ درـيـزـهـيـ بـدـهـمـىـ، دـهـمـهـوـيـتـ
لـهـ ئـيـوهـ مـوـلـهـتـ بـخـواـزـمـ قـهـشـهـيـ بـهـرـيـزـ لـهـ بـاتـيـ هـهـمـوـمـانـ دـواـ
ماـلـثـاـواـيـيـ لـىـ بـكـاتـ".

دواـيـ ئـهـوـ قـهـشـهـ گـوـتـارـىـ دـاـ، گـوـتـارـهـكـهـيـ هـهـسـتـبـزوـيـنـ وـ جـوـانـ بـوـوـ. بـهـ
هـۆـيـ نـيـگـهـر~انـىـ وـ دـلـتـهـنـگـيـيـهـكـهـمـهـوـهـ بـهـ باـشـىـ تـهـوـاـوـىـ گـوـتـارـهـكـهـيمـ لـهـ
بـيـرـ نـيـيـهـ. ئـهـوـهـيـ بـيـرـمـ ماـوـهـ وـ يـادـداـشـتـمـ كـرـدـ بـهـ جـوـرـهـ بـوـوـ: "خـلـكـىـ
شارـىـ سـهـمـعاـ، ئـهـىـ ئـهـوـ شـارـهـيـ جـيـنـگـايـ ئـايـينـهـكـانـهـ، ئـهـىـ خـاـكـهـكـهـيـ
سـهـمـعاـ گـوـيـمـ لـىـ بـگـرـهـ، ئـهـوـهـ هـاـورـيـيـهـكـ وـ دـوـسـتـيـكـ ئـازـيـزـمانـ هـاـتـهـ
باـوـهـشـتـ، تـاـ لـهـ ژـيـانـدـابـوـوـ تـيـكـوـشاـ مـرـقـهـكـانـ يـهـكـتـرـيانـ خـوـشـ بـوـوـيـتـ،
ئـهـوـانـهـ ئـازـارـيـانـ دـاـ نـهـيـانـدـهـزـانـىـ مـهـرـگـ لـهـوـانـ ئـازـاتـرـهـ وـ لـيـانـ
دـهـسـتـيـنـيـتـ تـاـ چـيـتـرـ ئـازـارـىـ نـهـدـهـنـ. پـهـيـامـيـ ئـهـوـ پـيـاوـهـيـ ئـيـسـتـاـ بـهـ
بـيـدـهـنـگـ لـهـ نـاوـ گـورـيـكـ پـالـكـهـوـتـوـوـهـ، پـهـيـامـيـكـيـ مـرـقـفـانـهـ بـوـوـ. هـهـمـوـمـانـىـ

بانگ کرد گهشه به بپروا و خوشهویستیه کهی ناخمان بدھین. ئیمه تەنیا ئایینمان دھبینی و ئەویش بپروا و خوشهویستی. راسته هەمۇ ئەوانەی لىرەین خۆمان بە بپوادار دەزانین، لى ناتوانین بەو جوره بپروا دەربخەین كە ئەو دەرى خست.

ئازىزان دواي ئەو من پېتان دەلىم، ئايىن بچووكتره لە بپروا. عىشق لادان نىيە لە ئايىن، ئايىن كلتۈورە، سوننەتكانى ناو ئايىن تا ماوهىك سوننەتن، دوايى دەبنە كلتۈور. ئیمە دەتوانىن كلتۈوركە جىيەجى بکەين و نەشىكەين. بە جىيەجىكىدن و نەكردىنى ناتوانىن بپروا وەك خۆى بىدۇزىنەوە. بپروا لە دەرەوە كلتۈورە، لە دەرەوە شوينە. پەيامەكەي ئەم پىاوه ئاشكرا بۇو، گريدانى عىشق و بپروا لە دەرەوە سوننەت. ئومىدەوارم باش تىبگەن. جا باسى بکەن و لە خۇتانەوە مەكەونە سەرسەكوت كوتىنى. ئەمە دوامالثاوايىه و دلگرام بۇ كۆچى دوايى."

بە تەماپوون دواي قسەكانى قەشه، ھەر كەسە و بەرەو مالى خۆى بچىتەوە. مووسىي باجگر دەنگى بەرز كردهوە و داوابى لە خەلکەكە كرد نەرۇن و بوهستان، چى خەلکى لى بۇو لە شوينى خۆيان وەستان و روويان كرده ئەو. ئەویش چووھ سەر بەردىك و بە راشكاوانە بە خەلکەكەي گوت: "دەمەويىت دان بە ھەلەي خۆمدا بنىم، ئەم پىاوه زور ئازاردا و ليشى تىنەگەيشتم. جوانترە مرۆڤ دان بە خراپىيەكانى خۆيدا بنىت. چى خراپىيەك لەگەلى كرابىيت من بۇوم، كچەكەم نەبۇو. ئەو بەيانىيە بېيار بۇو كچەكەم سەرى لى بىدات و يەكترى بېىن و كىشەكەي چارەسەر بکريت، بۇ شەوهەكەي ئەم كورپانەي لا بۇو كە ئىستا لىرەن (دەستىكى بۇ ئیمە راكىشا). ئىستا ئارەزوو دەكەم بە پوختى راستىيەكەтан بۇ بگىرمەوە؛ بەيانىيەكەي كورپەكان جىيان هيشتبوو، تا ھەردووكىيان بە دلى خۆيان دىدارى يەكترى بکەن. من چەند جار بە كچەكەم گوت: 'ھەستە، درەنگە بچۇ بۇ دىدارەكەت.' ئەو دەيگوت 'باوکە سوودى نىيە، تازە درەنگە.' نازانم چى لە بېىن

ئه و دوانهدا هه بwoo، ئه وهی دهیزانم پیش پووداوه کان ئاگایان له
یهکتری بwoo. زورم لئی کرد و ناردمه لای. لهوی کاتیک گهیشتبووه
سەری، شیخ ئەمری خوای کردبwoo. له ژیر سەرینه کەیدا پارچە
تیانووسنیکی دیبwoo، پارچە تیانووسنە کەی هینایه وه و دایه دەستی من.
ئەم وەسیتەی تىیدا نووسراابوو. نالیم شیخ موبارەکە، لئی زانیویه تى
دەمریت. گەر نەیزانیبیت بوقچى به نهینى و بى ئه وهی کەس بزانیت
ئەم وەسیتەی نووسیوو. با وەسیتە کەتان بۆ بخوینمه وه:
بپرواداره خوشە ویستە کان، پەیامە کەی من گەیشت و خۆم دەرقم.
تکام وايە يەكتريتان خوش بسویت، من نەمدەوست ئازارى کەس
بدهم، يەکەم رقز هاتمه ئەم شارە، بۇنى رق تىیدا ناخمى هەزاند.
شارە کان لە دووره و جوان، کاتى دەچىتە ناویانه وه ئەوسا درك بە
رەقى و بىرە حمېيە کەيان دەكەيت. بروا بکەن کارى من نېيە ئازارى
مرۆف بدهم. لانىکەم هيچم پى نەكريفت، دەتوانم کەسىك بىم بە بى
ئازاردانى مرۆفيت ژيان جى بھيلم.

خودا زھوی لە بەر خوشە ویستى دروست كرد، دوو مرۆف
خوشە ویستىيان دەويست و شوتىيان نەبwoo، ئەم زھویە يان بۆ
دروست كرا تا بىن بە كامى دلى خويان تىیدا عىشق بکەن. نازانم چ
ئافاتىك لە ناو مرۆڤدایە، پشت لە خوشە ویستى دەكەت و يەكترى
ئازار دەدەن. ئه وھى منى ئازارداوه، سوپاسى دەكەم. ئازارى ئىيە
نەبوايە، عىشقە كەی ناخم نەدەدۇزىيە وه. ئەو كچەي بتوانىت عىشقى
ناخى پياويك هەلبىگىرسىنیت، دەشتowanىت درندەيەك بکاتە پەپوولە.
كەس لە ئىيە رقى لە پەپوولە کان نېيە، چونكە جوان و مىھەبان و

خوشە ویستىن. باشە كاتىك پەپوولە كانتان خوش دەويست، بوقچى
ناتوانن پەپوولە كەی ناخى خوشستان كە عىشقە، گيانى بخنه بەر و
مرۆفيستان خوش بويت؟ بۆ پەپوولە نوستووه كەی ناختان لە خەو
ھەلناسىتىن بىدات لە شەقهى بال؟ دەزانن مرۆف بە مىھەبانى و
خوشە ویستىيە وه چەند جوانە، دەي جوانىيە کەتان بنوينن.

ئازیزانی من، هه مووتانم خوش دهويت، تانه کانی ئیوه منی زیندوو
ده کرده و، قسە ناخوشە کانتان زمانی شیرین ده کردم،
ده ستوه شاندنه کانتان فيرى ده کردم عه قل هه بیت ده ستوه شاندنه
پیویست نیيە. له نیوان خوتاندا خوشە ويستى بچىنن تا ژيانه که تان به
ئارامى بگوزھريت.

ئیوه تینه ده گەيشتن من و كچە لە خەونە کاندا يەكتريمان ده دى،
عىشقە كەي ئىمە لە ناو ژياندا نەبۇو، لە ناو خەونە کاندا بۇو. داخە كەم
زوربە تان بە تەمندا كىشانەي عىشق دەكەن، داخە كەم زوربە تان
دۇزمى عىشقىن و دۆستى پق و تولەن.

عىشق لە ئازارى دوورى باشتە، عىشق لە پق و تولە كردنە و باشتە.
لە ناو مروقىدا دەيان بىركىردىنە و دەيان خەيال ھەن، جواترىينىان
ئەوانەن پىزى مروف دەگرىت. بمبۇورن ئەوانەي بە وشە يەك، بە
تۇورە بۇونىك ئازارم پى گەياندىن، من خۆم دەناسم، پياوېكى گوشە گىر
و خەمگىن، خەمە کانم گەورە ترن لە ژيانە كەم، خەونە کانم گەورە ترن لە
ژيانە كەم. كەسىك ويستىتى لىيم نزىك بىت و نەمهيشتىتىت، تەنيا
مەبەستم بۇوە بەو كەسە بلىيم دووركە و لىيم، با ئازارت پى نەگات. ئاخىر
زور لەو دەترسم ئازارى كەسىك بىدەم، ھىنده دەترسم لە ئازاردانى
خەلک، تا پىتم بکريت لە خەلکە و دوورم.

ئىستا كە ئەم وەسىتەي من دەخويىننە و، من لە ناو تاندا نىم؛ فريشته كەم
دويىشە و هاتە خەونم و هەوالى مەرگى پى دام، هەوالى پى دام كارى
من لەم سەرزەمىنە تەواو بۇوە، دەبىت بچىمە شويىنى خۆم، شويىنە كەي
من لە دونيا كەي دىكە، يەكىكە لە خۇشترين شويىنە كان. كەسىك لەم
دونيا يەدا مروفى خوشويىستىتىت، لە دونياش خوشە ويستى خودايە. خودا
ئەوانەي خوش دەويت كە بە دلىكى مىھەبانە و دەزىن و بە دلىكى
مىھەبانە و زھوى جى دەھىلەن. من يەكىكەم لەوانە.

ناو شويىنە پيرۆزە كان مروف ناكاتە خوشە ويستى خودا، دلىكى پاڭ و
پر لە عىشق مروف دەكاتە خوشە ويستى خودا. ژيان وەك چىنى

فه رشیکه، چی له ناو فه رشه که دا ده چینیت، ئه وه دیتە وه بەر چاوت.
فه رشه که ی ژیانی منه، چنراوه بە خوشەویستى و میھرەبانى و
عیشق. دواى خۆم ئیوھ دەتوانن لە سەر ئه و فه رشه دابنیشەن و ئارامى
بیین. خوشم بەرھو ئه و شوینە دەچم، فه رشى جوانیان بۇ چنیوم.

نامە ویت سەرتان بئیشىتم. ژیان بى خوشەویستى تام و بۇنى نیيە،
بى عیشق رەنگى نیيە، بى ریزگرتە دۆزە خىتكە. دۆزە خ شوین نیيە،
رقەکەی ناخى مرۆقە.

ھیوادارم بمبە خشن و گەردنی ئەم پیرە پیاوه ئازاد بکەن، ماوھىيەك لە
ناوتاندا هاتوچۇرى كرد.

"شیخى سەنغان"

وەسیتەکەی خویندەوە و تیانو و سەکەی دەق كرد و دایه دەستى من.
وردەوردە خەلکەكە پۇيىشت و سى قولى من و پۇدانى پۇمى و
غەرقانىي تەبنورۇن ماينەوە. خەریکى باشىردن و كوتىنەوە
گورەکەي بويىن، گويم لە دەنگى گريانى ژنیك بwoo لە تەنيشىتمانەوە.
لایەكم بۇ كردەوە، ژنیكى رەشپۇش لە تەنيشىتمانەوە دەگریا. پۇدان
بە ژنەکەي گوت: "خودا سەبورىت بىدات." سەرى بەرز كردەوە، تىنا
بwoo. تىنا، ئه و كچە خەمگىن و بەدبەختە و نازدارەي مووسى
برىبۈسى. ئە وهىنە بە وەفا بwoo ھاتبۇو بۇ سەر گورەکەي شىيخ. ھەستا
ھاتە لامانەوە و ئە ويىش لە گەلماندە دەستى كرد بە كوتىنەوە گورەكە
و بە خېكە بەرد چواردەورى گورەكەمان گرت و تىنا گوتى: "من تا
ئە مرىم مەمنۇونى شىيخ و ئىيەم. بە خودا مردىنى ئه و بە قەد مردىنى
باوکم دلى ئىشانىم. بۆم بىرىت لە مە ولا ئىيە بىن يان نەيەن، خۆم
گولى جوان لە سەر گورەکەي دەچىنم و بە خىويان دەكەم. ئارەززوو
دەكەم گورەکەي وەك دلى خۆى پر بىت لە جوانى."

وەفای ئه و كچە لە كاتە سەختە كاندا دەردەكە ویت، دەمۇچاوه پاك و

بیگوناھەکەی دونیایەک وەفای لیوھ دەبارى. دواى چاکىرىنى
گۆرەکەی، پېیکەوە بەرەو ناو شار ھاتىنەوە. ئەومان لە نزىك مالى
خۆى جى ھىشت و خۆشمان گەپاينەوە بۇ خانەقاکە. ناو خانەقاک
كشومات بۇو، مەلا بەيچۈرۈ قۇلە تۈوكنەكانى ھەلكرىدبوو، دەستى
وەردەدايە حەوزى ماسىيەکەوە. ئىمەن بىنى، بىزەيەكى بۇ كردىن و بە
زمانە ناخۆشەکەی خۆيەوە گوتى: "پېويىت ناكات پرسەي بۇ
دابىتىن، غەرييەكان پرسەيان ناوىت."

قسەکەی گەلى ناخۆش بۇو، منىش خۆم نەگرت و پېيم گوت: "ھىشتا
رەكەی ناخت نەمردووھ؟! ھىشتا نەگۆراویت؟! مووسىتى باجىڭر بەو
خراپىيەئى خۆيەوە كە تو باست دەكىد گۆرە، بەس تو نەگۆراویت. تو
بەتەويىت و نەتەويىت پرسەمان بۇ دانەدەنا. پرسە بۇ سەبۇوريى
كەسوکارە، كەسوکارى ئەو لېرە نىيە تا سەبورى بىرىنەوە. ئىمەش
كە ھاوهلىن، بە بىننى ئەو حەشاماتە بە شوينىدا سەبۇوريما
ھاتەوە. لە ھەمووى خۆشتر حەشاماتەكە توى ئەزىزەت دا."

دەستى لە ناو ئاوهكە دەرھىتىنامى دامەوە، گوايە ئىتىر ئەو نەماوە و بى پاشتوپەنا
فيزييەکەوە وەلامى دامەوە، گوايە ئىتىر ئەو نەماوە و بى پاشتوپەنا
كەوتۇوين، باشتىرە بە گوئى بکەين و لە فەرمانەكانى دەرنەچىن.
منىش نەمكىرە نامەردى و خستە سەر دلى، نە فەرمان لەو
وەردەگرىن و نە خۆشمان بە ئەھلى ئەم خانەقايدە دەزانىن كە پې بۇوە
لە مرۆقى بىمار. بۇيە بەم زوانە دەپۋىن و جىئى دەھىلىن بۇ ئەوانەي
بە رەقەوە دەژىن.

جيغانمەن ھىشت و چۈرىنەوە ھۆدەكەی خۆمانەوە. كتىبەكەم دەرھىتىنامى
دەستىم كرد بە نۇوسىنەوەي وەسىتەكەي. غەرقانى داواى كرد
ئەمشەو پېیکەوە لە شوينەكەي شىيخ بخەوين، ئىمەش رازى بۇوين.
دواى نۇوسىنەوەي وەسىتەكەي، كتىبەكەم خستە ناو تىشۇوەكەم و
پۇيىشتن بۇ بن درەختى تۈوهكە.

لَوْي دانیشتبووین، مووسى باجگر به خُوي و سينيه ک خواردن وه
مات بُو لامان. به راستى گورابوو، دهستان کرد به خواردن و
گيرانه وه ياده وه ربيه کان. له و سه رو به ندهدا باسى ياده وه ربيه کان و
نووسينه وه چيروكه کم کرد و کتىبه کم پيشان دا، به
خوشحاليله وه گوتى: "ئەمە شتىكى زور باشە. لەم شارە ميرزاي
بنووسى باشى ليتىه، ئارەزوو دەكەم ھەفتە يەك خوتان تەرخان بکەن
ئەم کتىبه پىنج شەش نموونەيلى بىنوسنەوه و بىبىخشىنه وه به
کومەلىك كەس بىخويتنەوه. ئەركى بنووسينه کەيى لەسەر من.
دانە يەكىش بُو ئۇرتىنەي كچم." دەستپېشخە ربيه کەيم به لاوه جوان
بوو، بُويە بىيارمان دا لە سېبەينىو دەست بکەينەوه به نووسينه وه.
دواى نووسينه وه کتىبه کە، ئىتر بگەپىينەوه بُو شويتى خۆمان.
گەرجى ئەو داواى کرد لە شارە كە بمىتىنەوه، ئىمە پىمان خوشبوو
ھەرىكەوه بچىته وه بُو زادگەي خُوي.

شەويكى خوش و پرئومىدمان بەسەر برد، ئەو پياوهى بەردەوام
ئازارى دەداین لە كوتايىدا تىكەيىشت نابىت وا بىت، بۇوه كەسيكى
دلکراوه و خوشمه شرەب. يارمەتىيەكى زورى دايىن بُو نووسينه وه
كتىبه کە و گەرانه وه مان بُو شويتى خۆمان. به يادى شىخەوه لە بن
درەختى تۈوه کە بەسەرهاتە كانىمان بُو يەكترى دەگىترايەوه. مووسى
راستى دەكىردى، گەياندىنى ناواخنى حىكايەتكە به خەلكى،
زىندۇھېشتنە وھى ئەو باخچە يە كە نەخسانىبۇوى. وا پىك كەوتىن
كتىيەك بُو خانەقاکە، يەكىك بُو ئۇرتىنە، يەكىك بُو هاخام، يەكىك بُو
قەشە، يەكىك بُو تىنا، من، رۇدانى پۇمى و غەرقانى بىنوسينه وھ.
ئەمەش پىويىستى بە شەونخوونىنى و ئەركىكى زور بۇو، سى قولى
ئامادەبۇوين شەونخوونىيەكە بخەينە ئەستوى خۆمان و تا
تەواوكىرىدى دەست هەلنى گرىن.

تیشوروه کەم خالى نەبۇو

بەيانىيەكەى بە دەنگە دەنگى مۇوسىي باجگر ھەستايىن؛ تەشتىك ئاوى
ھېنابۇو لە تەنىشتمان دايىنابۇو، دەموچاومانى پى بشۇين و ناچار
نەبين بچىنه وە خانەقاکە. سىنىيەك بەرچايىش، سىنىيەكە ھەنگوين و
ماست و رەشكە و نانى گەرمى تەنورى تىدا بۇو. بە زمانىكى
شىرىئە وە قىسى دەكىرد، لە زمانى جارانى نەدەچۇو. بە دەم
دەموچاوشۇشتەنە وە كەوتە گالتەكردن لەگەلمان و گوتى: "تەممەلىنە،
كاتى گورجو گۈلىيە، من لە تەممەنى ئىيەدا بۇوم شەبەق لە ناو بازار
كارم دەكىرد." بەرقولىكىمان كرد و كەلۋەلەكانمان كۆ كرده و
كەوتىنە شويىنى بۇ ناو بازار. لە ناو بازاردا ئەوانەي ئىيمەيان دەناسى،
غەريب دەكەوتە بەرچاوييان مۇوسى مان لەگەلدايە. تاوى بە ناو
بازارەكەدا گەراندىنى و لە سووچىتكى خوارەوەي بازارى گەورەدا، بە
پلىكانەيەكدا بردىنيي ژىرزەمەنинەك. ژىرزەمەنەك بە هەرچوار دەوريدا
دوكانى بچووك بۇون، لە سەرەوە بە پلىكانەكان دەھاتىتە خوارەوە،
بۇنى مەرەكەب و تىانووس دەھات بەسەرتىدا؛ بە بۇنى مەرەكە بە كاندا
دەترانى ئىرە شويىنى ميرزايى بىنۇسەكانە.

كە چاوم بەو ھەموو دوكانى بىنۇسە كەوت، تەماشايەكى پۇدانى
پۇمىم كرد و بە گلهىيە وە پىتم گوت: "كۈپى باش، تۇ منت بىردى

شويته خراپه کانى ئەم شاره، جاريک مەنە نەھينا بۇ ئەم ژىرزەمینە.
 ناخىر چىت دابۇو لە مالى چىزفرۇشەكان، بۇچى مەنە نەھينايە ئىرە؟
 ئىرە شويتنى مەنە يان مالى چىزفرۇشەكان؟" سويندى خوارد چەندە
 لەم شارەيە نەيزانىوھ ئەم ژىرزەمینە هيى بىنوسەكانى شاره.
 دوكانەكان بچكۈلانە بۇون، كتىب و بەرگى كتىب و تيانووس بە^{دەستە}
 دەستە و چىنچىن بە دیوارەكانىاندا ھەلوا سرا بۇو. لە بەردهم مىزى
 خاوهەن دوكانەكاندا دەيان جۆر قامىش و مەرهەكەب لە كوبەدا پىز
 كرابۇون.

مووسى خۆى كرد بە دوكانىكدا، دوكانەكە كەوتبووه سووجى لای
 چەپەوە. پياوېڭى پىرى سەرکەچەل، جلىكى كالى لە بەردا بۇو،
 پەلەپەلە رەنگى مەرهەكەب پژابۇون بەسەريدا. لە پشت مىزىك
 دانىشتبۇو، بە ھۆى كورتە بالا يىھە كەيەوە كەمىكى دياربۇو. سەرى
 نەھى كردىبوو و خەريكى كونكردى بەرگى كتىبىك بۇو. شاگىرىكى
 لاوازى ملبارىك بەنەكەي گرتبوو و باى دەدا تا وەستاكەي بەرگەكە
 كون بىكەت و بەنەكە بئاخنەتە ناو كونەكانەوە. مووسى سەلامىكى لى
 كرد، سەرى ھەلبىرى و بە بىنېنى هەستايە سەر پى. بەخىرەاتنىكى
 گەرمى كردىن، لەو كەمە شويتنەي ھەيپۇو، لەسەر دەستە تيانووس و
 كتىبى بەرگىگىراو دانىشتىن. بۇنى نووسىنى وشە وشكە بۇوەكان
 ھەيرانى كردىبووم.

بەلەم چاخواردىنەوە بۇى باس كرد بە نيازى نووسىنەوە كتىبىكى
 دەستنووسىن و پىيوىستان بە چەند ميرزا يەكى بىنوس هەيە لە
 ماوەيەكى كەمدا كتىبەكە بىنوسنەوە و خۆشمان ھاوكاريان دەبىن.
 ئەويش دلىنايى دايىنى خەممەن نەبىت و ئەمرۇ دەست دەكەين بە
 كارەكە دەكەت و كارى ئەم بازارە ئەوھەي، ئىتمە داۋامان كردووھ و
 شارەكەش پەرە لە ميرزا يەنوسى خەتخۇش و شارەزا لە
 كتىبدرۇستىرىدىندا. پاش ئەوھى ئىتمەي بەو ميرزا بچكۈلانەيە ناساند،
 خۆى رقىشت و گوتىشى ئەمشەو نەچىنەوە بۇ خانەقاكە و لە مالى

ئه و داوه تىن. منيش ئەم زور بە لاوە خۇش بۇو، بە بىانووی داوه تەكە وە دەتowanم ئۇرتىنە بىيىنم و پرسىيارىلىنى بکەم تا بىزانم چىرۇكى دلى ئە و چۈنە و چەند پەيوەست بۇوە بە عىشقە كە وە.

لای پىرەيى بىنوسى بچكۈلە ماينە وە، رېيىشت لەگەل خۇى چوار كەسى هىتىن، كتىبە كەم لە تىشۇوە كەم دەرھىتىن و لەسەر مىزە كە دام نا. پىرە بەرگى كتىبە كەى بىنى، تەماشايەكى كردىم و پرسى: "تۇ پېشىر كارى كتىب و بىنوسىت كردووھ؟" منيش بە بەلنى وەلام دايە وە. كتىبە كەى ئەمدىو و ئەودىيۇ پى كرد و بە چاوه بچووک و قوولەكانى ناونىشانە كەى خويىنده وە و بە زەردەخەنە وە گوتى: "راستى لە زمانى خەلکە وە ئەم چىرۇكەم زور بىستۇوھ. سەير لە وەدايە ئەمۇر باوکى كچە خەرىكى هەولدانە بۇ نووسىنە وە كتىبە كە. دىارە رۆزگارە كە گۇرپاوه و ئەمۇر دوينى نىيە." هەموومان زەردەخەنە يەكمان كرد.

لەپېشىت دوكانە بچووکە كە يە وە ھۆدەيە كى گەورەيى لى بۇو، بىرىدىنە ھۆدە كە وە و لەوى بە ئاسووودەيى شويىنمان دەبۈوھوھ. ھۆدە كاركىرن بۇو، تا بنمىچى دىوارە كە بە تىانوووس و بەرگى كتىب هەلچىنرا بۇو. داوام كرد بەرگى كتىبە كە سېپى بىت وەك دلى عاشقە كەى ناوى. دەستمان بە كاركىرن كرد، پېنج كەس سەرمان خىستبۇوھ سەر دەستنۇو سەكەى من و خەرىكى گواستنە وە بۇوين بۇ ناو تىانوو سە سېپىيە كان. رۇدانى رۇمى كارى تال تالكىرن و پەستنیان بۇو تا لە كۆتايىدا بۇ بەستنە وە بەرگ و تىانوو سە كان بەكاريان بەھىتىن، غەرقانى يىش دەستنۇو سە كانى بە باوهشىن وشك دەكىردىھوھ و پىزى دەكىرن و بە چەققۇيە كى تىز زىادە كانى لا دەبرىن و رېيىك دەھىپىن.

كارى يە كەم رۆزمان خراب نە بۇو، شەوق و ئارەزوو يە كى باشمان تىدا بۇو بۇ لارەلە. ميرزاى بىنوسە كانىش ھىور و لەسەر خۇ بە خەتە خۇشە كانىان كارى خۇيان دەكىرد. ئىوارە كەى پىرە كە چەللى چكۈلانە هاتە لامان و بە روو يە كى خۇشە وە گوتى: "ئەمۇر ماندوو بۇون، بچن

پشتو بدهن. سبهی زوو و هرنه وه سه کاری خوتان. دوکانه که
داده خم."

کتیبه دهستنووسه که م دا خسته وه و خستمه وه ناو تیشووه که م و
کردمه شام، به رو بازاره که رؤیشتین. له ناو بازاره که گه رانیکمان
کرد و سه به ته یه ک میوه شمان کری، تا به دهستی به تال نه چینه
میوانداییه که.

ماله کهی تا بلیت خوش بیو، به ردہم ماله که هیوانیکی پرازو و به
فنجانی گول دهیروانی به ناو باخه که دا. له هیوانه که وه ده رگه یه کی
تیدا بیو بق دالانه گهوره کهی میوانه کان، دالانیکی گهوره کی پر له
عهتیق و کورسی تاییه ت و تابلقی ره نگاوره نگ. تابلقی کهی گهوره
ژنیک له سه رووی دالانه که وه دهیروانیه هه موو دالانه که، تابلق که
ژنیکی زه ریف، چاوره شی لیوئه ستوری سه رپوش به سه،
سه رپوشیکی سپی دابیو به سه ریدا روخساره سپی و ناسکه کهی
نوورانی کردوو. به خهیالی خوم گوتم له وانه یه ئه مه ئورتینه بیت.
تیرامانی هرسیکمان بق تابلق که مووسی هینایه قسه و دهستی کرد
به باسکردنی و گوتی: "ئه وه ژنه جوانه که مه. پیش دوا سه فه رمان لای
یه کیک له نیگارکیشه دهستو په نجه ئالتونییه کانی ئه م شاره کیشا رو.
به زمانی خوم نه بی، ژنه که م یه کیک بیو له ژنه جوانه کانی سه
زه وی. میهره بان و شیرین، ژیانه کهی منی لیوانلیو کردوو له خوشی.
دوای مه رگی ئه و هه ستم به ژیان نه کردوو، چهندیک بیرم کرده وه
نه متوانی پاش ئه و ژنیکی تر بهینمه ناو ژیانم. له بھر ئه وه نا پیاویکی
به وه فام، له بھر ئه وه و دلی داگیر کردوووم شوینی که سی تر
نه ده بیو وه. له بھر خاتری ئورتینه کچم نه بوایه نه مده هیشت پاش
ئه و ساتیک بمینم، دهستی شکاوم کچه که م ناچاری کردم ئه م ژیانه
پروپوچه قبول بکه م. هر یه که مان بیانوویه کی هه یه بق مانه وه له
ژیان، بیانووی منیش کچه که مه."

چووه ههوای خوی و دریزه‌ی دایه: "من گهنج بووم، گهنجیکی
 شهرمنی بروادار. دایک و باوکم ئاواتیان بwoo ببم به قهشه، خوشم
 حهزم لى بwoo. له ناو کلیسه به چرى خهريکى خويتندن بووم لهسەر
 لاهوت. زمانى عىبرى و لاتينىم باشە. کلیسه گهوره‌کەی ئەودىيۇ
 گرده‌کە، دووه‌م مالى من بwoo. بهردەوام دەمخويتىد و بوومە قهشه.
 رۆزانى شەممە خەلکى بۇ نويىزكىردن و يادكردنەوهى خودا سەرداشىان
 دەكىرد. له يەكىك لە شەممەكان ئەم فريشته‌يەم بىنى كە ئىستا
 تابلوکەی ھەلواسراوه. بىنىنى ئەم فريشته‌يە دله خەوتۈوه‌كەمى
 پاچلەكاند. گوتارم بۇ خەلکى دەدا و هيىزى كۆنترۆلكردىنى خۆم
 لەدەست دابوو، چەندىك دەمويىست تەماشاي نەكەم، ملم دەسۋورا و
 چاوم دەچووه‌و سەرى. بە ھەلە نەچووبم خەلکە كە زانيان منى
 قهشەی گهنج، تەماشاي كچە جوانەكە دەكەم. دواى يادكردنەوه و
 گوتارەكە، پىزىيان بەست نانە بچووكە كەيان پى بىدەم تا بەرەكەت
 بکەويىتە ناو ژيانيانەوه. وەختىك سەرەي ئەو هات و دەمى كرده‌و و
 نانەكەم خستە ناودەمى، ھەناسەيەكى كەرم هات بەسەر دەستمدا و
 لە حەسرەت ھەناسەكە دەستم دەلەرزى. بى ئەوهى كچە ئاگاىلى
 بىت، له دووره‌و شەيداى ببۈوم. شەممە دواى شەممە چاوه‌پىيم
 دەكىرد بىت.

رۆزىك لە ناو کلیسە خهريکى پاكىردنەوهى گەردى سەر
 پەيكەرەكەي حەزرتى مرييەم بووم، گويم لە دەنگى پىئى ژىنېك بwoo
 بەرەو شويىنى دانپىدانانەكە رۆيىشت و لەۋى چاوه‌پىيم من بwoo بچە
 لاي. منىش رۆيىشم گوينى لى بىرم تا بىزام چ دەردىكىيەتى. پەرەدەيەك
 لە نىوانماندا بwoo، دەستى كرد بە دانپىدانان. باسى لەوه كرد باوکىكى
 ھەيە ھەميشە مەستە، بە مەستىيەوه دىتەوه مال و لە ئەو و دايىكى
 دەدات. دواى ئامۇزىگارىيلى كردم چىيلى بکەن. پاشان باسى لەوه
 كرد لەگەل دايىكى كەيشتوونەتە بروايەك بىكۈژن و پزگاريان بىت لە
 ئازاردان. كە باسى كوشتنى كرد، پەرەدەكەم لا دايىوه و خۆم پى

رانه گیرا. به لادانی په رده که توشی شوک بوم، همان ٿو کچه
جوانه بوم که حیرانی ببوم.

نه مهیشت بروات و ریگریم کرد له خیاله خراپهی له سه ریاندایه.
لهوی دهرگه دلی خۆم بۆ کرده و خوشەویستی خۆم بۆ
دەربری. بە لێنیشم پی دا خوشەویستیه کهی من قبول بکات،
کیشە کانی چاره ده کم و له ئازاره ده یهینه ده ره و له خزمە تیدا
ده بم. وەلامی نه دامه و پویشت. ترسام نه یه ته و رهنجه کم به با
بچیت. پوژی دوایی ده رکه و ته و به ریزه و پیشنيازی کرد گفتوكو
بکهین. دەستمان کرد بە گفتوكو کردن و رازی بوم پیکه و بژین.
ماوهیک بەم جۆره شوینی دانپیدانانه که مان کردو بوم ژوانی خۆمان.
بۆ قەشە یه ک قورس بوم له ناو بازار و شوینه گشتیه کاندا ژوانی
له گەل ژنیک ھە بیت، ناچار شوینی دانپیدانانه کان بومه منزلگه
ده دە دلە کانمان.

له قەشانه ش نه بوم دەست لهم دونیا یه بە ردهم و خۆم بۆ
دونیا یه کی تر ھەلبگرم، خوشەویستیه که مان دەستی پی کرد و
هاوسه رگریمان کرد. به هۆی هاوسه رگرییه که و پیویستم بە
کارکردن بوم، دەستم کرد بە کارکردن و دەستم بۆ ھەر شتیک
دە برد قازانجیکی باش دەھاته ناو دەستم. باوکی کچه بە هۆی
مەستیه و دوا جار له مەیخانه یه ک سەری نایه و. خانوو یه کی
بچکولانه مان کرپی و دایکیم ھینایه لای خۆمان و ژیانه هیمن و
خوشە که مان بە و جۆره دەستی پی کرد. کارکردن کانیشم نه بونه
هۆی دوور که و تنه و ھم له نویز و کاری قەشە یی.

سالیک بە سەر هاوسه رگرییه که ماندا تیپه ری و ئەم کچه جوانه مان
بوم، هاتنى ئۇرتىنە بۆ ناو ژیانمان رېانى سەر و سامان بوم
بە سەرمدا. نازانم بۆ له گەشتە مدا بردم له گەل خۆم، لهوی بە بى
گوناھ و بە سەتە زمان و دەستە پاچە، بە تیخى پیاوە ئايینیه
توند پەوه کان کوژرا. ئیوهی موسلمان دوو بەش، بە شیكتان توندن و

بەشیکتان هیمن، بەشە هیمنە کانتان دەبنە حیکایەتى سەر زار و بەشە توندە کانتان دەبنە ویرانکارى ژیان. ئایینە كەم ئىتمەش لەوەي ئىتوھ دەچىت. ئىتوھ بە ئىتمە دەلىن گاور، لە کاتىكدا ئایینە كەمان ئایينى خودايە.

دەي لىنى گەپىن، پەشىمان نىم لەوەي دووركە و تومەتەوە لە ئايىن. ئايىن بۇ ئەوانە يە رەوتى ژيانىان نازانىن و ئايىن بۇيان رېك دەخات. كەسيك خۆى عەقلى ھەبىت و رەوتى ژيانى لىتوھ ديار بىت، پىويستى بە ئايىن نىيە. مەركى ژنه كەم بۇشاپىيە كى گەورەي خستە ناخەمەوە، ئۇرتىنە ئە و بۇشاپىيە پر كردهوە. بۇيە ھەميشە خەمى دەخۆم، بە دەستى خۆم گەورەم كردووھ، خۆم دايىك و خۆم باوک بۇوم بۇي." بە ھەلم زانى كە باسى كرد، بۇيە بە تكاوه تكام كرد بىيىنم و قسەي لەگەل بەكەم. ئەوپىش بىيى خوش بۇو بىتە ناومان و پىيکەوە قسەبەكەين، لى گوتى: "پىش ئەوەي بىيىن بۇ ئىرە، پىيم گوت، رازى نىيە نە قسە بکات و نە بتانبىنیت. كچە كەم سروشتىكى تايىيەتى ھەيە، توبەكارىتكى راستەقىنەيە. ئىستا زانىم ئەوان پىش ئەوەي تەنانەت ئىتوھ بىن بۇ ئەم شارە، لە پىى خەونە كانەوە يەكتريان بىنیوھ و كارى باشىان بە يەكترى كردووھ. كچە كەم بۇ كارى خىر نەبىت ناچىتە دەرەوە. ھەميشە پىيم دەلىت: 'باوکە، نەتىننە كانى دلى خۆت بۇ كەس باس مەكە، با بە جوانى بىيىنەوە.' بىيى ناخۆش نەبۇو شىيخى سەنغان واي بۇ دەكرد، بىرواي وايە ئەوە پەيامىكە بۇ خەلکى شارەكە. گوپىش بە قسەي كەس نادات. نازانم شوو دەكات يان نايىكەت، يەك جار لىم بىستووھ، شوو بە كەسيك دەكات لە دەرگەوە نەيەتە ناو ژيانى و لە پەنجەرەوە بىتە ناو ژيانى. جا بىمبەخشىن، نايەوەيت دابنىشىت و دلى خۆى بۇ ئىتوھ بکاتەوە."

دەستى خستە سەر شانى من و بە پىيکەننەوە گوتى: "دەزانم ئارەززوو دەكەي دەرددە دلەكە بىيىستىت و بىنۇوسىتەوە، ئەو لەوانە نىيە بە ئاسانى دەرگەي دلى بۇ كەس بکاتەوە. كلىلى دلى ئەو پى ناچىت لاي

ئېمە مانان بىت. ناشمە وىت دلى بشكىنم و زورى لى بىم بىتە لامان.
نە پىشتىر و نە دواترىش نامە وىت بچووكىرىن دلشكانى توش بىت."
ناڭمىد بۇم، لە ژيانە پېنھىنىيەكە ئۆرتىنە تىنەگە يىشتىم. باشە بۇچى
تىنای بانگ كردىبوو ھەموو شتى پى گوتبوو، كەچى ئىستا ئىمە
ھاتووينەتە ناو مالەكە يەوه نايە وىت بە خىرھاتنىشمان بىات؟ كارەكە ئىمە
من قورسىش نىيە، تەنیا باس كردىنىكى خۆيەتى و بىركىردىنە وەى
خۆيەتى بۇ ئەو چىرۇكە ئىتە ستراؤه بە ناوەكە يەوه.

بە شەش رۈز كىتىيە كانمان تەواو كرد، باوهشىك كىتىي بەرگىسىپى
جوان، بە خەتى جوان نووسرانە وە. ھەر كىتىيە كەنەشمان كردى ناو
سندووقىكە وە. يەكىكمان لە ناو كىتىخانە خانەقاكە دانا، لە ژىر
تىنانووسى يەكەمدا نووسىم "پېشىكە شە بە دلە پە لە ھەقىقەتە كە ئىمە
حللاج".

فەقىيەكان پېيان خۆش بۇو بىخويىنە وە دىيوه شاراوه كە ئىمە
چىرۇكە يان بۇ رۇون بىيىتە وە. يەكىك لە كىتىيە كەنەشمان بىردى بۇ
مالى مۇوسىي باجىگەر. خۆى لەۋى نەبۇو، دامانە دەست خزمەتكارىيەكى.
من كىتىيە كە ئىمە خۆم ھەلگىرته وە و پۇخت و پاڭ دەسمالىيەكى شىنەم تىيە
پېچا و لە ناو سندووقىك دام نا. رۇدانى رۇمى و غەرقانى يىش ھەمان
شىيان كرد و دانە يەكىشمان نارد بۇ مالى تىنە.

كتىيە كە ئىمە گەورەمان خستە بىنبالم و بەرھە كلىسە كە بەرى
كە وەتم. قەشە لە باخچە كە كلىسە كە ئىنجىلىيەك لە بەرەمیدا بۇو و
دەيخويىندەوە، سلاۋىكەم لى كرد و پاش ھەوالپرسىنى يەكتىرى
سندووقە كەم دايە دەستى. سندووقە كە ئى وەرگەرم و پرسى ئەمە
چىيە، منىش گوتە كىتىيە كە ئىشىخى سەنغانە. دەرگە ئى سندووقە كە ئىمە
كىردىوە و كىتىيە كە دەرھىتىا و ماچىيەكى كرد. پاشان سوپاسىيەكى
زورى كرد و پېنى گوتە: "جوانترىن دىيارىت بۇ من هىتىاوه و ئەركت

کیشاوه. ئەمە هەر خۆم نا، دەيدەمە دەست شاگردە كانىش بىخويتنەوە."

قەشم جى هيشت و گەرامەوە سندۇوقةكەى ھاخامىش بىم. ئەو يش بىد بۇ ھاخام و بە ھەمان شىوە ئەو يش خۇشحال بۇو بە دىارييەك. ئىدى كارىكى وامان لە شارەكە نەمابۇو، برىيارمان دا بگەپتىنەوە بۇ زادگەى خۆمان. بىرە پارەكەى دەستمان بەشى ئەوهى دەكرر بىانگەپتىنەوە شويىنى خۆمان. مالئاوايىمان لە مورىد و فەقىيەكانى خانەقاکە كرد و سەرىتكىشمان لە مالى مۇوسىتى باجگر دا. ھات بە پېرمانەوە و پرسى خىرە، ئىمەش گوتمان دەگەپتىنەوە. بە پەل رېۋىشتە ژۇورەوە و لەوسەرەوە بە سى توورەكە پارەوە گەپايەوە. چەندىك گوتمان ناماھەۋىت و بەشى خۆمان پىتىيە، سوربۇونى لەسەر وەرگرتتەكەى ناچارى كردىن وەرى بىرىن. پارەكەمان لى وەرگرت و باوهشى پىدا كردىن و مالئاوايىمان لەو يش كرد.

بە ناو شارەكەدا كەمىك گەپايىن و بۇ دواجار چاومان پېر كردهوە لە دىمەنە جوانانە شار. بەرە دەروازەكە كەوتىنە رى، لە بەردهم دەروازەكە وەستاين، رېگەكانمان لەو يوھ جىا دەبۇونەوە؛ غەرقانى بەرە پۇزەلات دەچوو بۇ شارى تاقەوسان، باوهشمان بە يەكتريدا كرد و مالئاوايىمان لى كرد. رېگەى پۇدانى پۇمىيىش بەرە باكور بۇو، بۇ شارى پۇم، ئەو يش مالئاوايى كرد و منىش بەرە باشۇور بۇ خاكى حىجاز.

لە دەروازەكەوە چۈومە دەرەوە، كەتوپر لايەكم بۇ شارەكە كردهوە، نۇوسىنى سەرتەختە دارەكە ھاتەوە بەر چاوم. بە راستى ئەو نۇوسىنى لە جىنگەى خۆى بۇو؛ مەرۆف ناتوانىت بىيار بىدات ھەمۇ شت دەبىيىت. نۇوسىنىكە دوا دىمەنلى شارەكە بۇو بىنم، كە نۇوسرابۇو:

"ھەر كەسىك گوتى من ھەموو شت دەبىن، كويىرىكى تەواوه."